

การศึกษากำหนดนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไป

ปฏิบัติ

ภาสินี คุ้มคง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง

คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

การศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไป
ปฏิบัติ

ภาสินี คุ้มคง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง
คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2567
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

A STUDY OF IMPLEMENTATION OF NEO PATTAYA CITY DEVELOPMENT POLICY (2020-
2022)

PASINEE KUMKONG

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF
THE REQUIREMENTS FOR MASTER DEGREE OF POLITICAL SCIENCE
IN STRATEGY AND SECURITY
FACULTY OF POLITICAL SCIENCE AND LAWS
BURAPHA UNIVERSITY

2024

COPYRIGHT OF BURAPHA UNIVERSITY

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ภาสสินี คุ่มคง ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร)

..... ประธาน
(ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โปธิสว่าง)

..... กรรมการ
(ดร.ธีระพงษ์ ภูริปาณิก)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยณรงค์ เครือนวน)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร)

..... คณบดีคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก วิเชียร ต้นศิริคองค)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง ของมหาวิทยาลัย
บูรพา

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทวัส แจ่มเอียด)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

63920209: สาขาวิชา: ยุทธศาสตร์และความมั่นคง; ร.ม. (ยุทธศาสตร์และความมั่นคง)
 คำสำคัญ: นโยบายแผนพัฒนาเมือง, การนำนโยบายไปปฏิบัติ, เมืองพัทยา, NEO PATTAYA
 ภาสินี คุ่มคง : การศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ. (A STUDY OF IMPLEMENTATION OF NEO PATTAYA CITY DEVELOPMENT POLICY (2020-2022)) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: อนุรักษ์ อนันนันทนาร ปี พ.ศ. 2567.

งานวิจัยมีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย 2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ และ 4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 เชิงปริมาณ เก็บข้อมูลจากบุคลากรในเมืองพัทยา จำนวน 319 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและตัวแปรเชิงอนุมาน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ใช้สถิติค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน กลุ่มที่ 2 เชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลหลักบุคลากรในเมืองพัทยา จำนวน 10 คน โดยใช้ในการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก เพื่อยืนยันผลการวิจัยเชิงปริมาณ ผลการวิจัย 1. การสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 2. การสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก 3. การสำรวจปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายโดยรวมแต่ละด้าน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน โดยแต่ละปัจจัยมีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ และด้านความเพียงพอของทรัพยากร ส่วนปัจจัยที่มีระดับความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย และ 4. การสำรวจข้อเสนอแนะและ

แนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ บุคลากรต้องการให้มีการปรับปรุงด้านประสิทธิภาพในประเด็นเรื่อง เมืองพัทยาคควรมีการจัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียในทุกภาคส่วน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายให้บรรลุผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น ด้านประสิทธิภาพในประเด็นเรื่อง เมืองพัทยาคควรมีความสามารถในการตัดสินใจ อีสาระการดำเนินนโยบายได้มากขึ้น และด้านความยั่งยืนในประเด็นเรื่อง เมืองพัทยาคควรมีส่งเสริมให้แผนงาน/โครงการของนโยบายมีรูปแบบใหม่ ๆ ที่สามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชน และเป็นนโยบายที่สร้างความสนใจและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างแท้จริง

63920209: MAJOR: STRATEGY AND SECURITY; M.Pol.Sc. (STRATEGY AND SECURITY)

KEYWORDS: CITY DEVELOPMENT POLICY, POLICY IMPLEMENTATION, PATTAYA CITY, NEO PATTAYA

PASINEE KUMKONG : A STUDY OF IMPLEMENTATION OF NEO PATTAYA CITY DEVELOPMENT POLICY (2020-2022). ADVISORY COMMITTEE: ANURAT ANANTANATORN, 2024.

The objectives of this research were as follows 1. examine the opinions of personnel factors regarding the policy. 2.To investigate the opinions of personnel on the implementation of the policy. 3. To explore the factors related to the relationship between personnel opinions on the policy and its implementation. and 4. To study appropriate suggestions and guidelines concerning the implementation of the Neo Pattaya City Development Policy (2020–2022). The research methodology employed a mixed-methods approach, combining quantitative and qualitative research. The two sample groups used in this study consisted of Group 1, A quantitative data was collected by using questionnaires from 319 participants in Pattaya City, and Data analysis utilized statistical methods such as descriptive statistics, inferential statistics, and correlation analysis. The statistical techniques used included frequency, percentage, mean, standard deviation, T-test, ANOVA, and Pearson Product Moment Correlation Coefficient. Group 2 A qualitative data was collected from 10 key informants from the city of Pattaya and data were collected through in-depth interviews. To validate the result of qualitative research. Research Results: 1. The survey of personnel opinions regarding the Neo Pattaya City Development Policy (2020-2022) that, overall, the personnel had a high level of opinion. 2. The survey of personnel opinions on the implementation of the Neo Pattaya City Development Policy (2020–2022) that, overall, the personnel had a high level of opinion. 3. The survey examined factors related to the relationship between personnel opinions on the policy and the implementation of the policy. It was found that the personnel’s opinions on various aspects of the policy were correlated with

their opinions on implementing the development policy of the Neo Pattaya City Development Policy (2020–2022) in the same direction. Each factor had a level of correlation that ranked high as follows: the factor of participation of practitioners and service recipients, the factor of communication systems between organizations, the factor of support from implementing agencies, the factor of characteristics of the implementing organizations, and the factor of resource adequacy. The factor with a moderate correlation was the factor of standards and objectives of the policy. and 4. Surveying suggestions and appropriate directions regarding A Study of Implementation of Neo Pattaya City Development Policy (2020-2022), personnel require improvements in terms of effectiveness. It is suggested to organize meetings to listen to opinions from stakeholders in all sectors in order to use them as guidelines for achieving greater success in policy implementation. Regarding the efficiency of the issue of Pattaya City, there should be the ability to make independent decisions and a greater implementation of policies. In terms of sustainability in the issue of Pattaya City, it is recommended to promote new formats for plans and projects of the policy that can serve as a model for community development and a policy that genuinely addresses and resolves the problems of the population.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง การศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ เป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง ซึ่งสำเร็จลุล่วงด้วยดี โดยได้รับความกรุณาจากหลายท่านที่ให้ความช่วยเหลือ ขอขอบคุณ ผศ.ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร อาจารย์ที่ปรึกษาหลักงานวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง และชี้แนวทางในการดำเนินการวิทยานิพนธ์ครั้งนี้มาโดยตลอด ขอขอบคุณ ดร.เอกลักษณ์ ณีถฤทธิ ดร.ธีระพงษ์ ภูริปาณิก ผศ.ดร.สนิทเดช จินตนา ผศ.ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์ และ ผศ.ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ ที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำวิทยานิพนธ์นี้ด้วยเช่นกัน รวมถึงอาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่ได้เอ่ยชื่อนาม ที่ได้อำนวยความสะดวกความรู้ตลอดการศึกษาในหลักสูตรทุกวิชาให้เกิดความสำเร็จขึ้น

ขอขอบคุณบุคลากรเมืองพัทยาที่ได้เห็นความร่วมมือและสนับสนุนวิทยานิพนธ์ การศึกษาในครั้งนี้จะสำเร็จไม่ได้หากขาดความร่วมมือในเรื่องสถานที่ของการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามและบทสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ให้มาซึ่งข้อมูลที่ครบถ้วน และขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่ได้กล่าวชื่อนามที่มีส่วนช่วยให้งานวิทยานิพนธ์สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณครอบครัวญาติสนิทมิตรสหาย เพื่อน ที่คอยให้กำลังใจ ผลักดันและช่วยเหลือมาโดยตลอด ทำให้ข้าพเจ้ามีความอดทน มานะพยายาม สามารถผ่านพ้นอุปสรรคต่าง ๆ อีกทั้งบุคลากรของคณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ คุณปนัดดา แฉ่งสงวน ที่คอยประสานงานและให้ความช่วยเหลือเสมอมา รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในความสำเร็จทุกท่าน ที่ได้เอ่ยชื่อนาม ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งและขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง

ประโยชน์อันพึงได้จากการศึกษาวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ข้าพเจ้าขอมอบให้เป็นกตเวทิต์แก่บิดามารดา ครอบครัว คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้เขียนหนังสือและบทความต่าง ๆ ที่ให้ความรู้แก่ข้าพเจ้า ทำให้วิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดี และเป็นตัวอย่างการศึกษาสำหรับผู้ที่สนใจต่อไป

ภาสินี คุ่มคง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฒ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	8
ขอบเขตการวิจัย.....	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ.....	10
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบาย.....	47
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเมืองพัทยา.....	62
นโยบาย NEO PATTAYA.....	67
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	74
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	83
สมมติฐานการวิจัย.....	84
นิยามคำศัพท์เฉพาะ.....	85
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	88

การศึกษาเชิงปริมาณ.....	88
การศึกษาเชิงคุณภาพ	95
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	98
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	98
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	99
ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 1.....	104
ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 2.....	122
ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 3.....	131
ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 4.....	148
ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	150
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	160
สรุปผลการศึกษา.....	161
การอภิปรายผลการศึกษา.....	170
ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้.....	178
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	179
บรรณานุกรม.....	180
ภาคผนวก.....	185
ภาคผนวก ก.....	186
ภาคผนวก ข.....	196
ภาคผนวก ค.....	206
ภาคผนวก ง.....	215
ภาคผนวก จ.....	217
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	221

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ข้อมูลประชากรในเขตเมืองพัทยา (ณ สิงหาคม 2564).....	4
ตารางที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา เดือนมกราคม – ธันวาคม 2562	4
ตารางที่ 3 สถิติความคล่องตัวในการจราจร ปีพ.ศ. 2561 – 2563	5
ตารางที่ 4 สถิติปริมาณน้ำหนักรถขยะมูลฝอยเมืองพัทยา เดือนกันยายน – ธันวาคม 2561.....	5
ตารางที่ 5 การเกิดอาชญากรรมจากสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มความผิด (มกราคม - ธันวาคม 2563).....	6
ตารางที่ 6 เปรียบเทียบแนวคิดองค์ประกอบนโยบายสาธารณสุขของเจมส์ แอนเดอร์สัน และของไลน์ เบอร์รี่กับซาแกนส์กี.....	14
ตารางที่ 7 สถิติจำนวนประชากรในเขตเมืองพัทยา ตามทะเบียนราษฎร ปี พ.ศ. 2560 – 2564	65
ตารางที่ 8 จำนวนประชากร และจำนวนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่.....	89
ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	99
ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ.....	99
ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา.....	100
ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	100
ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง	101
ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยงาน	102
ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา.....	103
ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	104
ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ	107
ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ.....	110

ตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความเพียงพอของทรัพยากร.....	113
ตารางที่ 20 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน.....	116
ตารางที่ 21 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ	119
ตารางที่ 22 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำนโยบายไปปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านประสิทธิผล	122
ตารางที่ 23 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำนโยบายไปปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านประสิทธิภาพ.....	125
ตารางที่ 24 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำนโยบายไปปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความยั่งยืน	128
ตารางที่ 25 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ด้านความเพียงพอของทรัพยากร ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน และด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติโดยรวม กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ.....	131
ตารางที่ 26 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	133
ตารางที่ 27 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	135
ตารางที่ 28 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	138

ตารางที่ 29 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านความ เพียงพอของทรัพยากร กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายพัฒนาเมืองพัทยาตาม แนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	141
ตารางที่ 30 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านระบบ การติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายพัฒนาเมือง พัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	143
ตารางที่ 31 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านการ สนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายพัฒนาเมืองพัทยา ตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ.....	146
ตารางที่ 32 ข้อเสนอแนะ และแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายพัฒนาเมือง พัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิผลเรียงตามลำดับ จำนวนของผู้ที่เสนอแนะ.....	148
ตารางที่ 33 ข้อเสนอแนะ และแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายพัฒนาเมือง พัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิภาพเรียงตามลำดับ จำนวนของผู้ที่เสนอแนะ.....	149
ตารางที่ 34 ข้อเสนอแนะ และแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายพัฒนาเมือง พัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้านความยั่งยืนเรียงตามลำดับ จำนวนของผู้ที่เสนอแนะ.....	150
ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายพัฒนาเมือง พัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	151
ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายพัฒนาเมือง พัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	152
ตารางที่ 37 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำ นโยบายพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ.....	152
ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบาย พัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ.....	153
ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบาย พัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ.....	154

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	155
ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	156
ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	157
ตารางที่ 43 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างหน่วยงานกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	157
ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทำงานเมืองพัทยากับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	159
ตารางที่ 45 แสดงอันดับความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) สูงสุด และต่ำสุดของแต่ละด้าน	162
ตารางที่ 46 อันดับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ สูงสุด และต่ำสุดของแต่ละด้าน	165
ตารางที่ 47 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	168

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 นโยบายสาธารณะ (สมบัติ จักรงษ์วงศ์, 2554).....	19
ภาพที่ 2 ตัวแบบชนชั้นนำ.....	21
ภาพที่ 3 ตัวแบบกลุ่ม.....	22
ภาพที่ 4 ตัวแบบสถาบัน.....	23
ภาพที่ 5 ตัวแบบระบบ.....	24
ภาพที่ 6 ตัวแบบกระบวนการ.....	26
ภาพที่ 7 ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล.....	27
ภาพที่ 8 ตัวแบบทางด้านการจัดการ.....	28
ภาพที่ 9 ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร.....	29
ภาพที่ 10 ตัวแบบทางด้านการบริหารของระบบราชการ.....	29
ภาพที่ 11 ตัวแบบทางด้านการเมือง.....	30
ภาพที่ 12 ตัวแบบทั่วไป.....	30
ภาพที่ 13 แบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	44
ภาพที่ 14 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	45
ภาพที่ 15 แผนงานเป้าหมายการมีส่วนร่วมต่าง ๆ (เมืองพัทยา, 2560).....	73
ภาพที่ 16 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	83

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกระจายอำนาจเป็นแนวนโยบายหลักของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 นับตั้งแต่การประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว รัฐบาลได้ดำเนินการเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในหลาย ๆ เรื่อง เช่น การแก้ไขกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติงานเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ การประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เป็นต้น การกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นมาตรการที่รัฐบาลกลางหรือการบริหารราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคได้มอบอำนาจให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือการบริการสาธารณะบางเรื่องภายในเขตของแต่ละท้องถิ่น หรือโอนภารกิจ การบริการสาธารณะบางกิจการจากรัฐไปให้หน่วยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหลักการกระจาย ให้แก่องค์กรส่วนท้องถิ่นเป็นหลักการที่เปิดโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นดูแลจัดการปัญหาของตนเองในระดับท้องถิ่นที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานประโยชน์สำคัญอย่างน้อยเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐบาลกลาง เพื่อแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นและเป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมให้แต่ละท้องถิ่นพัฒนาบทบาทและรับผิดชอบท้องถิ่นของตนเอง เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่นอันเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย และเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและบทบาทในการจัดการดูแลชุมชนท้องถิ่นของตนเอง (เทียมพบ ก้านเหลือง และวิภาวดี ครุฑศึก, 2561)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 กำหนดไว้ในหมวดที่ 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มาตรา 250 กำหนดว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น การจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้องสอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อยต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไกและขั้นตอนในการกระจายหน้าที่และอำนาจ ตลอดจนงบประมาณและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจดังกล่าวของส่วนราชการให้แก่

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย และในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าการร่วมดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐหรือการมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของภาครัฐดำเนินการนั้นก็ได้ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560)

นโยบายสาธารณะเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการสร้างเสริมความเป็นธรรม ลดความเหลื่อมล้ำในสังคม รวมถึงสร้างรูปธรรมในการพัฒนาและแก้ปัญหาทางประกอบอาชีพ การได้รับการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ของสังคม เช่น ที่ดิน เงินทุน สวัสดิการ เป็นต้น นโยบายสาธารณะหนึ่ง ๆ มักมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับผู้คนจำนวนมาก ทั้งผู้ที่ได้รับประโยชน์และผู้เสียประโยชน์ ความสามารถในการเข้าถึงและขับเคลื่อนกระบวนการนโยบายสาธารณะของกลุ่มคนต่าง ๆ ในทำนองเดียวกัน มิตินโยบายการพัฒนาเมือง มีความยากในการทำความเข้าใจนโยบายพัฒนาเมืองประการหนึ่งนั่นคือธรรมชาติของนโยบายการพัฒนาเมืองที่มีความหลากหลายระดับ และหลากหลายตัวแสดง ทำให้ประเด็นการพัฒนาหนึ่ง ๆ มีหลายนโยบายและตัวแสดงเข้ามาเชื่อมโยงเป็นแบบแยกส่วนกันบ้าง แบบเชื่อมโยงกันบ้าง และบางกรณีก็ขัดแย้งกัน นั่นเป็นเพราะความซับซ้อนของปัญหาของเมืองและสังคมเมือง (สุพัฒพงศ์ แยมอัม, 2561) ในการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเจริญรุ่งเรืองและประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นนั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างที่ส่งเสริมให้บรรลุจุดหมาย อาทิ การมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้มแข็ง การได้รับการสนับสนุนความร่วมมือจากประชาชน การมีระบบการบริหารที่ดี รวมถึงการมีผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความรู้ ความสามารถ ความซื่อสัตย์ และมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาซึ่งความรู้ ความสามารถ วิสัยทัศน์ของผู้บริหารจะสะท้อนให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมในรูปของการกำหนดนโยบาย การผลักดันนโยบายและการบริหารจัดการนโยบายไปสู่จุดหมายที่ต้องการ มุ่งเน้นการพัฒนาชุมชนทำให้ประชาชนให้ความสนใจในการบริหารงานมากขึ้น (ชนัท ธาตุทอง, 2550)

เมืองพัทยาในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษมีการพัฒนามาอย่างต่อเนื่องมาแล้ว 40 ปี และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งดำเนินการแล้ว 60 ปี ทำให้ชลบุรีและเมืองพัทยาก้าวหน้ามาอย่างรวดเร็ว จนปัจจุบันมีผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) เกือบล้านล้านบาท มีนักท่องเที่ยวถึงจำนวน 14.68 ล้านคนและมีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 231,313 ล้านบาท นอกจากนี้ในภาพรวมของจังหวัดชลบุรีและเมืองพัทยามีความก้าวหน้าทางด้านการพัฒนาสังคมอย่างน่าพอใจโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รายงานระดับการพัฒนาด้านสังคมของจังหวัดชลบุรีและเมืองพัทยาดิติดอันดับ 6 ของประเทศ โดย

ด้านชีวิตแรงงานเป็นอันดับ 2 และด้านการศึกษาเป็นอันดับ 3 (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) และในปัจจุบันเมืองพัทยากำลังเผชิญกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมหลายอย่าง เช่น น้ำท่วม น้ำเสีย ขยะ ที่เป็นปัญหาใหญ่ที่กำลังหาทางแก้ไข นอกจากนี้ยังมีโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกกำลังจะเข้ามาอีก ถ้าไม่เร่งปรับตัวแก้ปัญหาแล้วตามให้ทันก็อาจจะกลายเป็นตัวฉุดรั้งทั้งพัทยาและความก้าวหน้าของประเทศ ซึ่งรายงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระบุว่าปัจจุบันมีการขอขออนุญาตเพื่อส่งเสริมการลงทุนในเขตสามจังหวัดของโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) แล้วในจำนวนนี้เป็นการลงทุนในจังหวัดชลบุรีและเมืองพัทยาประมาณ 6.4 แสนล้านบาท นอกจากนี้ที่ผ่านมาเมืองพัทยาได้มีการจัดประชาคมประชาชนในเรื่องต่าง ๆ แต่จากการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น จึงเตรียมที่จะสร้างเป็นองค์กรถาวรในลักษณะเครือข่ายซึ่งสามารถพัฒนาไปเป็นมูลนิธิพัฒนาพัทยาในอนาคตได้ต่อไป รวมทั้งได้ศึกษาอื่น ๆ โดยเป้าหมาย คือ เพื่อลดข้อจำกัดทางราชการ อาทิ การจัดตั้งบริษัทกรุงเทพมหานคร หรือแม้แต่ขอนแก่นโมเดล เพื่อดูข้อดีข้อเสียแล้วเอามาปรับใช้กับพัทยาในอนาคตต่อไป ซึ่งเครือข่ายพัฒนาพัทยาจะประกอบด้วยภาคส่วนสำคัญ ทั้งภาคธุรกิจ ภาคประชาชน ภาคการศึกษา ภาคสาธารณสุข ภาครัฐ และองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งจะเข้ามาร่วมคิด ร่วมทำกับเมืองพัทยา อันจะเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดความยั่งยืนได้ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันเมืองพัทยาได้ร่วมมือกับกรมโยธาธิการและผังเมืองวางแนวทางแก้ไขปัญหาน้ำท่วมอย่างครบวงจร นอกจากนี้เมืองพัทยาได้ร่วมกับกระทรวงดิจิทัลฯ พัฒนาต้นแบบห้าจี (5G) บริเวณชายหาดพัทยา วางระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารเมืองพัทยา ร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการตามแผนงานพัฒนาเมืองพัทยาไปสู่ศูนย์กลางการประชุมและแสดงสินค้าในระดับนานาชาติ ครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานการตลาด และพัฒนาบุคลากรในอนาคตจากการพัฒนาของโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก คาดว่าเมืองพัทยาจะเกิดประชากรเพิ่มขึ้นประมาณถึง 3 ล้านคน จำนวนนักท่องเที่ยว คาดว่าจะเพิ่มขึ้นถึง 3 เท่า และจะมีการลงทุนในเบื้องต้นประมาณ 1.7 ล้านล้านบาท ซึ่งจะทำให้กายภาพของเมืองพัทยาเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิง ดังตัวอย่างตารางข้อมูลต่าง ๆ ข้างใต้เป็นข้อมูลทั่วไปของและเป็นสถานการณ์ที่เป็นปัญหาที่พบเพื่อแก้ไขและจะทำให้เมืองพัทยาก้าวหน้าประชาชนต้องร่วมมือกันเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ และถ้าเกิดการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งแล้วเมืองพัทยาก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ทุกเรื่องถ้าหากร่วมมือกัน (เมืองพัทยา, 2563)

ตารางที่ 1 ข้อมูลประชากรในเขตเมืองพัทยา (ณ สิงหาคม 2564)

ประชากร	ชาย	หญิง	รวม
ตำบลหนองปรือ	29,621	37,207	66,828
ตำบลหนองปลาไหล	1,129	1,263	2,392
ตำบลห้วยใหญ่	63	73	136
ตำบลนาเกลือ (รวมเกาะล้าน)	22,529	25,033	47,562
รวม	53,342	63,576	116,918

ที่มา : (ฝ่ายทะเบียนและบัตรประชาชน สำนักปลัดเมืองพัทยา, 2564)

จากตัวเลขที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่า เมืองพัทยามีประชากรไม่หนาแน่น แต่ข้อเท็จจริงแล้ว ประชากรในเมืองพัทยาคืออยู่หนาแน่น เนื่องจากเมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยว มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว และมีการอพยพแรงงานจากถิ่นอื่นเข้ามา จึงมีประชากรแฝงมากกว่าจำนวนความเป็นจริง 4 - 5 เท่า (ประมาณ 400,000 - 500,000 คน) โดยมีได้มีการแจ้งย้ายเข้ามาตามกฎหมายทะเบียนราษฎร

ตารางที่ 2 จำนวนนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา เดือนมกราคม - ธันวาคม 2562

	พ.ศ. 2562	พ.ศ. 2561	%เปลี่ยนแปลง
นักท่องเที่ยวชาวไทย	4,743,846	4,730,022	+0.29
นักท่องเที่ยวต่างชาติ	9,381,367	9,084,439	+3.27
จำนวนรวม	14,125,213	13,814,461	+2.25

ที่มา : (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2563)

จากตัวเลขที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่า เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ และเป็นเมืองที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออก กิจกรรมทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่จึงเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการ ประชากรในพื้นที่ก็จะมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น และในบางครั้งยังอาจเป็นการสร้างปัญหาในด้านอื่น ๆ ได้อีก

ตารางที่ 3 สถิติความคล่องตัวในการจราจร ปีพ.ศ. 2561 – 2563

ปี พ.ศ.	ปริมาณรถเข้าเมือง เฉลี่ยสูงสุด (คัน/วัน)	ปริมาณรถออกจากเมือง เฉลี่ยสูงสุด (คัน/วัน)	หมายเหตุ
พ.ศ. 2561	307,995	299,986	- รถติดในชั่วโมงเร่งด่วน โรงเรียนเปิดภาคเรียน - รถมีความคล่องตัวในเวลาปกติ - ช่วงวันหยุดเทศกาลรถมากเคลื่อนตัวได้ช้า *อ้างอิงจากปริมาณรถจากจำนวน 16 ทาง แยกในพื้นที่เมืองพัทยา
พ.ศ. 2562	323,855	332,859	- รถติดในชั่วโมงเร่งด่วน โรงเรียนเปิดภาคเรียน - รถมีความคล่องตัวในเวลาปกติ - ช่วงวันหยุดเทศกาลรถมากเคลื่อนตัวได้ช้า *อ้างอิงจากปริมาณรถจากจำนวน 16 ทาง แยกในพื้นที่เมืองพัทยา
พ.ศ. 2563	331,397	381,599	- รถติดในชั่วโมงเร่งด่วน โรงเรียนเปิดภาคเรียน - รถมีความคล่องตัวในเวลาปกติ - ช่วงวันหยุดเทศกาลรถมากเคลื่อนตัวได้ช้า *อ้างอิงจากปริมาณรถจากบริเวณอาคาร ควบคุมทางลดระดับพัทยากลาง

ที่มา : (ส่วนจราจรและขนส่ง สำนักงานการช่าง เมืองพัทยา, 2564)

จากตัวเลขที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่า เมืองพัทยามีปริมาณรถที่ต้องสัญจรไปมาเป็นจำนวนมาก แต่ก็ยังคงร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่ออำนวยความสะดวกจากระบบขนส่งอื่น ๆ โดยรอบเมืองพัทยาให้สามารถเดินทางเข้าและออกได้หลากหลายรูปแบบ การเดินทางเข้าเมืองสะดวกสบายยิ่งขึ้น

ตารางที่ 4 สถิติปริมาณน้ำหนักรถบรรทุกขมุดยเมืองพัทยา เดือนกันยายน – ธันวาคม 2561

เดือน	ขยะมูลฝอยรวมต่อเดือน	ขยะมูลฝอยรวมต่อวัน
ตุลาคม	14,011	451
พฤศจิกายน	13,366	445
ธันวาคม	14,340	462

ที่มา : (สำนักงานการช่างสุขาภิบาล เมืองพัทยา, 2562)

จากตัวเลขที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่า เมืองพัทยามีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในเขตเมืองพัทยา เฉลี่ย 470 ตันต่อวัน มีขยะปริมาณมากเนื่องจากมีประชากร นักท่องเที่ยว และประชากรแฝงอาศัยอยู่จำนวนมาก และช่วงเวลาในการเก็บขนขยะมูลฝอย มี 2 ช่วงคือเวลา 08.00 - 20.00 น. และ 21.00 - 08.00 น. (ช่วงเวลาที่ไม่ง่อก่ความเดือดร้อนและรบกวนแก่ประชาชน)

ตารางที่ 5 การเกิดอาชญากรรมจากสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มความผิด (มกราคม - ธันวาคม 2563)

กลุ่มความผิด	พ.ศ. 2563		
	เกิดคดี	จับกุมได้	คิดเป็นร้อยละ
1. คดีความผิดคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ	10	8	80.00
2. คดีประทุษร้ายต่อชีวิต ร่างกาย และเพศ	51	48	94.10
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน	336	278	83.04
4. คดีที่น่าสนใจ	23	22	95.65
5. คดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย (อาวุธปืน, การพนัน, ยาเสพติด ฯลฯ)	2,291	2,291	100.00

ที่มา : (สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา, 2564)

จากตัวเลขที่ปรากฏชี้ให้เห็นว่า เมืองพัทยามีคดีบางคดีที่มีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลงการรักษาความปลอดภัยช่วยเหลือประชาชน นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างประเทศในเมืองพัทยาคือหน้าที่ของทุกคนที่ต้องร่วมมือช่วยกันเพื่อความปลอดภัยของชุมชนและหลาย ๆ หน่วยงาน การให้ความสำคัญกับเรื่องของศูนย์ควบคุม อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ อุปกรณ์ต่าง ๆ

ดังนั้นเมืองพัทยาดูแลจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ตระหนักให้ความสำคัญในเรื่อง NEO PATTAYA หรือที่เรียกว่า "พัทยาโฉมใหม่ ก้าวไกล 'ไม่ทิ้งกัน'" จะเป็นโอกาสที่จะเปิดศักราชใหม่ของพัทยา เป็นกรอบแนวคิดการพัฒนาเมืองพัทยาสู่ "เมืองท่องเที่ยวโฉมใหม่" ตามนโยบายของนายสนธยา คุณปลื้ม ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ให้ดำรงตำแหน่งนายกเมืองพัทยา เมื่อวันที่ 21 กันยายน 2561 และได้มีการแถลงนโยบายต่อสภาเมืองพัทยาเมื่อครั้งแรกที่เข้าดำรงตำแหน่งที่ต้องการให้เมืองพัทยา ได้รับการพัฒนาครอบคลุมทุกด้าน อย่างทันสมัยทันโลกทันเหตุการณ์ โดยข้ามผ่านสู่โลกดิจิทัล และเป็นไปตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) ของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่ต้องการต่อยอดการพัฒนาเชิงพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก หรือที่เรียกกันว่า Eastern Seaboard โดยสร้างแพลตฟอร์มให้ประชาชน ชุมชน นักธุรกิจ ผู้ประกอบการ

และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกระบวนการพัฒนากับเมืองพัทยา เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเมือง การบริหาร ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมที่ดึงดูดของเมืองพัทยา และการลงทุนต่าง ๆ จะเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของพัทยา ซึ่งปัจจุบันพึ่งพาการท่องเที่ยวเกือบ 80% ไปสู่เมืองชายทะเลที่มั่นคงกว่าเดิม ยืนอยู่บนธุรกิจหลากหลายสาขา เช่น เมื่อมีการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ก็จะเป็นการกระจายไปสู่ธุรกิจใหม่ ๆ โดยไม่มีขีดจำกัด ทั้งสตาร์ทอัพ การเงิน และอื่น ๆ ซึ่งสามารถเปรียบเทียบเมืองพัทยากับเมืองชายทะเลอื่น ๆ ในต่างประเทศ เช่น ไมอามีซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกับเมืองพัทยา จำนวนนักท่องเที่ยวพอกันแต่ GDP ต่างกันซึ่งเมืองพัทยาดำกว่าเกือบสิบเท่า จะเป็นโอกาสที่จะทำให้ศักยภาพและเศรษฐกิจของเมืองพัทยาส่งขึ้นเป็นอย่างมากในทุกด้านซึ่งทุกภาคส่วนต้องตามให้ทัน ดังนั้นจากที่กล่าวมา นายสนธยา คุณปลื้ม จึงได้วางกรอบการพัฒนาตามแนวนโยบาย NEO PATTAYA ออกเป็น 5 ด้าน ให้เป็นกรอบฐานรากการพัฒนาที่มั่นคงและเพื่อสอดคล้องกับพระบรมราโชวาทที่องค์พ่อหลวงรัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานไว้ให้แก่ชาวไทยทุกคนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งการพัฒนาที่มั่นคงจะต้องกระทำอย่างสมดุลระหว่างชาติทั้งสี่ไม่สามารถละเว้นอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะความสุขของคนไม่ได้เกิดจากสิ่งหนึ่งสิ่งเดียว โดยมีเป้าหมายระดับ “เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางของโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในทุกด้าน ให้เป็นศูนย์กลาง เศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของโลก” และที่สำคัญในการเปิดศักราชใหม่ให้แก่พัทยาจึงควรพิจารณาว่าค่านิยมหลักไว้วางใจว่าจะมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนให้เป็นพื้นฐานสำคัญของทุกงานเพื่อกระตุ้นความเป็นเจ้าของร่วมคิดร่วมทำไปกับเมืองพัทยาไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหารหรือฝ่ายสภาเมือง (เมืองพัทยา, 2563)

ผู้วิจัยสนใจการศึกษาครั้งนี้โดยคัดเลือกพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีเป็นพื้นที่ในการศึกษา เนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติและระดับโลกให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม การเมือง การบริหาร ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมที่ดึงดูดอย่างเป็นรูปธรรม และอีกทั้งยังเป็นพื้นที่ที่มีแผนพัฒนาหรือนโยบายกรอบทิศทางการพัฒนาที่ต้องการให้มีการพัฒนาครอบคลุมในทุกด้านอย่างทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ โดยข้ามสู่โลกดิจิทัล และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาของรัฐบาลชุดปัจจุบัน โดยการสร้างและนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางหรือสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้ประชาชน ชุมชน นักธุรกิจ ผู้ประกอบการ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ให้ความร่วมมือพัฒนากับเมืองพัทยา จึงคิดว่านโยบายของพื้นที่นี้จึงน่าสนใจที่จะติดตามหลังจากการนำไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้นทำให้เล็งเห็นว่าสิ่งที่ต้องการศึกษาให้ทราบความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ว่าอยู่ในระดับใด เพื่อต้องการศึกษาให้ทราบความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO

PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ว่าอยู่ในระดับใด เพื่อต้องการศึกษาให้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ว่าอยู่ในระดับใด และทราบถึงข้อเสนอแนะและแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ว่าเป็นอย่างไร ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้มีความตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาและสนใจ จึงได้ทำการศึกษางานวิจัยเรื่องการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565)
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านช่วงเวลาของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ และมีระยะเวลาในการศึกษาตั้งแต่ กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 ถึงเมษายน พ.ศ. 2566

ขอบเขตด้านพื้นที่ของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ และมีเขตพื้นที่ เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ขอบเขตด้านเนื้อหาของการวิจัย

การศึกษางานวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวัดความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่

มีต้นนโยบาย ผู้วิจัยได้มาจากการวิเคราะห์แนวคิดปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติของนักวิชาทั้งชาวต่างชาติและชาวไทย ได้แก่ แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter & Van Horn, 1975) ศุภชัย ยาวะประภาส (2548) และอนูรัตน์ อนันนทนาธร (2562) ซึ่งแบ่งประเด็นการวิเคราะห์ออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ด้านความเพียงพอของทรัพยากร ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน และด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ และส่วนการศึกษาเครื่องมือวัดความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผู้วิจัยได้มาจากการวิเคราะห์แนวคิดเกณฑ์การประเมินผลนโยบายของนักวิชาทั้งชาวต่างชาติและชาวไทย ได้แก่ วิลเลียม ดัน (Dunn, 1997) กุลชน ธนาพงศธร (2546) และอนูรัตน์ อนันนทนาธร (2562) ซึ่งแบ่งประเด็นการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ ด้านประสิทธิผล ด้านประสิทธิภาพ และด้านความยั่งยืน

ขอบเขตด้านประชากรของการวิจัย

ศึกษามุมมองส่วนบุคคลของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ บุคลากรเมืองพัทยา จำนวนทั้งสิ้น 1,570 คน (กองการเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา, 2563) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 319 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key – informants) จำนวน 10 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ข้อมูลที่จะได้รับจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ความเข้าใจให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาในประเด็นเรื่องการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ รวมทั้งปัจจัยที่สร้างความสำเร็จและ/หรือล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2. เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี สามารถนำข้อมูลนี้ไปเสริมสร้าง พัฒนา และประกอบการพิจารณาในการกำหนดนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยากับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบาย

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเมืองพัทยา

นโยบาย NEO PATTAYA

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

ความหมายของนโยบายสาธารณะ

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพัฒน์ (2541 อ้างถึงใน อนูรัตน์ อนันนทนาธร, 2564) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติของรัฐบาล ซึ่งกำหนดวัตถุประสงค์แน่นอนไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง คือ เพื่อแก้ปัญหาในปัจจุบัน เพื่อป้องกันหรือหลีกเลี่ยงปัญหาในอนาคต และเพื่อก่อให้เกิดผลที่พึงปรารถนา รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจังที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ และนโยบายอาจเป็นบวกหรือเป็นลบ หรืออาจเป็นการกระทำหรืองดเว้นการกระทำก็ได้ นักวิชาการด้านนโยบายศาสตร์ได้ให้ความหมาย “นโยบายสาธารณะ” ไว้อย่างหลากหลาย ขึ้นอยู่กับความสนใจและวัตถุประสงค์ในการนิยามเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามถวัลย์รัฐ วรเทพพิพัฒน์ ได้แบ่งกลุ่มความหมายในด้านความชัดเจนในการชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างงานนโยบายกับงานประจำ ซึ่งแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ กลุ่มที่ 1 ความหมายอย่างกว้าง และกลุ่มที่ 2 ความหมายอย่างแคบ ดังนี้

1. ความหมายอย่างกว้าง ได้แก่ กลุ่มคำนิยามที่ให้ความหมายไว้มากจนไม่สามารถชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่าง “งานนโยบาย” กับ “งานประจำ” ว่ามีอย่างไร โดยนักวิชาการที่ให้ความหมายในกลุ่มนี้ ได้แก่ โทมัส ดาย (Thomas Dye) โรเบิร์ต อายส์โตน (Robert Eyestone) และ สจิวต์ นาเกล (Stuart Nagel)

2. ความหมายอย่างแคบ ได้แก่ กลุ่มคำนิยามที่ให้ความหมายเฉพาะเจาะจงและชัดเจนกว่า กลุ่มความหมายอย่างกว้าง ซึ่งนักวิชาการในกลุ่มนี้ ได้แก่ วิลเลียม กรีนวูด (William Greenwood) และ เจมส์ แอนเดอร์สัน (James Anderson)

กุลธนะ ธนาพงศธร (2520 อ้างถึงใน อนุรัตน์ อนันทนาธร, 2564) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะ หมายถึง นโยบายสาธารณะน่าจะมีความหมายถึงแนวทางกว้างๆ ที่รัฐบาล (ทุกระดับ) ของประเทศหนึ่ง ๆ ได้กำหนดขึ้นเป็นโครงการ แผนงาน หรือกำหนดการเอาไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นหนทางซึ่งนำไปให้มีการกระทำต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามมา ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้ กุลธนะ ได้ทำการสำรวจแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะของนักวิชาการตะวันตกไว้ 3 กลุ่มความหมายด้วยกัน ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1. กลุ่มความหมายแรก เป็นการพิจารณานโยบายสาธารณะในแง่ที่เป็นกิจกรรมหรือการกระทำหรืองดเว้นไม่กระทำของรัฐบาล ผู้ที่ให้คำนิยามความหมาย “นโยบายสาธารณะ” ในแนวนี้ ได้แก่ เจมส์ แอนเดอร์สัน (James Anderson) ไอรา ชาร์แคนสกี (Ira Sharkansky) โทมัส ดาย (Thomas Dye) และเดวิด อีสตัน (David Easton)

2. กลุ่มความหมายที่สอง เป็นการพิจารณานโยบายสาธารณะในแง่ที่เป็น การตัดสินใจของรัฐบาล ผู้ที่ให้คำนิยามความหมาย “นโยบายสาธารณะ” ในแนวนี้ ได้แก่ ลินตัน คอล์ดเวลล์ (Lynton Caldwell) วิลเลียม กรีนวูด (William Greenwood) อาทิตย์ อุไรรัตน์ ออมร รักษาสัตย์ และอาร์. เจ. เอส. เบเกอร์ (R.J.S. Baker)

3. กลุ่มความหมายที่สาม เป็นการพิจารณานโยบายสาธารณะในแง่ที่เป็น แนวทางหรือหนทางการกระทำของรัฐบาล ซึ่งอาจปรากฏในรูปแบบหรือลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ในรูปของหลักการ แผนงาน โครงการ เป็นต้น ผู้ให้ความหมายในกลุ่มนี้ ได้แก่ ฮาโรลด์ ลาสเวลล์กับอับราฮัม แคมป์แลน (Harold Lasswell & Abraham Kaplan) ชาร์ลส์ จาคอป (Charles Jacop) ทินพันธ์ นาคะตะ และสุชาติ จุฑาสมิติ

จากที่กล่าวมาข้างต้น เป็นการศึกษาจากคำนิยามความหมายของคำว่า นโยบายสาธารณะของนักวิชาการไทย ซึ่งจะเห็นได้ว่าการให้คำนิยามของนักวิชาการไทยส่วนใหญ่ ได้มาจากการรวบรวมคำนิยามของนักวิชาการชาวอเมริกันเป็นหลัก ดังนั้นในส่วนนี้ผู้เขียนจึงได้ทำการศึกษาแนวคิดจาก

นักวิชาการทางด้านนโยบายสาธารณะชาวตะวันตกที่มักได้รับการกล่าวอ้างถึง ทั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงที่มาของแนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ ดังนี้

โรมัส ดาย (Dye, 1978 อ้างถึงใน อนุรัตน์ อนันทนาธร, 2564) ได้เขียนหนังสือชื่อ Understanding Public Policy ซึ่งจัดพิมพ์ขึ้น ครั้งแรกในปี 1972 โดยให้คำจำกัดความ คำว่า นโยบายสาธารณะ ว่าเป็นอะไรก็ตามที่รัฐบาลเลือกที่จะทำหรือไม่ทำ (Public policy is whatever governments choose to do or not to do) ดาย (Dye) ได้ให้คำอธิบายเพิ่มเติมไว้ในเชิงอรรถว่า สามารถหาคำอธิบายถึงความหมายของนโยบายสาธารณะได้จากงานเขียนต่าง ๆ มากมาย แต่ก็มี ความหมายในทำนองเดียวกัน เช่น เดวิด อีสตัน (David Easton) ได้ให้คำนิยาม นโยบายสาธารณะ ว่าเป็นการจัดสรรคุณค่าให้กับสังคมโดยผู้มีอำนาจอันชอบธรรม (the authoritative allocation of values for the whole society) ซึ่งได้แก่รัฐบาล และทุก ๆ สิ่งที่รัฐบาลเลือกทำหรือไม่ทำให้กับ สังคมโดยรวม ฮาโรลด์ ลาสเวลล์ กับ อับราฮัม แคปแลน (Harold Lasswell and Abraham Kaplan) ได้ให้คำจำกัดความของ คำว่า นโยบาย คือ แผนงานที่คาดไว้ ที่มีการกำหนดเป้าหมาย คุณค่า และแนวปฏิบัติ (a projected program of goals, values, and practices) ส่วนของคาร์ล ฟรีดริช (Carl Friedrich) ได้กล่าวว่า ส่วนสำคัญของนโยบายจะต้องมี เป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือ จุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง (It is essential for the policy concept that there be a goal, objective, or purpose) จากคำนิยามของ ดาย (Dye) ที่ว่า นโยบายคือสิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะทำ หรือไม่ทำนั้นจะต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายแอบแฝงอยู่โดยไม่ปรากฏชัดอีกด้วย นอกจากนี้ ในความเป็นจริง นโยบายสาธารณะ จะต้องรวมถึงการกระทำต่าง ๆ ของรัฐบาล ไม่ใช่เป็น เพียงความตั้งใจที่กล่าวออกมาจากส่วนราชการ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น

Prewitt and Verba (1983 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564) ให้ทัศนะเกี่ยวกับนโยบาย สาธารณะไว้ว่า พันธะสัญญาระยะยาวในการดำเนินกิจกรรมอย่างแบบแผนของรัฐบาล โดยมุ่งเน้นถึง สิ่งที่รัฐบาลกระทำจริงมากกว่าสิ่งที่รัฐบาลพูด Prewitt and Verba เห็นว่าเพื่อทำความเข้าใจต่อ นโยบายสาธารณะของรัฐบาลอย่างชัดเจนประชาชนจะต้องติดตามการบัญญัติกฎหมายของฝ่ายนิติ บัญญัติอย่างใกล้ชิดรวมทั้งกฎกระทรวงและระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ที่ฝ่ายบริหารนำมาใช้ในการนำ นโยบายไปปฏิบัติให้ปรากฏเป็นจริงในกรณีเฉพาะของกฎหมายแต่ละกรณีซึ่งแต่ละขั้นตอนล้วนมี ความสำคัญทั้งสิ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ขั้นตอนของการบัญญัติกฎหมาย ฝ่ายนิติบัญญัติผ่านพระราชบัญญัติควบคุมมลพิษใน เขตชุมชน

2. ขั้นตอนการบริหาร หน่วยควบคุมมลพิษจะต้องกำหนดระเบียบและแนวทางปฏิบัติเพื่อให้กฎหมายมีลักษณะเฉพาะเจาะจงโดยต้องระบุให้ชัดเจนว่าในอากาศจะมีปริมาณฝุ่นได้เท่าไรและจะให้เวลานานเท่าใดแก่ผู้ทำให้เกิดมลพิษที่จะปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย

3. ขั้นตอนการปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ที่จะต้องจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับตรวจสอบปริมาณฝุ่นในอากาศในพื้นที่ที่กำหนดถ้าผลไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนดเจ้าหน้าที่จะต้องกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กฎหมายระบุไว้เพื่อให้กฎหมายมีผลบังคับใช้อย่างแท้จริง แนวความคิดของ Prewitt and Verba สอดคล้องกับแนวความคิดของ Anderson ในส่วนที่มุ่งเน้นสิ่งที่รัฐบาลกระทำมากกว่าที่รัฐบาลพูดและมีได้กล่าวถึงสิ่งที่รัฐเลือกที่จะไม่กระทำ ซึ่งเป็นส่วนที่แตกต่างอย่างสำคัญกับแนวความคิดของ Dye

องค์ประกอบของนโยบายสาธารณะ

เพื่อให้เห็นและเข้าใจในภาพรวมของนโยบายสาธารณะได้ชัดเจนมากขึ้น เห็นว่าควรจะได้ทำการศึกษาถึงองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะ โดยส่วนแรกจะได้ศึกษาจากแนวคิดของนักวิชาการที่ได้อธิบายองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะว่าเป็นอย่างไร และส่วนที่สอง ผู้เขียนจะได้ทำการประมวลความคิดเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะว่าแนวคิดข้างต้นมีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไร และจะได้ทำการประมวลแนวคิดขององค์ประกอบไว้ในส่วนท้ายโดยพิจารณาแยกแยะองค์ประกอบที่สำคัญของนโยบายสาธารณะว่าประกอบด้วยอะไรบ้าง

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2541 อ้างถึงใน อนุรัตน์ อนันทนาธร, 2564) ได้รวบรวมแนวความคิดเกี่ยวกับนโยบายของนักวิชาการชาวอเมริกันกว่า 10 ราย เช่น ไอรา ชาร์แคนสกี (Ira Shakansky) โทมัส ดาย (Thomas Dye) เจมส์ แอนเดอร์สัน (James Anderson) เดวิด อีสตัน (David Easton) และริชาร์ด โรส (Richard Rose) และจากการศึกษาความหมายที่นักวิชาการหลายรายดังกล่าวที่ให้ไว้ สมบัติจึงได้จำแนกลักษณะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของนโยบายสาธารณะไว้ครอบคลุมทุกแง่มุม ดังต่อไปนี้ 1. เป็นกิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ 2. เป็นการใช้อำนาจของรัฐในการจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนองค่านิยมของสังคม 3. ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะได้แก่ ผู้นำทางการเมือง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ พรรคการเมือง สถาบันราชการ ข้าราชการ และประมุขของประเทศ 4. กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำต้องเป็นชุดของการกระทำที่มีแบบแผน ระบบ และกระบวนการอย่างชัดเจน เป็นการกระทำที่มีการสานต่ออย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง 5. กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจำนวนมาก 6. เป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำให้ปรากฏเป็นจริง มิใช่เป็นเพียงการแสดงเจตนารมณ์ หรือความตั้งใจที่จะกระทำด้วยคำพูดเท่านั้น

7. กิจกรรมที่เลือกกระทำต้องมีผลลัพธ์ในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของสังคม ทั้งปัญหาความขัดแย้งหรือความร่วมมือของประชาชน 8. เป็นการตัดสินใจที่จะกระทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนจำนวนมาก มิใช่การตัดสินใจเพื่อประโยชน์เฉพาะบุคคล และเป็นชุดของการตัดสินใจที่เป็นระบบ มิใช่การตัดสินใจแบบเอกเทศ 9. เป็นการเลือกทางเลือกที่จะกระทำ โดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม 10. เป็นกิจกรรมที่เกิดจากการต่อรองหรือประนีประนอมระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง 11. เป็นกิจกรรมที่ครอบคลุมทั้งกิจกรรมภายในประเทศและระหว่างประเทศ 12. กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ อาจก่อให้เกิดผลทั้งทางบวกและทางลบต่อสังคม และ 13. เป็นกิจกรรมที่ขอบด้วยกฎหมาย

จุมพล หนิมพานิช (2547 อ้างถึงใน อนุรัตน์ อนันทนาธร, 2564) ได้ทำการเปรียบเทียบแนวคิดของเจมส์ แอนเดอร์สัน (Anderson, 1975) และของไลน์เบอร์รี่และชาแกนสกี (Lineburry & Shakansky, 1971) ที่ได้กล่าวว่า นโยบายสาธารณะมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คล้ายคลึงกัน ดังนี้ ตารางที่ 6 เปรียบเทียบแนวคิดองค์ประกอบนโยบายสาธารณะของเจมส์ แอนเดอร์สัน และของไลน์เบอร์รี่กับชาแกนสกี

James Anderson	Robert Lineburry & Ira Shakansky
1) จะต้องเป็นการกระทำที่มีเป้าหมายชัดเจน	1) จะต้องมียุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้อย่างแน่นอน
2) เป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐ	2) จะต้องประกอบด้วยลำดับชั้นของพฤติกรรมต่าง ๆ ที่มีแผนอันจะก่อให้เกิดการบรรลุถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้
3) เป็นสิ่งที่รัฐบาลควรกระทำ เพราะเป็นกิจกรรมหรือหน้าที่ของรัฐ	3) จะต้องประกอบด้วยการกระทำต่าง ๆ ที่สามารถเลือกนำมาปฏิบัติได้
4) เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของรัฐที่จะกระทำหรือดเว้นที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง	4) จะต้องประกาศให้ประชาชนทราบล่วงหน้าโดยทั่วถึง
5) เป็นเอกสารที่มีผลทางกฎหมาย	5) จะต้องมีการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ตามที่ได้ตัดสินใจเลือกไว้แล้ว

ที่มา : (จุมพล หนิมพานิช, 2547)

อย่างไรก็ดีการเปรียบเทียบแนวคิดข้างต้น ยังคงมีปัญหาในเรื่องลำดับ ขั้นตอน และ ประเด็นร่วมที่ยังไม่สอดคล้องกัน ในแง่นี้ ธนย์วัฒน์ รัตนศักดิ์ (2546 อ้างถึงใน อนุรัตน์ อนันทนาธร, 2564) ได้อธิบายเพิ่มเติม โดยเสนอองค์ประกอบของนโยบายสาธารณะไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางปฏิบัติกว้าง ๆ ซึ่งกำหนดโดยรัฐบาล หรือข้าราชการ ระดับสูง

2. นโยบายสาธารณะมีวัตถุประสงค์แน่นอน

3. รัฐบาลมีความจริงใจและจริงจังที่จะให้มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ความสำคัญของการศึกษานโยบายสาธารณะ

การศึกษาวิชานโยบายสาธารณะมีความมุ่งหมายสำคัญเพื่อให้เกิดความเข้าใจนโยบาย สาธารณะในแง่มุมต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง ย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมทั้งทางวิชาการ และในทาง ปฏิบัติ ในส่วนนี้จะได้ทำการประมวลความสำคัญ ประโยชน์ และเหตุผลของการศึกษานโยบายสาธารณะ ในแง่มุมต่าง ๆ จากนักวิชาการไทยบางราย ดังนี้

ศุภชัย ยาวะประภาส (2544 อ้างถึงใน อนุรัตน์ อนันทนาธร, 2564) กล่าวว่า การศึกษา นโยบายสาธารณะย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมทั้งทางวิชาการ และในทางปฏิบัติ ในทางวิชาการ เกี่ยวกับการศึกษาการบริหารงานของรัฐ การเรียนรู้นโยบายสาธารณะจะช่วยให้สามารถเข้าใจ แนวทางอันเป็นกรอบชี้้นำการบริหารงานเพื่อให้เห็นภาพรวมของการบริหารงานทั้งหมดหรือในทาง รัฐศาสตร์ จะทำให้รัฐศาสตร์เข้าใจการเมืองลึกซึ้งยิ่งขึ้น เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น และทำให้รัฐศาสตร์ เข้าใจภาพรวมของการบริหารชัดเจนขึ้น สำหรับสาขาวิชาอื่น ๆ จะช่วยให้ผู้ศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่องราวของสาขาวิชาของตนได้ดียิ่งขึ้น เช่น แพทย์ที่เข้าใจในเนื้อหา และความเป็นมาของนโยบาย สาธารณสุข ย่อมพิจารณาเรื่องราวเกี่ยวกับปัจจุบันและอนาคตของการสาธารณสุขได้ชัดเจนกว่าผู้ที่ ไม่ได้ศึกษา ส่วนในทางปฏิบัติก็เป็นประโยชน์คือ การที่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถเข้าใจในเทคนิคและระเบียบวิธีการในการกำหนด วิเคราะห์ และประเมินผลนโยบาย ย่อม ช่วยให้ผู้สามารถวางแผนพัฒนานโยบาย และนำนโยบายไปปฏิบัติให้บังเกิดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้น

สมบัติ ธำรงธัญวงศ์ (2541 อ้างถึงใน ศักดิ์สุดา จิระศุภโชค, 2558) กล่าวว่า นโยบาย สาธารณะมีความสำคัญทั้งต่อผู้กำหนดนโยบายและประชาชน นโยบายสาธารณะที่ดีต้องสอดคล้อง กับค่านิยมและความต้องการของประชาชน เมื่อถูกนำไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จะทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างเสมอภาคทั่วหน้าที่ เป็นเครื่องมือในการบริหารประเทศของ

รัฐบาลในด้านต่าง ๆ เป็นสื่อที่ใช้ติดต่อกันระหว่างรัฐบาล เจ้าหน้าที่ และประชาชน หากจะขยายความโดยแยกเป็นข้อ ๆ จะได้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ แนวทางการพัฒนาประเทศว่าจะมีลักษณะอย่างไร เน้นหนักด้านไหน และขึ้นอยู่กับนโยบายแต่ละรัฐบาลเป็นสำคัญ

2. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งรัฐบาลมีความจำเป็นจะต้องกำหนดนโยบายในการตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เช่น ความต้องการในด้านการศึกษา การสาธารณสุข เป็นต้น

3. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของประชาชน ระดับความรุนแรงและลักษณะของปัญหา เช่น ปัญหาการด้อยการศึกษาของประชาชนส่วนใหญ่จึงเป็นปัญหาสำคัญ ดังนั้นรัฐบาลจึงต้องกำหนดนโยบายเพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้ประชาชนได้รับการศึกษาให้พอเพียงต่อความจำเป็นขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพโดยเฉพาะการศึกษาวิชาชีพเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ความรู้จากระบบการศึกษาเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพอย่างมั่นคงต่อไป

4. เป็นการใช้อำนาจรัฐบาลเพื่อจัดสรรค่านิยมทางสังคม การกำหนดนโยบายสาธารณะของรัฐบาลจะมีส่วนอย่างสำคัญในการจัดสรรค่านิยมทางสังคม เช่น นโยบายเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งสำคัญในราชการจะต้องกำหนดให้บุรุษและสตรีมีโอกาสเสมอภาคกัน และการกำหนดนโยบายส่งเสริมและเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับคุณค่าของระบอบประชาธิปไตยเพื่อให้ประชาชนตระหนักและศรัทธาจนกระทั่งยอมรับยึดถือเป็นแนวปฏิบัติในชีวิตของตน

5. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคม ความเป็นไปในสังคมเป็นอุดมการณ์ที่สำคัญของระบอบการเมืองสมัยใหม่ กล่าวคือ นโยบายใด ๆ ของรัฐบาลจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความเป็นธรรมในสังคม ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และทางการเมืองในทางเศรษฐกิจเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถแข่งขันเศรษฐกิจอย่างเสรี จะส่งผลให้การบริหารทางเศรษฐกิจมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ในทางสังคมรัฐบาลจะส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับสวัสดิการจากรัฐบาลได้อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันทั้งในเรื่องการศึกษา สาธารณสุขการประกันสังคม เป็นต้น และในทางการเมือง รัฐบาลจะส่งเสริมให้ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพทางการเมืองอย่างเสมอภาค ความเป็นธรรมในกระบวนการยุติธรรม ประชาชนทุกคนจะต้องได้รับการคุ้มครองจากกฎหมายอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน

6. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการเสริมสร้างความเป็นเสมอภาคในโอกาสแก่ประชาชน โดยธรรมชาติมนุษย์เกิดมามีความสามารถไม่เท่าเทียมกัน แต่การที่มนุษย์มีความแตกต่างกันโดยธรรมชาติมีหมายความว่า มนุษย์มีความสามารถบางอย่างเท่านั้น จึงจะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการ

ดำรงชีวิตได้ หากรัฐบาลกำหนดนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนได้รับโอกาสอย่างเท่าเทียมกันที่จะพัฒนาความสามารถตามความถนัดของตน ประชาชนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ย่อมมีโอกาสประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิต

7. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการกระจายรายได้ให้แก่ประชาชน ภารกิจสำคัญของรัฐบาลในการบริหารประเทศ เป้าประสงค์การพัฒนาประเทศที่พึงปรารถนา คือทำให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์จากผลการพัฒนาอย่างเป็นธรรมและกว้างขวางเพื่อขจัดช่องว่างระหว่างคนรวยและคนจนให้หมดไปหรือลดช่องว่างให้เหลือน้อยที่สุด

8. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการกระจายความเจริญไปสู่ชนบท ในสังคมที่มีความแตกต่างกันมากระหว่างชุมชนเมืองและชุมชนชนบท รัฐบาลจะต้องกำหนดนโยบายในการกระจายไปสู่ชนบทเพื่อลดความความเจริญแตกต่างระหว่างชุมชนเมืองและชุมชนชนบทให้น้อยลงและเพื่อลดการเคลื่อนย้ายของประชาชนจากชนบทเข้าสู่ชุมชนเมือง นโยบายกระจายอำนาจทางการเมือง การปกครอง การบริหาร และการคลัง เพื่อให้ประชาชนในชนบทสามารถกำหนดแนวทางการบริหารการพัฒนา และพึ่งตนเองได้อย่างเป็นรูปธรรม

9. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพัฒนาประเทศให้มีสมรรถนะการปกป้องตนเองจากการเอารัดเอาเปรียบของต่างประเทศที่สำคัญ คือ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพราะการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาการผลิต ทั้งการผลิตสินค้าและบริการ และเป็นการผลิตที่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มสูงจะทำให้ประชาชนได้รับผลตอบแทนจากการผลิตในระดับสูง ทำให้มีรายได้ดีและมีคุณภาพชีวิตสูง

10. เป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นปัญหาที่สังคมโลกให้ความสนใจเอาใจใส่มากขึ้น ด้วยการกำหนดนโยบายและมาตรการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและเพื่อควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศและทางน้ำ นอกจากนี้อาจจะมีองค์การเอกชน (NGO) ที่ทำกิจกรรมเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะเข้าไปมีบทบาทแนะนำ และส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนต่าง ๆ มีส่วนร่วมต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากขึ้น และอาจมีบทบาทในการคัดค้านโครงการของรัฐบาลที่จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย

ถึงแม้ว่านโยบายสาธารณะจะมีความสำคัญกว้างขวางต่อการพัฒนาประเทศดังกล่าว แต่ความสำเร็จของนโยบายสาธารณะก็ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญหลายประการ (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2552 อ้างถึงใน ศักดิ์สุดา จิระศุภโชค, 2558) ได้แก่

1. มีเป้าประสงค์หรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน นโยบายสาธารณะที่จะนำไปสู่ความสำเร็จต้องระบุเป้าประสงค์ให้ชัดเจน เพื่อป้องกันมิให้เกิดความคาดเคลื่อนในการนำนโยบายไปปฏิบัตินโยบาย

สาธารณะใดก็ตามที่มีเป้าประสงค์ไม่ชัดเจนมีโอกาสที่จะประสบความล้มเหลวในการนำนโยบายปฏิบัติสูง

2. ต้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือนโยบายที่สำคัญจะต้องมีหน่วยงานที่มีความรู้ความสามารถเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงและการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีกลไกการควบคุม กำกับ และตรวจสอบอย่างใกล้ชิด เพื่อให้มั่นใจว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติจะบรรลุเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. ต้องมีงบประมาณสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเหมาะสม นโยบายใดที่ไม่มีงบประมาณสนับสนุน นโยบายนั้นจะไม่มีโอกาสปรากฏเป็นจริง จะเป็นได้แต่เพียงการแสดงความคิดเห็นหรือการพูดที่ไม่มีผลกระทบ กรณีเช่นนี้ไม่เรียกว่าเป็นนโยบายสาธารณะเพราะนโยบายสาธารณะในส่วนที่รัฐบาลเลือกจะกระทำต้องกระทำให้เป็นรูปธรรมและปรากฏเป็นจริงซึ่งเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเหมาะสมเท่านั้น

4. ต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาชน การที่ประชาชนให้การสนับสนุนนโยบายใดแสดงว่า นโยบายนั้นสอดคล้องกับค่านิยมและความต้องการของประชาชน การสนับสนุนจากประชาชนจะเป็นพลังสำคัญในการผลักดันให้การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติบรรลุเป้าหมาย

แนวทางการศึกษานโยบายสาธารณะ

แนวทางการศึกษานโยบายสาธารณะจำแนกได้ 2 แนวทาง คือ การศึกษาตามแนวทางรัฐศาสตร์ (Political Science) ซึ่งมุ่งที่จะพรรณนา (Descriptive) เนื้อหาสาระของนโยบายสาธารณะ (Substantive branch) ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาของสังคมที่กำลังเผชิญอยู่เป็นสำคัญ (Politic of current issue) ส่วนอีกแนวทางหนึ่ง คือ แนวทางการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration) เป็นแนวศึกษาเชิงทฤษฎี (Theoretical Branch) โดยมุ่งที่จะศึกษาอิทธิพลและความสำคัญ ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่มีผลต่อการกำหนดนโยบายและต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายโดยเน้นการวิเคราะห์ทางเลือกต่าง ๆ ว่ามีทั้งข้อดีข้อเสียแตกต่างกันอย่างไร เพื่อนำไปสู่การเสนอแนะทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด การศึกษานโยบายสาธารณะทางรัฐประศาสนศาสตร์ จึงเป็นการศึกษา เพื่อมุ่งเสนอแนะนโยบายว่าควรจะเป็นหรือควรนำไปปฏิบัติเป็นสำคัญ (Prescriptive) มากกว่าการอธิบายเพื่อส่งเสริม ความรู้ความเข้าใจตามแนวทางการศึกษาของรัฐศาสตร์อย่างไรก็ตาม การศึกษานโยบายสาธารณะมีความเชื่อมโยงทั้งทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ โดยไม่สามารถตัดออกจากกันอย่างเด็ดขาด เพียงแต่จุดเด่นของการศึกษาเท่านั้น ที่จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างว่าเป็นการศึกษาทางรัฐศาสตร์หรือรัฐประศาสนศาสตร์ (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2554)

การศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะจะเป็นพื้นฐานต่อความเข้าใจนโยบายสาธารณะอย่างเป็นรูปธรรม จะช่วยให้การศึกษาและการวิเคราะห์ส่วนอื่น ๆ ของนโยบายสาธารณะมีความชัดเจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับภารกิจที่รับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ภาพที่ 1 นโยบายสาธารณะ (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2554)

จากการวิเคราะห์ความหมายของนโยบายสาธารณะต่าง ๆ ข้างต้น ผู้วิจัยได้สรุปลักษณะที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของนโยบายสาธารณะ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่รัฐเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำ
2. เป็นการใช้อำนาจของรัฐในการจัดสรรกิจกรรมเพื่อตอบสนองค่านิยมของสังคม
3. ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายสาธารณะ ได้แก่ ผู้นำทางการเมือง ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ พรรคการเมือง สถาบันราชการ และประมุขของประเทศ
4. กิจกรรมที่รัฐเลือกที่จะกระทำต้องเป็นชุดของการกระทำที่มีแบบแผนระบบและกระบวนการอย่างชัดเจน เป็นการกระทำที่มีการสานต่ออย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
5. กิจกรรมที่รัฐเลือกที่จะกระทำต้องมีเป้าหมาย วัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจำนวนมาก
6. เป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำให้ปรากฏจริง มิใช่เป็นเพียงการแสดงเจตนารมณ์หรือความตั้งใจที่จะกระทำคำพูดเท่านั้น
7. กิจกรรมที่เลือกกระทำ มีผลลัพธ์ในการแก้ไขปัญหาที่สำคัญของสังคมทั้งปัญหาความขัดแย้งหรือความร่วมมือของประชาชน

8. การตัดสินใจที่จะกระทำ เพื่อประโยชน์ของประชาชนจำนวนมากมิใช่การตัดสินใจเพื่อประโยชน์เฉพาะบุคคลและเป็นชุดการตัดสินใจที่เป็นระบบมิใช่ตัดสินใจแบบเอกเทศ

9. เป็นการเลือกทางเลือกที่จะกระทำโดยพิจารณาจากผลการวิเคราะห์ทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

10. เป็นกิจกรรมที่เกิดจากการต่อรองหรือประนีประนอมระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง

11. เป็นกิจกรรมที่ชอบด้วยกฎหมาย

12. กิจกรรมที่รัฐบาลเลือกที่จะกระทำหรือไม่กระทำอาจก่อให้เกิดผลทั้งทางบวกและทางลบต่อสังคม

ตัวแบบเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

ตัวแบบ หมายถึง กรอบแนวความคิดพื้นฐานของสิ่งที่เป็นจริงของปรากฏการณ์ใดปรากฏการณ์หนึ่ง เพื่อใช้อธิบายเหตุการณ์ในรูปแบบที่ปรากฏให้เห็นว่าอะไรเกิดขึ้นทำไมจึงเกิดสิ่งนั้น และสิ่งนั้นจะก่อให้เกิดผลอะไรต่อไป ตัวแบบมักแสดงสัมพันธ์ที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปร่าง ทฤษฎีส่วนใหญ่มักถูกพัฒนามาจากตัวแบบที่ได้รับการทดสอบแล้วตัวแบบเกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติมีพื้นฐานมาจากมุมมองด้านองค์การและมุมมองด้านรัฐศาสตร์ (มยุรี อนุมานราชธน, 2552 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จุวรรณ, 2564) แบ่งประเด็นการศึกษาเป็น 2 ส่วน ดังนี้

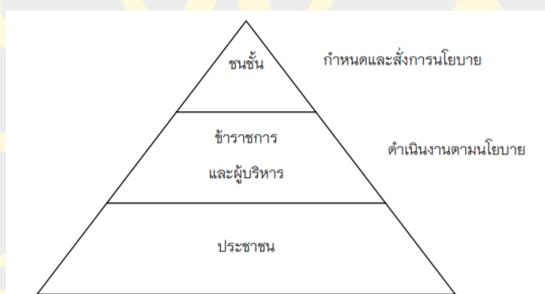
1. ตัวแบบเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะ

ในการศึกษาการกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยใช้แนวทางศึกษาเชิงพรรณนา/แนวนโยบายศึกษามักนิยมใช้ตัวแบบ (Model) เพื่อศึกษาลักษณะและพัฒนาการของนโยบายสาธารณะ วิธีการศึกษานโยบายตัวแบบ (Policy model study) มีข้อสมมติฐานเบื้องต้นว่า นโยบายสาธารณะเป็นระบบย่อยระบบหนึ่งภายในระบบการเมืองฝ่ายการเมืองกำหนดนโยบายทำให้การเมืองเป็นปัจจัยสำคัญของกระบวนการนโยบายสาธารณะ ตัวแบบที่ใช้ศึกษาการกำหนดนโยบาย ได้แก่

1.1 ตัวแบบชนชั้นนำ (Elite mode)

นโยบายสะท้อนสิ่งที่เป็นความชอบของชนชั้นนำ นักรัฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ เช่น V. Pareto, G. Mosca, H.D. Lasswell, R.A. Dahl และ C.W. Mills อธิบายว่า การกำหนดนโยบายสาธารณะโดยเฉพาะในสังคมที่มีลักษณะปิดตัวค่อนข้างสูงมักอยู่ภายใต้อิทธิพลทางความคิด ความเชื่อ ค่านิยมและความต้องการของชนชั้นนำมากกว่าที่จะเป็นไปตามความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ของสังคม ตัวแบบนี้มักใช้อธิบายการกำหนดนโยบายสาธารณะในระบบการเมือง

ของประเทศที่ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยยังไม่มั่นคงเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศตะวันตก ในระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยกลุ่มชนชั้นนำซึ่งเป็นกลุ่มคนจำนวนน้อยที่ได้รับการเลือกตั้งจะ กำหนดนโยบายสาธารณะตามความคิด ความเชื่อ ค่านิยมของชนชั้นนำในสังคมการเมืองนั้น ๆ ขณะที่ นโยบายสาธารณะเป็นสิ่งที่ชนชั้นนำต้องมุ่งตอบสนองความต้องการของประชาชนด้วย ทั้งนี้เพราะ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่สนใจการเมืองการบริหารนโยบายสาธารณะที่กำหนดโดยอิทธิพลของชนชั้นนำ จึงเปลี่ยนแปลงทีละเล็กละน้อยหรือค่อนข้างรักษากฎเกณฑ์/คุณค่าเดิมของสังคมมากกว่าที่จะ เปลี่ยนแปลงอย่างมากและฉับพลันเนื่องจากชนชั้นนำไม่ชอบเปลี่ยนแปลงสถานภาพเดิมของตน ชน ชันนำมักมีค่านิยมที่ถือว่าเป็นค่านิยมพื้นฐานของสังคม เช่น ในประเทศสหรัฐอเมริกา ค่านิยมเกี่ยวกับ ทรัพย์สินส่วนบุคคล เสรีภาพส่วนบุคคล รัฐบาลที่มีอำนาจจำกัด เป็นต้น นโยบายจะถูกกำหนดจาก บนลงล่างไม่ใช่กำหนดจากการเรียกร้องของประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นผู้ถูกปกครอง

ภาพที่ 2 ตัวแบบชนชั้นนำ

ที่มา : Dye (1984 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564)

ข้อสมมติฐานเบื้องต้นของตัวแบบนี้ คือ ประชาชนส่วนใหญ่ไม่สนใจและไม่มีข้อมูล เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายสาธารณะไม่ค่อยทราบเกี่ยวกับตัวแบบนโยบายและไม่สนใจการเมืองใน ที่นี้ชนชั้นนำ หมายถึง ผู้ซึ่งเปลี่ยนแปลงสถานะทางสังคมจากผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมสูงไปเป็นผู้ มีอำนาจทางการเมืองการปกครอง บุคคลเหล่านี้เป็นคณาจำนวนน้อยที่มีอำนาจในสังคมและเป็นผู้มี อิทธิพลในกระบวนการตัดสินใจเพื่อจัดสรรแบ่งสิ่งที่มีคุณค่า เพื่อประโยชน์ของสังคมในรูปแบบการ กำหนดนโยบาย ชนชั้นนำอาจหมายถึง ผู้ที่ได้รับการเลือกตั้ง/แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงาน ภาครัฐ/รัฐวิสาหกิจ

1.2 ตัวแบบกลุ่ม (Group model)

นักทฤษฎีการเมืองที่มีชื่อเสียง เช่น Arthur F. Bentley (1949 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564) และ David B. Truman (1971 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564) ทั้ง 2 ท่านกล่าวว่า นโยบายสาธารณะเป็นผลลัพธ์ของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ในระบบการเมืองแบบ

พหุสังคมประชาธิปไตยซึ่งประกอบด้วยกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มอิทธิพลและกลุ่มการเมืองจำนวนมากมายกลุ่มเหล่านี้ทำหน้าที่เสมือนตัวเชื่อมระหว่างประชาชนกับรัฐบาลในการกำหนดนโยบายที่มีเนื้อหาสาระสอดคล้อง ตอบสนองความต้องการของกลุ่มต่าง ๆ Lasswell, H.D. & Kaplan, A. (1970 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จุวรรณ, 2564) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะจึงเป็นสิ่งที่กำหนดว่า ใครจะได้อะไร เมื่อใด และอย่างไร ดังนั้นการศึกษานโยบายด้วยตัวแบบนี้จึงเกี่ยวข้องกับประเด็นว่าใครเป็นผู้ริเริ่มและมีส่วนผลักดันนโยบายนั้น ใครได้รับการจัดสรรทรัพยากรเพื่อทำการการตัดสินใจกำหนดนโยบาย ทำไมนโยบายต้องมีเนื้อหาสาระดังที่กำหนดอะไรเป็นผลลัพธ์ของนโยบายจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับแล้ว อาจรวมถึงผลข้างเคียงที่ตามมาโดยไม่คาดหวัง

ภาพที่ 3 ตัวแบบกลุ่ม

ที่มา : Dye (1984 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จุวรรณ, 2564)

Truman (1951 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จุวรรณ, 2564) กล่าวว่า ปัจเจกบุคคลจะมีความสำคัญในทางการเมืองก็ต่อเมื่อมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่มตามผลประโยชน์ที่เป็นนามธรรมอุดมการณ์หรือผลประโยชน์ที่เป็นรูปธรรม กลุ่มสังคมเหล่านี้เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างปัจเจกบุคคลกับรัฐบาล กลุ่มสังคมที่ดำเนินการเรียกร้องผลประโยชน์ต่าง ๆ ต่อสถาบันหรือองค์การของรัฐจะกลายเป็นกลุ่มอิทธิพลหรือกลุ่มผลักดันทันที เช่น สมัชชาคนจน สมาคมผู้ผลิตอ้อยและน้ำตาลหอการค้า เป็นต้น ดังนั้นการเมืองจึงเป็นเรื่องการต่อสู้ระหว่างกลุ่มต่าง ๆ เพื่อเข้าไปมีอิทธิพลต่อการกำหนดนโยบายสาธารณะ หน้าที่ของระบบการเมืองนั้นจึงเป็นการจัดการความขัดแย้งระหว่างกลุ่มต่าง ๆ โดยสร้างกติกากฎเกณฑ์การต่อสู้ระหว่างกลุ่มทำการประนีประนอมและจัดสรรผลประโยชน์ให้กับกลุ่มต่าง ๆ ในรูปของการกำหนดนโยบายสาธารณะ ผู้กำหนดนโยบายมีหน้าที่คอยตอบสนองความต้องการประนีประนอม เสรจจาต่อรองระหว่างกลุ่มอิทธิพลที่ต่างเรียกร้องแข่งขันกันกลุ่มใดมีอิทธิพลมากก็สามารถทำให้นโยบายโอนเอียงไปตามการเรียกร้องของกลุ่มนั้น ๆ อิทธิพลของกลุ่มอาจขึ้นอยู่กับเงินทุน สถานภาพทางสังคมของผู้นำกลุ่ม ภาวะผู้นำจำนวนสมาชิกหรือขนาดของกลุ่ม เป้าหมายของกลุ่ม ความเหนียวแน่นของกลุ่ม นโยบายสาธารณะจึงเป็นผลผลิตที่สะท้อนดุลยภาพที่เกิดจากปฏิกริยาระหว่างกลุ่มต่าง ๆ ซึ่งทำให้นโยบายสาธารณะเปลี่ยนแปลงไปด้วย

1.3 ตัวแบบสถาบัน (Institution model)

นโยบายเป็นผลผลิตของสถาบัน สถาบัน หมายถึง องค์การที่มีคาดหวังของคนที่เกี่ยวข้อง สถาบันต้องประกอบด้วย ระเบียบกฎเกณฑ์เกี่ยวกับรูปแบบของพฤติกรรม ระบบความสัมพันธ์ กระบวนการและบทบาท สิ่งเหล่านี้มักผูกพันกับบรรทัดฐานซึ่งเป็นเรื่องค่านิยมสถาบันที่สำคัญของรัฐ ได้แก่ สถาบันระดับชาติ สถาบันระดับภูมิภาคและสถาบันระดับท้องถิ่นที่ทำหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารและฝ่ายตุลาการ ตัวแบบสถาบันมุ่งสนใจประเด็นว่า สถาบันของรัฐสถาบันใดที่มีอำนาจกำหนดนโยบายสาธารณะและกำหนดนโยบายเรื่องใด (ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพัฒน์, 2541 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จุวรรณ, 2564) สถาบันหลักของรัฐต้องประกอบด้วยลักษณะ 3 ประการที่สำคัญ คือ 1. มีอำนาจโดยชอบธรรมในการกำหนดนโยบาย 2. นโยบายสามารถบังคับประชาชนให้ปฏิบัติตาม 3. สามารถลงโทษผู้ฝ่าฝืน นโยบายสาธารณะที่กำหนดโดยสถาบันต่าง ๆ ของรัฐอาจเป็นรูปของกฎหมายหรือพระราชบัญญัติพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง มติคณะรัฐมนตรี คำพิพากษาของศาลและการตีความกฎหมายรัฐธรรมนูญ สถาบันของรัฐกำหนดรูปแบบเชิงโครงสร้างของพฤติกรรมของคนและกลุ่มคน รูปแบบพฤติกรรมดำรงอยู่ชั่วนานานพอสมควรจึงส่งผลในทางเอื้ออำนวยหรือขัดขวางผลลัพธ์ของนโยบายและส่งผลกระทบต่อกลุ่มบางกลุ่ม ดังภาพที่ 4

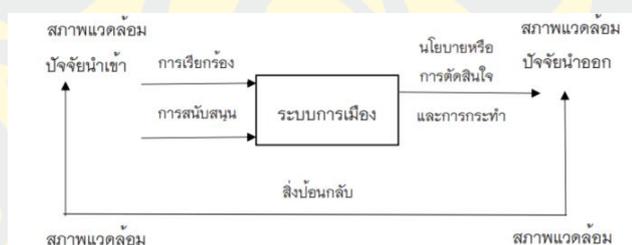
ภาพที่ 4 ตัวแบบสถาบัน

ที่มา : ดัดแปลงจาก Dye (1984 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จุวรรณ, 2564)

1.4 ตัวแบบระบบ (system model)

นโยบายสาธารณะเป็นผลผลิตของระบบการเมือง คือ กลุ่มของการกระทำที่สัมพันธ์กันหรือกลุ่มขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงพึ่งพาซึ่งกันและกัน ม.ร.ว. พุทธิสาน ชุมพล (2544 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จุวรรณ, 2564) ได้ให้ข้อสังเกตว่า “ระบบ” เป็นเพียงเครื่องมือในการมองหรือวิเคราะห์ของจริง เมื่อพูดถึงระบบก็ต้องพูดถึงขอบเขตของระบบและสภาพแวดล้อมของระบบ

Easton (1957 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564) นักวิเคราะห์แนวระบบในทางรัฐศาสตร์เห็นว่าเราสามารถแยกแบบระบบการเมืองออกจากระบบอื่น ๆ หรือจากสภาพแวดล้อม (Environment) ของระบบได้อย่างน้อยในแง่ของการวิเคราะห์ถ้าสามารถแยกระบบการเมืองออกมาได้แล้ว จะสามารถเห็นระบบการเมืองเป็นหน่วยที่มีปัจจัยป้อนเข้าสู่ระบบการเมืองที่เรียกว่า ปัจจัยนำเข้า (Inputs) และสิ่งที่เป็ผลผลิตของระบบการเมืองที่เรียกว่า ปัจจัยนำออก (Outputs) ปัจจัยนำเข้าจะถูกระบบการเมืองแปรสภาพไปเป็นปัจจัยนำออก เมื่อเป็นปัจจัยนำออกแล้วก็จะส่งผลกระทบต่อตัวระบบและสภาพแวดล้อมของระบบเพราะปัจจัยนำออกจะถูกป้อนกลับและกลายมาเป็นปัจจัยนำเข้าที่เปลี่ยนแปลงในระยะต่อไปทำให้เห็นภาพได้ว่าเป็นกระบวนการที่เป็นวัฏจักรหมุนเวียนต่อไปเรื่อย ๆ ส่วนสภาพแวดล้อมคือส่วนที่อยู่นอกขอบเขตของระบบการเมืองและมีอิทธิพลต่อการทำงานของระบบ ดังนั้นระบบคือชุดของสถาบันและกิจกรรมในสังคมกิจกรรมที่อยู่ในขอบเขตของระบบเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าในสังคมโดยมีอำนาจบังคับให้มีการปฏิบัติตามการจัดสรรนั้น ตัวแบบระบบใช้พิจารณาการดำเนินงานของระบบ การเคลื่อนไหวของระบบและการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของระบบ การวิเคราะห์ระบบจึงมุ่งพิจารณาความสัมพันธ์ของปัจจัยนำเข้ากับระบบการเมืองก่อนที่จะออกมาเป็นปัจจัยนำออกหรือนโยบาย

ภาพที่ 5 ตัวแบบระบบ

ที่มา : Dye (1984 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564)

ปัจจัยนำเข้า แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การเรียกร้อง (Demands) และการสนับสนุน (Supports) การเรียกร้องอาจเกิดขึ้นในระบบการเมืองเองหรือจากสภาพแวดล้อมไม่ว่าจะเกิดจากไหนการเรียกร้องการเรียกร้องเป็นผลมาจากสภาพที่ทุกสิ่งมีคุณค่าอันเป็นที่ต้องการของคนทั้งหลายมีจำกัด ไม่สามารถจัดสรรให้ทุกคนพอใจได้จึงเกิดการเรียกร้องให้จัดสรรใหม่อย่างพอใจ การเรียกร้องต่าง ๆ นี้มีใช้ทุกข้อเรียกร้องจะพัฒนามาเป็นประเด็นทางการเมืองหรือประเด็นนโยบายทั้งสิ้นขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น อำนาจทางการเมืองที่ผู้เรียกร้องมีความชำนาญในการเรียกร้อง ช่วงเวลาในการเรียกร้องจำนวนคนที่ร่วมเรียกร้อง ขนาดของการเรียกร้องและทรัพยากร ความมีเหตุผลของข้อเรียกร้อง รวมทั้งความรู้สึกนึกคิดของประชาชนทั่วไปสอดคล้องกับข้อเรียกร้องนั้นข้อเรียกร้องซึ่งผ่านเข้าสู่ระบบการเมืองโดยผ่านสภาผู้แทนราษฎร กลุ่มผลประโยชน์สื่อมวลชนหรือการเข้ามาเรียกร้อง

ต่อรัฐบาลเองจะกลายเป็นนโยบายได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับขนาดของการเรียกร้องและทรัพยากรหากทรัพยากรที่นำมาใช้ดำเนินงานตามประเด็นนโยบายไม่เพียงพอการเรียกร้องของประชาชนซึ่งประสบปัญหาเดือดร้อนและต้องการให้สถาบันของรัฐบาลนำประเด็นปัญหามากำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้เป็นนโยบายย่อมเป็นไปได้ไม่ได้การเรียกร้องของประชาชนเหล่านั้น ถ้ามีจำนวนมากเกินไปก็จะทำให้ระบบการเมืองต้องทำงานหนักจนเกินความสามารถ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีกลุ่มคั่นกลาง (Intermediate groups) ได้แก่ พรรคการเมือง กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มอิทธิพล ซึ่งเป็นตัวเชื่อมระหว่างสถาบันของรัฐที่ทำหน้าที่ตัดสินใจ เช่น รัฐสภาหรือรัฐบาลกับประชาชน กลุ่มคั่นกลางเหล่านี้จะทำหน้าที่จัดการหรือรวบรวมข้อเรียกร้องให้เป็นกลุ่มที่ชัดเจนพอเพียงแก่การที่สถาบันของรัฐจะพิจารณาตัดสินใจ นอกจากการเรียกร้องที่เปรียบเสมือนวัตถุดิบที่นำไปใช้ในการตัดสินใจทางการเมือง การตัดสินใจยังขึ้นอยู่กับสิ่งอื่นด้วย คือ การสนับสนุนด้วย

การสนับสนุน คือ การที่สมาชิกประชาคมสนับสนุนหรือขัดขวางการดำเนินงานของระบบการเมืองมากน้อยเพียงใด การสนับสนุนแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือแบบที่ชัดเจนแสดงออกอย่างแจ่มแจ้งและแบบที่ไม่ชัดเจน ได้แก่ ทศนคติและค่านิยมที่ได้รับการอบรมมาก่อน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาคมนั้น ๆ การที่บุคคลสนับสนุนระบบการเมือง เรืองจากสาเหตุหลายประการดังนี้

ประการที่ 1 รัฐบาลนั้นเป็นสถาบันที่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญหรือตามรูปแบบการปกครองที่ตกลงไว้

ประการที่ 2 สนับสนุนรัฐบาลเพราะเห็นด้วยกับการตัดสินใจกรณีเฉพาะเรื่องบางเรื่อง เช่น การเก็บภาษีมรดกแต่ไม่สนับสนุนเรื่องอื่น

ประการที่ 3 สนับสนุนระบบการเมืองเพราะกลัวรัฐบาลใช้กำลังบังคับทำให้ไม่กล้าเรียกร้อง ไม่กล้าแสดงออก ความกลัวนี้เป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้ระบบการเมืองดำรงอยู่ได้

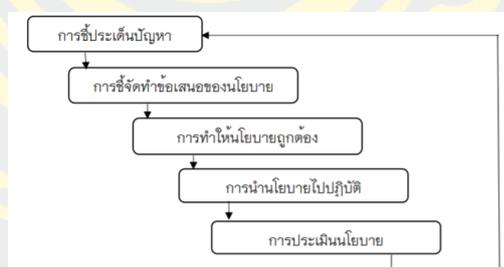
การสนับสนุนการเมืองอาจพิจารณาโดยแบ่งระดับต่าง ๆ ของระบบการเมืองออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ประชาคมการเมือง (Political community) ระบบการเมือง (Political regime) และรัฐบาลหรือผู้มีอำนาจทางการเมือง (Political authorities)

ปัจจัยนำออก คือ นโยบายหรือผลการตัดสินใจที่ผ่านออกมาจากระบบการเมืองที่อาจมาจากฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติหรือฝ่ายตุลาการที่ทำหน้าที่ตีความกฎหมายในขณะที่ทำการพิพากษาในรูปตัวบทกฎหมาย กฎข้อบังคับ ระเบียบกฎเกณฑ์ที่บังคับใช้กับประชาชนทั้งนี้มักจะกำหนดโทษสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามสิ่งป้อนกลับ (Feedback) คือ ปฏิกริยาที่มีต่อการตัดสินใจของระบบการเมืองเกี่ยวกับข้อเรียกร้องบางอย่าง ซึ่งไม่กระทบกระเทือนถึงผลประโยชน์ของกลุ่มอื่น

นอกจากกลุ่มผู้เรียกร้องเองปกติผลประโยชน์ของกลุ่มต่าง ๆ มักจะขัดกันไม่มากนักน้อย จึงต้องมีการ ประนีประนอมหาทางให้ทุกฝ่ายยอมรับในการตัดสินใจ ในกรณีที่การตัดสินใจไม่เป็นที่พอใจของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง กลุ่มนั้นก็จะมีปฏิกิริยาตอบโต้ ซึ่งเป็นสิ่งป้อนกลับที่แสดงให้เห็นในลักษณะข่าวสารที่ ส่งกลับมายังระบอบการเมือง เพื่อให้ทราบถึงสถานการณ์ว่าประชาชนพึงพอใจเพียงใดในนโยบายนั้น ๆ สิ่งป้อนกลับของระบบการเมืองในช่วงเวลาหนึ่งอาจกลายมาเป็นปัจจัยนำเข้าของระบบการเมืองใน ช่วงเวลาต่อไป

1.5 ตัวแบบกระบวนการ (Process model)

ตัวแบบนี้อธิบายให้เห็นว่า นโยบายเป็นกิจกรรมทางการเมือง ทั้งนี้เนื่องจาก กระบวนการและพฤติกรรมทางการเมืองเป็นจุดสนใจสำคัญของวิชารัฐศาสตร์เป็นเวลาหลายทศวรรษ ตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่สองในตอนแรกนักรัฐศาสตร์แนวพฤติกรรมศาสตร์ศึกษากิจกรรมของผู้มี สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง กลุ่มผลประโยชน์ ฝ่ายนิติบัญญัติ หัวหน้าฝ่ายบริหาร ฝ่ายบริหาร ข้าราชการ ผู้ พิพากษา เป็นต้น จุดมุ่งหมายสำคัญก็เพื่อทราบรูปแบบของพฤติกรรมหรือกระบวนการทางการเมือง ต่อมานักรัฐศาสตร์สนใจศึกษากลุ่มของกิจกรรมจำนวนมากมายี่มีความสัมพันธ์กับนโยบาย สาธารณะและสรุปว่ากระบวนการนโยบายประกอบด้วย 5 กิจกรรมต่อไปนี้ (Dye, 1984 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จุวรรณ, 2564)

ภาพที่ 6 ตัวแบบกระบวนการ

ที่มา : กล้วยรัฐ วรเทพพิพัฒน์พงษ์ (2541 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จุวรรณ, 2564)

1.5.1 การชี้ประเด็นปัญหา หมายถึง การแสดงออกซึ่งข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลเพื่อให้ รัฐบาลกระทำการใดสิ่งหนึ่ง

1.5.2 การจัดทำข้อเสนอของนโยบาย หมายถึง การกำหนดนโยบายเพื่อให้มีการ อภิปรายในหมู่ประชาชนสำหรับการจัดทำนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหา

1.5.3 การทำให้นโยบายถูกต้อง หมายถึง การคัดเลือกข้อเสนอ/ร่างนโยบายตามกฎหมาย การสร้างความสนับสนุนทางการเมืองสำหรับข้อเสนอ/ร่างนโยบาย และการพิจารณาข้อเสนอ/ร่างนโยบายให้เป็นกฎหมาย

1.5.4 การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การจัดองค์การในระบบราชการ การจ่ายเงินเดือน การจัดหาบริการและการเก็บภาษี

1.5.5 การประเมินนโยบาย หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับนโยบายการรายงาน “ผลผลิต” ของนโยบาย การประเมิน “ผลกระทบ” ของนโยบายที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายและกลุ่มที่ไม่ใช่เป้าหมายและการเสนอแนะให้มีการเปลี่ยนแปลงและการปรับปรุงนโยบาย

2. ตัวแบบเกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ในทัศนะของ วรเดช จันทรศร (2539 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564) ได้แก่

2.1 ตัวแบบยึดหลักเหตุผล (Rational model)

ให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพในการวางแผนและการควบคุมการดำเนินงานตามนโยบายในการนำนโยบายไปปฏิบัติ หน่วยงานหรือองค์การที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของนโยบายที่กำหนดไว้จะต้องนำทรัพยากรทางการบริหารมาดำเนินงานโดยเน้นวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเป็นหลัก ดังนั้นผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจึงต้องเข้าใจความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ชัดเจนอย่างถ่องแท้ เพื่อนำไปกำหนดภารกิจและมอบหมายงานให้แก่ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินงานต้องกำหนดมาตรฐานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน มีระบบวัดผลการปฏิบัติงาน และระบบการให้คืนให้โทษที่สัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมระบบการวางแผนงานและการควบคุมผลงานที่ดีนี้มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ภาพที่ 7 ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล

ที่มา : วรเดช จันทรศร (2539 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564)

2.2 ตัวแบบทางด้านการจัดการ (Management model)

ให้ความสำคัญกับสมรรถนะขององค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเกี่ยวข้องกับ 5 ปัจจัย ได้แก่

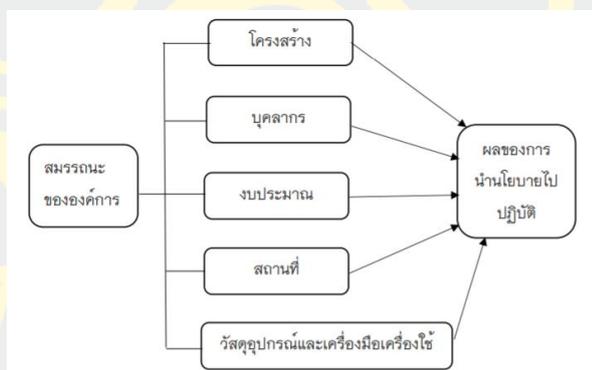
2.2.1 โครงสร้างขององค์กรที่เหมาะสมกับภาระงานที่รับผิดชอบในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย

2.2.2 ภายในองค์กรต้องประกอบด้วยบุคลากรซึ่งมีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะด้านการบริหารจัดการและด้านเทคนิคอย่างเพียงพอ

2.2.3 งบประมาณในการดำเนินงานตามนโยบายต้องได้รับการสนับสนุนอย่างเพียงพอ

2.2.4 องค์กรยังต้องมีการเตรียมความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้

2.2.5 สถานที่ที่ใช้ดำเนินงานต้องเอื้อต่อการดำเนินงานตามนโยบาย

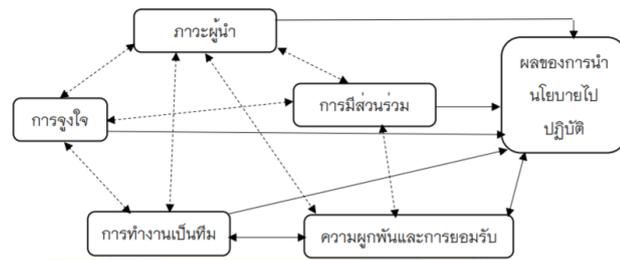

ภาพที่ 8 ตัวแบบทางด้านการจัดการ

ที่มา : วรเดช จันทรร (2539 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564)

2.3 ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กร

องค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติควรสร้างความผูกพันและการยอมรับในนโยบายโดยเน้นการมีส่วนร่วมด้วยการใช้เทคนิคการจูงใจและภาวะผู้นำของผู้บริหารในองค์กรเพื่อสร้างทีมงานที่มีประสิทธิภาพในการนำนโยบายไปปฏิบัติตั้งแต่ขั้นกำหนดนโยบายและวางแผนงานหรือโครงการ

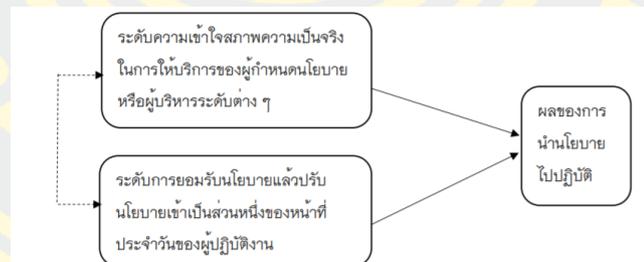

ภาพที่ 9 ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์การ

ที่มา : วรเดช จันทรร (2539 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564)

2.4 ตัวแบบทางด้านกระบวนการของระบบราชการ

การนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับอำนาจขององค์การ ซึ่งไม่ได้อยู่ที่ผู้บริหารระดับสูงหรือบุคลากรคนใดคนหนึ่งซึ่งดำรงตำแหน่งตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นทางการขององค์การ อำนาจที่แท้จริงขององค์การกระจายอยู่ที่สมาชิกขององค์การหรือผู้นำนโยบายไปปฏิบัติทุกคน โดยที่ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้บริหารระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องควบคุมไม่ได้ กล่าวคือ สมาชิกขององค์การหรือผู้นำนโยบายไปปฏิบัติสามารถใช้ดุลยพินิจพิจารณาอนุญาตในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมาย ความเข้าใจสภาพความเป็นจริงในการให้บริการของผู้กำหนดนโยบายหรือผู้บริหารระดับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และการยอมรับนโยบายแล้วปรับแนวทางการปฏิบัติงานตามนโยบายให้เป็นส่วนหนึ่งของหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติงานมีผลต่อความสำเร็จของนโยบาย

ภาพที่ 10 ตัวแบบทางด้านกระบวนการของระบบราชการ

ที่มา : วรเดช จันทรร (2539 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564)

2.5 ตัวแบบทางด้านการเมือง

ผลการนำนโยบายไปปฏิบัติขึ้นอยู่กับความสามารถในการจัดสรรจาดำรงของผู้อื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น ๆ ในฐานะผู้มีส่วนได้และส่วนเสียประโยชน์จากการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่า เช่นงบประมาณ ทรัพยากร ให้แก่สังคมโดยฝ่ายการเมือง ดังนั้นจำนวนหน่วยงานหรือองค์การที่เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติ บุคลิกภาพ ความรู้ความสามารถ สถานะ อำนาจและทรัพยากรของหน่วยงานหรือองค์การ ความสามารถในการต่อรองของผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของหน่วยงานหรือองค์การ

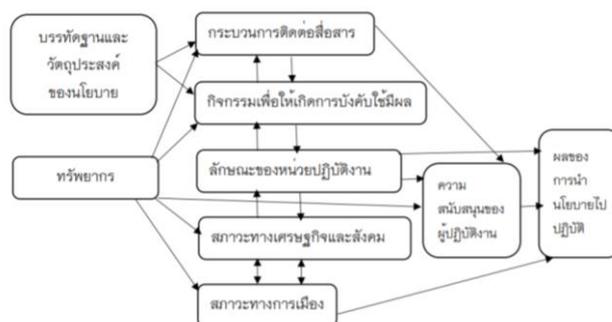
ความสัมพันธ์ของผู้ซึ่งเป็นตัวแทนของหน่วยงานหรือองค์การในลักษณะของการสนับสนุนจากปัจจัยภายนอกหน่วยงานหรือองค์การ ได้แก่ สื่อมวลชน นักการเมือง หัวหน้าหน่วยงานอื่น ๆ กลุ่มอิทธิพล กลุ่มผลประโยชน์และบุคคลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย

ภาพที่ 11 ตัวแบบทางด้านการเมือง
ที่มา : วรเดช จันทรศร (2539 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564)

2.6 ตัวแบบทั่วไป (General model)

ตัวแบบนี้พัฒนามาจากหลาย ๆ ตัวแบบทำให้ตัวแปรในตัวแบบนี้ประกอบด้วย ตัวแปรบางตัวที่ยึดหลักเหตุผล ตัวแบบทางการจัดการ ตัวแบบทางการพัฒนาองค์การ ตัวแบบด้านกระบวนการของระบบราชการและตัวแบบทางด้านการเมือง เนื่องจากตัวแปรบางตัวไม่อาจวิเคราะห์โดยใช้เชิงปริมาณและตัวแบบนี้ประกอบด้วยตัวแปรจำนวนมากจนไม่สามารถวิเคราะห์เจาะลึกได้ ตัวแบบนี้ให้ความสำคัญกับตัวแปร 3 ตัวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ กระบวนการติดต่อสื่อสาร สมรรถนะขององค์การและความร่วมมือสนับสนุนของผู้ปฏิบัติงาน

ภาพที่ 12 ตัวแบบทั่วไป
ที่มา : วรเดช จันทรศร (2539 อ้างถึงใน ชัยวัฒน์ จูวรรณ, 2564)

สรุปตัวแบบต่าง ๆ เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติที่กล่าวมา ล้วนมีพื้นฐานมาจากข้อสมมติฐานเบื้องต้นที่แตกต่างกัน ปัจจัย ตัวแปร และความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัย ตัวแปรที่ผู้ศึกษาสนใจเพื่อที่จะอธิบายว่านโยบายหนึ่ง ๆ กำหนดขึ้นมาจากปัจจัย ตัวแปรใด เสนอแนะว่าควรกำหนดนโยบายอย่างไร เพื่อให้ให้นโยบายนั้นเป็นนโยบายที่ดีสามารถนำไปปฏิบัติได้

ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

บาร์แดช (Bardach, 1977 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) เสนอว่า การนำนโยบายไป ปฏิบัตินั้นเป็นกระบวนการทางการเมืองและมองว่ากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ เกมการต่อสู้ โดยนิยามว่ากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ กระบวนการของกลยุทธ์เกี่ยวกับการปฏิสัมพันธ์ ระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ในอันที่จะได้มาซึ่งการบรรลุเป้าหมายของพวกตน

แบเรตต์ และฟัดจ์ (Barrett & Fudge, 1981 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) นิยาม การนำนโยบายไปปฏิบัติจะมองเฉพาะเรื่องการผลิตขึ้นให้นโยบายเกิดผลเพียงด้านเดียวคงไม่ได้ แต่จะ ความหมายรวมถึงการสังเกตปรากฏการณ์สิ่งที่เป็นจริงหรือถูกกระทำให้เกิดขึ้นและเป็นการแสวงหา คำอธิบายปรากฏการณ์นั้นว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร มีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ศูนย์กลางความสนใจของการนำ นโยบายไปปฏิบัติลักษณะนี้จะอยู่ที่ว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกกระทำ

มยूरี่ อนุมานราชชน (2553 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) กล่าวว่า การนำนโยบายไป ปฏิบัติ หมายถึง การแปลงวัตถุประสงค์ในนโยบาย ซึ่งอาจเป็นกฎหมายหรือคำสั่งของรัฐบาลหรือ คณะรัฐมนตรีให้เป็นแนวทาง/แผนงาน/โครงการ กิจกรรมที่เป็นรูปธรรมประกอบด้วยจัดการ ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ การวางแผนโครงการเพื่อตอบสนอง วัตถุประสงค์ที่กำหนด การออกแบบองค์การและการดำเนินงานให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงาน โครงการที่กำหนดไว้

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2554 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) กล่าวว่า การนำนโยบายไป ปฏิบัติควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบความคิดและแนวทางการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ ชัดเจน ซึ่งจะพื้นฐานสำคัญในการสร้างกรอบความคิดเชิงทฤษฎีโดยมุ่งความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ และผลระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การศึกษาดังกล่าวจะทำให้ทราบว่าปัจจัยด้านใดบ้างที่มี ความสำคัญหรือมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งใน เชิงทฤษฎีและการประยุกต์ใช้ในความเป็นจริง

ปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

Edwards and Sharkansky (1978 อ้างถึงใน ภัณฑิลา น้อยเจริญ, 2557) ได้เสนอว่ามีอยู่ 5 ปัจจัยด้วยกัน ที่ผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจได้แก่

1. ระบบสื่อสาร ในประเด็นนี้ผู้ที่ทำหน้าที่ในการนำนโยบายไปสู่

การปฏิบัติจะต้องมีความรู้ความเข้าใจว่าจะต้องทำอะไรบ้าง การสั่งงานตลอดจนคำสั่งต่าง ๆ จะต้องสั่งให้ตรงจุด ตรงหน่วย และที่สำคัญ คือ จะต้องชัดเจนและคงเส้นคงวา ไม่ขัดแย้งกับคำสั่งอื่น งานจึงจะเดินหน้าไปด้วยดี

2. ทรัพยากรและอำนาจในการจัดสรรหรือแบ่งปันทรัพยากร อันได้แก่ อัตรากำลังและความรู้ความสามารถของบุคลากร รวมทั้งข่าวสารข้อมูลตลอดจนอำนาจในการสั่งการที่จะต้องมอบให้กับผู้ที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

3. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มีลักษณะของ "การเมืองภายในระบบราชการ" หรือไม่ การแข่งขันระหว่างหน่วยงานเพื่อขยายอาณาจักรของตนเป็นอย่างไร และผลประโยชน์ของหน่วยงานในการดำเนินงานหรือไม่ดำเนินงานอย่างไรโดยอย่างหนึ่งมีลักษณะเช่นไร

4. มาตรฐานของระเบียบวิธีการที่ใช้ในการปฏิบัติงาน มาตรฐานเหล่านี้บางครั้งอาจเป็นประโยชน์ในการทำงานที่มีลักษณะเป็นงานประจำแต่อาจไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงานลักษณะใหม่

5. การติดตามผลถือเป็นปัจจัยที่จำเป็นหรือสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่าได้มีการปฏิบัติงานตามแผนจริงหรือไม่ มีปัญหาและอุปสรรคหรือไม่อย่างไร และควรจะต้องหามาตรการในการแก้ไข และปรับปรุงวิธีการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้นหรือไม่อย่างไร

Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน กฤษณ์ รักชาติเจริญ และคณะ, 2559) มีปัจจัยสำคัญหลายประการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยเหล่านี้ได้แก่

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย จะต้องมีความชัดเจนสามารถวัดได้ และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติการวัดได้และปฏิบัติได้ถือว่าเป็นมาตรฐานสำคัญสำหรับวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายได้ ถ้ากำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบายไม่ชัดเจน ย่อมเป็นปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ เช่นนโยบายเผยแพร่ประชาธิปไตย เป็นนโยบายที่วัดได้ยากเพราะตัวชี้วัดความรู้และความเห็นประชาธิปไตยไม่ชัดเจน ที่ผ่านมามีผู้กำหนดตัวชี้วัดประชาธิปไตยโดยใช้คำร้อยละของจำนวนผู้ใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งกล่าวคือ หากมีผู้ใช้สิทธิมาก แสดงว่าประชาชนมีความรู้เรื่องประชาธิปไตยดี ซึ่งการพิจารณาเพียงคำร้อยละดังกล่าว อาจทำให้การวิเคราะห์หรือการประเมินผลคลาดเคลื่อนได้ เพราะประชาชนบางส่วนอาจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งเพราะสาเหตุใจอื่น ที่มีใ้การมีจิตสำนึกเรื่องประชาธิปไตยอย่างแท้จริง ดังนั้น การพิจารณาตัวชี้วัดจะบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยแรกของความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การที่ผู้ปฏิบัติไม่ทราบแน่ชัดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของนโยบายเพราะเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์อย่าง

กว้างๆ ซึ่งบางครั้งผู้ปฏิบัติต้องตีความวัตถุประสงค์ด้วยตนเอง แต่หากกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจนหรือมีรายละเอียดมากเกินไป ก็อาจเป็นการผูกมัดผู้ปฏิบัติและไม่ยืดหยุ่นในการปฏิบัติเท่าที่ควร

2. งบประมาณและแรงจูงใจอื่น ๆ เป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้องค์การประสบผลสำเร็จ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ความสำคัญของงบประมาณ งบประมาณมีความสำคัญเพราะเป็นเครื่องชี้วัดขีดความสามารถขององค์การที่สำคัญประการหนึ่ง โดยงบประมาณเป็นปัจจัยที่ช่วยให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผล ดังคำกล่าวที่ว่า "เครื่องยนต์ทำงานได้ ต้องมีน้ำมันหล่อลื่น" ในทำนองเดียวกัน "การนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จก็ต้องมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอ

2.2 ความสำคัญของแรงจูงใจ คือ สิ่งจูงใจหรือสิ่งกระตุ้นให้บุคคลหรือผู้ปฏิบัติงานมีพฤติกรรมตอบสนองต่อความต้องการขององค์การและของตนเองให้บรรลุผลสำเร็จ ทั้งนี้ สิ่งจูงใจแบ่งเป็นสิ่งจูงใจภายนอกอันได้แก่ สิ่งของ รางวัล ค่าตอบแทน การเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ การเลื่อนตำแหน่ง การให้โบนัสการให้ศึกษาดูงานกรณีพิเศษ ฯลฯ ส่วนสิ่งจูงใจภายในได้แก่ การยอมรับ การยกย่องชมเชย การให้กำลังใจการให้เกียรติยศชื่อเสียง ฯลฯ ส่วนการจูงใจเชิงลบในแง่ของการปฏิบัติงาน ล้มเหลว เช่น การลดขั้นเงินเดือนการระงับการขึ้นเงินเดือน การโยกย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งที่มีความสำคัญน้อยกว่า เป็นต้น ในการนี้นักวิชาการเชื่อว่าการให้สิ่งจูงใจอย่างเพียงพอจะทำให้ผู้ปฏิบัติงานนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการให้สิ่งจูงใจเชิงบวก เพราะจะทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานเต็มกำลังความสามารถ ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า สิ่งจูงใจมีความสำคัญในการจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานด้วยความเต็มใจ และเต็มความสามารถภายใต้เงื่อนไขที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ การให้แรงจูงใจที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปฏิบัติงานในระดับต่าง ๆ สอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจของสำนักพฤติกรรมศาสตร์ ที่เน้นการจูงใจในการทำงาน โดยมีความเชื่อว่า "องค์การที่มีการใช้แรงจูงใจ จะมีประสิทธิภาพในการทำงานสูงกว่าหน่วยงานที่ยึดกฎระเบียบมาก" โดยจะนำไปสู่การพัฒนาองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ พร้อมทั้งส่งผลสะท้อนกลับไปยังผู้รับบริการในเชิงบวกด้วย

3. การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ "ผู้ปฏิบัติ" หมายถึง ผู้ปฏิบัติตามนโยบาย หรือผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ส่วน "ผู้รับบริการ" หมายถึง ผู้ที่จะได้รับประโยชน์ การบริหารงานที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมนั้นอาจเรียกว่าเป็นการบริหารงานแบบประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาองค์การ คือ การสร้างความรู้สึกว่ามีความสำคัญ และการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของ ซึ่งการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการอาจมีหลายระดับ ขึ้นอยู่กับลักษณะของงานและขีดความสามารถของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการด้วย จากผลการวิจัยพบว่า องค์การที่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานและมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงาน จะทำให้เกิดประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น มี

ส่วนร่วมในการกำหนดวัตถุประสงค์ขององค์การ ร่วมดำเนินกิจกรรม ร่วมติดตามและการควบคุม ตลอดจนร่วมให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายนั้น ๆ ย่อมทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุ วัตถุประสงค์ได้ง่าย

4. การติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน คือ การแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริงความคิดเห็น หรือ ความรู้สึกต่าง ๆ ระหว่างบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไป โดยการใช้คำพูด อักษร สัญลักษณ์ต่าง ๆ หรือ ข่าวสาร การติดต่อสื่อสารนั้นมีความสำคัญคือ ช่วยให้การสั่งงานต่าง ๆ และการรับข่าวสารเป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกันหรือระหว่างองค์การได้เป็นอย่างดี กล่าว โดยสรุปก็คือ หากการติดต่อสื่อสารชัดเจน ไม่คลุมเครือ และเปิดโอกาสให้มีการติดต่อสื่อสารแบบสอง ทาง และมีเครื่องมือติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยในการปฏิบัติงาน อาทิ โทรศัพท์ แฟกซ์ อินเทอร์เน็ต ย่อมจะ เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้โดยง่าย เพราะจะทำให้เกิดความเข้าใจอันดี ต่อกันระหว่างผู้ปฏิบัติและผู้บริหาร และประชาชนหรือผู้รับบริการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น ๆ ในทาง ตรงกันข้ามหากระบบการติดต่อสื่อสารไม่คล่องตัว หรือเครื่องมือสื่อสารไม่ทันสมัย หน่วยงานที่นำ นโยบายไปปฏิบัติย่อมปฏิบัติงานล่าช้า ให้บริการประชาชนไม่เป็นที่พึงพอใจและนโยบายนั้นอาจไม่ ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

5. คุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติเครื่องชี้วัดคุณลักษณะที่เหมาะสมของหน่วยงานในการ นำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ คือ หน่วยงานปฏิบัติงานต้องมีความกระตือรือร้น บุคลากรผู้ร่วม ปฏิบัติงานต้องมีจำนวนเพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสมมีการดำเนินงานภายใต้สายการบังคับบัญชาที่ ชัดเจนคือรู้ว่าใครมีหน้าที่อะไร ระดับไหน ขึ้นตรงต่อใคร และหน่วยงานมีการติดต่อสื่อสารแบบเปิด สมาชิกในองค์การมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่เพียงแต่ภายในองค์การเท่านั้นแต่ยังต้องมีความสัมพันธ์ของ หน่วยงานปฏิบัติกับองค์การที่กำหนดนโยบายอีกด้วย

6. สภาวะทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องคำนึงถึง ปัจจัยด้านสภาวะทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในขณะนั้นด้วย อาทิ หากสภาวะทางเศรษฐกิจและ การเงินของประเทศในขณะนั้นเอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ย่อมทำให้หน่วยงานปฏิบัติมี งบประมาณเพียงพอในการดำเนินงาน การนำนโยบายไปปฏิบัติก็ย่อมจะสำเร็จได้ง่าย แต่หากสภาวะทาง เศรษฐกิจตกต่ำ เกิดปัญหาเงินเฟ้ออย่างรุนแรง ราคาน้ำมันแพง สินค้ามีราคาสูง สินค้าบางอย่างขาด ตลาด หรืองบประมาณแผ่นดินถูกตัดทอน ย่อมมีผลกระทบต่อการทำงานตามโครงการ หรือหาก สถานการณ์ทางการเมืองขาดเสถียรภาพ มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลบ่อยครั้ง การเมืองเป็นระบบอุปถัมภ์ หรือมีการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมืองสูง อาจทำให้เกิดปัญหาการทุจริตในการดำเนินโครงการต่าง ๆ และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของโครงการ ซึ่งหากโครงการไม่บรรลุผลสำเร็จ ก็ย่อมส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของแผนงานและนโยบายด้วย

7. การสนับสนุนของหน่วยปฏิบัติ คือ ระบบราชการ ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญยิ่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติประกอบด้วย หน่วยปฏิบัติระดับสูง ได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หน่วยปฏิบัติระดับกลาง ได้แก่ หน่วยงานระดับภูมิภาค และหน่วยปฏิบัติระดับล่าง ได้แก่ หน่วยงานที่ปฏิบัติในระดับพื้นที่ หรือระดับท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องหรือใกล้ชิดกับประชาชน และผู้รับบริการโดยตรง ในกรณีหากทิศทางของการสนับสนุนเป็นลักษณะการยอมรับและเต็มใจปฏิบัติตาม การนำนโยบายไปปฏิบัติก็ย่อมสำเร็จได้ง่าย แต่หากการสนับสนุนของหน่วยปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางหรือระดับต่ำ ก็ย่อมจะชี้ให้เห็นว่าการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นคงจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ยาก หรือบางครั้งอาจยินยอมรับนโยบายไปปฏิบัติแต่ขาดความรับผิดชอบ ขาดจิตสำนึก ขาดความรอบคอบ ละเลยต่อหน้าที่ประพฤตินิยมชอบ หรืออาจอยู่ภายใต้อิทธิพลของกลุ่มต่าง ๆ ก็ย่อมจะส่งผลทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่บรรลุผลสำเร็จ หรือนโยบายล้มเหลวได้

นักวิชาการไทยหลายท่านได้ทำการรวบรวมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งพอจะสามารถสรุปได้ ดังนี้

มยุรี อนุมานราชธน (2549 อ้างถึงใน อนุรัตน์ อนันทนาธร, 2563) กล่าวว่า ในทางปฏิบัติก่อนมีการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีปัจจัยที่เกิดขึ้นก่อนเพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบรรลุผล ได้แก่

1. สภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงานที่เอื้ออำนวยต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ สภาพแวดล้อมภายนอกย่อมมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้น สภาพแวดล้อมที่เป็นอุปสรรคในการนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่น ภาวะภัยแล้ง การเพิ่มขึ้นของราคาน้ำมัน หรือวิกฤติการณ์ทางการเมือง จึงเป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของผู้บริหาร ซึ่งส่งผลต่อตัวนโยบายและหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติด้วย ดังนั้น ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติจึงไม่อาจดำเนินการอะไรได้นอกจากให้ข้อมูลแก่ผู้กำหนดนโยบายได้รับทราบปัญหาเพื่อนำไปปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบายนั้น

2. เวลาและทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับดำเนินการตามแผนงาน/โครงการ เงื่อนไขด้านเวลาเป็นข้อจำกัดภายนอกตัวนโยบาย การคาดหวังของผู้มีส่วนได้เสียจากนโยบายมากเกินไปในระยะเวลาสั้น อาจจะไม่สัมฤทธิ์ผลในเวลาที่กำหนด ข้อจำกัดด้านงบประมาณอาจทำให้แผนงาน/โครงการ ต้องเผชิญปัญหาด้านทรัพยากรไม่เพียงพอ สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือ งบประมาณไม่ใช่ทรัพยากร กระบวนการแปลงงบประมาณให้เป็นทรัพยากรอาจเกิดความล่าช้า

3. การวางแผนจัดสรรทรัพยากรที่ต้องการใช้ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ต้องมีการเตรียมการใช้ทรัพยากรที่เหมาะสม การมีงบประมาณแต่ไม่มีทรัพยากรที่ต้องใช้ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรง เพราะงบประมาณอาจไม่สามารถแปลงไปเป็นทรัพยากรที่ต้องการ เช่น ที่ดิน วัสดุอุปกรณ์ หรือแรงงาน ได้ทันที

4. นโยบายที่มีพื้นฐานอยู่บนทฤษฎี/หลักสาเหตุและผลลัพธ์ที่เชื่อถือได้ นโยบายล้มเหลว อาจเป็นเพราะทฤษฎี/หลักเหตุผลที่เป็นพื้นฐานนโยบายที่ไม่ถูกต้อง มากกว่าที่จะเป็นเพราะการดำเนินงานตามนโยบายไม่ดี

5. ความสัมพันธ์ระหว่างสาเหตุและผลลัพธ์เป็นความสัมพันธ์ทางตรงโดยไม่มีความสัมพันธ์อื่นใดมาแทรกซ้อนนโยบายอาศัยความสัมพันธ์แบบสาเหตุและผลลัพธ์ตามลำดับของเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกันหากมีหลายฝ่ายเข้ามาเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันตามสาเหตุและผลลัพธ์มากเท่าใด ความสัมพันธ์จะยิ่งสลับซับซ้อน และเป็นไปได้ที่ฝ่ายต่าง ๆ อาจจะไม่เข้าใจนโยบายนั้นอย่างดี และทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติทำได้ไม่ดีนัก หรือมีแนวโน้มที่จะล้มเหลวได้

6. ความสัมพันธ์แบบพึ่งพาระหว่างหน่วยงานอยู่ในระดับต่ำ โดยทั่วไปการนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จในระดับสูง ควรต้องมีเพียงหน่วยงานเดียวเท่านั้นที่รับผิดชอบนำนโยบายไปปฏิบัติ หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จต้องไม่พึ่งพาหน่วยงานอื่น หากมีความจำเป็นที่มีหน่วยงานอื่นเข้ามาสัมพันธ์เกี่ยวข้องแล้ว การพึ่งพาควรอยู่ในระดับต่ำ และต้องมีความสำคัญไม่มากนัก หากการพึ่งพาระหว่างหน่วยงานมีมากเท่าใด การนำนโยบายไปปฏิบัติก็就会有ความยุ่งยากสลับซับซ้อนมากขึ้นเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องจากต้องทำให้หน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้องจำนวนมากเห็นพ้องกันต้องกัน หรือยอมรับตัวนโยบาย และแนวทางในการปฏิบัตินั้น

7. ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์ ความเข้าใจและความเห็นพ้องกันในวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ระหว่างฝ่ายต่าง ๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นตลอดระยะเวลาที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ วัตถุประสงค์ของแผนงาน /โครงการควรจะกำหนดในลักษณะเฉพาะเจาะจงและในลักษณะที่วัดได้เป็นตัวเลข/เชิงปริมาณ วัตถุประสงค์นั้นควรเป็นที่เข้าใจและเห็นพ้องกันภายในหน่วยงานและหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง วัตถุประสงค์ต่าง ๆ ควรสอดคล้องกันและสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อหน่วยงานจะสามารถนำวัตถุประสงค์มาเป็นแนวทางกำหนดทิศทางและควบคุมแผนงาน/โครงการ

8. การจัดกิจกรรมตามลำดับอย่างเหมาะสมเพื่อให้วัตถุประสงค์ของนโยบายบรรลุสัมฤทธิ์ผล จะต้องกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติต้องดำเนินงาน กำหนดรายละเอียด และลำดับของกิจกรรมทั้งหมด โดยอาศัยเทคนิคโครงข่ายเป็นกรอบในการวางแผนและควบคุมแผนงาน/โครงการ โดยระบุกิจกรรมที่ต้องดำเนินการผูกความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ และจัดวางลำดับของกิจกรรมอย่างเป็นเหตุเป็นผล

9. การติดต่อสื่อสารและการประสานงานอย่างเต็มที่ การติดต่อสื่อสารและการประสานงานอย่างเต็มที่ระหว่างหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการบริหารแผนงาน/โครงการ การนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบจะเกิดขึ้นได้ต้องมีระบบการจัดการที่เป็นอันหนึ่ง

อันเดียวกัน ไม่มีความขัดแย้งภายในแผนงาน/โครงการ ทั้งนี้เพราะโดยทั่วไปหน่วยงานและแผนกต่าง ๆ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้ปฏิบัติต่าง ๆ ภายในองค์การมักมีค่านิยม วัตถุประสงค์และผลประโยชน์ของตนเองที่ต้องการปกป้อง

10. ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องได้รับการยอมรับอย่างแท้จริง ผู้มีหน้าที่ในการนำนโยบายไปปฏิบัติต้องมีอำนาจบารมีในการทำให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานยอมรับตนเอง เพื่อผู้มีหน้าที่นั้นจะได้รับความเห็นชอบและสามารถประสานงานในแผนงาน/โครงการ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จของนโยบายโดยรวมได้

ศุภชัย ยาวะประภาษ (2548 อ้างถึงใน อนุรัตน์ อนันทนาธร, 2563) ได้อธิบายถึงปัจจัยกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติพอสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของนโยบาย จะมีส่วนกำหนดความสำเร็จและล้มเหลวของนโยบายนั้น ๆ ได้แก่

ประเภทของนโยบาย จากผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติตามนโยบายจะประสบความสำเร็จสูงสุด หากนโยบายนั้นมีการเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสิ่งต่าง ๆ น้อยที่สุดและมีความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์ในของฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในระดับสูง ในทางตรงกันข้าม ถ้านโยบายเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงมากและมีความเห็นพ้องต้องกันในวัตถุประสงค์ของฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องน้อย ความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติก็จะมันน้อยไปด้วย

ผลประโยชน์สัมพัทธ์ของนโยบายนั้น ๆ ได้แก่ น้ำหนักของผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมที่นโยบายนั้นจะผลักดันให้เกิดขึ้นมา หากสังคมรับรู้ว่ายโยบายนั้นให้ประโยชน์มากกว่านโยบายอื่น ๆ ที่มีอยู่มากเท่าใด โอกาสความสำเร็จของการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติก็จะเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น

ความสอดคล้องของนโยบาย กับค่านิยม ประสบการณ์ และความต้องการของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบาย กล่าวคือ หากนโยบายมีความสอดคล้องกับค่านิยม ประสบการณ์ และความต้องการมาก โอกาสแห่งความสำเร็จก็มีมากไปด้วย

ความเป็นไปได้ในการทดลองปฏิบัติ ความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายบางส่วนขึ้นอยู่กับที่ว่า นโยบายนั้นสามารถนำมาทดลองปฏิบัติก่อนได้หรือไม่ หากสามารถนำมาทดลองปฏิบัติก่อนได้ ก็มีโอกาสำเร็จมากกว่า

ความเห็นผลได้ของนโยบายนั้น นโยบายที่ส่งผลที่สามารถเห็นได้ชัดเจน จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในทางปฏิบัติมากกว่า

คุณภาพของการส่งข้อมูลย้อนกลับ หากมีการควบคุมดูแลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอส่งผลต่อความสำเร็จของนโยบายนั้น

2. วัตถุประสงค์ของนโยบาย การมีตัวชี้ที่จะแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของนโยบายนั้น โดยมีคุณลักษณะดังนี้

ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ จะต้องกระชับและไม่คลุมเครือ

ความสอดคล้องต่อกันของวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ที่กำหนดขึ้นหากมีหลายข้อต้องสอดคล้องไม่ขัดแย้งกัน และจัดลำดับความสำคัญไว้ โอกาสแห่งความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดผลก็จะมีมากเพิ่มขึ้น

ความยากง่ายในการรับรู้วัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ควรจะต้องง่ายต่อการรับรู้ของผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จของนโยบาย จะต้องกำหนดดัชนีชี้วัดความสำเร็จ เพื่อใช้วัดผลการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายนั้นหรือไม่

ความเที่ยงตรงของข้อมูลข่าวสารที่มีไปยังเจ้าหน้าที่ผู้ำนโยบายไปปฏิบัติ คำสั่ง ข่าวสาร หรือข้อมูลต่าง ๆ ระหว่างผู้กำหนดนโยบายกับผู้ำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีความชัดเจน

3. ความเป็นไปได้ทางการเมือง ความสำคัญของสิ่งแวดล้อมทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย อาจก่อให้เกิดปัญหาและไม่อาจมองข้าม ตัวแปรต่อไปนี้ส่งผลกระทบต่อความเป็นไปได้ทางการเมืองของนโยบายนั้น ๆ

การเจรจาระหว่างรัฐบาลกับเอกชน ความสำเร็จของนโยบายจะขึ้นอยู่กับระดับการสนับสนุนหรือคัดค้านของกลุ่มธุรกิจเอกชนที่มีต่อนโยบายนั้น ๆ

การสนับสนุนจากฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้แก่ กลุ่มผลประโยชน์ บุคคลสำคัญในวงการเมือง และระบบราชการ

ผลกระทบของนโยบายที่มีต่อกลุ่มอาชีพที่มีอิทธิพล ซึ่งนโยบายที่จะนำไปปฏิบัติจะต้องไม่ไปกระทบในทางลบต่อกลุ่มดังกล่าว เพราะจะประสบปัญหาในการนำไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก

ความสนับสนุนจากชนชั้นนำ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย นโยบายที่กำหนดขึ้นจะต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากชนชั้นนำ

การสนับสนุนจากสื่อมวลชน การสนับสนุนจากสื่อมวลชนตลอดจนประชาชนทั่วไปมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้นโยบายประสบความสำเร็จ

การสนับสนุนจากผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง

4. ความเป็นไปได้ทางเทคนิคหรือทฤษฎี การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีมักจะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้งมักส่งผลสำคัญต่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย เพราะฉะนั้น ความเป็นไปได้ทางเทคโนโลยีจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก จึงควรให้ความสนใจลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

การร่างนโยบาย จะต้องไม่ยุ่งยากสลับซับซ้อน และมีจำนวนผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการ ไม่มากนัก โอกาสประสบความสำเร็จก็จะมีมากกว่า

ข้อเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายที่ให้ผู้ปฏิบัติเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เคยทำอยู่จนเคยชินมีโอกาประสบปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ หากเป็นเช่นนั้นก็ต้องหาทางแก้ไขโดยอาจใช้วิธีปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน (standard operating procedures) ที่ช่วยให้การตัดสินใจเรื่องที่ทำอยู่เป็นประจำสามารถทำได้เลยโดยไม่เสียเวลา

ทฤษฎีที่เชื่อถือได้ ได้แก่ กรอบการมองปัญหาที่ถูกต้องย่อมมีความสำคัญมากต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ หากความรู้ทางทฤษฎียังไม่ก้าวหน้าพอ โอกาสความผิดพลาดก็จะเกิดขึ้นได้

ลักษณะของเทคโนโลยี ในการปฏิบัติตามนโยบายต้องใช้เทคโนโลยีให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อม ที่ปรึกษาชาวต่างชาติอาจมีข้อเสนอที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ของประเทศกำลังพัฒนาได้

5. ความเพียงพอของทรัพยากร นโยบายที่ประสบความสำเร็จจะต้องได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากรทางการเงินและกำลังคนอย่างเต็มที่ มิฉะนั้น นโยบายนั้นจะปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้นเอง จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยต่อไปนี้

ความสนับสนุนทางการเงิน นโยบายที่จะประสบความสำเร็จจะต้องได้รับการสนับสนุนทางการเงินอย่างเพียงพอ การขาดแคลนทางการเงินมักเป็นข้ออ้างที่นำมาใช้เสมอสำหรับการปฏิบัติตามนโยบายที่มีปัญหา

กำลังและคุณภาพของเจ้าหน้าที่ จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น ตามปกติ มักจะมีน้อยกว่าที่ต้องการสำหรับการปฏิบัติให้เป็นผลสำเร็จ ซึ่งผลของการขาดแคลนมักจะมีส่วนโดยตรงต่อความไม่มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบาย นอกจากปัญหาปริมาณคนแล้ว ปัญหาในด้านคุณภาพก็เป็นเรื่องสำคัญ โดยเฉพาะนโยบายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางเทคนิค ความต้องการผู้ที่มีความรู้ความชำนาญเฉพาะสาขา

ปัจจัยทางด้านบริการ ความสำเร็จของนโยบายขึ้นอยู่กับว่าปัจจัยด้านบริการ ซึ่งได้แก่ วัสดุ สถานที่ทำการ เครื่องมือเครื่องใช้ ที่ดิน และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกอื่น ๆ มีเพียงพอหรือไม่

6. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ จะส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย จึงควรให้ความสำคัญในลักษณะต่อไปนี้

ประเภทของหน่วยงาน นโยบายที่ประสบความสำเร็จมักเป็นนโยบายที่มอบให้กับหน่วยงานที่มีอยู่แล้วและสนับสนุนนโยบายนั้น และก็เป็นหน่วยงานที่มีกำลังคนและทรัพยากรอื่น ๆ พร้อมอยู่แล้ว หรือไม่ก็ต้องเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นใหม่โดยแรงผลักดันของกลุ่มการเมืองที่มีอำนาจขณะนั้น นอกจากนี้ หน่วยงานเล็กและใหม่จะประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานต่าง ๆ น้อยกว่าหน่วยงานที่ใหญ่มาก ๆ โอกาสที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จจะมีมากกว่า

โครงสร้างและลำดับชั้นการบังคับบัญชา ระดับชั้นการบังคับบัญชา และจำนวนผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาจะมีผลอย่างมากต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ นอกจากนี้ การติดต่อสื่อสารและการควบคุมบังคับบัญชาเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับนโยบายมาก หน่วยงานขนาดเล็กที่มีระดับชั้นการบังคับบัญชาน้อย จำนวนผู้ใต้บังคับบัญชามาก จะมีโอกาสประสบความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่าหน่วยงานขนาดใหญ่ที่มีระดับชั้นและสายการบังคับบัญชามากมาย แต่มีผู้ใต้บังคับบัญชาน้อย

ความสามารถของผู้นำ ภาวะผู้นำที่เข้มแข็งสามารถระดมการสนับสนุนจากแหล่งต่าง ๆ กับความสามารถในการสังเคราะห์เพื่อสร้างสิ่งใหม่ขึ้นมา เป็นองค์ประกอบร่วมของโครงการที่ประสบความสำเร็จ ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของนโยบาย

ความสัมพันธ์กับหน่วยงานที่กำหนดนโยบาย หากความสัมพันธ์อย่างไม่เป็นทางการระหว่างหน่วยงานที่ปฏิบัติตามนโยบายกับหน่วยงานที่กำหนดนโยบายมีมากเท่าใด โอกาสความสำเร็จของนโยบายจะมีมากเท่านั้น

ลำดับชั้นของการสื่อสารแบบเปิด การเปิดโอกาสให้มีการพูดคุยกับบุคคลภายนอก การเปิดโอกาสให้มีการสร้างสายใยแห่งความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน จะเป็นส่วนสำคัญในการกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบาย

7. ทศนคติของเจ้าหน้าที่ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง นโยบายเหล่านี้อาจถูกนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งจะตรงข้ามกับนโยบายที่ขัดกับความรู้สึกพื้นฐาน หรือผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะนำไปปฏิบัติอย่างไม่เต็มใจ และอาจบิดเบือนให้เป็นไปในแนวทางที่ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ซึ่งมีเรื่องที่ต้องพิจารณาคือ

ทัศนคติที่ต่อวัตถุประสงค์ของนโยบาย หากเป็นนโยบายที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติเข้าใจ และเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย และมีความรู้สึกผูกพัน ก็จะนำนโยบายไปปฏิบัติด้วยดี

ผลกระทบที่จะมีต่อพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ นโยบายที่มีผลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ผู้่นโยบายไปปฏิบัติจากแนวปฏิบัติเดิมที่ปฏิบัติมาช้านาน มักจะประสบความสำเร็จสูง ส่วนนโยบายที่ไม่กระทบกระเทือนพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่จะมีโอกาสประสบความสำเร็จสูง

ความขัดแย้งที่มีต่อค่านิยมของเจ้าหน้าที่ผู้่นโยบายไปปฏิบัติ ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติไม่เห็นด้วยกับนโยบายนั้น ก็จะนำไปสู่การเพิกเฉย ละเลยไม่ปฏิบัติตามนโยบาย หรือเลือกปฏิบัติเฉพาะที่ไม่ขัดกับค่านิยมหรือความเชื่อที่ตนยึดถือ ซึ่งในที่สุดจะทำให้เห็นนโยบายล้มเหลว

ผลกระทบที่มีต่องาน อำนาจ ศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของเจ้าหน้าที่ผู้่นโยบายไปปฏิบัติ เจ้าหน้าที่มักจะพยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะหลีกเลี่ยงหรือดเว้นไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ขัดผลประโยชน์ของตน ดังนั้น การมอบนโยบายให้กับผู้ที่มีผลประโยชน์ไม่สอดคล้องกับนโยบาย ก็เท่ากับเป็นการเรียกร้องหาความยุ่งยากนั่นเอง

8. ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกต่าง ๆ ที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ลักษณะต่อไปนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายได้

จำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังมีจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายมากเท่าใด ปัญหาเรื่องการประสานงานระหว่างหน่วยงานก็จะมีขึ้นมากเท่านั้น

จำนวนจุดตัดสินใจ ยิ่งจำนวนจุดตัดสินใจมีมากขึ้นเท่าใด ความล่าช้าในการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายก็มีมากขึ้นเท่านั้น

ความสัมพันธ์ดั้งเดิม ความสัมพันธ์ดั้งเดิมระหว่างหน่วยงานที่ร่วมกันปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายจะมีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวของนโยบายนั้น

การแทรกแซงของหน่วยงานระดับบน แม้จะมีจุดตัดสินใจไม่มากและสายการบังคับบัญชาสั้น นโยบายอาจประสบปัญหาหากถูกแทรกแซงจากหน่วยงานระดับบนมากเกินไป

ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์ (2546 อ้างถึงใน มนสวรรค์ สืบศรี, 2556) ได้รวบรวมผลงานของนักวิชาการต่าง ๆ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จนั้นประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. ความร่วมมือระหว่างผู้กำหนดนโยบายและผู้่นโยบายไปปฏิบัติ ในการวัดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้น สามารถวัดได้จากระดับความร่วมมือที่ผู้รับนโยบายไปปฏิบัติมีต่อผู้มอบหมายนโยบาย ถ้าระดับความร่วมมือมีสูงโอกาสที่นโยบายจะถูกนำไปปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จ

ก็มีสูงตามไปด้วย ในทางตรงกันข้ามถ้าหากหน่วยปฏิบัติให้ความร่วมมือต่อผู้มอบนโยบายน้อย โอกาสที่นโยบายจะถูกนำไปปฏิบัติ และประสบความสำเร็จก็มีสูง การที่หน่วยปฏิบัติจะให้ความร่วมมือแก่ผู้มอบหมายนโยบายมากหรือน้อยนั้น หน่วยปฏิบัติมักพิจารณาว่าหากนโยบายมีข้อเรียกร้องให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติสูง หรือเปลี่ยนแปลงกรรมวิธีในการทำงานที่เป็นมาตรฐาน (Standard Operation Procedures - SOPs) สูงจะมีโอกาสประสบความสำเร็จน้อยกว่า นโยบายที่มีกรรมวิธีปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐานแบบเดิม สำหรับนโยบายที่มีผลกระทบต่องาน อำนาจศักดิ์ศรี และผลประโยชน์ของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติมาก ผู้ปฏิบัติมักจะพยายามอยู่ตลอดเวลาที่จะหลีกเลี่ยง หรือดเว้นไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ขัดกับผลประโยชน์ของตนเอง

2. ความเข้าใจในเนื้อหา และวัตถุประสงค์ของนโยบายของหน่วยปฏิบัติ การนำนโยบายไปปฏิบัติอาจประสบความสำเร็จได้ หากหน่วยปฏิบัติไม่เข้าใจถึงเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของนโยบายอย่างถ่องแท้ ผู้กำหนดนโยบายจึงจำเป็นต้องพิจารณาให้วัตถุประสงค์ของนโยบายทุกข้อสอดคล้อง และสนับสนุนซึ่งกันและกันด้วย และในการชี้แจงให้หน่วยปฏิบัติทราบควรชี้แจงให้กระจ่างชัด โดยอาจเรียกประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมารับฟังนโยบาย และเปิดโอกาสให้หน่วยปฏิบัติได้มีโอกาสซักถามก่อนที่จะลงมือปฏิบัติ

3. ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ลักษณะของหน่วยงานนั้นมีความสำคัญเช่นกัน เพราะการมอบนโยบายสำคัญให้แก่หน่วยงานที่ตั้งขึ้นมาใหม่ มักจะมีปัญหาในการปฏิบัติงาน นโยบายที่จะประสบความสำเร็จนั้นมักจะเป็นนโยบายที่มอบหมายให้แก่หน่วยงานที่มีอยู่แล้ว และสนับสนุนนโยบายนั้น ๆ รวมทั้งมีทรัพยากรพร้อมอยู่แล้ว นอกจากนี้หากหน่วยงานที่มีหน้าที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีหัวหน้าหน่วยงานที่มีภาวะผู้นำที่เข้มแข็งแล้ว โอกาสที่การนำนโยบายไปปฏิบัติจะประสบความสำเร็จก็มีสูง

4. ความเพียงพอของทรัพยากร ในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นต้องมีทรัพยากรที่เพียงพอ ทั้งคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งอาคารสถานที่สำหรับคนจะต้องมีคุณภาพ ความรู้ ความสามารถที่จะปฏิบัติตามนโยบายนั้นได้ ส่วนงบประมาณนั้นหากหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติถูกจำกัดเงื่อนไขของการใช้งบประมาณ จะทำให้การปฏิบัติงานเกิดปัญหามาก เช่น ข้อจำกัดเรื่องเงื่อนไขของการใช้เงิน หรือมีระเบียบบังคับเกี่ยวกับการใช้เงินมากจนขาดความยืดหยุ่นก็จะเป็นตัวบั่นทอนสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติมากขึ้น นอกจากนี้แล้วในกรณีที่ต้องได้รับการสนับสนุนทางการเงินอย่างมาก แต่รัฐบาลไม่อาจหาเงินมาสนับสนุนได้เพียงพอหรือทำได้ล่าช้าก็อาจจะทำให้เกิดปัญหาขึ้นได้เช่นเดียวกับปัญหาเรื่องเครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนปัจจัยทางด้านวิทยาการ หรือเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย หากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ได้รับการสนับสนุนปัจจัยดังกล่าวอย่างเพียงพอ หรือทันเวลาอาจจะทำให้เกิดปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดขึ้นได้เช่นกัน

5. การประสานงานระหว่างหน่วยงาน ในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นหากมีจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาก และหน่วยงานเหล่านั้นมีวัฒนธรรมองค์การที่แตกต่างกัน บางครั้งอาจทำให้เกิดปัญหาด้านการประสานงาน จนทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีปัญหาได้ ส่วนปัจจัยลักษณะความสำเร็จ หรือความล้มเหลวของนโยบาย ถ้ามีความร่วมมือกันอย่างดีมาก่อนในอดีตจะส่งผลให้การปฏิบัติตามนโยบายเป็นไปด้วยดี หากในอดีตเคยมีความขัดแย้งกันมาก่อนก็จะนำไปสู่ปัญหาในการปฏิบัติได้

ทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์การนำนโยบายไปปฏิบัติ

Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) ได้เสนอกรอบแนวคิด (Conceptual framework) เพื่อการศึกษากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นผลงานจากการปรับปรุงเอกสารที่นำเสนอต่อการประชุมประจำปีของสมาคมรัฐศาสตร์ สหรัฐอเมริกา คือ การนำเอากรอบทฤษฎีองค์การซึ่งได้แก่ การเปลี่ยนแปลงองค์การ (Organization change) การควบคุมองค์การ (Organization control) องค์การที่ซับซ้อน (Complex organization) และการจัดองค์การเสียใหม่ (Re-organization) นำเอาวรรณกรรมเกี่ยวกับผลกระทบจากการพิจารณาตัดสินใจ และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ มาใช้ในการออกแบบทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Theory of policy implementation)

จากกรอบทฤษฎีดังกล่าว มีแวน เทอร์ และแวน ฮอร์น พัฒนาตัวแบบการศึกษากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (A model of the policy implementation process) ขึ้น โดยให้ความสนใจความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ คือ ปัจจัยด้านนโยบาย ได้แก่ มาตรฐานและวัตถุประสงค์นโยบาย และทรัพยากร ซึ่งปัจจัย 2 ประการ เป็นตัวแปรภายนอก (External variables) ในขณะที่ตัวแปรภายใน (Internal variables) ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย 6 ตัวแปรหลัก คือ (จิรนนท์ มณีน้อย, 2560)

1. มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Standards and objectives)
2. ทรัพยากร (Resources)
3. การสื่อสารระหว่างองค์การและกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Inter-organizational communication and enforcement activities)
4. ลักษณะขององค์การในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Characteristics of the implementing agencies)

5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic, Social and political conditions)

6. การเห็นด้วยของผู้ปฏิบัติ (The disposition of implementations)

ตัวแปรดังกล่าวฐานะตัวแปรอิสระ (Independent variables) ตัวแบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติพิจารณา ได้ดังภาพที่ 13

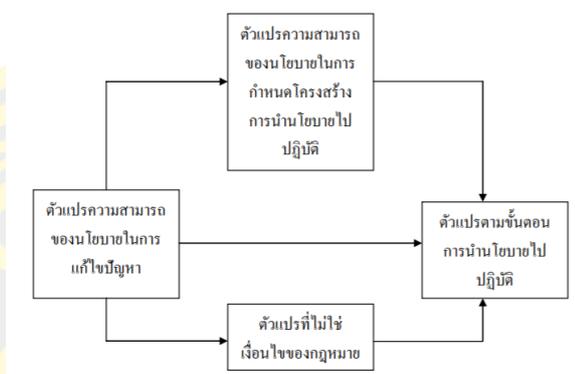

ภาพที่ 13 แบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ที่มา : Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560)

Sabatier and Mazmanian (1980 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) เสนอกรอบการศึกษาการกำหนดนโยบายไปปฏิบัติในปี 1980 โดยให้ชื่อบทความว่า “The Implementation of Public Policy : A Framework of Analysis” เพื่อใช้เป็นกรอบการศึกษาวิจัยการนำนโยบายไปปฏิบัติในลักษณะที่เป็นการสร้างบูรณาการ (Integration) จากกรอบการศึกษานำนโยบายไปปฏิบัติ นักวิชาการในยุคต่อมาเรียกว่า “กรอบการศึกษานำนโยบายไปปฏิบัติยุคที่ 2” (Second generations frameworks) ซาบาเตียร์ และแมสมาเนียน ได้พัฒนากรอบทฤษฎีขึ้นจากการบูรณาการผลงานที่สำคัญ 4 ชิ้น คือ 1. งานของมาร์ติน เรน ราบินโนวิทซ์ (Martin Rein Rabinovitz) ที่ศึกษาถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดขึ้นจากความสอดคล้องของตัวแปรที่สำคัญสามตัวแปร (Imperatives) 2. งานของยูจีน บาร์แดช (Eugene Bardach) ที่มองว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องของวิธีการที่ผู้ปฏิบัติเล่นเกมนกัน 3. งานของพอล เบอร์แมน (Paul Berman) ที่ศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติในระดับมหภาคและจุลภาค และ 4. งานของแวน ฮอร์น กับแวน มิเตอร์ ที่ได้เสนอตัวแบบเชิงระบบของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซาบาเตียร์ และแมสมาเนียน กล่าวว่า กรอบการศึกษานำนโยบายไปปฏิบัติที่เขาพัฒนาขึ้นมา เป็นตัวแบบที่อุดช่องโหว่ของกรอบทฤษฎีที่กล่าวถึงข้างต้น เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นและบทบาทที่สำคัญของการวิเคราะห์ การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ การชี้ชัดให้ได้ว่าปัจจุบันได้ส่งผลต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายตลอดทุกขั้นตอนของกระบวนการ การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยแบ่งกลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ โดยให้ขั้นตอนของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นตัวแปรตาม และเสนอเป็นตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติสาระสำคัญโดยสรุปการร่างนโยบายที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระดับสูงของตัวแปร ดังภาพที่ 14

ภาพที่ 14 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ที่มา : Sabatier and Mazmanian (1980 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560)

1. กลุ่มตัวแปรด้านความสามารถของกฎหมาย ในการแก้ไขปัญหา (Tractability of the problems) ประกอบด้วยตัวแปรที่สำคัญ 4 ตัวแปร คือ

1.1 ความสามารถทางทฤษฎีที่มีความเที่ยงตรงต่อการแก้ปัญหาและสามารถใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่แก้ปัญหาได้ (Valid technical theory and technology)

1.2 ความแตกต่างในพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายที่จะต้องควบคุม (Diversity of target group behavior)

1.3 อัตราส่วนร้อยละของประชากรที่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Percentage target group)

1.4 ขอบเขตพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมายที่จะต้องเปลี่ยนแปลง (Extent of behavioral change)

2. กลุ่มตัวแปรด้านความสามารถของกฎหมายในการกำหนดโครงสร้างการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Ability of Statute to Structure Implementation) ประกอบด้วย 7 ตัวแปรสำคัญ คือ

2.1 การกำหนดนโยบายจะต้องอาศัยพื้นฐานทางทฤษฎีที่มีความเที่ยงตรง (Validity of causal theory) โดยพิจารณาทั้งในแง่ความเที่ยงตรงทางวิชาการ (Technical validity) และประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Implementation effectiveness)

2.2 ความถูกต้อง ความชัดเจนในการจัดลำดับความสำคัญของวัตถุประสงค์ (Precision and clear ranking)

2.3 หน่วยปฏิบัติมีงบประมาณเพียงพอ (Financial resources)

2.4 การผนึกกำลังตามลำดับชั้นทั้งภายในและระหว่างสถาบันที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (Hierarchical integration)

2.5 กฎการตัดสินใจของหน่วยปฏิบัติ เอื้อต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย (Decision rules of implementing agency)

2.6 บุคคลหรือหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีความผูกพันกับการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ (Assignment to implementing agencies/Officials) โดยพิจารณาจากหน่วยงานที่รับผิดชอบจะต้องเห็นว่านโยบายที่นำไปปฏิบัติมีความสำคัญอยู่ในระดับสูง (High priority) และนโยบายนั้นต้องกำหนดให้ข้าราชการที่นำนโยบายไปปฏิบัติเป็นผู้นำชั้นสุดยอด (Top implementing officials) ที่ได้รับเลือกมาจากสาขาสังคม (Social sectors) ซึ่งให้การสนับสนุนวัตถุประสงค์ของนโยบาย

2.7 การเข้ามามีส่วนร่วมในการนำนโยบายไปปฏิบัติของบุคคลภายนอก (Formal access by outsiders) โดยพิจารณาจากกลุ่มเป้าหมาย ผู้ที่ได้รับผลประโยชน์และสถาบันนิติบัญญัติ บริหารและตุลาการ

3. กลุ่มตัวแปรที่ไม่ใช่เงื่อนไขของกฎหมาย (Non-statutory variables affecting implementation) ประกอบด้วย ตัวแปรที่สำคัญ 6 ตัวแปร คือ

3.1 เงื่อนไขของการแปรผันทางด้านเศรษฐกิจ-สังคม และเทคโนโลยี (Socio-economic conditions and technology)

3.2 ความสนใจของสื่อสารมวลชนต่อการแก้ปัญหา (Media attention)

3.3 การสนับสนุนจากประชาชน (Public support)

3.4 การเปลี่ยนแปลงทางทรัพยากรและทัศนคติของประชาชนที่มีต่อนโยบาย (Resources and attitude of constituency groups)

3.5 นโยบายได้รับการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องจากอำนาจของการเป็นผู้นำ (Support from sovereignty)

3.6 ความผูกมัด และทักษะของผู้นำในการดำเนินงาน (Commitment and leadership skill of implementing officials)

โดยสรุปการพิจารณาตัวแปรในกลุ่มที่ 2 เป็นการกำหนดโครงสร้างขั้นพื้นฐานทางกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องทางการเมืองในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ส่วนการพิจารณาตัวแปรกลุ่มที่ 3 เป็นการพิจารณาถึงความผันแปรของเงื่อนไขต่าง ๆ ที่มีอยู่นอกเหนือนโยบาย แต่เป็นเงื่อนไขที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาและขณะเดียวกันก็ส่งผลกระทบต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมากเช่นเดียวกัน

4. ขั้นตอนของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Stages in the Implementation Process) เป็นตัวแปรที่ได้รับผลกระทบจากตัวแปรอิสระทั้ง 3 กลุ่ม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินผลนโยบาย

ความหมาย

Suchman (1977 อ้างถึงใน มนัสนันท์ ชาญชุลยทุธ, 2560) กล่าวว่า การประเมินผลโครงการ เป็นการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือการใช้เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อหาข้อมูลที่เป็นจริง และเชื่อถือได้เกี่ยวกับโครงการ เพื่อการตัดสินใจว่าโครงการดังกล่าว ดีหรือไม่อย่างไร หรือเป็นการค้นหาว่าผลที่เกิดขึ้นของกิจกรรมเป็นไปตามความต้องการ หรือวัตถุประสงค์ หรือความมุ่งหมายของโครงการหรือไม่ และเสนอให้มีการพิจารณาถึงเงื่อนไขสำคัญของการประเมินผลตามหลักเกณฑ์ 4 ประการ คือ

1. การพิจารณาถึงคุณลักษณะของนโยบาย แผนงานหรือโครงการ ก่อให้เกิดความสำเร็จในระดับสูงหรือต่ำมากน้อยเพียงใด
2. การพิจารณาศึกษาผู้รับบริการสาธารณะนโยบาย แผนงานหรือโครงการว่าผู้ใดหรือกลุ่มใด ได้รับผลกระทบมากหรือน้อย
3. การศึกษาเงื่อนไขต่าง ๆ เช่น พื้นที่ เวลา และสถานการณ์ ที่ทำให้นโยบายแผนงานหรือโครงการประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว
4. การพิจารณาถึงผลกระทบที่เกิดจากนโยบาย แผนงานหรือโครงการ ซึ่งอาจมีลักษณะเป็นผลกระทบเดี่ยว-ผลกระทบเชิงซ้อน ผลกระทบที่ตั้งใจ-ผลกระทบที่ไม่ตั้งใจ และผลกระทบทางตรง-ผลกระทบทางอ้อม เป็นต้น

Bryant and White (1976 อ้างถึงใน มนัสนันท์ ชาญชุลยทุธ, 2560) กล่าวว่า การประเมินผล เป็นความพยายามอย่างหนึ่งในการบันทึกสิ่งที่เกิดขึ้น และกำหนดว่าทำสิ่งนั้นจึงเกิดขึ้น การ

ประเมินจึงหมายความว่า เป็น ความพยายามที่จะค้นหาว่าแผนหรือโครงการ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอะไร เป็นตามที่คาดหมาย ไว้หรือไม่เพียงใด

Nagel (2002 อ้างถึงใน สมฤดี ศิริเลิศ, 2557) กล่าวว่า การประเมินผลนโยบายเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์นโยบาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับนโยบายของรัฐหรือ การตัดสินใจที่มุ่งเพื่อการบรรลุจุดของเป้าประสงค์ระหว่างทางเลือกต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน รวมทั้งข้อจำกัดและเงื่อนไขต่าง ๆ ที่จะทำให้นโยบายบรรลุเป้าประสงค์ในการให้บริการประชาชน จากทัศนะของเนเกิลจะเห็นได้ว่า การประเมินผลนโยบายเป็นส่วนหนึ่งของการวิเคราะห์นโยบาย (Public policy) และเป็นการตัดสินใจเพื่อการบรรลุเป้าประสงค์ในการให้บริการประชาชน

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2549 อ้างถึงใน สมฤดี ศิริเลิศ, 2557) กล่าวว่า การประเมินผลนโยบาย หมายถึง กระบวนการวัดระดับความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายหรือโครงการ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล ทัศนะดังกล่าวเน้นว่า การประเมินผลนโยบายเป็นกระบวนการหรือขั้นตอนในการวัดระดับความสำเร็จหรือระดับ ความล้มเหลว โดยอาศัยระเบียบวิธีวิจัยทางสังคมศาสตร์ เพื่อให้เกิดความแม่นยำ และเชื่อถือได้ ซึ่งช่วยให้ผู้ตัดสินใจลดความเสี่ยงจากผลกระทบที่ไม่พึงประสงค์

Anderson (1994 อ้างถึงใน สมฤดี ศิริเลิศ, 2557) กล่าวว่า การประเมินผลนโยบายเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการ การเปรียบเทียบผลการนำนโยบายไปปฏิบัติกับสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งความหมายดังกล่าวจะสอดคล้องกับองค์ประกอบ ของนโยบายในแง่ของการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติตามนโยบายจริงกับสิ่งที่คาดหวัง

Dye (1984 อ้างถึงใน สมฤดี ศิริเลิศ, 2557) ได้ให้ทัศนะว่า การประเมินผลนโยบาย คือ การเรียนรู้เกี่ยวกับผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากนโยบาย ความหมายนี้ เป็นความหมายที่ระบุไว้กว้าง ๆ ไม่ชัดเจนเท่าที่ควร เพราะเน้นว่าเป็นการเรียนรู้ผลที่เกิดขึ้นจาก การนำนโยบายไปปฏิบัติเท่านั้น

จากความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่าการประเมินผลนโยบายเป็นกระบวนการทบทวน ตรวจสอบ และวิเคราะห์ถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือสัมฤทธิ์ผลของนโยบายที่เกิดขึ้นว่าจะ เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ ตลอดจนติดตามความก้าวหน้า และปัญหาอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น ๆ

ความสำคัญของการประเมินผลนโยบาย

การประเมินนโยบายควรเริ่มตั้งแต่มีการปฏิบัติตามนโยบาย เพื่อตรวจสอบและประเมินว่า นโยบายสาธารณะ ซึ่งอาจประกอบด้วยแผนงานโครงการ และมาตรการต่าง ๆ ได้มีการปฏิบัติอย่างถูกต้องหรือไม่ มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงต่ำเพียงไร ในการนำนโยบายไป

ปฏิบัติมีปัญหาอุปสรรคหรืออุปสรรคเกิดขึ้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด การดำเนินการตามนโยบายมีการเบี่ยงเบนไปจากนโยบายที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่ เนื่องจากนโยบายเมื่อถูกนำไปปฏิบัติ อาจเกิดการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่าง ๆ ขึ้นได้ นโยบายสาธารณะอาจต้องมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป การประเมินนโยบายสาธารณะจึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่ง เพราะมีผลกระทบต่อประชาชนทั้งประเทศ และผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ (สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์ และอนรรักษ์ อนันธนาธร, 2555)

การประเมินผลนโยบายอย่างจริงจังและนำผลการประเมินมาใช้ จะทำให้เกิดประโยชน์มากมายหลายประการ มีผลดีมากกว่าผลเสีย โดยเฉพาะจะช่วยให้การวิเคราะห์ขั้นตอนต่าง ๆ ของนโยบาย ตลอดจนการปฏิบัติตามนโยบายดำเนินไปอย่างรัดกุมมากยิ่งขึ้น หน่วยงานทั้งหลายที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ความรู้ ประสบการณ์ และบทเรียนที่ได้รับจากนโยบายหนึ่งไปปรับปรุงแก้ไขนโยบายต่อ ๆ ไป ดังนั้น การประเมินผลนโยบายจึงเป็นเรื่องที่ทุกหน่วยงานควรให้ความสนใจ ทำการศึกษาแนวคิด วิธีการประเมินผล ตลอดจนทำการประเมินผลนโยบายกันอย่างจริงจังเป็นระบบ (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2540)

ด้วยเหตุนี้ นักวิชาการทางด้านนโยบายสาธารณะต่างเห็นพ้องต้องกัน ว่าการประเมินผลนโยบายเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง การประเมินผลนโยบายที่เป็นระบบและถูกต้อง จะก่อให้เกิดประโยชน์ที่สำคัญทั้งทางวิชาการและทางปฏิบัติรวม 4 ประการ ดังนี้ (สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์ และอนรรักษ์ อนันธนาธร, 2555)

1. เป็นการสะสมองค์ความรู้เกี่ยวกับการประเมินผล โดยการสร้างทฤษฎี และทดสอบสมมติฐานทางสังคม เพื่อพิจารณาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยที่ทำให้การปฏิบัติตามนโยบายประสบความสำเร็จ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม และระดับความสำเร็จของนโยบาย เป็นต้น

2. พัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารจัดการของหน่วยงานปฏิบัติ การประเมินผลจะทำให้ทราบว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบการนำนโยบายไปปฏิบัติมีสมรรถภาพในการบริหารจัดการในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้มากน้อยเพียงใด ตลอดจนทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการของหน่วยงาน ปัจจัยที่ทำให้การปฏิบัติตามนโยบายเกิดปัญหาและอุปสรรค และทำการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้การปฏิบัติตามนโยบายมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

3. ช่วยเสนอแนะให้รัฐบาลและผู้กำหนดนโยบายฝ่ายต่าง ๆ ทำการตัดสินใจนโยบายได้อย่างถูกต้อง โดยการที่จะดำเนินนโยบายดังกล่าวต่อไป หรือทำการปรับปรุงแก้ไขนโยบายเสียใหม่ หรือแม้แต่ยกเลิกนโยบายดังกล่าวเสีย ทั้งนี้ นโยบายใดที่มีปัญหาอุปสรรคมากและไม่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาของสังคมก็สมควรจะยุติเสีย เพื่อลดความสูญเสียด้านต่าง ๆ ให้น้อยลง

4. สร้างความรู้สึกเชื่อมั่นต่อสาธารณชนว่านโยบายมีความเหมาะสม และดำเนินการได้อย่างเหมาะสมหรือไม่ เพราะผลที่ได้จากการประเมินผลนโยบายจะทำให้ประชาชนทราบว่านโยบายที่กำหนดขึ้นสามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนหรือไม่ เพียงใด และการนำนโยบายไปปฏิบัติดำเนินการได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม และเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนอย่างแท้จริง

สาเหตุสำคัญที่หน่วยงานภาครัฐการต้องมีการประเมินผลนโยบาย ทั้งก่อนดำเนินการ ระหว่างการดำเนินการ และหลังการดำเนินการ ได้แก่ (สมฤดี ศิริเลิศ, 2557)

1. เป็นการติดตามตรวจสอบอยู่เสมอว่า นโยบายหรือแผนงานและโครงการต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนประกอบของนโยบายสาธารณะนั้น ได้มีการปฏิบัติอย่างถูกต้องหรือไม่ เพียงใด มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคหรือข้อบกพร่อง เกิดขึ้นหรือไม่อย่างไร มีการเบี่ยงเบนไปจากนโยบายที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้นหรือไม่ ถ้ามีเบี่ยงเบนเพราะเหตุใด จะได้หาทางแก้ไขปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติในโครงการให้มีความเหมาะสมต่อไปเพราะนโยบายบางอย่างเหมาะสมสำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมหนึ่ง แต่เมื่อสถานการณ์ เปลี่ยนแปลงไปนโยบายนั้นอาจนำไปใช้ไม่บรรลุผลสำเร็จก็ได้ นโยบายสาธารณะจึงต้องมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ดังกล่าวด้วย การประเมินผลนโยบายสาธารณะจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นยิ่ง เพราะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องหรือมีผลต่อประชาชนทั้งประเทศหรือ เป็นผลต่อส่วนรวมของชาติ

2. เป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะใช้วัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบาย สมรรถนะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ตลอดจนประสิทธิผลและประสิทธิภาพของนโยบายต่าง ๆ ด้วย หน่วยงานบางหน่วยงานไม่มีการประเมินผลนโยบายสาธารณะอย่างจริงจัง ความคิดเช่นนี้ เป็นความคิดที่ไม่ถูกต้องซึ่งผู้บริหารจะต้องเปลี่ยนค่านิยมและแนวคิดเสียใหม่โดยชี้ให้ ผู้ปฏิบัติงานเห็นความสำคัญของการประเมินผล เพราะถ้ามีการประเมินผลนโยบายอย่างถูกต้อง เป็นระบบและนำผลการประเมินนั้นมาใช้อย่างจริงจัง ย่อมทำให้เกิดประโยชน์หลายประการ โดยเฉพาะจะทำให้ทราบผลของการปฏิบัติตามนโยบายนั้นว่า บรรลุตามวัตถุประสงค์เพียงใด มีข้อผิดพลาดใดบ้าง อะไรเป็นปัญหาและอุปสรรคของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อนำผล การประเมินไปปรับปรุงแก้ไขนโยบายให้เหมาะสมต่อไป หรือถ้าประเมินผลแล้วปรากฏว่าล้มเหลว เกิดผลกระทบทางลบมากก็อาจตัดสินใจยุตินโยบายนั้นได้ หรือถ้านโยบายนั้นบังเกิดผลดีต่อ ส่วนรวมก็จะได้นำไปดำเนินการต่อไปอีกเรื่อย ๆ และขยายผลไปหลาย ๆ พื้นที่

จึงมีคำกล่าวที่ว่า “ถ้าไม่มีการประเมินผล ย่อมเหมือนการพายเรือในอ่าง เราจะไม่รู้ความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องก็ เหมือนกับสิ่งที่เราคิดหรือวางแผนไว้แล้วเรานำไปปฏิบัติ แต่เราทิ้งไม่สนใจประเมินผล” “การประเมินผล” จึงเปรียบเสมือนการหาใครสักคนเอากระจกมาส่องให้เราได้ดูหน้าตัวเอง ถ้ากระจกมีคุณภาพดี ภาพก็จะออกมาชัดเจนดี ถ้ากระจกไม่ดี ภาพก็จะออกมาไม่ชัดเจน นั่นก็คือ การประเมินผลที่ดีจะต้องมีวิธีการประเมินที่มีความแม่นยำ (Validity) และเชื่อถือได้ (Reliability) ตลอดจนต้องเป็นที่ยอมรับ

3. เป็นการประเมินความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของรัฐบาล ซึ่งจะใช้เป็นข้อมูลที่จะ ช่วยตัดสินใจในนโยบายเกี่ยวกับการกระจายทรัพยากร และนำไปใช้เป็นข้อมูลด้านงบประมาณ ต่อไป

วัตถุประสงค์ในการประเมินผลโครงการ

Anderson and Bell (1970 อ้างถึงใน มนัสนันท์ ชาญชุลยทุธ, 2560) กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของ โครงการมี 6 ประการ คือ

1. เพื่อช่วยให้การตัดสินใจนำโครงการไปใช้ ซึ่งได้แก่ การประเมินว่าโครงการที่จัดทำขึ้น นั้นมีความจำเป็นมากน้อยหรือมีความสมเหตุสมผลหรือไม่ มีความเป็นไปได้หรือคุ้มค่างบเงินทุน ค่าใช้จ่าย ๆ เพียงไร โครงการเป็นที่ต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือจะได้รับการสนับสนุน แค่ไหน รวมทั้งขอบเขตของการนำโครงการไปใช้กว้างหรือแคบเป็นต้น ข้อมูลจากการประเมินผลเหล่านี้จะ ช่วยในการนำมาประมวลสรุปตัดสินใจสำหรับผู้บริหารหรือแหล่งลงทุนที่จะตัดสินใจ อนุมัติการนำโครงการดังกล่าวไปดำเนินการใช้ต่อไป

2. เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการโดยต่อเนื่องต่อไป หรือการขยายโครงการและการรับรองโครงการ ซึ่งได้แก่ การประเมินภายหลังจากโครงการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไป แล้ว (ตามเวลาที่กำหนดไว้) เป็นการประเมินเพื่อจะรู้ว่าโครงการดังกล่าวยังมีความจำเป็นต้อง ดำเนินการต่อไปอีกหรือไม่ ผลที่ได้จากการดำเนินการไปนั้นก่อให้เกิดผลข้างเคียง (Side effects) ทั้งทางบวกและทางลบหรือไม่

3. เพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ ซึ่งเป็นการประเมินเมื่อโครงการดำเนินการใน ระยะเวลาหนึ่ง หรือเป็นการประเมินเพื่อจะปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ได้แก่

3.1 วัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อที่จะรู้ว่าวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้นั้นเมื่อ ดำเนินการไประยะหนึ่ง มีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ หรือได้รับการยอมรับ สนับสนุน ร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมายในการดำเนินงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์มากน้อยเพียงใด

3.2 เนื้อหาโครงการเป็นการพิจารณาว่าเนื้อหาหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในโครงการมีความครอบคลุมเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ ลำดับขั้นตอนของกิจกรรมเป็นไปตามลำดับที่จะเอื้อต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงไร นอกจากนั้นก็พิจารณาอีกว่าเนื้อหาสาระของโครงการดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับภูมิหลังหรือพื้นเพเดิมของกลุ่มเป้าหมายผู้รับบริการจากโครงการมากน้อยเพียงใด

3.3 วิธีการดำเนินโครงการโดยพิจารณาว่าโครงการที่กำลังทำการอยู่นั้นมีกลุ่มเป้าหมายร่วมโครงการเป็นจำนวนเท่าใด ครบหรือไม่ครบตามที่กำหนดไว้ โครงการมีผู้ร่วมงานเพียงพอหรือไม่เท่าใด โครงการมีการดำเนินงานหรือดำเนินกิจกรรมเป็นอย่างไร กลุ่มเป้าหมายผู้ร่วมโครงการได้รับการเสริมแรงจูงใจอย่างไร ทำนองนี้ เป็นต้น

3.4 สภาพแวดล้อมของโครงการ หมายถึง การพิจารณาเกี่ยวกับนโยบายทางการเมืองหรือการบริหารของผู้บริหารที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการว่าให้การสนับสนุน การดำเนินโครงการหรือไม่เพียงไร สัมพันธภาพระหว่างผู้ร่วมงานในโครงการมีลักษณะเช่นไร ขัดแย้งกันหรือไม่เป็นอุปสรรคต่อการที่จะดำเนินการต่อไปเพียงใด ตลอดจนกระทั่งการยอมรับ หรือให้การสนับสนุน และการต่อต้านของสาธารณะที่มีต่อโครงการเป็นไปในทางทิศทางใดเป็นต้น

4. เพื่อที่จะได้รับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการให้ความสนับสนุนโครงการจากแหล่งต่าง ๆ ได้แก่ การพิจารณาสนับสนุนโครงการสาธารณะชน การเมือง แหล่งเงินทุน รวมทั้งนักวิชาชีพ อื่น ๆ โดยต้องการรู้ว่าแหล่งดังกล่าวนี้มีแหล่งใดบ้างให้การสนับสนุนโครงการอย่างแท้จริงเมื่อมีการดำเนินโครงการอยู่ในขณะนั้น

5. เพื่อที่ได้รับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการขัดขวาง ต่อต้านโครงการจากแหล่งต่าง ๆ ในทางตรงกันข้ามกับวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการในข้อที่ 4 นอกจากเราต้องการรู้ถึงแหล่งที่ให้การสนับสนุนโครงการแล้ว ในการดำเนินโครงการใดก็ตาม บางครั้งโครงการดังกล่าวนั้นก็ได้รับการขัดขวางต่อต้านทำให้การดำเนินโครงการไม่อาจเป็นโดยสะดวก และวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้ว่าจะไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้นการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่าแหล่งใดบ้างที่ขัดขวางโครงการจึงเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อจะได้หาทางแก้ไข ปรับปรุงให้ดำเนินโครงการเป็นไปโดยสะดวกต่อไป

6. เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจกระบวนการพื้นฐานด้านต่าง ๆ ซึ่งหมายถึง การได้รับความรู้ความเข้าใจในพื้นฐานอื่นที่นอกเหนือจากโครงการที่ทำการประเมิน แต่ทว่ามิผลการโครงการ ได้แก่ พื้นฐานด้านการศึกษา ด้านจิตวิทยา ด้านสังคมวิทยาและ เศรษฐกิจ เป็นต้น

สุรัชย์ วงษ์คำ (2543 อ้างถึงใน มนัสนันท์ ชาญชุลยทุธ, 2560) ได้กล่าวไว้ว่าวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ มีอยู่ 3 ประการ คือ

1. เพื่อรวบรวมข้อมูลช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับความเป็นไปได้ของโครงการ เมื่อนำไปใช้ดำเนินการ หรือกล่าวอีกในหนึ่งก็เพื่อการตัดสินใจก่อนใช้โครงการ
2. เพื่อรวบรวมข้อมูลช่วยในการตัดสินใจปรับปรุงส่วนต่าง ๆ ของโครงการ เมื่อมีการนำโครงการไปใช้หรืออยู่ในระหว่างการดำเนินโครงการ
3. เพื่อรวบรวมข้อมูลช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการขยายโครงการให้มีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องต่อไป หรือการล้มเลิกโครงการ

ประโยชน์ของการประเมินผลนโยบาย

การประเมินผลนโยบายก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ ดังนี้ (สมฤดี ศิริเลิศ, 2557)

1. เกิดผลดีต่อนักบริหารและนักปฏิบัติ ในแง่ที่ช่วยให้นักบริหารและนักปฏิบัติหลีกเลี่ยงความผิดพลาดที่ซ้ำซาก จำเจโดยเปิดโอกาสให้แสวงหากลยุทธ์ใหม่ ๆ มาแก้ไขปรับปรุงนโยบาย แผนงาน และโครงการ ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ไว้
2. ทำให้ทราบถึงความก้าวหน้าหรือความสำเร็จของนโยบาย และทราบถึงความล้มเหลวหรือความเปี่ยงเบนของนโยบายได้ กรณีถ้าประเมินผลแล้วพบว่า นโยบายนั้นประสบความสำเร็จ ก็อาจสนับสนุนให้ดำเนินการต่อไปในหลาย ๆ พื้นที่ แต่ถ้าผลการประเมินพบว่าไม่บรรลุผลสำเร็จ ก็อาจนำมาปรับปรุงแก้ไขกระบวนการดำเนินงาน หรืออาจยุตินโยบายนั้นก็ได้
3. ช่วยทำให้มีการใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ เพราะถ้าทุกหน่วยงานกำหนดเป็นมาตรการว่า เมื่อมีการนำนโยบายไปปฏิบัติระยะหนึ่งแล้ว จะต้องมีการประเมินผลและรายงานผลให้หน่วยเหนือขึ้นไปทราบ ย่อมจะทำให้หน่วยงานที่รับเอานโยบาย ไปปฏิบัติมีการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และผลักดันให้มีการปฏิบัติอย่างจริงจัง เพราะถ้าผลของการประเมินพบว่า นโยบายดังกล่าวเกิดผลกระทบเชิงลบต่อประชาชน สิ่งแวดล้อม ผู้มีอำนาจตัดสินใจอาจเคลื่อนย้ายทรัพยากรไปใช้ในการสนับสนุนนโยบายอื่นที่จำเป็นกว่านี้ได้
4. ช่วยในการควบคุมคุณภาพของงาน (Quality control) ให้เป็นไปตามที่กำหนดวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายไว้ ถ้าไม่มีการประเมินผลนโยบายใดนโยบายหนึ่งที่ได้นำไปปฏิบัติแล้วคุณภาพของงานอาจไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน ทั้ง ๆ ที่นโยบายนั้น ทำสำเร็จตามเป้าหมาย เช่น นโยบายการพัฒนาแหล่งน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์ “เพื่อให้มีแหล่งกักเก็บน้ำสำหรับการเกษตรอย่างเพียงพอตลอดทั้งปี” ซึ่งมีหน่วยงานที่รับผิดชอบนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมีโครงการสร้างอ่างเก็บน้ำ

และดำเนินการสร้างเสร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จริง จำนวน 3 แห่ง แต่เมื่อถึงเวลาหน้าฝนอ่างเก็บน้ำไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ เพราะอ่างชำรุด จึงทำให้ชาวบ้านไม่มีน้ำใช้ตลอดทั้งปีตาม วัตถุประสงค์ จึงมีคำกล่าวที่ว่า“หม้อผัดตัดสำเร็จ แต่คนใช้ตาย” หมายความว่า นโยบายนั้นบรรลุ เพียงเป้าหมาย (Target) แต่ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ (Objective) ของนโยบาย เพราะการควบคุม คุณภาพของการปฏิบัติงานไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขาดการติดตามประเมินผลช่วง ระหว่างดำเนินการหรือ ประเมินผลเฉพาะผลผลิต (Output) เท่านั้น มิได้ติดตามประเมินผลลัพธ์ (Outcomes) และผลกระทบ (Impact)

5. ช่วยสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามโครงการ เพราะการประเมินผล มิใช่ การควบคุม บังคับบัญชาหรือสั่งการ หรือการจับผิดผู้ปฏิบัติงาน แต่เป็นการวิเคราะห์หรือ ประเมิน เพื่อปรับปรุงและเสนอแนะวิธีการใหม่ ๆ ในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ดังนั้นถ้า ผู้ปฏิบัติงานใจกว้าง เข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการประเมินผลแล้ว ยอมเปิดใจยอมรับผล การประเมิน ไม่ว่าจะผลการประเมินนั้นจะเป็นเชิงบวกหรือเชิงลบก็ตาม ถ้าผลการประเมินนโยบาย เป็นไปในเชิงบวก ผู้ที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานทุกฝ่ายย่อมมีขวัญกำลังใจที่ดี นั่นหมายถึง การได้รับคำชมเชยหรือ ผลประโยชน์ตอบแทนในรูปแบบอื่น ๆ กรณีที่ผลการประเมินเป็นไปในเชิงลบ ผู้ปฏิบัติงานก็ไม่ควรทอดทิ้ง ควรคิดว่า “ความผิดพลาดถือว่าเป็นบทเรียนที่ไม่ให้กระทำผิดซ้ำอีก” หรือ “ไม่มีใครทำอะไรที่ไม่เคย ผิดพลาด ยกเว้นผู้ที่ไม่เคยทำอะไรเลย” เมื่อบกพร่องหรือผิดพลาด ก็ควรแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ต่อไป

เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลนโยบาย

Dunn (1997 อ้างถึงใน กุลธน ธนาพงศธร, 2546) เสนอให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับการ ตัดสินใจแก้ไขปัญหานโยบาย ซึ่งแบ่งออกเป็น 6 เกณฑ์ ซึ่งจะได้อธิบายโดยย่อ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ หมายถึง ขอบเขตของการที่นโยบายได้รับผลประโยชน์ต่าง ๆ ตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งการได้รับผลประโยชน์ข้างเคียงอื่น ๆ ที่ไม่ได้คาดผลไว้อีกด้วย ดังนั้น การ พิจารณาว่าผลของนโยบายนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงไร จึงพิจารณาจากตัววัดที่ออกมา ในรูปของหน่วยสินค้า ผู้รับบริการ ในรูปของจำนวนเงิน หรือตัวเลข เช่น รัฐบาลมีนโยบายรักษา เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ โดยการควบคุมกลไกต่าง ๆ เพื่อมิให้เศรษฐกิจของประเทศเกิดภาวะเงินเฟ้อ เกินร้อยละ 5 ต่อปี และจากผลการดำเนินนโยบายของรัฐบาลในปีที่ผ่านมา ทำให้ประเทศมีอัตราเงิน เพื่อเพียงร้อยละ 4 ก็ถือได้ว่ารัฐบาลบรรลุเป้าหมายของนโยบายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ประสิทธิภาพ วัดจากความพยายามหรือพลัง (Effort) ที่ใช้ไปในการกระทำอย่างใด อย่างหนึ่งให้บรรลุประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพเป็นเรื่องของหลักเหตุผลทางด้านเศรษฐกิจ (Economic

rationality) คือแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลกับความพยายาม หรือพลังที่ต้องใช้ไป ซึ่งนิยามวัดออกมาในรูปของค่าใช้จ่ายที่เป็นตัวเงิน (Monetary cost) ประสิทธิภาพมักจะหาโดยการคำนวณค่าใช้จ่ายต่อหน่วยของสินค้าหรือบริการ เช่น ราคาน้ำประปา 1 ลูกบาศก์ ราคาไฟฟ้าต่อ 1 หน่วย หรือค่าตรวจโรคต่อ 1 คน เป็นต้น นโยบายที่มีประสิทธิภาพ คือ นโยบายที่ปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด ประสิทธิภาพ (Efficiency) อันเกิดจากการจัดสรรทรัพยากรนั้นสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ลักษณะ คือ

2.1 ประสิทธิภาพบริสุทธิ์ (Pure efficiency) หมายถึง ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้น โดยการลงทุนหรือการใช้จ่ายทรัพยากรแต่น้อย แต่ได้ผลประโยชน์ตอบแทนมากที่สุด หรือได้ผลตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้ทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด

2.2 ประสิทธิภาพผสม (Mixed efficiency) หมายถึง ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นตามจำนวนทรัพยากรหรือค่าใช้จ่ายที่ได้กำหนดขึ้นไว้ก่อนหรือเป็นประสิทธิภาพที่เกิดจากความพยายามที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายเท่าที่ทรัพยากรมีอยู่

2.3 ประสิทธิภาพจำกัด (Limited efficiency) หมายถึง ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นโดยเป็นไปตามรูปแบบ ระบบและโครงสร้างของหน่วยงานซึ่งอาจเป็นประสิทธิภาพบริสุทธิ์หรือประสิทธิภาพผสมก็ได้

2.4 ประสิทธิภาพรวม (Total efficiency) หมายถึง ประสิทธิภาพอันเกิดจากการใช้จ่ายทรัพยากรกับจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้เป็นไปโดยสอดคล้องกัน โดยทรัพยากรและจุดมุ่งหมายจะต้องสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วย

3. ความพอเพียง หมายถึง ความพอใจที่นโยบายสามารถตอบสนองความต้องการ โดยพิจารณาจากประสิทธิผล เกณฑ์เกี่ยวกับความพอเพียงนี้จะบ่งชี้ถึงความคาดหมายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทางเลือกต่าง ๆ ของนโยบายกับผลของนโยบาย ความพอเพียงสามารถพิจารณาได้จากลักษณะความสัมพันธ์ของค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผล ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ

3.1 ต้องการประสิทธิผลสูงสุดในงบประมาณ (ค่าใช้จ่าย) ที่มีอยู่อย่างจำกัด ลักษณะเช่นนี้จะพบมากในนโยบายหรือโครงการของทางราชการ คือมีงบประมาณให้จำนวนจำกัดเท่ากัน ผู้บริหารจะต้องหาทางเลือกที่จะเกิดประโยชน์สูงสุด การวิเคราะห์ความพอเพียง (ในการสนองตอบความต้องการ) เช่นนี้ เรียกว่า การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่เท่ากัน (Equal-cost analysis)

3.2 มีลักษณะตรงข้ามกับแบบที่ 1 คือ กำหนดระดับของประสิทธิผลไว้คงที่ เช่น ต้องการวางนโยบายหรือโครงการขนส่งสาธารณะสำหรับคน 1 แสนคน เกณฑ์ความพอเพียงก็คือจะต้องจัดการเรื่องขนส่งสาธารณะสำหรับคน 1 แสนคน ซึ่งอาจจะใช้รถเมล์ รถราง รถใต้ดิน อย่างไร

อย่างหนึ่ง เป็นต้น แต่ละแบบจะมีค่าใช้จ่ายผันแปรต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับว่าจะเลือกใช้นโยบายในการบริหารอย่างไร กรณีเช่นนี้นักวิเคราะห์จะดูว่าทำอย่างไรจึงจะบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดโดยเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด วิธีนี้เรียกว่าการวิเคราะห์ประสิทธิผลที่เท่ากัน (equal-effectiveness analysis)

3.3 การวิเคราะห์แบบนี้ให้ทั้งค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลแปรผันได้ ตัวอย่างเช่น บางหน่วยงานจะกำหนดงบประมาณไว้ให้มากพอ เพื่อให้มีนโยบายต่าง ๆ บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน เนื่องจากทั้งค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลเปลี่ยนแปลงได้ ความพอเพียงในที่นี้ก็คือการที่อัตราส่วนระหว่างประสิทธิผลกับค่าใช้จ่ายเป็นอัตราส่วนที่ดีที่สุด การวิเคราะห์แบบนี้เรียกว่าการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลแปรผัน (Variable-cost, variable effectiveness analysis)

3.4 การวิเคราะห์แบบนี้ให้ทั้งค่าใช้จ่ายและประสิทธิผลคงที่ นโยบายที่ถูกกำหนดเช่นนี้ยากในการปฏิบัติ ซึ่งจะเกิดขึ้นเสมอในประเทศที่ยากจนขาดแคลนงบประมาณ การกำหนดนโยบายและปฏิบัติตามนโยบายจะประสบปัญหาอยู่เสมอ เพราะนโยบายที่ออกมาจะกำหนดว่ามีงบประมาณให้เท่าไร และต้องการประสิทธิผลในระดับใด ตัวอย่างเช่น นโยบายจัดการขนส่งสาธารณสุขสำหรับประชาชน 1 แสนคน แต่มีงบประมาณให้ไม่เพียงพอ ผู้บริหารจะต้องหาทางเลือกที่จะแก้ไขข้อจำกัดทั้ง 2 ประการให้ได้ (ข้อจำกัดเรื่องค่าใช้จ่ายและประสิทธิผล) การวิเคราะห์แบบนี้เรียกว่า การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายเท่ากัน ประสิทธิผลเท่ากัน (Equal-cost, equal-effectiveness analysis)

4. ความเป็นธรรม เป็นเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับหลักเหตุผลทางด้านกฎหมายและสังคม ซึ่งเป็นเรื่องพาดพิงถึงการกระจายผลของนโยบาย และความพยายามของกลุ่มต่าง ๆ ที่จะได้รับความเป็นธรรมจากการดำเนินการตามนโยบาย นโยบายที่มีความเป็นธรรม คือ นโยบายที่คำนึงถึงการจัดสรรผลประโยชน์หรือการให้บริการต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม เช่น นโยบายกระจายรายได้ นโยบายเปิดโอกาสทางการศึกษา และนโยบายการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องคำนึงถึงการประเมินนโยบายในแง่ของความเสมอภาค นโยบายหรือโครงการบางอย่างอาจมีประสิทธิผล มีประสิทธิภาพ และความพอเพียง เมื่อพิจารณาจากอัตราส่วนของต้นทุน-ผลประโยชน์หรือผลประโยชน์สุทธิ อาจได้รับการประเมินว่าไม่เหมาะสมที่จะนำมาปฏิบัติ ถ้านโยบายหรือโครงการนั้นจะนำมาซึ่งการแบ่งสรรผลประโยชน์ที่ไม่เป็นธรรม ตัวอย่างเช่น นโยบายหลายอย่างที่ผู้ได้รับผลประโยชน์มากแต่ไม่ได้เสียค่าใช้จ่ายหรือค่าบริการเลย หรือเสียให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ในทำนองกลับกันนโยบายบางอย่างผู้เสียค่าใช้จ่ายหรือค่าบริการให้มากกว่ากลับได้รับประโยชน์น้อย เป็นต้น

5. การตอบสนองความต้องการ ในบางกรณีจะพบว่า นโยบายนั้นมีประสิทธิผล มีประสิทธิภาพ มีความพอเพียง ให้ความเป็นธรรม แต่ก็มีปัญหาเกิดขึ้นอยู่เสมอว่านโยบายนั้นตอบสนองต่อความต้องการ ความพึงพอใจในคุณค่าของกลุ่มต่าง ๆ หรือไม่ เกณฑ์การสนองตอบ

ความต้องการจึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่าเกณฑ์อื่น ๆ โดยเฉพาะการสนองตอบนั้นตรงกับกลุ่มเป้าหมายของนโยบายหรือไม่ ตัวอย่างเช่น นโยบายด้านนันทนาการ ซึ่งมีเป้าหมายจะกระจายไปยังกลุ่มชนทุกเพศทุกวัย แต่ปรากฏว่ากิจกรรมบางอย่าง เช่น การเล่นกีฬา หรือการพักผ่อนหย่อนใจ ในบางสถานที่ เป็นการให้บริการแก่คนบางกลุ่มเท่านั้น เช่น กลุ่มคนหนุ่มสาว เป็นต้น พวกกลุ่มคนสูงอายุไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับประโยชน์น้อยมากจากนโยบายนี้ ทั้ง ๆ ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายสำคัญกลุ่มหนึ่ง เกณฑ์ในการประเมินนโยบายในประการนี้จึงมีความมุ่งหมายสำคัญที่จะให้นักวิเคราะห์นโยบายตอบคำถามอยู่เสมอว่า นโยบายนั้นตอบสนองความต้องการ ให้ความพึงพอใจ มีคุณค่าต่อสังคมมากน้อยเพียงไร และนโยบายนั้นตอบสนองความต้องการกลุ่มที่ได้รับประโยชน์ คือกลุ่มเป้าหมายหรือไม่

6. ความเหมาะสม ซึ่งจะพิจารณาถึงหลักเหตุผลในด้านที่เกี่ยวกับหลักการหรือสาระของนโยบาย เป็นที่ยอมรับว่าความเหมาะสมของนโยบายใดนโยบายหนึ่งนั้นมิใช่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์การประเมินเกณฑ์ใดโดยเฉพาะ แต่จะต้องอาศัยหลายเกณฑ์ประกอบกัน เกณฑ์ความเหมาะสมจะต้องพิจารณาถึงคุณค่าของวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความมีเหตุมีผลสนับสนุนสมมติฐานต่าง ๆ ของวัตถุประสงค์นั้น ในขณะที่เกณฑ์การประเมินอื่น ๆ จะถือว่าวัตถุประสงค์เป็นเรื่องที่ยอมรับกันแล้ว เช่น เกณฑ์การประเมินเรื่องประสิทธิภาพและความเป็นธรรม ไม่เคยตั้งคำถามเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ แต่เกณฑ์ความเหมาะสมจะต้องถามว่าวัตถุประสงค์นั้นเหมาะสมหรือไม่ การที่จะตอบคำถามนี้ได้จะต้องพิจารณาเกณฑ์ต่าง ๆ ในการประเมินร่วมกัน คือจะต้องใช้หลักเหตุผลหลายด้าน

การใช้เกณฑ์ในการประเมินนโยบายนั้น มิได้หมายความว่าจะต้องใช้เกณฑ์ทุกเกณฑ์ให้ครบถ้วนจึงจะทำการประเมินนโยบายได้ ในทางปฏิบัติมักจะใช้เกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเป็นหลัก เพื่อแสดงให้เห็นถึงจุดเน้นหนักหรือเพื่อแสดงให้เห็นทราบว่าการประเมินนโยบายนั้นให้ความสำคัญในเรื่องใด เช่น ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพหรือเกณฑ์ความเป็นธรรมเป็นหลัก ดังนี้ เป็นต้น ถ้าหากนโยบายสาธารณะใดสามารถใช้เกณฑ์การประเมินได้ทุกเกณฑ์ย่อมแสดงว่านโยบายสาธารณะนั้นมีคุณค่ายิ่ง ในทางปฏิบัติผู้ทำการประเมินนโยบายจะใช้เกณฑ์ต่าง ๆ มากกว่าเกณฑ์หนึ่งเกณฑ์ใดโดยเฉพาะในการประเมินนโยบาย เช่น อาจใช้เกณฑ์ความเป็นธรรมร่วมกับเกณฑ์ประสิทธิภาพ หรือใช้เกณฑ์อื่น ๆ นอกจากนี้ได้อธิบายมาแล้วข้างต้น เช่น เกณฑ์ด้านจริยธรรม หรือเกณฑ์ด้านค่านิยมทางสังคม หรือแม้กระทั่งมีการพิจารณาคูณสมบัติอื่นเป็นพิเศษว่าใครคือบุคคลที่ควรได้รับประโยชน์จากนโยบาย เกณฑ์อื่น ๆ เหล่านี้สามารถใช้ร่วมกับเกณฑ์ทั้ง 6 เกณฑ์ได้เช่นกัน (กุลธนะ ธนาพงศธร, 2546)

พิสนุ พงศ์ศรี (2553 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินผล ดังต่อไปนี้

1. มาตรฐานที่เป็นสากล (Standard) ในเรื่องที่จะประเมิน (ถ้ามี)
2. เป้าหมายที่กำหนดไว้ (Target) เป้าหมายที่กำหนดไว้อาจเป็นเป้าหมายในแผนหรือโครงการต่าง ๆ
3. การเปรียบเทียบเชิงพัฒนาการ (Growth) เช่น การได้คะแนนเพิ่มขึ้นตามที่กำหนดหรือมีพัฒนาการเพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับของเดิม เข้าลักษณะค่อยเป็นค่อยไป
4. การเปรียบเทียบกับกลุ่ม (Norm) โดยอาจเปรียบเทียบกันเองภายในกลุ่มหรือระหว่างกลุ่มที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกันหรือถ้ามีความมุ่งมั่นทะเยอทะยานมาก อาจเปรียบเทียบกับกลุ่มที่ดีที่สุดก็ได้
5. การเปรียบเทียบกับสิ่งที่ดีที่สุด (Benchmarking) เกณฑ์ในข้อนี้คล้ายกับข้อ 4 บางส่วน แต่นิยมใช้กันมากในการประเมินหรือบริหารองค์การโดยใช้องค์การประเภทเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน ที่ดีที่สุดเป็นเกณฑ์แล้วบริหารจัดการให้ถึงเกณฑ์นั้น ซึ่งในการประเมินโครงการ ก็สามารถใช้ได้โดยเปรียบเทียบกับโครงการที่ดีที่สุดได้ถ้าโครงการนี้มีลักษณะใกล้เคียงหรือ เหมือนกันโดยอาจดำเนินการในหลายพื้นที่
6. การพิจารณาร่วมกันของผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Clients/Stakeholders) ในกรณีที่ไม่อาจใช้แนวทางจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วอาจจำเป็นต้องใช้วิธีการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกันพิจารณากำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมเพื่อให้เป็นที่ยอมรับร่วมกัน เมื่อได้ผลการประเมินแล้วจะเกิดการยอมรับผลประเมินและนำไปใช้ประโยชน์ทำให้เกิดการพัฒนาได้ตามปรัชญาของการประเมินต่อไป

กระบวนการประเมินผล

Jones (1970 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) มีกระบวนการเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. การกำหนดรายละเอียด (Specification)ว่าจะประเมินอะไร การกำหนดรายละเอียดของนโยบายที่จะประเมิน ช่วยให้เรารับเป้าหมายในการประเมินโดยแน่ชัด และทราบประเด็นปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการประเมินนโยบายแต่ในทางปฏิบัติพบว่าการประเมินนโยบายมักจะไม่ได้กำหนดรายละเอียด การประเมินเนื่องจากการประเมินตามข้อกำหนดกฎหมายจึงไม่ได้พิจารณาถึงความเหมาะสม และความจำเป็นในด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการพยายามหลีกเลี่ยงการเพิ่มงานโดยไม่คำนึงถึงคุณภาพ และความถูกต้องของการประเมินค่า

2. การวัดผล (Measurement) จะกระทำได้อาจต้องเก็บข้อมูลจากสิ่งที่ต้องการประเมิน การเก็บข้อมูลต้องเก็บอย่างมีระบบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพ การเก็บข้อมูลถ้ามีหลักเกณฑ์มาก เพียงไรย่อมทำให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องเที่ยงตรงและเชื่อถือได้มากขึ้นเพียงนั้น

3. การวิเคราะห์ (Analysis) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บมาหรือวัดผลออกมาแล้วรูปแบบและวิธีการวิเคราะห์ เริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์เชิงปริมาณที่มีความแน่นอนสูง เช่น การวิเคราะห์ ต้นทุน ผลประโยชน์ไปจนกระทั่งการใช้ความประทับใจหรือใช้ประสบการณ์ จุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ เพื่อให้สามารถจัดทำข้อสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของนโยบายเป็นอย่างไรเพื่อจะให้ตัดสินใจตัดสินคุณค่าของนโยบายซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายของการประเมินนโยบาย

พิสนุ พงศ์ศรี (2553 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) ขั้นตอนการประเมินผลออกเป็น 9 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาแนวคิดการประเมินและวิเคราะห์สิ่งที่ประเมิน การประเมินสิ่งใดก็ตามขั้นตอนแรกผู้ประเมินจะต้องทราบและเข้าใจถึงแนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการประเมินให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ โดยการศึกษานำสิ่งที่ประเมินในทุกแง่มุมเท่าที่จะทำได้เพราะถ้าหากไม่ทราบและเข้าใจแนวคิดพื้นฐานการประเมินและรู้จักสิ่งที่ประเมินแล้วก็ยากที่จะประเมินสิ่งนั้น ๆ ได้ดี ในการประเมินโครงการก็เช่นเดียวกัน ดังนั้นผู้ประเมินจำเป็นต้องศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินโครงการ และศึกษาวิเคราะห์โครงการให้เข้าใจลึกซึ้งก่อนที่จะดำเนินการขั้นตอนอื่นต่อไป

2. การกำหนดวัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมินและตัวชี้วัดวัตถุประสงค์ การประเมินประเด็นที่สำคัญก็คือ เพื่อหาสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ประเมิน โดยอาจจะใช้ประเด็นการประเมินเป็นวัตถุประสงค์ย่อย หรือนำประเด็นการประเมินมากำหนดเป็นวัตถุประสงค์ ดังนั้นในขั้นตอนนี้สิ่งที่ต้องทำก็คือ กำหนดประเด็นการประเมินหรืออาจเรียกว่าตัวแปรองค์ประกอบที่จะประเมินก็ได้ ถ้าจะให้ชัดก็เรียกว่า “ประเด็นการประเมิน” ซึ่งจะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือสิ่งเดียวกันประเด็นการประเมินจะเป็นกรอบสำคัญที่นำไปสู่กิจกรรมอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดตัวชี้วัดหรือกำหนดเกณฑ์ และค่าน้ำหนักเครื่องมือ แหล่งข้อมูล วิธีการเก็บ ข้อมูล ตลอดจนการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งถ้าจะประเมินโครงการก็อาจกำหนดประเด็นการประเมิน ได้จากหลายแหล่ง เช่น จากวัตถุประสงค์โครงการ จากรูปแบบการประเมิน จากความต้องการของผู้ใช้ผลการประเมินผู้ที่เกี่ยวข้อง และจากประสบการณ์ของผู้ประเมิน เป็นต้น

3. การกำหนดเกณฑ์และค่าน้ำหนักเกณฑ์ในการประเมินหมายถึงเกณฑ์การตัดสินของแต่ละตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในขั้นตอนที่ 2 โดยได้จากแหล่งต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาข้างต้น และจะกำหนดเป็นกี่ระดับ หรือในภาพรวมของโครงการจะกำหนดอย่างไรขึ้นอยู่กับความต้องการรายละเอียดจาก

สารสนเทศยิ่งเกณฑ์หลายระดับก็ยิ่งละเอียดมากแต่ก็ยุ่งยากมากขึ้นเช่นเดียวกัน เมื่อกำหนดเกณฑ์แล้วถ้าประสงค์จะให้ผลการประเมินละเอียดยิ่งขึ้นก็ต้องกำหนดค่าน้ำหนักของสิ่งที่ประเมิน ประเด็นการประเมินและตัวชี้วัดทุกตัวโดยอาจให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนดหรือใช้สถิติก็ได้

4. การกำหนดกรอบแนวคิดและขอบเขตการประเมิน เมื่อได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่ 1-3 แล้วก็นำสาระที่ได้มารวมเป็นกรอบแนวคิดการประเมินสาระที่สำคัญก็คือวัตถุประสงค์หรือประเด็นการประเมินตัวชี้วัดเกณฑ์ (ถ้ามี) และค่าน้ำหนัก (ถ้ามี) ซึ่งอาจจะทำเป็นตารางกรอบแนวคิดและขอบเขตการประเมินก็ได้การกำหนดกรอบแนวคิดนี้ถ้าจะขึ้นเป็นหัวข้อใหญ่แล้วรวมขั้นตอน ที่ 1-3 เข้าด้วยกันก็ได้ แต่ในที่นี้เพื่อให้การเตรียมการประเมินค่อย ๆ ทำเป็นขั้นตอนจึงได้นำเรื่อง กรอบแนวคิดการประเมินมาไว้ในขั้นตอนที่ 3 ซึ่งบางครั้งอาจพบได้ว่าการกำหนดกรอบแนวคิด การประเมินนี้ จะเรียกว่าการวางแผนหรือการออกแบบการประเมินโดยกำหนดไว้เป็นหัวข้อใหญ่ดังกล่าวมาแล้วก็ได้ เมื่อได้กรอบแนวคิดการประเมินซึ่งเปรียบเสมือนเข็มทิศหรือแผนที่หรือ พิมพ์เขียวซึ่งเป็นแนวทางการประเมินขั้นตอนอื่น ๆ แล้วขั้นตอนต่อมาก็จะเป็นการกำหนด ขอบเขตการประเมิน การกำหนดขอบเขตการประเมินจะต่อเนื่องจากการกำหนดกรอบแนวคิดการประเมิน โดยพิจารณาว่า ประเด็นการประเมิน ตัวชี้วัดและเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดนั้นจะมีขอบเขตหรือขีดจำกัด เกี่ยวกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ ฯลฯ ให้สอดคล้องกับกรอบแนวคิดอย่างไร ซึ่งประเด็นการประเมินและตัวชี้วัด ที่มีอยู่ในกรอบ แนวคิดแล้ว ถือว่าเป็นเนื้อหา หรือถ้าเป็นงานวิจัย ก็คือ ตัวแปรและตัวแปรย่อย หรือองค์ประกอบ ของตัวแปร ส่วนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลก็จะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย เครื่องมือก็จะคล้ายกับ เครื่องมือในการวิจัย ส่วนการวิเคราะห์ถ้าเป็นข้อมูลเชิงปริมาณอาจจะใช้สถิติที่ง่ายกว่าการวิจัยถ้าเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพก็ต้องใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ นอกจากนี้ถ้าต้องการรายละเอียดมากขึ้น อาจเพิ่มองค์ประกอบอื่น ๆ ในขอบเขตการประเมินได้อีก เช่น พื้นที่เวลาแนวทางการเก็บข้อมูล ฯลฯ แต่จะทำให้ตารางซับซ้อนขึ้นสำหรับตัวอย่างตารางกรอบแนวคิดและขอบเขตการประเมิน ที่มีองค์ประกอบในตารางที่น้อยที่สุด

5. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือเก็บข้อมูล การประเมินเป็นการตัดสินใจโดยอาศัยสารสนเทศที่สรุปผลการวิเคราะห์โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เครื่องมือเช่นเดียวกับการวิจัยเพียงแต่เครื่องมือในการวิจัยอาจใช้เครื่องมือมาตรฐานหรือเครื่องมือที่สร้างไว้แล้วได้บ้าง แต่การประเมินมีลักษณะเฉพาะกว่าการวิจัย นักประเมินมักจะต้องสร้างและพัฒนาเครื่องมือขึ้นเอง เครื่องมือส่วนใหญ่ ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ แบบสังเกต ซึ่งต้องสร้างตามหลักวิชาการโดยมีที่มาชัดเจนจากแนวคิด ทฤษฎี หรือวัตถุประสงค์ สาระเนื้อหาวิชา ฯลฯ เมื่อสร้างแล้วก็ต้องมีการพัฒนาตามวิสัยที่ทำได้ เพื่อให้เครื่องมือที่มีคุณภาพสูงสุด ส่งผลต่อคุณภาพข้อมูลและสารสนเทศที่จะได้

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล การประเมินการตัดสินใจโดยอาศัยข้อมูลนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ สรุปเป็นสารสนเทศ ดังนั้นหลังจากที่ได้สร้างและพัฒนาเครื่องมือได้มาตรฐานแล้วก็ต้องเก็บข้อมูลด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ทดสอบ สอบถามสัมภาษณ์ สังเกต หรือบันทึกด้วยวิธีการเชิงปริมาณ หรือคุณภาพ หรือทั้งสองวิธีผสมกันเพื่อให้มีความครอบคลุมก่อนจะนำไปวิเคราะห์

7. การวิเคราะห์ข้อมูล การประเมินในเชิงปริมาณหรือวิธีการเชิงระบบ ซึ่งเก็บข้อมูลในเชิงปริมาณจะต้องอาศัยสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสรุปผลการประเมินได้ชัดเจนขึ้น เช่น เกี่ยวกับการวิจัยเพียงสถิติที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นสถิติพื้นฐาน

8. การเขียนรายงานการประเมิน ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการประเมินโดยทั่วไป ผู้ประเมินจะต้องเขียนรายงานการประเมินผลเพื่อเป็นสื่อกลางให้ผู้ใช้ผลการประเมิน ผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือผู้ที่สนใจและหน่วยงานต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารหรือผู้มีอำนาจตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งที่ประเมินนำไปใช้ประโยชน์การเขียนรายงานการประเมินแบบสมบูรณ์จะมีโครงสร้างคล้ายกับ รายงานการวิจัย เพียงแต่จะมีบทสรุปสำหรับผู้บริหารแทนบทคัดย่อ และการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องจะมีน้อยกว่า การวิจัยการเขียนรายงานการประเมินผลต้องใช้ทักษะทั้งศาสตร์และศิลป์ เพื่อให้ผู้รับผิดชอบหรือผู้มีอำนาจหรือผู้อ่านเข้าใจชัดเจน และโน้มน้าวให้นำผลการประเมินไปเป็นสารสนเทศในการตัดสินใจ ปรับปรุงพัฒนา สิ่งที่จะประเมินให้เกิดประโยชน์สูงสุด ตามปรัชญาของการประเมิน

9. การประเมินงานประเมิน (ถ้ามี) การประเมินโดยทั่วไปจะเสร็จสิ้นในขั้นตอนที่ 8 แต่ถ้าผู้ประเมินประสงค์จะประเมินงานประเมินโดยให้ผู้อื่นมาประเมินงานประเมินของตนเองก็ทำได้ ซึ่งอาจจะใช้วิธีให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหรือเปรียบเทียบกับมาตรฐานการประเมินหรือใช้แบบตรวจสอบรายการต่าง ๆ หรือวิพากษ์โดยผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องเป็นต้น

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2554 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) ได้กำหนดแนวทางที่จะใช้ประเมินโครงการไว้ 7 แนวทาง ดังนี้

1. ขอบเขต โครงการที่เป้าหมายของการประเมินผลอาจครอบคลุมทั้งประเทศ ภูมิภาค จังหวัด เมืองชุมชนหรือเฉพาะพื้นที่หรือบริเวณบางโครงการอาจจะกระจายไปตามพื้นที่ต่าง ๆ
2. ขนาด โครงการอาจจะรับใช้บริการคนเพียงไม่กี่คน ไปจนถึงคนจำนวน พัน หมื่น แสน หรือล้านคน
3. ระยะเวลา โครงการอาจจะใช้ระยะเวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมง ไม่กี่วัน หรือไม่ก็สัปดาห์ หรืออาจจะเป็นเดือน เป็นปีหรือตลอดไป

4. ความชัดเจนและความเฉพาะของปัจจัยนำเข้าโครงการบางโครงการมีความชัดเจนในด้านปัจจัยนำเข้าที่สามารถกำหนดได้ง่าย โครงการที่ไม่ชัดเจนอาจจะเนื่องมาจากปัจจัยเข้าปัจจัยหนึ่งของโครงการมีความหลากหลาย โครงการบางโครงการมีความคลุมเครือในปัจจัยนำเข้าที่เปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา และยากแก่การพรรณนาว่ามันคืออะไรกันแน่

5. ความสลับซับซ้อนของเป้าหมายโครงการบางโครงการมีเป้าหมายที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน บางโครงการมีเป้าหมายที่สลับซับซ้อน ซึ่งเป้าหมายเหล่านี้ยากแก่ การกำหนดเป้าหมาย

6. ช่วงเวลาของเป้าหมายการประเมินผลจะไปได้ดีถ้าการเปลี่ยนแปลงที่เป็นเป้าหมายสามารถปรากฏให้เห็นได้อย่างรวดเร็ว (ในช่วงเวลาอันสั้น) มากกว่าหนึ่งโครงการที่แสดงผลหลังจากที่โครงการได้สิ้นสุดไปแล้วเป็นระยะเวลานาน

7. ความคิดริเริ่มใหม่ ๆ บางโครงการเป็นโครงการใหม่ บางโครงการเป็นโครงการที่เกิดจากการแยกตัวออกจากวิธีการเดิม ๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานบางโครงการเป็นเรื่องที่เป็นกิจวัตรของหน่วยงานความคุ้นเคยและไม่คุ้นเคยในด้านความคิดมีผลต่อระเบียบวิธีการประเมินผลเนื่องจากกระบวนการประเมินนโยบาย ไม่ควรยึดถือวิธีใดวิธีหนึ่งว่าดีที่สุด หรือเป็น วิธีการที่ควรนำมาปฏิบัติตลอดไป การประเมินนโยบายถ้าพิจารณาโดยสรุปก็คือ การตัดสินว่านโยบายนั้นมีความดีหรือมีคุณค่าเพียงใด จะต้องดำเนินการอาศัยการดำเนินการและการวิเคราะห์ หลาย ๆ รูปแบบเพื่อช่วยให้การประเมินนโยบายมีคุณภาพมากที่สุด

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเมืองพัทยา

ศักยภาพของเมืองพัทยา

เมืองพัทยานับได้ว่าเป็นเมืองที่มีคุณลักษณะพิเศษที่มีความแตกต่างไปจากเมืองอื่น ๆ ในหลายด้าน ข้อได้เปรียบของเมืองที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการบริหาร ซึ่งจุดเด่นเป็นข้อได้เปรียบพอจะสรุปได้ ดังนี้

1. เมืองท่องเที่ยวที่ธรรมชาติให้มา มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ โดยมีแนวชายหาดที่ใช้เป็นสถานที่ตากอากาศยาวติดต่อกันถึง 15 กิโลเมตร
2. เมืองศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจ การธนาคาร ธุรกิจบริการ และพาณิชยกรรม ระดับภูมิภาค ตะวันออก

3. เมืองศูนย์กลางการบริการและท่องเที่ยวสำหรับโครงการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก

4. เมืองศูนย์กลางทางการคมนาคมและโทรคมนาคมระดับภาค

5. เมืองศูนย์กลางทางการศึกษาทุกระดับ

6. เมืองที่มีระบบสาธารณูปโภค ที่สมบูรณ์แบบเอื้อประโยชน์ต่อการผลิตการลงทุนและการท่องเที่ยว

7. เมืองที่มีระบบการบำบัดน้ำเสียและการกำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพ

8. เมืองที่มีรูปแบบและระบบการปกครองที่เอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนอย่างชัดเจน

9. เมืองที่เป็นศูนย์กีฬาและศูนย์การแข่งขันกีฬาทางน้ำทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานเมืองพัทยา

1. ลักษณะทางกายภาพ

เมืองพัทยา ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออก บริเวณเส้นรุ้งที่ 13° เหนือ และเส้นแวงที่ 101° ตะวันออก อยู่ในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ประมาณ 150 กิโลเมตร เลขที่ 171 หมู่ 6 ถนนพัทยาเหนือ ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150

1.1 อาณาเขต

ทิศเหนือ เริ่มจากแนวคลองกระทิงลาย มีอาณาเขตติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลบางละมุงและเขตเทศบาลตำบลหนองปลาไหล

ทิศใต้ จรดพื้นที่ตำบลห้วยใหญ่ มีอาณาเขตติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลห้วยใหญ่ และเขตเทศบาลตำบลนาจอมเทียน

ทิศตะวันออก ขนานไปกับถนนสุขุมวิท (ห่างจากถนนสุขุมวิทไปทิศตะวันออก ประมาณ 900 เมตร) มีอาณาเขตติดต่อกับเขตเทศบาลตำบลหนองปลาไหล และเขตเทศบาลเมืองหนองปรือ

ทิศตะวันตก ขนานกับแนวชายฝั่งทะเลอ่าวไทย

1.2 พื้นที่ทั้งหมด 208.10 ตร.กม. (130,062.50 ไร่)

พื้นดิน (รวมเกาะล้าน) 53.44 ตร.กม. (33,400 ไร่)

พื้นน้ำ 154.66 ตร.กม. (96,662.50 ไร่)

เกาะล้าน 4.07 ตร.กม. (2,543.75 ไร่)

1.2.1 เมืองพัทยาประกอบด้วยพื้นที่ 4 ตำบล คือ

ตำบลนาเกลือ หมู่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 (เกาะล้าน)

ตำบลหนองปรือ หมู่ 5, 6, 9, 10, 11, 12 และ 13

ตำบลห้วยใหญ่ หมู่ 4 (บางส่วน)

ตำบลหนองปลาไหล หมู่ 6, 7 และ 8 (บางส่วน)

2. สภาพภูมิประเทศ

เมืองพัทยาดังอยู่บนพื้นที่ที่เป็นเนินมีที่ราบน้อย ที่ราบสำคัญจะเป็นที่ตั้งของย่านพาณิชย์กรรมหรือแหล่งการค้า และบริเวณย่านที่พักอาศัยจะอยู่ถัดจากหาดพัทยาขึ้นไปทางตอนบน โดยที่ราบจะถูกล้อมรอบเนินเขาเตี้ยๆ สูงไม่เกิน 100 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง นับตั้งแต่ทิศเหนือลงมา เป็นเนินเขาเตี้ย ความสูงประมาณ 35 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง บริเวณถัดลงมาเป็นเขาน้อย เขาตาโล และเขาเสาธงทอง สูงประมาณ 65 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง แนวเขานี้แตกตัวออกไปต่อเนื่องกับเขาพัทยาทางด้านทิศตะวันตก ซึ่งติดกับชายฝั่งทะเล สูงประมาณ 98 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ซึ่งทำให้เกิดที่ราบระหว่างเชิงเขากับชายฝั่งทะเลอีก 2 แห่ง โดยที่ราบตอนบนส่วนใหญ่เป็นพื้นที่บริเวณนาเกลือ ซึ่งเป็นที่ตั้งของศูนย์กลางของชุมชนแถบนี้ ส่วนที่ราบตอนล่าง มีลักษณะเป็นแถบยาวขนานไปกับชายฝั่งทะเล ซึ่งห่างจากชายฝั่งทะเลประมาณ 1 กิโลเมตร และจากลักษณะของเนินเขาและที่ราบดังกล่าว ทำให้เกิดทางน้ำตามธรรมชาติ ลักษณะลำน้ำโดยทั่ว ๆ ไป มีขนาดเล็กและต้นเขินในช่วงฤดูแล้ง เช่น คลองนาเกลือ คลองเสือเผ้ว คลองพัทยา เป็นต้น รวมทั้งในเขตการปกครองของเมืองพัทยาบางส่วนยังมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเกาะอยู่ห่างจากชายฝั่งทะเลประมาณ 8 กิโลเมตร เช่น เกาะล้าน เกาะครก และเกาะสาก เป็นต้น

3. สภาพธรณีวิทยา

สภาพธรณีวิทยาของพื้นที่บริเวณเมืองพัทยาประกอบด้วยหินประเภทต่าง ๆ อธิบายได้ดังนี้

3.1 ตะกอนลำน้ำและหินกรวด ส่วนใหญ่พบทางตอนบนของพื้นที่เมืองพัทยา

3.2 หินแกรนิตและแกรโนไดโอไรท์ พบเห็นได้ทั่วไปโดยเฉพาะริมชายฝั่งทะเล

3.3 หินแกรนิต พบเห็นได้ทางด้านตะวันตกของเมืองพัทยาเป็นแนวยาวขนานกับถนน

สุขุมวิท

3.4 หน่วยหินกาญจนบุรี เป็นหน่วยหินตะกอนและหินแปร พบเห็นได้บริเวณแนวชายฝั่งทะเลตั้งแต่ด้านเหนือลงมาจนถึงด้านใต้ของเมืองพัทยา (รวมถึงในเกาะล้าน)

4. ลักษณะภูมิอากาศ

เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี อยู่ภายใต้อิทธิพลของมรสุมที่พัดเวียนประจำฤดูกาล 2 ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดปกคลุมในช่วงฤดูหนาวตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งจะนำ ความเย็นมาสู่พื้นที่และคลื่นลมปานกลาง กับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมในช่วงฤดูฝนประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคมทำให้มีฝนตกชุกและคลื่นลมแรง

เมืองพัทยายู่ติดชายฝั่งทะเลและอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศ อุณหภูมิตลอดทั้งปีไม่เปลี่ยนแปลงมาก กล่าวคือ ฤดูร้อนอากาศไม่ร้อนจัด และฤดูหนาวอากาศก็ไม่หนาวจัด ส่วนพื้นที่เมืองพัทยานั้นอยู่ในเขตอำเภอบางละมุงซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีฝนตกน้อยอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่า 1,200 มิลลิเมตร ปริมาณฝนสูงสุดใน 24 ชั่วโมงที่เคยตรวจวัดได้ 367.50 มิลลิเมตร เมื่อเดือนตุลาคม 2559

5. ประชากร

เป็นทรัพยากรที่มีการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และมีผลสะท้อนถึงระบบเศรษฐกิจ สังคม แรงงาน การใช้ที่ดิน การใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนสาธารณสุขบุคคลต่าง ๆ ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเป็นส่วนสำคัญต่อการวางแผนพัฒนาในการกำหนดทิศทางให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นอยู่ที่ดีในอนาคต

ตารางที่ 7 สถิติจำนวนประชากรในเขตเมืองพัทยา ตามทะเบียนราษฎร ปี พ.ศ. 2560 – 2564

ปี พ.ศ.	จำนวนประชากรรวม (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	จำนวนครัวเรือน
2560	118,511	54,306	64,205	23,969
2561	119,122	54,513	64,609	23,786
2562	119,532	54,718	64,814	24,672
2563	117,606	53,710	63,896	25,187
2564	116,918	53,342	63,576	25,215

** หมายเหตุ มีประชากรแฝงประมาณ 4 - 5 เท่าของจำนวนประชากร

ที่มา : (ฝ่ายทะเบียนราษฎรและบัตรประชาชน สำนักปลัดเมืองพัทยา, 2564)

6. เศรษฐกิจ

เมืองพญาเป็นเมืองท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศ และเป็นเมืองที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภารกิจทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่จึงเป็นกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและบริการ โดยประชากรส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ประกอบอาชีพด้านการค้าและการบริการนักท่องเที่ยวในรูปแบบต่าง ๆ นอกเหนือจากนั้นประกอบอาชีพเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การประมง และการค้าขาย จากข้อมูลจปฐ ของกรมพัฒนาชุมชน กระทรวงมหาดไทย พบว่า ในปี พ.ศ. 2561 รายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ระดับ อปท. เมืองพญา อ.บางละมุง จ.ชลบุรี มีรายได้เฉลี่ย 189,330 บาท/คน/ปี โดยมีรายละเอียดด้านต่าง ๆ ดังนี้

6.1 การอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของเมืองพญา ปัจจุบันมีการจ้างแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมากกว่าร้อยละ 90 ของแรงงานในภาคอุตสาหกรรม โดยกิจกรรมต่าง ๆ เช่น โรงแรม รีสอร์ท บังกะโล ไนท์คลับ สถานบันเทิง ร้านอาหาร เป็นต้น มีโรงงานอุตสาหกรรม เช่น โรงงานทำคอนกรีต อิฐบล็อก แผ่นพื้นคอนกรีต วงกบประตูหน้าต่าง โรงงานแปงมันสำปะหลัง โรงงานอัดมันเส้น เป็นต้น

6.2 การเกษตรกรรม พื้นที่เกษตรกรรมของเมืองพญาอยู่ในบริเวณตำบลห้วยใหญ่ (บางส่วน) และตำบลหนองปลาไหล (บางส่วน) โดยมีการปลูกมันสำปะหลัง สับปะรดและมะพร้าว เป็นต้น ประชากรประกอบอาชีพด้านนี้มีจำนวนน้อยมาก เพราะปัจจุบันที่ดินมีราคาสูงทำให้การลงทุนภาคการเกษตรน้อยลงไปด้วย

6.3 การพาณิชย์กรรมและการบริการ มีการประกอบการด้านพาณิชย์กรรม เช่น การทำธุรกิจ การค้าปลีก ธุรกิจนำเข้า – ส่งออก และการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ประเภทขายหรือเช่าอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก และความบันเทิงแก่นักท่องเที่ยว เช่น การให้เช่ารถยนต์ รถจักรยานยนต์ เรือเจ็ทสกี เรือนำเที่ยว เรือลากرم เรือลากกล้วย เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี

เกสต์เฮ้าส์	จำนวน	272	แห่ง
คอนโดมิเนียม	จำนวน	347	แห่ง
หมู่บ้านจัดสรร	จำนวน	211	แห่ง
อพาร์ทเมนท์, แมนชั่น	จำนวน	641	แห่ง
ธนาคาร, เคาน์เตอร์ธนาคาร	จำนวน	551	แห่ง
สถานีบริการน้ำมัน	จำนวน	23	แห่ง

สถานีบริการ LPG	จำนวน	17	แห่ง
สถานีบริการ NGV	จำนวน	2	แห่ง
ห้างสรรพสินค้า ซูเปอร์มาร์เก็ต/สะดวกซื้อ	จำนวน	578	แห่ง
ร้านอาหาร	จำนวน	2,383	แห่ง
สถานบันเทิง (รวมบาร์เบียร์, สปา, นวดแผนโบราณ)	จำนวน	1,058	แห่ง
สถานที่ท่องเที่ยว	จำนวน	223	แห่ง

นโยบาย NEO PATTAYA

ความเป็นมา

NEO PATTAYA เป็นกรอบแนวคิดการพัฒนาเมืองพัทยาสู่ “เมืองท่องเที่ยวโฉมใหม่” ตามนโยบายของ นายสนธยา คุณปลื้ม นายกเมืองพัทยา ที่ต้องการให้เมืองพัทยารับการพัฒนาครอบคลุมทุกด้านอย่างทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ โดยข้ามผ่านสู่โลกดิจิทัลและเป็นไปตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 และสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) ของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่ต้องการต่อยอดการพัฒนาเชิงพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก หรือที่เรียกกันว่า Eastern Seaboard โดยสร้างแพลตฟอร์มให้ประชาชน ชุมชน นักธุรกิจ ผู้ประกอบการ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมกระบวนการพัฒนากับเมืองพัทยา เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเมืองการบริหาร ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมที่ดีงามของเมืองพัทยา

นายสนธยา คุณปลื้ม นายกเมืองพัทยา ได้กล่าวแถลงผลงานในการประชุมสภาเมืองพัทยาเมื่อครั้งแรกที่เข้ารับตำแหน่งและกล่าวในที่ประชุมกับภาคีภาคส่วนต่าง ๆ ว่า “เมืองพัทยาในฐานะเขตบริหารพิเศษมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องมาแล้ว 40 ปี และอุตสาหกรรมท่องเที่ยวซึ่งดำเนินการแล้ว 60 ปี ทำให้ชลบุรีและเมืองพัทยาก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จนปัจจุบันมี GDP เกือบล้านล้านบาท มีนักท่องเที่ยวถึงจำนวน 14.68 ล้านคนและมีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน 231,313 ล้านบาท (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา, 2560) นอกจากนี้ในภาพรวมของจังหวัดชลบุรีและเมืองพัทยามีความก้าวหน้าทางด้านการพัฒนาสังคมอย่างน่าพอใจ โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รายงานระดับการพัฒนาด้านสังคมของจังหวัดชลบุรีและเมืองพัทยาดิตีอันดับหกของประเทศโดยด้านชีวิตแรงงานเป็นอันดับสอง และด้านการศึกษาเป็นอันดับสาม เป็นต้น

แต่ในปัจจุบันเมืองพัทยากำลังเผชิญกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมหลายอย่าง เช่น น้ำท่วม น้ำเสีย ขยะ ที่เป็นปัญหาใหญ่ที่ผู้บริหารกำลังหาทางแก้ไข นอกจากนี้ ยังมี Eastern Economic Corridor กำลังจะเข้ามาอีก ถ้าเราไม่เร่งปรับตัวแก้ปัญหานี้ แล้วตามให้ทัน Eastern Economic Corridor ก็อาจจะกลายเป็นตัวฉุดรั้งทั้งพัทยา และความก้าวหน้าของประเทศ ซึ่งรายงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระบุว่าปัจจุบันมีการขอขบประมาณเพื่อส่งเสริมการลงทุนในเขตสามจังหวัดของ Eastern Economic Corridor (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) แล้วประมาณแปดแสนล้านบาท ระหว่างช่วงมกราคม 2561 - มิถุนายน 2562 ในจำนวนนี้เป็นการลงทุนในจังหวัดชลบุรีและเมืองพัทยา ประมาณ 6.4 แสนล้านบาท นอกจากนี้ ที่ผ่านมามีเมืองพัทยามีการจัดประชาคมประชาชนในเรื่องต่าง ๆ แต่จากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ กำลังจะเกิดขึ้น จึงเตรียมที่จะสร้างเป็นองค์กรถาวรในลักษณะเครือข่าย ซึ่งสามารถพัฒนาไปเป็นมูลนิธิพัฒนาพัทยาในอนาคตได้ต่อไป รวมทั้งได้ศึกษาอื่น ๆ โดยเป้าหมายคือเพื่อลดข้อจำกัดทางราชการ อาทิ เช่น การจัดตั้งบริษัทกรุงเทพมหานคร หรือแม้แต่ขอนแก่นโมเดล เพื่อดูข้อดีข้อเสียแล้วเอามาปรับใช้กับพัทยาในอนาคตต่อไป ซึ่งเครือข่ายพัฒนาพัทยาจะประกอบด้วยภาคส่วนสำคัญ ทั้งภาครัฐกิจ ภาคประชาชน ภาคการศึกษา ภาคสาธารณสุข ภาคราชการ และองค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งจะเข้ามาร่วมคิด ร่วมทำกับเมืองพัทยาและจังหวัดชลบุรี อันจะเป็นแนวทางที่ทำให้เกิดความยั่งยืนได้ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม “ตัวอย่างชัดเจนคือพัทยามีขยะวันละ 460 ตัน เพราะเมืองพัทยามีประชากรกับนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก และขยะเหล่านี้ไม่มีทางจะแก้ไขให้หมดได้ถ้าผู้ทำให้เกิดขยะไม่ให้ความร่วมมือ แต่ถ้าเกิดการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งแล้ว ชลบุรีและเมืองพัทยาก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ทุกเรื่อง ปัจจุบันเมืองพัทยาร่วมมือกับกรมโยธาธิการและผังเมืองวางแนวทางแก้ไขปัญหาน้ำท่วมอย่างครบวงจรเป็นที่เรียบร้อย และเริ่มดำเนินการในระยะเริ่มต้น โดยเมืองพัทยาได้วางระบบบำบัดน้ำเสียใหม่จากปัจจุบันบำบัดได้ 67,000 ลูกบาศก์เมตร ในอนาคตต้องบำบัดได้ถึง 130,000 ลูกบาศก์เมตร นอกจากนี้เมืองพัทยาร่วมกับกระทรวงดิจิทัลฯ พัฒนาต้นแบบห้าจี (5G) บริเวณชายหาดพัทยา วางระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารเมืองพัทยา และร่วมกับสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการตามแผนงานพัฒนาเมืองพัทยาไปสู่ศูนย์กลางการประชุมและแสดงสินค้าในระดับนานาชาติ ครอบคลุมทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐานการตลาด และพัฒนาบุคลากร ในอนาคตจากการพัฒนาของ Eastern Economic Corridor คาดว่าเมืองพัทยาย่างจะเกิดประชากรเพิ่มขึ้นประมาณถึงสามล้านคน จำนวนนักท่องเที่ยวคาดว่าจะเพิ่มขึ้นถึงสามเท่า และจะมีการลงทุนในเบื้องต้นประมาณ 1.7 ล้านล้านบาท ซึ่งจะทำให้กายภาพของเมืองพัทยาย้ายไปอย่างสิ้นเชิง และจะเป็นโอกาสที่จะเปิดศักราชใหม่ของพัทยาเป็น Neo Pattaya หรือที่เรียกว่า “พัทยาโฉมใหม่ ก้าวไกล ไม่ทิ้งกัน” การเข้ามาของ Eastern Economic Corridor และการลงทุนต่าง ๆ จะเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจของพัทยาซึ่งปัจจุบันพึ่งพาการท่องเที่ยวเกือบ 80% ไปสู่เมืองชายทะเลที่มั่นคงกว่าเดิมยืนอยู่บนธุรกิจหลากหลายสาขา เช่น เมื่อมีการพัฒนา

เทคโนโลยีดิจิทัลก็จะเป็นการกระจายไปสู่ธุรกิจใหม่ ๆ โดยไม่มีขีดจำกัด ทั้งสตาร์ทอัพ การเงิน และอื่น ๆ ซึ่งสามารถเปรียบเทียบเมืองพัทยากับเมืองชายทะเลอื่น ๆ ในต่างประเทศ เช่น โมอามีซึ่งมีขนาดใกล้เคียงกับเมืองพัทยาจำนวนนักท่องเที่ยวพอ ๆ กัน แต่ GDP ต่างกันซึ่งเมืองพัทยาดำกว่าเกือบสิบเท่า เพราะโมอามีเป็นศูนย์กลางของธุรกิจ การท่องเที่ยว และการเงิน ซึ่งเมื่อ Eastern Economic Corridor เข้ามาก็จะเป็นโอกาสที่จะทำให้ศักยภาพและเศรษฐกิจของเมืองพัทยาสูงขึ้นเป็นอย่างมากในทุกด้านซึ่งทุกภาคส่วนต้องตามให้ทัน” นายสนธยา คุณปลื้ม นายกเมืองพัทยากล่าว

จากเหตุผลและที่มาข้างต้น นายสนธยา คุณปลื้ม นายกเมืองพัทยา จึงได้วางกรอบการพัฒนาตามแนวนโยบาย NEO PATTAYA ออกเป็น 4 กลุ่ม ให้เป็นกรอบฐานรากการพัฒนาที่มั่นคงและเพื่อสอดคล้องกับพระบรมราโชวาทที่องค์พ่อหลวงรัชกาลที่ 9 ได้พระราชทานไว้ให้แก่ชาวไทยทุกคนตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งการพัฒนาที่มั่นคงจะต้องกระทำอย่างสมดุลระหว่างขาทั้งสี่ไม่สามารถละเว้นอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะความสุขของคนไม่ได้เกิดจากสิ่งหนึ่งสิ่งเดียว โดยมีเป้าหมายยกระดับ “เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางของ Eastern Economic Corridor ในทุกด้าน ให้เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของโลก”

นโยบายตามแนวทาง NEO PATTYA

1. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

1.1 เป้าหมาย “เป็นเมืองการท่องเที่ยวและบริการของโลก”

1.2 ตัวชี้วัด

1.2.1 เพิ่ม GDP เมืองพัทยา และรายได้ประชากรต่อหัว

1.2.2 กระจายรายได้อย่างทั่วถึง

1.2.3 มีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานระดับโลก

1.2.4 เพิ่มคุณภาพนักท่องเที่ยว

1.3 เป้าหมายแผนงานการพัฒนา และลักษณะ กิจกรรม/โครงการขับเคลื่อน

1.3.1 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพื่อรองรับ EEC ตาม

แนวทางดังนี้

1.3.1.1. แหลมบาลีฮาย/Cruise Terminal

1.3.1.2 Pattaya on Pier

1.3.1.3 ยกระดับมาตรฐานการให้บริการชายหาดพัทยา (ภูมิทัศน์/สิ่งอำนวยความสะดวก/ความปลอดภัย/ผู้ประกอบการ/ทัวร์/นักท่องเที่ยว)

1.3.1.4 รถไฟฟ้ารางเบา (Tram)

1.3.2 เน้นการพัฒนาพื้นที่เกาะล้าน ดังนี้

1.3.2.1 การจัดการ/ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและภูมิทัศน์

1.3.2.2 การจัดการสิ่งแวดล้อม (ขยะ/น้ำเสีย/ชายหาด)

1.3.2.3 ท่าเทียบเรือ (ท่าหน้าบ้าน)

1.3.2.4 ประปา (จัดหาแหล่งน้ำ)

1.3.2.5 การพัฒนาผู้ประกอบการในพื้นที่

1.3.3 การส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว ดังนี้

1.3.3.1 กิจกรรมอีเว้นท์เฉลิมฉลอง 60 ปีพัทยา

1.3.3.2 งานเปิดหาดใหม่พัทยา

1.3.3.3 Beach and Beyond

1.3.3.4 Sport Tourism

1.3.4 ยกระดับการเป็นเมือง MICE ดังนี้

1.3.4.1 โครงสร้างพื้นฐานรองรับการจัดประชุม (ปรับปรุงสนามกีฬาให้รองรับได้หลายวัตถุประสงค์)

1.3.4.2 พัฒนา MICE CITY เต็มรูปแบบ

1.3.4.3 เส้นทาง MICE เพื่อกระจายนักท่องเที่ยว

1.3.5 กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจ/การค้าสู่ชุมชน ดังนี้

1.3.5.1 ตลาดสินค้าชุมชน EEC และภาพตะวันออก (ชลบุรี/ระยอง/ฉะเชิงเทรา/จันทบุรี/ตราด)

1.3.5.2 สร้างและยกระดับเครือข่ายนักธุรกิจรุ่นใหม่ในพื้นที่ (Young Economic Forum)

1.3.5.3 พัฒนาศักยภาพในการสร้าง/ต่อยอดธุรกิจใหม่ให้ชุมชน

2. นโยบายด้านสังคม

2.1 เป้าหมาย “ให้โอกาสในการมีชีวิตที่ดีกับทุกคนรวมถึงผู้ด้อยโอกาส เด็ก คนแก่และคนพิการ”

2.2 ตัวชี้วัด

2.2.1 เพิ่มมาตรฐานความปลอดภัย/ลดอาชญากรรม

2.2.2 ลดยาเสพติด

2.3 เป้าหมายแผนงานการพัฒนาและลักษณะกิจกรรมโครงการขับเคลื่อน

2.3.1 บริการสาธารณสุขด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ (ขยายผลโครงการหมอถึงบ้าน พยาบาลถึงเรือน) ดังนี้

2.3.1.1 พัฒนา Application ต่อยอดโครงการหมอถึงบ้าน พยาบาลถึงเรือน

2.3.1.2 เชื่อมโยงกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และกระทรวงสาธารณสุข

2.3.2 เยาวชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด ดังนี้

2.3.2.1 พัฒนา Application เพื่อให้เยาวชนแจ้งเบาะแสยาเสพติด

2.3.2.2 ขยายผลโครงการ Pattaya Team/Pattaya White

2.3.3 One Stop Service ด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว ดังนี้

2.3.3.1 มี One Stop Service (ศูนย์/หน่วยเคลื่อนที่เร็ว/ Application) ด้านความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยว

3. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อม

3.1 เป้าหมาย “ทำให้พัทยาเป็นเมืองสะอาด มีสภาพแวดล้อมที่ดี ตามมาตรฐานเมืองท่องเที่ยวระดับสากล”

3.2 ตัวชี้วัด

3.2.1 มาตรฐานตัวชี้วัด Smart City (ด้านสิ่งแวดล้อม)

3.2.2 ดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human, Achievement Index-HAI) ด้านสิ่งแวดล้อม

3.3 เป้าหมายแผนงานการพัฒนาและลักษณะกิจกรรมโครงการขับเคลื่อน

3.3.1 จัดทำยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะ (ขยะ/น้ำท่วม/อากาศ/ฯลฯ) ดังนี้

3.3.1.1 สร้างมาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม

3.3.1.2 ทำแผนงานและแผนปฏิบัติการด้านสิ่งแวดล้อม

3.3.2 สร้างเครือข่ายสิ่งแวดล้อมภาคประชาชน ดังนี้

3.3.2.1 สร้างระบบการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ (ภาครัฐ-ภาคเอกชน-ภาคประชาชน) ที่ยั่งยืน

3.3.2.2 สร้าง Application เพื่อรายงานปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

4. นโยบายด้านวัฒนธรรม

4.1 เป้าหมาย “ส่งเสริมความหลากหลายทางวัฒนธรรมทั้งในและต่างประเทศ ให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่ของคนทั้งโลก”

4.2 ตัวชี้วัด

4.2.1 ประชาชนมีความสุขและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของตน

4.3 เป้าหมายแผนงานการพัฒนาและลักษณะกิจกรรม/โครงการขับเคลื่อน

4.3.1 งานฉลองพิธีบรมราชาภิเษก (เร่งด่วน) โดยจัดตั้งคณะกรรมการฯ ดำเนินการ ดังนี้

4.3.1.1 งานพระราชพิธีและถวายพระพรอย่างเป็นทางการ

4.3.1.2 งานเฉลิมฉลอง (เฉลิมพระเกียรติในแต่ละชาติ/สมาคม)

4.3.2 งานแสดงมหรหรรวมวัฒนธรรมพื้นบ้านภาคตะวันออก ประกอบด้วย

4.3.2.1 งานแสดงวัฒนธรรมพื้นบ้านแต่ละจังหวัดในภาคตะวันออก

4.3.2.2 ส่งเสริมและพัฒนา OTOP วัฒนธรรมภาคตะวันออก (8 จังหวัด)

4.3.3 ส่งเสริมความหลากหลายของวัฒนธรรมไทยและทั่วโลก ประกอบด้วย

4.3.3.1 งานแสดงวัฒนธรรมนานาชาติ

5. นโยบายด้านบริหาร

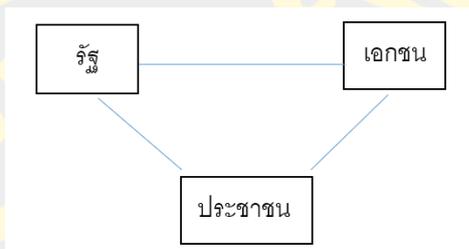
5.1 เป้าหมาย “ส่งเสริมการที่มีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และยกระดับงานบริการสู่เทคโนโลยีสารสนเทศ”

5.2 ตัวชี้วัด

5.2.1 การให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของเมืองพัทยา

5.3 เป้าหมายแผนงานการพัฒนาและลักษณะกิจกรรม/โครงการขับเคลื่อน

5.3.1 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

ภาพที่ 15 แผนงานเป้าหมายการมีส่วนร่วมต่าง ๆ (เมืองพัทยา, 2560)

5.3.1.1 พัฒนาระบบการปรึกษาหารือที่มีประสิทธิภาพระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน

5.3.2 ยกระดับงานบริการสู่เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.3.2.1. พัฒนา Web Application ในการให้บริการประชาชน

5.3.3.2. ขยายผลหน่วยพื้นที่เร็วเพื่อเข้าถึงปัญหาได้อย่างทันท่วงที

5.3.3 การสื่อสารสาธารณะ

5.3.3.1. พัฒนาระบบและโครงสร้างให้เกิดการสื่อสารสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ

จากการทบทวนความรู้ข้างต้นแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยามาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวัดความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ผู้วิจัยได้มาจากการวิเคราะห์แนวคิดปัจจัยที่กำหนดความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติของนักวิชาทั้งชาวต่างชาติและชาวไทย ได้แก่ แวน มีเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter & Van Horn, 1975) ศุภชัย ยาวะประภา (2548) และอนูรัตน์ อนันทนาธร (2562) ซึ่งแบ่งประเด็นการวิเคราะห์ออกเป็น 6 ด้าน ดังนี้ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ด้านความเพียงพอของทรัพยากร ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน และด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ และส่วนการศึกษาเครื่องมือวัดความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการนำนโยบายไป

ปฏิบัติ ผู้วิจัยได้มาจากการวิเคราะห์แนวคิดเกณฑ์การประเมินผลนโยบายของนักวิชาทั้งชาวต่างชาติ และชาวไทย ได้แก่ วิลเลียม ดัน (Dunn, 1997) กุลธน ธนาพงศธร (2546) และอนุรัตน์ อนันทนาธร (2562) ซึ่งแบ่งประเด็นการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ ด้านประสิทธิผล ด้านประสิทธิภาพ และด้านความยั่งยืน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไชยวุฒิ หลักฐาน และดวงใจ พุทธวงศ์ (2558) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2554-2556) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสด็จ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินงาน และหาแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานตามแผนเป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร บุคลากร และประชาชนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของแผนสามปีจำนวน 40 คน ผลการศึกษาพบว่า โครงการที่จัดขึ้นตามยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคม/ชุมชน และการรักษาความสงบเรียบร้อยที่ปรากฏอยู่ในแผนการพัฒนสามปี 1. ด้านประสิทธิผล การมีส่วนร่วมของประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสด็จ จัดทำประชาคมร่วมกับราษฎรในหมู่บ้าน เป็นประจำทุกปี เพื่อทราบปัญหา และนำความต้องการของประชาชนจัดลำดับปัญหา ความต้องการมากที่สุดไปถึงมีความต้องการน้อยที่สุด อันนำไปสู่แผนพัฒนาสามปี ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิสัยทัศน์ พันธกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสด็จ 2. ด้านประสิทธิภาพ มีการกำหนดมาตรฐานการให้บริการไว้เป็นแนวทาง ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพประกอบด้วยตัวชี้วัด 4 ประการ คือ สัดส่วนผลผลิตต่อค่าใช้จ่าย ผลิตภาพต่อกำลังคน ผลิตภาพต่อหน่วยเวลาและการประหยัดทรัพยากร ในด้านของ การจัดการได้มีการจัดสรรงบประมาณ โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้และมีความสอดคล้องให้เหมาะสมกับ รายรับขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสด็จ เป็นกรอบในการจัดทำงานงบประมาณ รายจ่ายประจำปี โดยอาจแยกประเภทของโครงการดังนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสด็จ ดำเนินการเอง โครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสด็จร่วม อุดหนุนให้หน่วยงานอื่นและโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสด็จ ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น 3. ด้านความพอเพียง การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี สามารถตอบสนองความต้องการ หรือแก้ไขปัญหาของประชาชน และชุมชนโดยการสนับสนุนงบประมาณจากภาครัฐ 4. ด้านความเป็นธรรม การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีไม่สามารถกระจายให้ทั่วถึงประชาชนในพื้นที่ เนื่องจากตำบลบ้านเสด็จ มีหมู่บ้านถึง 17 หมู่บ้าน มีสภาพความต้องการและปัญหาของประชาชนที่แตกต่างกันและรอการแก้ไขเป็นจำนวนมาก มีระบบตรวจสอบการดำเนินงานตามแผน ชุมชนมีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการติดตามและประเมินผล และมีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจกรรมตามแผนงาน/โครงการเพื่อให้

ประชาชนในพื้นที่ได้ทราบ 5. ด้านความเสมอภาค มีการกำหนดเกณฑ์คัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย และผู้ได้รับผลประโยชน์จากการจัดกิจกรรม/โครงการจากสภาพปัญหา ความต้องการที่เรียงลำดับตามความจำเป็นของชุมชน มีกระบวนการจัดสรรงบประมาณให้กระจายลงสู่ประชาชน/ชุมชน/หมู่บ้าน ที่เหมาะสม ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม ทุกเพศ ตามขนาดของหมู่บ้านและจำนวนของประชากร

จารุจน์ ฤทธิไกร (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการแก้ปัญหาการป้องกันการแพร่ระบาด และปราบปรามยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชากรอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 7,312 คน และสุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามานะ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และใช้สถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานเป็นตัวบรรยาย ส่วนการทดสอบทางสถิติใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการศึกษาปรากฏว่า 1. ความประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ ในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ภาพรวม) อยู่ในระดับสูง 2. มีความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลได้ร้อยละ 57.7

รำไพ แสงนิกุล (2559) ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภาพสินธุ์ เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมิน โครงการโดยใช้รูปแบบการประเมิน CIPPIEST Model กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 474 คน ได้แก่ ผู้ประสานงานโครงการ จำนวน 2 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 59 คน ครูผู้สอนระดับปฐมวัย จำนวน 59 คน และผู้ปกครองนักเรียนที่เข้าร่วมโครงการ จำนวน 354 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม จำนวน 3 ฉบับ สำหรับผู้บริหาร ครูผู้สอน และผู้ปกครอง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ประสานงานโครงการ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการ

วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็น และการวิเคราะห์เนื้อหา สำหรับการวิเคราะห์ ข้อเสนอแนะ และแบบสัมภาษณ์ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการประเมินด้านบริบท โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โครงการมีวัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ชัดเจน เหมาะสม 2. ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า โดยในภาพรวมนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เนื้อหาและช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมเหมาะสม และผู้บริหารเห็นความสำคัญ ให้การส่งเสริมสนับสนุนการดำเนิน โครงการ 3. ผลการประเมินด้านกระบวนการ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก การกำกับติดตาม ประเมินผล คลอบคลุมวัตถุประสงค์ เป้าหมายของโครงการ ขั้นตอน วิธีการประเมินผล มีความเหมาะสม และการจัดกิจกรรมตามโครงการมีความเหมาะสมกับเด็ก 4. ผลการประเมินด้านผลผลิต โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ตาม กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ผ่านการทดลองอย่างง่าย และเด็กมีพัฒนาการทักษะการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ดีขึ้น 4.1 ผลการประเมินด้านผลกระทบ โดย ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ตราสัญลักษณ์พระราชทานที่ได้รับเป็นหลักประกันคุณภาพ การจัดการศึกษาของโรงเรียน ครูผู้สอนภาคภูมิใจในตราสัญลักษณ์พระราชทานที่ได้รับ และ ผู้ปกครองภูมิใจในตัวเด็ก 4.2 ผลการประเมินด้านประสิทธิผล โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ใน ระดับมาก โรงเรียนจัดกิจกรรมโครงการได้อย่างมีคุณภาพ 4.3 ผลการประเมินด้านความยั่งยืน โดย ภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โครงการควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป ครูผู้สอนและผู้ปกครองพร้อมให้ความร่วมมือ สนับสนุนการดำเนินโครงการต่อไป 4.4 ผลการประเมิน ด้านการถ่ายทอดส่งต่อ โดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โรงเรียนประชาสัมพันธ์ โครงการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบด้วยวิธีการที่หลากหลาย โครงการสามารถเป็นแบบอย่างขยายผล ให้กับโรงเรียนอื่นได้และเด็กเล่าประสบการณ์การร่วมกิจกรรมโครงการให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจได้

ศักรินทร์ เสาร์พูน (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไป ปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส: กรณีศึกษา แผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัด ชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558 - 2560 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาระดับของปัจจัยสู่ความสำเร็จในการ นำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้พ.ศ. 2558 - 2560 ไปปฏิบัติใน พื้นที่จังหวัดนราธิวาส 2. ศึกษาระดับความสำเร็จในการนำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหา และพัฒนา จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558 - 2560 ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส 3. ศึกษาปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558 - 2560 ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส และ 4. แสวงหาแนวทางและข้อเสนอแนะที่ เหมาะสมในการนำแผนปฏิบัติการการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558 - 2560 ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาสให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ผู้วิจัยได้ใช้การ

ศึกษาวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed method research) โดยเน้นการวิจัยเชิงปริมาณเป็นหลัก (Quantitative research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามโดยการสำรวจ (Survey Research) จากกลุ่มตัวอย่างผู้นำประชาชน จำนวน 407 ตัวอย่างและเสริมข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยสัมภาษณ์ผู้นำประชาชน จำนวน 10 คน ครอบคลุมทั้ง 13 อำเภอในพื้นที่ จังหวัดนราธิวาส ผลการศึกษา พบว่า 1. ระดับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการนำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558 - 2560 ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส พบว่า ระดับปัจจัยสู่ความสำเร็จรวมทุกด้านอยู่ในระดับสูง 2. ระดับความสำเร็จในการนำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558 - 2560 ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส พบว่าแผนปฏิบัติการการแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้พ.ศ. 2558 - 2560 ประสบความสำเร็จทุกด้าน และอยู่ในระดับสูง โดยด้านที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด คือ ด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม รองลงมาคือ ด้านความเข้าใจและสนับสนุนแนวทางการดำเนินงานของภาครัฐ ส่วนด้านการลดการใช้ความรุนแรงในพื้นที่และแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งโดยสันติวิธี และด้านการมีคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขอยู่ในลำดับที่สามและสี่ ตามลำดับ ทำให้สถานการณ์ในภาพรวมในพื้นที่จังหวัดนราธิวาสมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น 3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้พ.ศ. 2558 - 2560 ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือความสัมพันธ์มากที่สุดไปหาปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือความสัมพันธ์น้อยสุด ได้แก่ ปัจจัยการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและภาคประชาชนใน กระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยสมรรถนะและความเพียงพอของทรัพยากร และปัจจัยทัศนคติของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ 4. แนวทางและข้อเสนอแนะที่เหมาะสมในการนำแผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้พ.ศ. 2558 - 2560 ไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัด นราธิวาสให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด คือ ภาครัฐต้องจัดให้มีเวทีประชาคมหรือเวทีรับฟังความคิดเห็น เพื่อเปิดโอกาสและสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการกำหนดนโยบายการนำนโยบายแผนปฏิบัติการ หรือโครงการการพัฒนาต่าง ๆ ไปปฏิบัติในพื้นที่หรือให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ระดับปฏิบัติการที่อยู่ในพื้นที่ร่วมกันเสนอโครงการเพื่อของบประมาณสนับสนุนการพัฒนาในหมู่บ้านชุมชนของตนเอง เนื่องจากความต้องการหรือปัญหาของประชาชน ในแต่ละพื้นที่ย่อมมีความแตกต่างกันออกไป ดังนั้น การสนับสนุนส่งเสริมด้านการพัฒนาให้ตรงกับความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่จะทำให้ประชาชนสนับสนุนการทำงานในด้านอื่น ๆ ของภาครัฐตามมาด้วย รวมทั้งการติดตาม ประเมินผล และตรวจสอบการทำงาน รวมทั้งตรวจสอบการใช้งบประมาณหน่วยงานภาครัฐและเจ้าหน้าที่รัฐในการ

แก้ไขปัญหและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าและเป็นไปตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ศิรินันท์ หล่อตระกูล และวัชรินทร์ สุทธิชัย (2560) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์รวมถึงข้อเสนอแนะ ต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ พร้อมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ และเพื่อให้ได้รูปแบบปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ กลุ่มเป้าหมายการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกำนันนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 174 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster) และกลุ่มเป้าหมายการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกำนันนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 18 คน โดยใช้วิธีสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) โดยวิธี Enter ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี) ด้านการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านมาตรการการควบคุมประเมินผล ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และด้านสมรรถนะขององค์การ ความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 1 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการพัฒนาคนและสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการส่งเสริมพัฒนาเกษตรกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาองค์กรและพัฒนาศึกษาท้องถิ่น และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด สมการพยากรณ์เพื่ออธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จากการวิจัยเชิงปริมาณคือ ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติด้านสมรรถนะขององค์การ และด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย สามารถทำนายผลได้ร้อยละ 72.8 ดังนั้นสมการทำนายเขียนได้ ดังนี้ $Y = 1.089 + .616X_2 + .556X_4 + .230X_1$ รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ภาพลัทธิ จากการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ คือ 1. ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2. ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 3. ด้านสมรรถนะขององค์กร และ 4. ด้านการติดตาม ควบคุม และประเมินผล ข้อเสนอแนะของบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ที่มีค่าความถี่สูงสุดแต่ละด้าน ปรากฏดังนี้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดอบรมความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะให้กับนักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำชุมชน หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติควรมีความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และมีการบริหารจัดการที่ทันสมัย ควรมีระบบการประสานงานที่เป็นระบบและชัดเจน ควรปรับโครงสร้างขององค์การให้เหมาะกับงานที่ปรับเปลี่ยน เช่น ด้านการศึกษา ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานจากความคิดเห็นจากประชาชน และควรนำปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ประกอบการกำหนดนโยบาย

เกียรติสุดา กาศเกษม (2561) ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นของโรงเรียนเทศบาลวัดเหมืองแดง เทศบาลเมืองแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการ ในด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบประสิทธิผล ความยั่งยืน การถ่ายทอดส่งต่อ และความพึงพอใจต่อกิจกรรมในโครงการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ เลือกและสุ่มจากประชากรมีจำนวนทั้งสิ้น 567 คน เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน ประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 6 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์ จำนวน 3 ฉบับ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา แล้วนำเสนอเป็นความเรียง ผลการประเมินพบว่า ในด้านบริบทและปัจจัยนำเข้าก่อนการดำเนินโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการระหว่างการดำเนินโครงการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และด้านผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน การถ่ายทอดส่งต่อ และความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการหลังการดำเนินโครงการเสร็จสิ้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างไรก็ตาม ควรมีการระดมทรัพยากรทางการศึกษา และงบประมาณจากแหล่งอื่น ๆ มาร่วมในการดำเนินกิจกรรมในโครงการเพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิผล ประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

อนุรัตน์ อนันทนาธร (2562) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนไปสู่การปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการดำเนินการตามนโยบายใช้การวิจัยเชิงผสม โดยการศึกษาเชิงปริมาณ การเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามจากผู้บริหารและบุคลากรของสำนักงานพัฒนาชุมชนในระดับจังหวัดและอำเภอทุกอำเภอ ใน 7 จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงใต้แก่ จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง

จังหวัดสระแก้ว จำนวน 365 คน และวิเคราะห์ผลมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุ โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การวิจัยเชิงคุณภาพใช้การศึกษาจากเอกสารและการสัมภาษณ์เชิงลึกจากตัวแทนผู้บริหารระดับจังหวัดและบุคลากรในระดับอำเภอ รวมทั้งผู้นำชุมชนที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ใช้การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อยืนยันผลการศึกษาเชิงปริมาณและการค้นหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกระบวนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรสำนักงานพัฒนาชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อผลของความสำเร็จของการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนไปสู่การปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทั้ง 3 ปัจจัย โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านประสิทธิผล (การบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์) ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมาคือด้านประสิทธิภาพ (ความคุ้มค่า) ($\bar{X} = 3.87$) และด้านความยั่งยืนและการขยายต่อนโยบาย ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติประกอบด้วยปัจจัยภายใน 4 ปัจจัย ได้แก่ ทศนคติของผู้ปฏิบัติต่อนโยบาย ความยากง่ายของกระบวนการในการปฏิบัติ ความเข้าใจในนโยบายและแผนและด้านศักยภาพของบุคลากร ตามลำดับ และปัจจัยภายนอก 6 ปัจจัย ได้แก่ ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องความชัดเจนของนโยบายและแผนความเข้มขันการตรวจสอบ การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ภาวะเศรษฐกิจ และการตอบรับและสนับสนุนของชุมชน/สังคม ตามลำดับ

ศิริพร เพ็งจันทร์ และคณะ (2564) ศึกษาเรื่อง การติดตาม ประเมินผล และค้นหาแนวทางเพื่อพัฒนาเมืองสมุนไพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการดำเนินการโครงการและเสนอแนะแนวทางการพัฒนาโครงการ โดยประยุกต์ใช้ CIPPOIST-Model เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 15 คนของผู้ดำเนินการจำนวน 26 โครงการ พบว่า 1. ด้านบริบท โครงการมีความจำเป็น มีความชัดเจน ไม่มีความซ้ำซ้อนกับโครงการทั้งที่อยู่และยังสอดคล้องกับพันธกิจของหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ 2. ด้านปัจจัยนำเข้า งบประมาณ ระยะเวลา วัสดุอุปกรณ์ กิจกรรมและเป้าหมาย มีความสอดคล้องกับพื้นที่ดำเนินการ 3. ด้านกระบวนการ มีการใช้ทรัพยากรเกิดประโยชน์สูงสุดทั้งระยะเวลาของแผนงานโครงการ วิธีการดำเนินงาน และผลการดำเนินงานของกิจกรรมต่าง ๆ มีความสอดคล้องกัน 4. ด้านผลผลิต ผลผลิตของโครงการสอดคล้องกับกิจกรรม ผลลัพธ์ของโครงการได้สร้างผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบ 5. ความยั่งยืน สร้างการรับรู้ให้กับประชาชน และการกระจายการทำงานครอบคลุมทั้งห่วงโซ่เพื่อสร้างความปลอดภัยในการใช้สมุนไพรให้แก่เครือข่ายภาคเอกชน 6. การถ่ายทอดส่งต่อ สร้างการมีส่วนร่วมของเกษตรกรและผู้ประกอบการ สร้างงานวิจัยถ่ายทอดในวงกว้าง และ 7. 12 ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

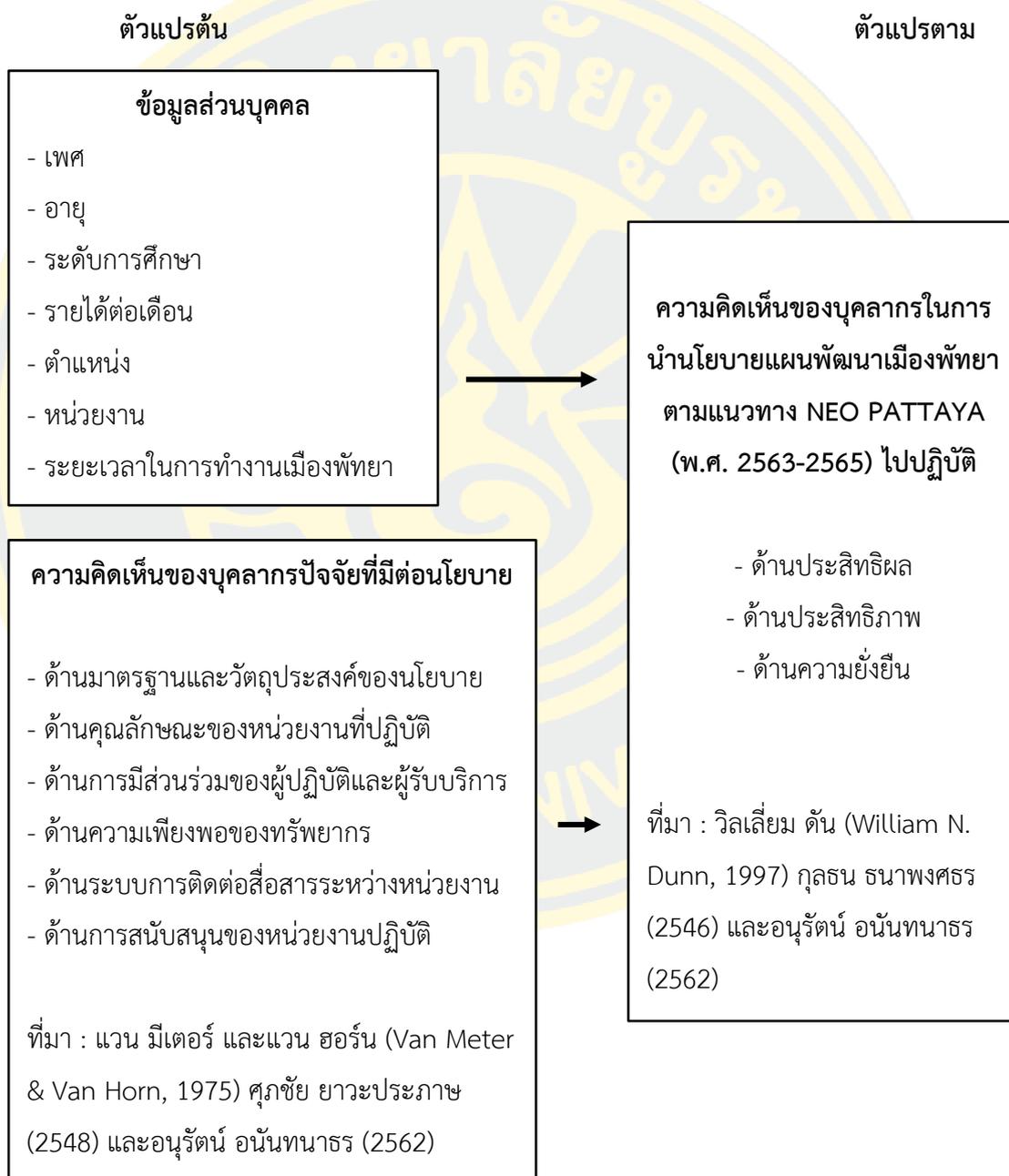
พบว่า ผู้รับผิดชอบมีความเข้าใจสถานการณ์ปัญหาและศึกษาข้อมูลพื้นฐานก่อนดำเนินโครงการมากที่สุด โครงการได้รับการสนับสนุนจากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องรองลงมา และการมีความรู้ความเข้าใจรายละเอียดของโครงการที่รับผิดชอบอันดับสามข้อเสนอแนะของโครงการคือ การมีข้อมูลกลางทีมงานส่วนกลาง ร่วมกัน การสร้างการรับรู้กว้างและเครือข่าย “เมืองสมุนไพรมีของทุกคน”

สันติ พันธุ์พุด (2564) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลและถอดบทเรียนโครงการการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบ Active Learning ของโรงเรียนเทศบาล 5 (กระต่ายไทยอนุเคราะห์) มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อประเมินโครงการการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบ Active Learning ในด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน ด้านการถ่ายโยงความรู้ 2. เพื่อศึกษาแนวทางการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบ Active Learning 3. เพื่อถอดบทเรียนโครงการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็น ครู 32 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 13 คน ผู้ปกครอง 169 คน และนักเรียน 169 คน ผลการประเมินพบว่า 1. การดำเนินงานโครงการการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้านบริบท ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต ด้านผลกระทบ ด้านประสิทธิผล ด้านความยั่งยืน ด้านการถ่ายโยงความรู้ มีผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก 2. แนวทางการขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบ Active Learning สรุปได้ว่า การขับเคลื่อนชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสู่สถานศึกษา ควรเร่งดำเนินการเพื่อให้ครูที่เข้าร่วมโครงการนำกระบวนการตามกรอบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างแท้จริง ต้องเลือกวิธีการหรือแนวทางที่ดีที่สุด และครูที่เข้าร่วมต้องเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้สมาชิกได้รับทราบร่วมกัน สมาชิกมีภาวะผู้นำ และผู้ตามที่เหมาะสม มีการตัดสินใจร่วมกัน สมาชิกในทีมการนำเอาทักษะความรู้ความสามารถที่หลากหลายของสมาชิกในทีมเข้ามาทำงานร่วมกันโดยการผสมผสานความคิดเพื่อแสวงหาจุดร่วมของการทำงาน 3. การถอดบทเรียน สรุปว่าสมาชิกชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) บางส่วนให้ความสำคัญกับการดำเนินงานน้อย จึงต้องผลักดันการดำเนินงานโครงการการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้อยู่ในแผนปฏิบัติงานของโรงเรียนเทศบาล 5 (กระต่ายไทยอนุเคราะห์) เนื่องจากทำให้บุคลากรและเจ้าหน้าที่รับรู้โดยทั่วถึงกัน และยึดถือที่จะต้องรับผิดชอบการดำเนินงานร่วมกัน รวมทั้งจะทำให้สามารถจัดสรรทรัพยากร ทั้งงบประมาณ บุคลากร เวลา และสถานที่ให้กับการดำเนินงานเป็นการเฉพาะ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประสิทธิผลดังที่ตั้งเป้าหมายไว้ด้วย

ชัยมงคล สุพรมอินทร และสุพิศ บุญลาภ (2565) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ในจังหวัดสมุทรปราการ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลลัพธ์การดำเนินนโยบายด้านผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดสมุทรปราการ และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุ จำนวน 329 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า ผลลัพธ์ของการดำเนินนโยบายด้านผู้สูงอายุในจังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.73$) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ปัจจัยด้านทรัพยากรขององค์กร ด้านภาคีเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการสนับสนุนจากนักการเมือง กลุ่มผลประโยชน์และบุคคลสำคัญ ด้านเงื่อนไขด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม และด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ ผลการวิจัยนี้ จึงเสนอว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นควรให้ความสำคัญและพัฒนาทรัพยากรภายในองค์กรให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างระบบและกลไกเพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชน และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายร่วมกับภาครัฐในระดับท้องถิ่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ จากการสำรวจองค์ความรู้ทางด้านแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดสำหรับวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 16 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัย ผู้วิจัยสามารถกำหนดสมมติฐานในการวิจัยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

สมมติฐานที่ 1.1 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามเพศ

สมมติฐานที่ 1.2 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามอายุ

สมมติฐานที่ 1.3 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามระดับการศึกษา

สมมติฐานที่ 1.4 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามรายได้ต่อเดือน

สมมติฐานที่ 1.5 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามตำแหน่ง

สมมติฐานที่ 1.6 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามหน่วยงาน

สมมติฐานที่ 1.7 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามระยะเวลาในการทำงานเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 2.1 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 2.2 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 2.3 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 2.4 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านความเพียงพอของทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 2.5 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สมมติฐานที่ 2.6 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมที่กระทำโดยรัฐบาลและเอกชน ทั้งปัจเจกบุคคลและกลุ่มบุคคล ซึ่งมีผลต่อการบรรลุความสำเร็จ และเป็นการศึกษาที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสามารถที่จะผลักดันให้การทำงานของกลไกที่สำคัญทั้งหมดสามารถบรรลุผลลัพธ์ที่ตั้งเป้าหมายเอาไว้ในนโยบายแผนพัฒนาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า จากการตัดสินใจนโยบาย

นโยบายแผนพัฒนาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) หมายถึง กรอบแนวคิดการพัฒนาเมืองพัทยาสู่ "เมืองท่องเที่ยวโฉมใหม่" ออกเป็น 5 ด้าน ให้เป็นกรอบฐานรากการพัฒนาที่มั่นคง ซึ่งการพัฒนาที่มั่นคงจะต้องกระทำอย่างสมดุลระหว่างขาทั้งสองซึ่งไม่สามารถละเว้นอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีเป้าหมายยกระดับ "เมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางของโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในทุกด้าน ให้เป็นศูนย์กลาง เศรษฐกิจ การค้า การลงทุนของโลก"

ด้านประสิทธิผล หมายถึง ขอบเขตของการที่เมืองพัทยาดำเนินงานนโยบายไปปฏิบัติได้รับผลประโยชน์จากผลสำเร็จโดยตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ด้านประสิทธิภาพ หมายถึง ผลสำเร็จบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้โดยสามารถดำเนินงานนโยบายด้านต่าง ๆ ให้ใช้ทรัพยากรคน งบประมาณ และเวลาที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าในการปฏิบัตินโยบายของเมืองพัทยา

ด้านความยั่งยืน หมายถึง ความสามารถในการดำเนินนโยบายให้เป็นต้นแบบ ดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง ตอบสนองความต้องการของชุมชนในเมืองพัทยา และแก้ปัญหาเดิมที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ เพื่อให้ส่งผลต่อไปในอนาคตได้ เปิดกว้างและการบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของท้องถิ่นและชุมชน

เพศ หมายถึง รูปที่แสดงให้รู้ว่าเป็นผู้หญิง ผู้ชาย ของบุคลากรที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

อายุ หมายถึง อายุของบุคลากรที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 6 ช่วง คือ ต่ำกว่า 21 ปี 21-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี และ 61 ปีขึ้นไป

ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดที่ได้ตามระบบการศึกษาปัจจุบันของบุคลากรที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม คือ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. อนุปริญญา/ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

รายได้ต่อเดือน หมายถึง รายรับที่ได้จากการประกอบอาชีพในแต่ละเดือนของบุคลากรที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ช่วง คือ ต่ำกว่า 10,001 บาท 10,001-20,000 บาท 20,001-30,000 บาท และ 30,001 บาทขึ้นไป

ตำแหน่ง หมายถึง กลุ่มหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคลากรที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในเมืองพัทยา ซึ่งจะมอบหมายงานให้บุคคลหนึ่งปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยแบ่งออกเป็น 16 กลุ่ม คือ ทั่วไประดับปฏิบัติงาน งานทั่วไประดับชำนาญงาน ทั่วไประดับอาวุโส วิชาการระดับปฏิบัติการ วิชาการระดับชำนาญการ วิชาการระดับชำนาญการพิเศษ วิชาการระดับเชี่ยวชาญ อำนวยการท้องถิ่นระดับต้น อำนวยการท้องถิ่นระดับกลาง อำนวยการท้องถิ่นระดับสูง บริหารท้องถิ่นระดับต้น บริหารท้องถิ่นระดับกลาง บริหารท้องถิ่นระดับสูง ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างตามภารกิจ และคนงานทั่วไป

หน่วยงาน หมายถึง ศูนย์รวมกลุ่มบุคลากรที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่ทำงานร่วมกันเป็นหน่วยงานเดียวกัน เพื่อดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหน่วยงาน โดยแบ่งออกเป็น 15 กลุ่ม คือ สำนักปลัดเมืองพัทยา (สป.) สำนักการคลัง (สนค.) สำนักการช่าง (สนช.) สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (สน.สส) สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ (สน.ยศ) สำนักการศึกษา (สน.กศ) สำนักช่างสุขาภิบาล (สน.ชส) สำนักสวัสดิการสังคม (สน.สศ) สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สน.ทส) สำนักพัสดุและทรัพย์สิน (สน.พัสดุ) สำนักการท่องเที่ยว

และกีฬา (สน.กก) กองการเจ้าหน้าที่ (กจ.) หน่วยตรวจสอบภายใน (นตภ.) สำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน (มพย.กล) และกลุ่มกฎหมาย (กง.กม)

ระยะเวลาในการทำงานเมืองพัทยา หมายถึง จำนวนระยะเวลาของบุคลากรที่ทำงานกับเมืองพัทยาทั้งหมดที่ปีตามประสบการณ์การทำงานของผู้ให้ความร่วมมือในการตอบสนองสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 5 ช่วง คือ ไม่เกิน 1 ปี 1-5 ปี 6-10 ปี 1-15 ปี และตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป

ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง วัตถุประสงค์ของนโยบายจะต้องมีความชัดเจนสามารถวัดได้และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ และทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน การวัดได้และปฏิบัติได้ถือว่าเป็นมาตรฐานสำคัญสำหรับวัดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายได้

ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ หมายถึง คุณลักษณะที่เหมาะสมของหน่วยงานในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จ

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ หมายถึง ผู้ปฏิบัติตามนโยบายหรือผู้นำนโยบายไปปฏิบัติส่วนมากจะต้องเป็นผู้ที่ได้รับประโยชน์ โดยร่วมมือกันวางแผนและปฏิบัติงานเพื่อสนองความต้องการและแก้ไขปัญหา

ด้านความเพียงพอของทรัพยากร หมายถึง ปัจจัยด้านบุคลากร งบประมาณ และอุปกรณ์ที่จะช่วยให้การดำเนินนโยบายไปปฏิบัติสามารถบรรลุผล

ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน หมายถึง ความสามารถในการติดต่อสื่อสารตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกันหรือระหว่างองค์กร เพื่อแลกเปลี่ยนข้อเท็จจริง ความคิดเห็นและข่าวสารระหว่างบุคคลตั้งแต่สองฝ่ายขึ้นไปได้อย่างดี

ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ หมายถึง หน่วยงานที่ปฏิบัติในหลาย ๆ ระดับรวมไปถึงภาคเอกชนมีความสำคัญยิ่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติคำนึงถึงความสัมพันธ์และทิศทางของการสนับสนุนในลักษณะของการยอมรับและเต็มใจปฏิบัติตาม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ เป็นการวิจัยเชิงผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวิธีการดำเนินการศึกษาดังต่อไปนี้

การศึกษาเชิงปริมาณ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ บุคลากรในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,570 คน (กองการเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา, 2563) ซึ่งมีขั้นตอนในการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.1 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโร ยามาเน่ จากประชากร 1,570 คน เมื่อกำหนดแล้วได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาจำนวน 319 คน ดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + (Ne^2)}$$

$$n = \frac{1,570}{1 + (1,570 * 0.0025)}$$

$$n = \frac{1,570}{4.925}$$

$$n = 318.78$$

$$n = 319$$

เมื่อ n คือจำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือจำนวนหน่วยทั้งหมด /ขนาดของประชากรซึ่งเท่ากับ 319 คน

e คือความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง (sampling error) ในที่นี้จะกำหนดเท่ากับ +/- 0.05 ภายใต้ความเชื่อมั่น 95%

ดังนั้นจึงควรใช้จำนวนตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ประมาณ 319 คน จึงจะยอมรับได้

1.2 เทคนิคการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากบุคลากรในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยใช้การสุ่มแบบทราบความน่าจะเป็นแบบชั้นภูมิ จำแนกตามสัดส่วนประชากรของหน่วยงานภายในเมืองพัทยา (ดังตารางที่ 8) จากนั้นจะนำกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาสุ่มแบบบังเอิญอีกครั้งจากบุคลากรในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 8 จำนวนประชากร และจำนวนกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่

พื้นที่	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
สำนักปลัดเมืองพัทยา (สป.)	358	43
สำนักการคลัง (สนค.)	48	44
สำนักการช่าง (สนช.)	79	9
สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม (สน.สส)	230	12
สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ (สน.ยศ)	150	59
สำนักการศึกษา (สน.กศ)	61	8
สำนักช่างสุขาภิบาล (สน.ชส)	105	10
สำนักสวัสดิการสังคม (สน.สศ)	40	25
สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สน.ทส)	263	40
สำนักพัสดุและทรัพย์สิน (สน.พัสดุ)	30	8
สำนักการท่องเที่ยวและกีฬา (สน.กก)	50	39
กองการเจ้าหน้าที่ (กจ.)	29	10
หน่วยตรวจสอบภายใน (นตภ.)	8	7
สำนักงานเมืองพัทยา สาขาเกาะล้าน (มพย.กล)	97	3
กลุ่มกฎหมาย (กง.กม)	22	2
รวม	1,570	319

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิดจากทฤษฎี เอกสารต่าง ๆ ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

3. วิธีการสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ศึกษาตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามขึ้นตามกรอบข้อมูลที่ต้องการศึกษา โดยใช้คำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการตามตัวแปรที่กำหนดไว้เป็นหลักในการสร้างคำถามต่าง ๆ ให้ครอบคลุมตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด เพื่อให้แบบสอบถามสามารถวัดได้ในสิ่งที่ต้องการจะวัด (validity)

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น พร้อมทั้งคำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการของตัวแปรเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

3.3.1 ผศ.ดร.สนิทเดช จินตนา อาจารย์ประจำสาขาสังคมศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

3.3.2 ผศ.ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์ อาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3.3 ผศ.ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ อาจารย์ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

เพื่อพิจารณาตรวจสอบว่านิยามและแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้มีความชัดเจนถูกต้องหรือไม่ รวมทั้งการพิจารณาสำนวนภาษาที่ใช้ในข้อความว่าสอดคล้องกับลักษณะที่ต้องการจะวัดหรือไม่

เพื่อให้เครื่องมือมีความตรงในเนื้อหา (content validity) จากนั้นนำผลการตรวจมาหาค่า IOC เพื่อพิจารณาคัดเลือกเฉพาะข้อรายการ (Items) ที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 ซึ่งหมายถึงรายการนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะวัด โดยกำหนดความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

+1 หมายถึง ข้อความนี้มีความถูกต้องสามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนี้มีความถูกต้องสามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์

-1 หมายถึง ข้อคำถามนี้ไม่สามารถวัดได้ตามวัตถุประสงค์

ใช้วิธีการตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ใช้วิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of consistency : IOC) ของข้อคำตอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

R แทน คะแนนรายข้อตามดุลยพินิจของผู้ทรงคุณวุฒิ

\sum แทน ผลรวม

N แทน จำนวนผู้ทรงคุณวุฒิ

3.4 ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try out)

3.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบความเที่ยง (Reliability) ในภาคสนามกับกลุ่มบุคลากรของการศึกษาที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจริงของการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ชุด เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ .963

3.6 แก้ไขแบบสอบถามโดยการปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิ อีกครั้ง จากนั้นจึงดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากบุคลากรในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี

4.2 ตรวจสอบความครบถ้วนและความถูกต้องของข้อมูลในแบบสอบถาม

4.3 นำแบบสอบถามมาแปลข้อมูลที่ได้เป็นรหัสพร้อมบันทึกข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์

4.4 การเก็บรวบรวมข้อมูลได้กระทำในช่วงระยะเวลาตั้งแต่ธันวาคม พ.ศ. 2565 - กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีขั้นตอน ดังนี้

5.1.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของแบบสอบถามหลังจากดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ได้รับคำตอบที่สมบูรณ์ครบตามจำนวนที่ระบุไว้

5.1.2 บันทึกข้อมูลที่เป็นรหัสลงในแบบบันทึกข้อมูล และเครื่องคอมพิวเตอร์ตามลำดับ

5.1.3 ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์

5.1.4 ประมวลผลข้อมูลตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัย

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนี้

5.2.1 ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แยกตามส่วนของแบบสอบถาม ดังนี้

5.2.1.1 วิเคราะห์ลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา หน่วยงาน ตำแหน่ง และระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา สถิติที่ใช้ประกอบด้วยค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5.2.1.2 วิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) จากแบบสอบถามที่มีการวัดระดับ 5 ระดับ นำมาแปลงเป็นคะแนน (Interval scale) ดังนี้

คำตอบ	ค่าคะแนน (Interval Scale)
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3

เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) สถิติที่ใช้ในการคำนวณประกอบด้วยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และนำมาจัดระดับโดยมีวิธีการแปลผลแบบสอบถามได้ ใช้ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1981 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	ปัจจัยที่มีต่อนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	ปัจจัยที่มีต่อนโยบายอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	ปัจจัยที่มีต่อนโยบายอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	ปัจจัยที่มีต่อนโยบายอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	ปัจจัยที่มีต่อนโยบายอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.2.1.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ จากแบบสอบถามที่มีการวัดระดับ 5 ระดับ นำมาแปลงเป็นคะแนน (Interval Scale) ดังนี้

คำตอบ	ค่าคะแนน (Interval Scale)
เห็นด้วยมากที่สุด	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
เห็นด้วยน้อย	2
เห็นด้วยน้อยที่สุด	1

การวิเคราะห์ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการคำนวณประกอบด้วยค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(Standard Deviation) และนำมาจัดระดับโดยมีวิธีการแปลผลแบบสอบถามได้ ใช้ค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ของเบสต์ (Best, 1981 อ้างถึงใน จิรนนท์ มณีน้อย, 2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.50 – 5.00	การนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	การนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.50 – 3.49	การนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	การนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00 – 1.49	การนำนโยบายไปปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.2.2 ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์เพื่อการทดสอบสมมติฐาน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แยกตามสมมติฐาน ดังนี้

5.2.2.1 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของประชากรกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้วยสถิติ T-Test สำหรับคุณลักษณะของประชากรที่แบ่งได้ 2 กลุ่ม และสถิติ ANOVA สำหรับคุณลักษณะของประชากรที่แบ่งได้ 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือความเชื่อมั่น 95% ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.2.2 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจุบันที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ด้วยสถิติที่ใช้ คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 หรือความเชื่อมั่น 95% ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่อิสระต่อกัน หรือหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ความหมายของค่า r คือ (พิรุณรัตน์ เลาหกุล, 2560)

ค่า r เป็นลบ หมายถึง ตัวแปรต้น (x) และตัวแปรตาม (y) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

ค่า r เป็นบวก หมายถึง ตัวแปรต้น (x) และตัวแปรตาม (y) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง ตัวแปรต้น (x) และตัวแปรตาม (y) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง ตัวแปรต้น (x) และตัวแปรตาม (y) มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามและมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า $r = 0$ หมายถึง ตัวแปรต้น (x) และตัวแปรตาม (y) ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ค่า r เข้าใกล้ 0 หมายถึง ตัวแปรต้น (x) และตัวแปรตาม (y) มีความสัมพันธ์กันน้อย

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ Hinkle D. E. (1998 อ้างถึงใน วสันต์ กานต์วรรณ์, 2559) ดังนี้

ค่า r	ความหมาย
0.90 – 1.00	มีความสัมพันธ์กันสูงมาก
0.70 – 0.90	มีความสัมพันธ์กันสูง
0.50 – 0.70	มีความสัมพันธ์กันปานกลาง
0.30 – 0.50	มีความสัมพันธ์กันต่ำ
.00 - 0.30	มีความสัมพันธ์กันต่ำมาก

การศึกษาเชิงคุณภาพ

1. พื้นที่ในการศึกษา

ในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศและได้ถูกจัดตั้งขึ้นเป็นการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ.2521 ในปัจจุบันมีชุมชนในเขตเมืองพัทยา 42 ชุมชน มีประชากรทั้งสิ้นโดยประมาณ 119,532 คน เป็นที่รู้จักที่มีชื่อเสียงในแวดวงธุรกิจที่ชาวต่างชาติอยากจะมาลงทุนภายในเขตพื้นที่นี้ และยังมีการอพยพโยกย้ายของประชากรจากทุกภาคของประเทศไทย นอกจากนี้ยังมีโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกกำลังจะเข้ามาอีก ถ้าไม่เร่งปรับตัวแก้ปัญหาแล้วตามให้ทันก็อาจจะกลายเป็นตัวฉุดรั้งทั้งพัทยาและความก้าวหน้าของประเทศ ซึ่งรายงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนระบุว่าปัจจุบันมีการขอขบประมาณเพื่อส่งเสริมการลงทุนในเขตสามจังหวัดของ

โครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) และยังเผชิญกับปัญหา ด้านสิ่งแวดล้อมหลายอย่าง เช่น น้ำท่วม น้ำเสียขยะ ที่เป็นปัญหาใหญ่ที่กำลังหาทางแก้ไข นอกจากนี้ที่ผ่านมามีเมืองพัทยาได้มีการจัดประชาคมประชาชนในเรื่องต่าง ๆ แต่จากการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้น จึงเตรียมที่จะสร้างเป็นองค์กรถาวรในลักษณะเครือข่ายซึ่งสามารถพัฒนาไปเป็นมูลนิธิพัฒนา พัทยาในอนาคตได้ต่อไป รวมทั้งได้ศึกษาโดยเป้าหมาย คือ เพื่อลดข้อจำกัดทางราชการ ดูข้อดีข้อเสีย แล้วเอามาปรับใช้กับเมืองพัทยาในอนาคตต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) จะทำการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลมาใช้ในการอ้างอิง และอธิบายประเด็นการศึกษาเรื่องการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยามาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ผู้วิจัยใช้วิธีการเข้าไปหาข้อมูลในพื้นที่ (Field research) และสัมภาษณ์จากผู้ที่สามารถให้ข้อมูลหลัก (Key – informants) ที่สำคัญ ได้แก่ พนักงานเมืองพัทยา ลูกจ้างประจำ และพนักงานจ้างตามภารกิจในเขตพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ดังนี้

1. เอกรัตน์ ลานทอง สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ สัมภาษณ์ 31 มกราคม พ.ศ. 2566
2. ศุภรัตติยา กันเดช สำนักการช่าง สัมภาษณ์ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
3. ปิยะวัตร ชัยภูมิ สำนักการช่าง สัมภาษณ์ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
4. วริษฐา จินดากาญจน์ สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ สัมภาษณ์ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
5. ไม่ระบุชื่อ สำนักปลัดเมืองพัทยา สัมภาษณ์ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
6. ญฐาสุด พลราชม สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สัมภาษณ์ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
7. ปริญญนันท์ โชติกิตต์ฉินนท์ สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ สัมภาษณ์ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
8. ไม่ระบุชื่อ สำนักการคลัง สัมภาษณ์ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
9. ไม่ระบุชื่อ สำนักปลัดเมืองพัทยา สัมภาษณ์ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566
10. ไม่ระบุชื่อ สำนักสวัสดิการสังคม สัมภาษณ์ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566

การสัมภาษณ์นี้จะเอาข้อมูลที่ได้มาใช้พรรณนาเพื่อเสริมตารางและอธิบายเพิ่มเติม ดังนั้นแนวการสัมภาษณ์จึงเป็นไปตามผลการวิเคราะห์

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลที่ดำเนินการควบคู่ไปกับการเก็บข้อมูลตั้งแต่ขั้นแรกจนถึงขั้นสุดท้าย ในการวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้หลักการตีความ (interpretive analysis) โดยมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้

3.1 การถอดเทปข้อมูลการสัมภาษณ์แล้วเขียนสรุป

3.2 การจัดหมวดหมู่ของข้อมูลตามประเด็นในวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

3.3 การเชื่อมโยงระหว่างในเชิงเหตุและผลตามวัตถุประสงค์การศึกษาโดยการวิเคราะห์ทางเลือกนโยบายในการให้ทราบถึงข้อเสนอแนะและแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

บทที่ 4

ผลการศึกษา

งานวิจัยเรื่อง การนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ เป็นการวิจัยเชิงผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเป็นผลจากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม วิเคราะห์แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 319 ราย และแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ที่สามารถให้ข้อมูลหลักจำนวน 10 ราย นำเสนอผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 1

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 2

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 3

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 4

ผลการทดสอบสมมุติฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

n แทน จำนวนตัวอย่าง หรือขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัว (Mean)

SD แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร

t แทน ค่าสถิติที (t-Test) ที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย

F แทน ค่าสถิติเอฟ (F-test) ที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

df แทน ระดับขั้นของความอิสระ (degree of freedom)

SS แทน ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง (Sum of Square)

MS แทน ค่าความแปรปรวน (Mean Square)

r แทน ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว (สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน)

Sig. แทน ความน่าจะเป็นสำหรับบอกล้นสำคัญทางสถิติ

* แทน แสดงความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

H_0 แทน สมมติฐานหลัก

H_1 แทน สมมติฐานรอง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (n = 319)	ร้อยละ
ชาย	117	36.7
หญิง	202	63.3
รวม	319	100

จากตารางที่ 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.3 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 36.7

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (n = 319)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 21 ปี	1	.3
21 – 30 ปี	81	25.4
31 – 40 ปี	97	30.4
41 – 50 ปี	103	32.3
51 – 60 ปี	36	11.3
61 ปีขึ้นไป	1	.3
รวม	319	100.0

จากตารางที่ 10 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.3 รองลงมา คือ มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.4 มี

อายุระหว่าง 21 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.4 มีอายุระหว่าง 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.3 ปี และมีอายุต่ำกว่า 21 ปี กับ 61 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ .3 ตามลำดับ

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (n = 319)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	1	.3
มัธยมศึกษาตอนต้น	6	1.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	25	7.8
อนุปริญญา/ปวส.	49	15.4
ปริญญาตรี	204	63.9
สูงกว่าปริญญาตรี	34	10.7
รวม	319	100.0

จากตารางที่ 11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมา คือ มีระดับการศึกษานอนปริญญา/ปวส. คิดเป็นร้อยละ 15.4 มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 10.7 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. คิดเป็นร้อยละ 7.8 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น คิดเป็นร้อยละ 1.9 และมีระดับการศึกษาประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ .3 ตามลำดับ

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน (n = 319)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,001 บาท	27	8.5
10,001 – 20,000 บาท	165	51.7
20,001 – 30,000 บาท	93	29.2
30,001 บาทขึ้นไป	34	10.7
รวม	319	100.0

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมา คือ มีรายได้ต่อเดือน 20,001 –

30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 29.2 มีรายได้ต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 10.7 และมีรายได้ต่อเดือนไม่เกิน 10,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตำแหน่ง

ตำแหน่ง	จำนวน (n = 319)	ร้อยละ
ทั่วไประดับปฏิบัติงาน	30	9.4
งานทั่วไประดับชำนาญงาน	18	5.6
วิชาการระดับปฏิบัติการ	19	6.0
วิชาการระดับชำนาญการ	32	10.0
วิชาการระดับชำนาญการพิเศษ	4	1.3
วิชาการระดับเชี่ยวชาญ	5	1.6
อำนวยการท้องถิ่นระดับต้น	11	3.4
อำนวยการท้องถิ่นระดับกลาง	3	.9
บริหารท้องถิ่นระดับต้น	3	.9
บริหารท้องถิ่นระดับสูง	1	.3
ลูกจ้างประจำ	62	19.4
พนักงานจ้างตามภารกิจ	99	31.0
คนงานทั่วไป	32	10.0
รวม	319	100.0

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม มีตำแหน่งพนักงานจ้างตามภารกิจ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา คือ มีตำแหน่งลูกจ้างประจำ คิดเป็นร้อยละ 19.4 มีตำแหน่งวิชาการระดับชำนาญการ กับ คนงานทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 10.0 มีตำแหน่งทั่วไประดับปฏิบัติงาน คิดเป็นร้อยละ 9.4 มีตำแหน่งวิชาการระดับปฏิบัติการ คิดเป็นร้อยละ 6.0 มีตำแหน่งงานทั่วไประดับชำนาญงาน คิดเป็นร้อยละ 5.6 มีตำแหน่งอำนวยการท้องถิ่นระดับต้น คิดเป็นร้อยละ 3.4 มีตำแหน่งวิชาการระดับเชี่ยวชาญ คิดเป็นร้อยละ 1.6 มีตำแหน่งวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 1.3 มีตำแหน่งอำนวยการท้องถิ่นระดับกลาง กับ บริหารท้องถิ่นระดับต้น คิดเป็นร้อยละ .9 และมีตำแหน่งบริหารท้องถิ่นระดับสูง คิดเป็นร้อยละ .3 ตามลำดับ

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหน่วยงาน

หน่วยงาน	จำนวน (n = 319)	ร้อยละ
สำนักปลัดเมืองพัทยา	43	13.5
สำนักการคลัง	44	13.8
สำนักการช่าง	9	2.8
สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	12	3.8
สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ	59	18.5
สำนักการศึกษา	8	2.5
สำนักช่างสุขาภิบาล	10	3.1
สำนักสวัสดิการสังคม	25	7.8
สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	40	12.5
สำนักพัสดุและทรัพย์สิน	8	2.5
สำนักการท่องเที่ยวและกีฬา	39	12.2
กองการเจ้าหน้าที่	10	3.1
หน่วยตรวจสอบภายใน	7	2.2
สำนักงานเมืองพัทยาสาขาเกาะล้าน	3	.9
กลุ่มกฎหมาย	2	.6
รวม	319	100.0

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม มีหน่วยงานสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.5 รองลงมา คือ มีหน่วยงานสำนักการคลัง คิดเป็นร้อยละ 13.8 มีหน่วยงานสำนักปลัดเมืองพัทยา คิดเป็นร้อยละ 13.5 มีหน่วยงานสำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 12.5 มีหน่วยงานสำนักการท่องเที่ยวและกีฬา คิดเป็นร้อยละ 12.2 มีหน่วยงานสำนักสวัสดิการสังคม คิดเป็นร้อยละ 7.8 มีหน่วยงานสำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 3.8 มีหน่วยงานสำนักช่างสุขาภิบาล กับกองการเจ้าหน้าที่ คิดเป็นร้อยละ 3.1 มีหน่วยงานสำนักการช่าง คิดเป็นร้อยละ 2.8 มีหน่วยงานสำนักการศึกษา กับสำนักพัสดุและทรัพย์สิน คิดเป็นร้อยละ 2.5 มีหน่วยงานหน่วยตรวจสอบภายใน คิดเป็นร้อยละ 2.2 มีหน่วยงานสำนักงานเมืองพัทยาสาขาเกาะล้าน คิดเป็นร้อยละ .9 และมีหน่วยงานกลุ่มกฎหมาย คิดเป็นร้อยละ .6 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา

ระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา	จำนวน (n = 319)	ร้อยละ
ไม่เกิน 1 ปี	27	8.5
1 – 5 ปี	129	40.4
6 – 10 ปี	66	20.7
11 – 15 ปี	39	12.2
16 ปีขึ้นไป	58	18.2
รวม	319	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของบุคลากรที่ตอบแบบสอบถาม มีระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา 1 – 5 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมา คือ มีระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา 6 – 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 มีระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา 16 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 18.2 มีระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา 11 – 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.2 และมีระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยาไม่เกิน 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 8.5 ตามลำดับ

ผลการศึกษิตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปล ความหมาย ระดับ	ลำดับ ที่
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
	จำนวน/ร้อยละ								
1. วัตถุประสงค์ของ นโยบายสามารถทำ ความเข้าใจได้โดยง่าย	25/7.8	168/52.7	122/38.2	4/1.3	-	3.67	0.63	มาก	3
2. นโยบายมีเป้าหมาย และตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดและทำให้ บรรลุเป้าหมายได้	27/8.5	156/48.9	128/40.1	8/2.5	-	3.63	0.67	มาก	5
3. นโยบายมีความ สอดคล้องกับ สถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบัน	33/10.3	169/53.0	110/34.5	6/1.9	1/0.3	3.71	0.69	มาก	2
4. นโยบายมีแผนงาน ที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/ โครงการที่อธิบายไว้ อย่างชัดเจน	34/10.7	164/51.4	114/35.7	7/2.2	-	3.71	0.68	มาก	1
5. นโยบายมีความ ยืดหยุ่นในการ ดำเนินการปฏิบัติ	31/9.7	161/50.5	113/35.4	14/4.4	-	3.66	0.71	มาก	4
รวม	-	-	-	-	-	3.67	0.67	มาก	-

จากตารางที่ 16 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$)

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 5 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 4 นโยบายมีแผนงานที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.71$) ประเด็นข้อที่ 3 นโยบายมีความสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคม ในปัจจุบัน ($\bar{X} = 3.71$) ประเด็นข้อที่ 1 วัตถุประสงค์ของนโยบายสามารถทำความเข้าใจได้ง่าย ($\bar{X} = 3.67$) ประเด็นข้อที่ 5 นโยบายมีความยืดหยุ่นในการดำเนินการปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.66$) และ ประเด็นข้อที่ 2 นโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้ ($\bar{X} = 3.63$) ตามลำดับ ซึ่งตามผลจากการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาแล้วประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดกับต่ำสุด พบการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

“ปัจจุบันนโยบายผู้บริหารเมืองพัทยามีความชัดเจน ครอบคลุมทุกด้านอยู่แล้ว แต่โครงการ/กิจกรรม ที่ขับเคลื่อนยังไม่มี ความชัดเจนและขับเคลื่อนได้อย่างบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่แท้จริง เนื่องจากขาดความพร้อมของโครงการและข้อจำกัดของงบประมาณ” (ณัฐสุดพลราชคม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ต้องมีโครงการจะต้องขับเคลื่อนนโยบายเป็นรูปธรรมครอบคลุมทุกด้านอย่างชัดเจนและนำไปปฏิบัติอย่างแท้จริง และนโยบายจะต้องมีการสอดคล้องกับสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ ที่สำคัญในสภาพการณ์ปัจจุบัน” (ปริญญานันท์ โชติกิตติ์ชนันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะการขับเคลื่อนกิจกรรมส่งผลโดยตรงต่อการดำเนินงาน หากมีการขับเคลื่อนที่ดี ก็ยังมีการดำเนินงานบ้างดีกว่าไม่มีการขับเคลื่อน” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะมีนโยบายที่พัฒนาครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน และยังสอดคล้องกับระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ควรอธิบายไว้อย่างชัดเจนที่จะนำไปสู่ความสำเร็จดังนั้นจะต้องระบุเป้าประสงค์ให้ชัดเจน” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะการที่เราจะสามารถทำงาน ๆ หนึ่งให้ออกมาดีได้ควรที่จะมีนโยบายแบบแผนที่สามารถเข้าใจง่าย มีการจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนนั้นสามารถดำเนินนโยบายไปในทางเดียวกัน ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ของทุก ๆ หน่วยงานมีความเข้าใจใน

ตัวนโยบายและแผนการดำเนินการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

“ประเด็นนโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจนสามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้ เป็นค่าเฉลี่ยต่ำสุดจากผลการศึกษาเห็นว่า การเขียนโครงการเพื่อขับเคลื่อนโครงการนั้นกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จไม่ชัดเจนและสอดคล้องกับเป้าหมายตามนโยบายเท่าที่ควร” (ณัฐสุด พลราชม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“นโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจนก่อให้เกิดผลดีแก่เมืองพัทยาและยังเป็นประโยชน์ในการประเมินในการประเมินผลความสำเร็จหรือความล้มเหลวของนโยบายอีกด้วย” (ปริญญานันท์ โชติกิตติ์ชนันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“มีความคิดเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของประเด็นนี้มีความสำคัญมากเช่นเดียวกัน เพราะการมีเป้าหมายถือเป็นสิ่งที่เราต้องทำให้สำเร็จ แต่หากทำไปโดยไม่มีเป้าหมาย เราก็จะคว้าน้ำเหลวหรือดำเนินงานผิดพลาดได้ เราต้องล็อคเป้าหมายเอาไว้เพื่อให้สำเร็จ ตัวชี้วัดที่ชัดเจนก็สำคัญ เพราะทำให้เรารู้ว่าการดำเนินงานที่เราทำมามีประสิทธิผลแค่ไหน” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ด้วยสถานการณ์โควิดที่เกิดขึ้นทำให้เกิดปัญหากระทบในหลาย ๆ ด้าน การตั้งเป้าประสงค์ที่ขาดความยืดหยุ่นในบางเรื่องอาจมีผลกระทบ อย่างการติดต่อสื่อสาร การลงพื้นที่ ทำให้ในหลาย ๆ เป้าหมายไม่สามารถบรรลุตามเป้าประสงค์ได้” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะบางทีนโยบายที่ทางเราจะทำก็ยังไม่มีความชัดเจนที่จะสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจสังคมในปัจจุบันสักเท่าไร ซึ่งบางทีประชาชนในพื้นที่ก็ไม่เข้าใจและไม่ยอมรับในนโยบายหรือโครงการที่เราจะทำ ทำให้การทำงานของเรายังไม่บรรลุเป้าหมายได้อย่างเท่าที่ควร” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

จากบทสัมภาษณ์ที่ถูกกล่าวมาข้างต้นพบว่าปัจจุบันนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาดำเนินการตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) มีนโยบายที่พัฒนาครอบคลุมในทุกด้าน และยังคงสอดคล้องกับระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) แต่โครงการ/กิจกรรม มีการขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรมในการนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างแท้จริงที่ไม่ชัดเจน เป้าหมายที่ขาดความยืดหยุ่นเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่อาจมีเข้ามาอย่างกะทันหัน และตัวชี้วัดที่ยังขาดความชัดเจนไม่สามารถวัดได้จริงเพื่อให้การดำเนินนโยบายประสบความสำเร็จ

ตารางที่ 17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปล ความ หมาย ระดับ	ลำดับ ที่
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
	จำนวน/ร้อยละ								
6. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านมีความเข้าใจในตัวนโยบาย และแผนการดำเนินการปฏิบัติเป็นอย่างดี	22/6.9	174/54.5	108/33.9	14/4.4	1/0.3	3.63	0.69	มาก	3
7. ในหน่วยงานมีการกระตุ้น กำกับ ติดตามผล การนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างใกล้ชิด	31/9.7	156/48.9	117/36.7	15/4.7	-	3.64	0.72	มาก	2
8. ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด	46/14.4	167/52.4	95/29.8	10/3.1	1/0.3	3.77	0.73	มาก	1
9. ระดับของสายการบังคับบัญชา ไม่มีความซ้ำซ้อนชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า	27/8.5	158/49.5	114/35.7	18/5.6	2/0.6	3.60	0.75	มาก	5
10. สมรรถนะและขนาดของหน่วยงานมีความเพียงพอที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ	31/9.7	155/48.6	118/37.0	15/4.7	-	3.63	0.72	มาก	4
รวม	-	-	-	-	-	3.65	0.72	มาก	-

จากตารางที่ 17 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติพบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$)

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 5 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 8 ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ($\bar{X} = 3.77$) ประเด็นข้อที่ 7 ในหน่วยงานมีการกระตุ้น กำกับ ติดตามผลการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างใกล้ชิด ($\bar{X} = 3.67$) ประเด็นข้อที่ 6 เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านมีความเข้าใจในตัวนโยบาย และแผนการดำเนินการปฏิบัติเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.63$) ประเด็นข้อที่ 10 สมรรถนะและขนาดของหน่วยงานมีความเพียงพอที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.63$) และประเด็นข้อที่ 9 ระดับของสายการบังคับบัญชา ไม่มีความซับซ้อนชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า ($\bar{X} = 3.60$) ตามลำดับ ซึ่งตามผลจากการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาแล้ว ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดกับต่ำสุด พบการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

“เห็นด้วยกับประเด็นดังกล่าวแต่บางครั้งก็ไม่สามารถบรรลุประสิทธิภาพและประสิทธิผลจริงเนื่องจากมีข้อจำกัดหลายอย่าง เช่นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานเมืองพัทยาซึ่งส่วนกลางไม่ถ่ายโอนให้ทำให้ขาดเสถียรภาพในการบริหารจัดการ ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะดำเนินการ ก็ทำให้นโยบายนั้นล้มเหลวไม่สามารถดำเนินการได้” (ญรัฐสุด พลราชคม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“การที่ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจ และผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพ เป็นการเกิดผลดีอย่างมาก เพราะสิ่งเหล่านี้จะพัฒนาให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร โดยพนักงานจะมีความตั้งใจและทุ่มเทในการทำงานมากขึ้น ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพนักงาน และเกิดประโยชน์ต่อนโยบายทำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น” (ปริชญานันท์ โชติกิตต์ชนันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เป็นเรื่องที่ดีที่ผู้บังคับบัญชาเห็นความสำคัญและจะลงมือปฏิบัติจริงจังในการพัฒนาการด้านต่าง ๆ ในเมืองพัทยาเพื่อให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่และปลอดภัย” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย หัวหน้าที่มีความตั้งใจและจริงจังก็เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกันที่จะทำให้บุคลากรมีความกระตือรือร้นในการดำเนินงานหรือนโยบายต่าง ๆ การดำเนินงานภายใต้สายการบังคับบัญชาที่ชัดเจน และหน่วยงานมีการติดต่อสื่อสารแบบเปิด สมาชิกในองค์กรมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ไม่เพียงแต่ภายในองค์กรเท่านั้น” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วยกับการที่เรามีผู้บังคับบัญชางานที่ดี คอยกระตุ้น กำกับดูแลและติดตามผลการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดอยู่เสมอ ทำให้มีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงาน และสร้างความเข้าใจในตัวนโยบายและแผนการดำเนินการปฏิบัติได้เป็นอย่างดี” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย หน่วยงานราชการมีสายบังคับบัญชาที่ค่อนข้างหลายระดับชั้น มีความซ้ำซ้อนในภารกิจบางหน่วยงานที่คล้าย ๆ กัน ทำให้เกิดความสับสนและเกี่ยงงาน เกิดการชะลอการปฏิบัติงาน งานมีความล่าช้า เนื่องจากขาดความชัดเจนของการดำเนินงาน ซึ่งส่งผลให้การศึกษาผลสำรวจเป็นค่าคะแนนต่ำสุด ในปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงาน นโยบายด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัตินั่นเอง” (อัญญาสุด พลราชม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“การทำงานไม่ซ้ำซ้อน ไม่มีแผนมากเกินไป เป็นการประหยัดต้นทุน และแก้ไขปัญหาทำงานซ้ำซ้อนได้ง่ายหากมีงานคั่งค้างจุดใดสามารถติดตามได้ง่าย ทำให้รู้หน้าที่และขอบข่ายการทำงานของตนเองว่ามีเพียงใด ช่วยให้พนักงานมีความพอใจ ไม่เกิดความรู้สึกว่างานไม่มากไปหรือน้อยไป” (ปริชญานันท์ โชติกิตติ์ชนันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ไม่มีความซ้ำซ้อน ชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า เป็นคุณลักษณะที่หน่วยงานพึงมีในการดำเนินงาน เพราะจะทำให้ทุกอย่างรวดเร็ว ส่งผลดีให้กับผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาให้ทำงานได้ง่ายมากขึ้น” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เนื่องจากสายการบังคับบัญชาในเมืองพัทยามีความยุ่งยากวุ่นวาย ต้องดำเนินเอกสารกว่าจะเสนอเรื่องได้สำเร็จนั้นใช้เวลานาน จึงทำให้เกิดการล่าช้า ดิฉันคิดว่าประเด็นนี้สำคัญ” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“คิดว่าเรื่องของสายการบังคับบัญชาไม่มีความซ้ำซ้อนก็เป็นเรื่องที่ดี เพราะจะทำให้พนักงานไม่เกิดความเกร็งในการที่จะกล้าถามในสิ่งที่เราไม่รู้ต่อผู้ที่อาวุโสกว่า ซึ่งจะทำให้ทุกคนมีโอกาสที่จะกล้าแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายในทุก ๆ ขั้นตอนของการดำเนินนโยบาย การดำเนินงานก็จะง่ายขึ้น” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

จากบทสัมภาษณ์ที่ถูกกล่าวมาข้างต้นพบว่าการทำงานที่ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานมีความตั้งใจ คอยกระตุ้น กำกับดูแล และติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด ทำให้บุคลากรเกิดความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร โดยบุคลากรจะมีความกระตือรือร้น และทุ่มเทในการดำเนินงานส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อนโยบายยิ่งขึ้น แต่เนื่องด้วยเมืองพัทยามีข้อจำกัดหลายอย่าง อำนาจหน้าที่ การขาดเสถียรภาพในการบริหารจัดการ ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะดำเนินการ สายบังคับบัญชาที่หลากหลายชั้นเกิดความวุ่นวายภารกิจแต่ละหน่วยงานซ้ำซ้อนกัน ทำให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้า สับสน และเกิดการเกี่ยงงานกัน

ตารางที่ 18 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความหมาย	ลำดับที่
	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	มาก				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	จำนวน/ร้อยละ								
11. หน่วยงานเปิดโอกาสให้ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานของแผนงาน	24/7.5	151/47.3	119/37.3	22/6.9	3/0.9	3.54	0.77	มาก	5
12. ท่านมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	40/12.5	168/52.7	103/32.2	5/1.6	3/0.9	3.74	0.72	มาก	1
13. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายในทุก ๆ ขั้นตอนการดำเนินนโยบาย	28/8.8	168/52.7	106/33.2	11/3.4	6/1.9	3.63	0.77	มาก	2
14. ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น	19/6.0	146/45.8	129/40.4	18/5.6	7/2.2	3.48	0.78	ปานกลาง	6
15. เมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนงานในการดำเนินนโยบายใหม่ ประชาชนสามารถปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี	16/5.0	166/52.0	116/63.4	15/4.7	6/1.9	3.54	0.74	มาก	4
16. ประชาชนในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความร่วมมือกับการทำงานตามกิจกรรม/โครงการของหน่วยงานท่านเป็นอย่างดี	26/8.2	151/47.3	125/39.2	12/3.8	5/1.6	3.57	0.76	มาก	3
รวม	-	-	-	-	-	3.58	0.75	มาก	-

จากตารางที่ 18 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$)

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 5 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 12 ท่านมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 3.74$) ประเด็นข้อที่ 13 มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายในทุก ๆ ขั้นตอนการดำเนินนโยบาย ($\bar{X} = 3.63$) ประเด็นข้อที่ 16 ประชาชนในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความร่วมมือกับการทำงานตามกิจกรรม/โครงการของหน่วยงานท่านเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.57$) ประเด็นข้อที่ 15 เมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนงานในการดำเนินนโยบายใหม่ ประชาชนสามารถปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี ($\bar{X} = 3.54$) และประเด็นข้อที่ 11 หน่วยงานเปิดโอกาสให้ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานของแผนงาน ($\bar{X} = 3.54$) ตามลำดับ

ส่วนประเด็นที่อยู่ในระดับปานกลางมี 1 ประเด็น คือ ประเด็นข้อที่ 14 ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 3.48$) ซึ่งตามผลจากการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาแล้วประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดกับต่ำสุด พบการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

“แสดงว่าผลจากการสำรวจศึกษา ส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานที่ได้รับมอบหมายซึ่งหมายถึงผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานราชการที่มีจิตสาธารณะในการที่จะทำงานเพื่อประชาชน ซึ่งเป็นผู้รับบริการโดยเน้นประโยชน์ส่วนรวมและมีประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนในท้องถิ่นนั่นเอง” (ญฐาสุด พลราชคม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“คุณภาพชีวิตในการทำงานที่มีความสำคัญต่อชีวิตจะต้องมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานเพื่อให้เกิดความสุขในการทำงานในงานที่ได้รับมอบหมายและจะทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน” (ปริญญาพันธ์ โชติกิตติ์ชนันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เต็มใจเพื่อที่จะให้ประชาชนเมืองพัทยาพัฒนายิ่งขึ้นไป และให้เป็นเมืองที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว สวย สะอาด และปลอดภัย” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะองค์กรเรามีการแบ่งงานที่ชัดเจน ทุกคนรู้จักหน้าที่และรับผิดชอบได้ดี การเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐาน และทำให้เกิดการเต็มใจในการทำงานจะทำให้เกิดประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติ” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะความถนัดและความสามารถของแต่ละคนไม่เหมือนกัน การที่เราได้ทำในสิ่งที่เราถนัดซึ่งได้รับมอบหมายมาก็จะทำให้ผลการปฏิบัตินั้นออกมาดีเสมอ เจตคติในทางบวกของบุคคลที่มีต่องานหรือกิจกรรมที่ทำซึ่งเป็นผลให้บุคคล เกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำงาน ซึ่งจะส่งผลต่อความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมายขององค์การ” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

“แสดงว่าโครงการหรือกิจกรรมที่หน่วยงานดำเนินการแสดงว่าโครงการหรือกิจกรรมที่หน่วยงานดำเนินการนั้นประชาชนไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการโครงการดังกล่าวซึ่งอาจเกิดจากประชาชนไม่ทราบถึงประโยชน์ข้อดีหรือข้อเสียความคุ้มค่าของงบประมาณและผลที่ประชาชนได้รับรวมทั้งขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบด้วย” (ญญาสุด พลราชม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ประชาชนในพื้นที่ควรได้รับรู้และมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนงานต่าง ๆ เพื่อให้ได้รู้ความเข้าใจและยอมรับในนโยบายนั้น ๆ รวมไปถึงทำให้เกิดการปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี” (ปริญญาณ์ท์ โชติกิตต์จันทร์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์ 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะบางคนยังไม่เห็นความสำคัญขนาดนั้น เนื่องด้วยวุฒิการศึกษา ความเข้าใจวัตถุประสงค์ของโครงการและกิจกรรมที่เกิดขึ้น ต้องอธิบายวัตถุประสงค์ให้คนในพื้นที่เข้าใจอย่างทอ่งแท้” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“บุคลากรยังติดภาพลักษณ์ของความเป็นเจ้าหน้าที่ในการลงพื้นที่หรือเข้าหาประชาชน จึงทำให้ประชาชนยังไม่เปิดใจยอมรับ อาจจะต้องมีการสร้างความเชื่อมั่นต่อประชาชนว่านโยบายมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการดำเนินการได้อย่างเหมาะสมตอบสนองความต้องการที่แท้จริงของประชาชนได้มากขนาดไหน” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“โดยส่วนตัวคิดว่าการที่ประชาชนเข้าใจ และยอมรับในนโยบายของเรานั้นเป็นเรื่องที่ดีในการดำเนินการต่าง ๆ มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการทำงานตามกิจกรรมหรือนโยบายต่าง ๆ และมีการแจ้งหรือตีตประกาศเป็นลายลักษณ์อักษรที่ชัดเจนทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ ให้ประชาชนได้รับรู้ไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งจะทำให้ประชาชนสามารถปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเต็มที่” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

จากบทสัมภาษณ์ที่ถูกกล่าวมาข้างต้นพบว่าการทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจที่ตรงกับความถนัดและหน่วยงานของตนเอง จะทำให้ผลงานนั้นออกมาดีเสมอและเกิดความสุขในการ

ทำงานที่ได้รับผิดชอบ บุคลากรทุกคนทำงานเพื่อประชาชนโดยเน้นประโยชน์ของส่วนรวมและให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นให้เมืองพัทยาพัฒนามากยิ่งขึ้นไป และที่สำคัญควรให้ประชาชนได้รับรู้ อย่างการลงพื้นที่ ลงแจ้งหรือติดประกาศให้ชัดเจน และให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แสดงโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบถึงข้อดีข้อเสียไปพร้อม ๆ กับการทำงานของบุคลากรเพื่อจะได้ แก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด

ตารางที่ 19 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่ม ตัวอย่าง จำแนกตามด้านความเพียงพอของทรัพยากร

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปล ความ หมาย	ลำดับ ที่ ระดับ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
	จำนวน/ร้อยละ								
17. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมี ความสามารถเพียงพอที่จะ ดำเนินนโยบาย	24/7.5	168/52.7	111/34.8	14/4.4	2/0.6	3.62	0.71	มาก	1
18. การจัดสรรงบประมาณใน การดำเนินโครงการตามนโยบาย อย่างเพียงพอต่อความต้องการใช้	26/8.2	149/46.7	133/41.7	9/2.8	2/0.6	3.59	0.70	มาก	2
19. หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพียงพอที่อยู่ในสภาพ ที่พร้อมใช้งานได้	23/7.2	149/46.7	127/39.8	16/5.0	4/1.3	3.54	0.75	มาก	3
20. หน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มี ความทันสมัยมาใช้เพื่อช่วยใน การยกระดับความสามารถใน การปฏิบัติงานได้	26/8.2	142/44.5	128/40.1	19/6.0	4/1.3	3.52	0.78	มาก	4
รวม	-	-	-	-	-	3.56	0.73	มาก	-

จากตารางที่ 19 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ด้านความเพียงพอของทรัพยากร พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$)

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 17 เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินนโยบาย ($\bar{X} = 3.62$) ประเด็นข้อที่ 18 การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการตามนโยบายอย่างเพียงพอต่อความต้องการใช้ ($\bar{X} = 3.59$) ประเด็นข้อที่ 19 หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพียงพอที่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้ ($\bar{X} = 3.54$) และประเด็นข้อที่ 20 หน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้เพื่อช่วยในการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติงานได้ ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ ซึ่งตามผลจากการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาแล้ว ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดกับต่ำสุด พบการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

“เห็นด้วยเนื่องจากองค์กรเมืองพัทยาเป็นองค์กรขนาดใหญ่ซึ่งมีจำนวนบุคลากรจำนวนมากที่มีความรู้ความสามารถที่จะขับเคลื่อนนโยบายให้บรรลุเป้าหมายถึงเกือบ 2000 คนรวมข้าราชการ + พนักงานจ้าง + ครูแต่จะต้องเป็นไปตามภารกิจและกฎระเบียบข้อกำหนดด้วย” (อัญญาสุต พลราชม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานนั้นจะต้องมีความรู้ความสามารถในการดำเนินนโยบายจะต้องมีความเข้าใจ เพื่อจะดำเนินนโยบายให้มีประสิทธิภาพสูงสุดและเป็นการลดปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานให้น้อยลงได้” (ปริญญานันท์ โชติกิตต์ชนันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“บางที่บุคลากรที่เข้าร่วมการดำเนินนโยบายยังขาดความสามารถบางด้าน เนื่องจากระบบและตัวการชีวิตในการเข้าร่วมการดำเนินกิจกรรมของนโยบายไม่มีความชัดเจน” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“หน่วยงานมีการประชุมปรึกษาหารือในการดำเนินงานอยู่เสมอ ความเพียงพอของบุคลากร และบุคลากรทุกคนมีความสามารถ ความรู้ และความเข้าใจเป็นอย่างดีในการออกไปดำเนินงานตามนโยบาย” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะงานที่ทำหากเป็นงานที่พนักงานได้รับมอบหมายนั้นชอบทำ มีความสุขในการทำงาน สามารถเผชิญปัญหาและแก้ไขได้อย่างดี ย่อมทำให้เกิดความรักในงานที่ทำและทุ่มเทได้อย่างเต็มที่ และจะส่งผลให้การดำเนินนโยบายนั้นออกมาดีในที่สุด” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

“เทคโนโลยีปัจจุบันนี้มีความทันสมัยสะดวกและรวดเร็วก็จริงแต่ก็มีข้อจำกัด คือ จะค่อนข้างต้องใช้งบประมาณมากเพราะราคาแพงต้นทุนสูง แต่จะใช้งานไม่นานเพราะจะมีรุ่นใหม่ๆ ผลิตออกมาเร็วรุ่นเก่าก็ตกเทรนซึ่งต้องใช้งบประมาณมาก และบุคลากรในองค์กรที่มีความรู้ความ

เข้าใจเรื่องไอทีที่มีน้อยจะต้องจ้าง Outsource มาบริหารจัดการทำให้ค่าเฉลี่ยที่มีผลต่อการดำเนินนโยบายต่ำสุด” (ญฐาสุต พลราชม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ในปัจจุบันนี้การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน ถือว่ามีความสำคัญอย่างมากเป็นการยกระดับสร้างภาพลักษณ์ที่ดีในการทำงานที่มียุคสมัยใหม่ และเป็นการบริหารจัดการงานด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น” (ปริญญาพันธ์ โชติกิตต์ชินันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“การนำเทคโนโลยีหรือความทันสมัยเข้ามาเพื่อลดปัญหาต่าง ๆ จะต้องมีการใช้งบประมาณที่มากขึ้น ความไม่เสถียรของอุปกรณ์ แต่ก็อาจจะทำให้การดำเนินงานบางขั้นตอนมีความสะดวกรวดเร็วมากยิ่งขึ้น” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ในบางครั้งการไม่เสถียรของอุปกรณ์และระบบทำให้เป็นอุปสรรคในการสื่อสาร ในการปฏิบัติตามนโยบายต้องใช้เทคโนโลยีให้สอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมของเมืองพัทยา เราได้” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“การที่หน่วยงานมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการค้นคว้าหาความรู้ที่เป็นเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยนั้น ทำให้พนักงานมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลที่หลากหลายที่จะนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้ แล้วยังมีความสะดวกเร็วในระหว่างการทำงาน และที่สำคัญยังช่วยลดการใช้กระดาษได้อีกด้วย” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

จากบทสัมภาษณ์ที่ถูกกล่าวมาข้างต้นพบว่าเมืองพัทยาคือองค์กรขนาดใหญ่ที่มีบุคลากรจำนวนมากเพียงพอต่อความต้องการ และบุคลากรมีความรู้ความสามารถ และสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานโดยมีการจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อดำเนินงานอยู่เสมอทำให้ลดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานได้น้อยลง แต่ในบางครั้งบุคลากรที่เข้าร่วมนโยบายไปปฏิบัติขาดความสามารถเนื่องจากระบบหรือตัวชีวิตในการเข้าร่วมไม่มีความชัดเจน และปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานก็ต้องพบกับปัญหาความไม่เสถียรภาพของอุปกรณ์หรือระบบเว็บไซต์ บุคลากรขาดความรู้เรื่องทางเทคโนโลยีจึงจำเป็นต้องมีการจ้าง Outsource มาบริหารจัดการทำให้มีงบประมาณที่เพิ่มขึ้น และการมีบุคลากรมาช่วยบริหารเรื่องนี้ส่งผลให้บุคลากรและประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น สร้างความรวดเร็วในการทำงานบางขั้นตอน

ตารางที่ 20 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปล ความ หมาย ระดับ	ลำ ดับ ที่
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
	จำนวน/ร้อยละ								
21. รายละเอียดของงานที่ท่านได้รับผิดชอบมีการปิดประกาศหรือทำหนังสือที่เป็นอักษรมาชี้แจงชัดเจน	26/8.2	163/51.1	118/37.0	10/3.1	2/0.6	3.63	0.70	มาก	3
22. มีการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ	25/7.8	165/51.7	113/35.4	13/4.1	3/0.9	3.61	0.73	มาก	4
23. ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมีเพียงพอ ทันสมัย และเชื่อถือได้	30/9.4	155/48.6	124/38.9	9/2.8	1/0.3	3.64	0.70	มาก	1
24. เจ้าหน้าที่ที่มีความสามัคคีและสื่อสารทำงานร่วมกันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้	33/10.3	157/49.2	113/35.4	14/4.4	2/0.6	3.64	0.75	มาก	2
รวม	-	-	-	-	-	3.63	0.72	มาก	-

จากตารางที่ 20 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$)

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 23 ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมีเพียงพอ ทันสมัย และเชื่อถือได้ ($\bar{X} = 3.64$) ประเด็นข้อที่ 24 เจ้าหน้าที่ที่มีความสามัคคีและสื่อสารทำงานร่วมกันเพื่อ

ปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้ ($\bar{X} = 3.64$) ประเด็นข้อที่ 21 รายละเอียดของงานที่ท่านได้รับผิดชอบมีการปิดประกาศหรือทำหนังสือที่เป็นอักษรมาชี้แจงชัดเจน ($\bar{X} = 3.63$) และประเด็นข้อที่ 22 มีการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.61$) ตามลำดับ ซึ่งตามผลจากการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาแล้วประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดกับต่ำสุด พบการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

“ข้อมูลข่าวสารมีความจำเป็นมากที่จะทำให้การดำเนินนโยบายบรรลุเป้าหมาย เพราะปัจจุบันทุกหน่วยงานราชการจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน และต้องมีช่องทางสื่อสารหลายช่องทางที่มีความสะดวกรวดเร็วน่าเชื่อถือ อาทิเช่น เว็บไซต์ LINE Facebook เป็นต้นนำมาใช้ในการปฏิบัติงานหรือทำเป็นช่องทางการติดต่อสื่อสารให้ประชาชนและสาธารณะได้รับรู้รับทราบด้วย” (ญฐาสุดพลราชคม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ข้อมูลข่าวสารถือว่าจำเป็นอย่างมาก เพราะเป็นแนวทางในการขับเคลื่อนนโยบายและเป็นข้อมูลสำคัญที่จะดำเนินนโยบายต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องมีความเชื่อถือได้จึงจะทำให้การทำงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากขึ้น” (ปริญญาพันธ์ โชติกิตต์ชินันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะมีการดำเนินการประชุมและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่จัดทำโครงการร่วมกัน” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ดำเนินการปรึกษาหารือระหว่างหน่วยงานอยู่เสมอ โดยได้รับรู้ข้อมูลจากการลงพื้นที่สอบถามผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจริง” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะคิดว่าการที่เรามีข่าวสารเพียงพอจะช่วยทำให้การปฏิบัติงานหรือการดำเนินงานเป็นไปด้วยความราบรื่น ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อที่แล้วที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการค้นคว้าข่าวสารต่าง ๆ ที่มีการอัปเดตอยู่ตลอดเวลา” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

“เพราะการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจทำให้เสียเวลาล่าช้า การแจ้งรายละเอียดควรมีช่องทางอื่นที่รวดเร็วในการแจ้งทุกครั้งที่มีการตัดสินใจการ การปฏิบัติงานจะได้ไม่ล่าช้าด้วยทันเวลาเพราะจะทำให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ” (ญฐาสุดพลราชคม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มต้องมีการแจ้งรายละเอียดงานทุกครั้งเพื่อให้เกิดการเข้าใจซึ่งกันและกัน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจในงานนั้น ๆ มีกำลังจะดำเนินงานจะได้เกิดการบรรลุ

เป้าหมายของงานนั้น ๆ มีประสิทธิภาพมากขึ้น” (ปริญญาพันธ์ โชติกิตต์ชินันท์, สำนักยุทธศาสตร์ และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ส่วนตัวคิดว่าสิ่งที่เราจะแจ้งรายละเอียดของงานนั้นเป็นเรื่องที่ดี เพราะจะทำให้เรารู้ถึง ปัญหา และสามารถแก้ไขได้ทัน ได้รู้ข้อมูลรายละเอียดอย่างครบถ้วนของการดำเนินนโยบายนั้น ว่า ควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติอย่างไร และที่สำคัญการแจ้งรายละเอียดให้ประชาชนทราบถึงการ ปฏิบัติงานของเราจะช่วยให้ประชาชนมีความไว้วางใจในหน่วยงานของเราอีกด้วย” (บุคลากรไม่ระบุ ชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“ช่วงที่ผ่านมาต้องเปลี่ยนการติดต่อสื่อสารกันในรูปแบบของการประชุมออนไลน์ ซึ่งเป็น เรื่องใหม่กับบุคลากรในองค์กรทำให้ในบางครั้งการสื่อสารอาจจะได้รับข้อความไม่ครบถ้วน มีการแจ้ง รายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจที่เป็นประเด็นที่สำคัญ เพื่อกันการตัดสินใจผิดพลาดต้องดู แนวโน้มมหันตทางต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“จริง ๆ แล้วความเข้าใจและความเห็นเห็นตรงกันในวัตถุประสงค์อย่างสมบูรณ์ระหว่าง ฝ่ายต่าง ๆ เป็นสิ่งที่จำเป็นตลอดระยะเวลาที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนัก สวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

จากบทสัมภาษณ์ที่ถูกกล่าวมาข้างต้นพบว่าข้อมูลข่าวสารมีความจำเป็นมากในการดำเนิน นโยบายให้บรรลุเป้าหมาย เมืองพัทยามีการติดต่อสื่อสารกับหลาย ๆ หน่วยงานโดยการประชุมเพื่อ แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานเสมอ เพื่อให้ได้รับข้อมูลจากการลงพื้นที่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จริงและข้อมูลเหล่านั้นจะต้องมีความน่าเชื่อถือได้ และที่สำคัญจะมีการแจ้งรายละเอียดของงานให้กับ บุคลากรที่ดำเนินงานร่วมกันทราบทุกครั้งภายหลังการตัดสินใจเป็นสิ่งจำเป็น เพราะทุกคนจะได้มอง แนวโน้มความเห็นที่ตรงกันของทุกฝ่ายทั้งประชาชนและบุคลากรเตรียมที่จะรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้นและ แก้ไขได้ทัน รับรู้รายละเอียดของงานครบถ้วนว่าควรจะทำปฏิบัติงานในขั้นตอนไหนต่อไป แต่ในการแจ้ง รายละเอียดของงานบางครั้งมีการแจ้งไม่ครอบคลุมทุกฝ่ายงาน อาจส่งผลให้การดำเนินงานในขั้น ต่อไปอาจเกิดความล่าช้า

ตารางที่ 21 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีต่อนโยบายของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความหมาย	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	จำนวน/ร้อยละ								
25. หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐส่วนอื่น ๆ เป็นอย่างดี	33/10.3	174/54.5	106/33.2	4/1.3	2/0.6	3.73	0.68	มาก	1
26. หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับภาคเอกชนเป็นอย่างดี	35/11.0	168/52.7	107/33.5	7/2.2	2/0.6	3.71	0.71	มาก	2
27. มีการจัดอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในวิธีการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมอบหมายให้ดำเนินงาน	28/8.8	149/46.7	127/39.8	13/4.1	2/0.6	3.59	0.73	มาก	3
28. การจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินนโยบายไปในทางเดียวกัน	26/8.2	145/45.5	135/42.3	10/3.1	3/0.9	3.57	0.72	มาก	4
รวม	-	-	-	-	-	3.65	0.71	มาก	-

จากตารางที่ 21 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติพบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$)

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 25 หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความ

ร่วมมือกับองค์กรภาครัฐส่วนอื่น ๆ เป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.73$) ประเด็นข้อที่ 26 หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับภาคเอกชนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 3.71$) ประเด็นข้อที่ 27 มีการจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจในวิธีการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมอบหมายให้ดำเนินงาน ($\bar{X} = 3.59$) และประเด็นข้อที่ 28 การจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินนโยบายไปในทางเดียวกัน ($\bar{X} = 3.57$) ตามลำดับ ซึ่งตามผลจากการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาแล้วประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดกับต่ำสุด พบการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

“การที่หน่วยงานมีสัมพันธ์ที่ดีทั้งผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาชุมชนประชาชนนักท่องเที่ยวหน่วยงานทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องย่อมทำให้ส่งผลดีได้รับความร่วมมือในการทำงานทุกครั้งทำให้การทำงานลุล่วงสำเร็จมีผลดีต่อการดำเนินงานนโยบายที่ดีด้วย” (ณฐาสุด พลราชม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“การมีความสัมพันธ์ที่ดีได้รับการร่วมมือกับองค์กรภาครัฐอื่นจะทำให้เกิดการทำงานได้อย่างรวดเร็วในการขอข้อมูลต่าง ๆ เพื่อดำเนินนโยบาย” (ปริญญานันท์ โชติกิตต์ชินันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะนโยบายเหล่านี้จะทำให้การพัฒนานั้นเกิดขึ้นจริงและเกิดขึ้นเร็วต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในหลาย ๆ หน่วยงาน หากมีความจำเป็นที่จะต้องมีหน่วยงานอื่นเข้ามาสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน การพึ่งพาควรอยู่ในระดับที่เหมาะสม หากมีการพึ่งพาระหว่างหน่วยงานอื่นมากเกินไปการดำเนินนโยบายไปสู่ปฏิบัติก็มีความยุ่งยากสลับซับซ้อนมากขึ้นเท่านั้น” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะเมืองพัทยาของเรามีการร่วมมือกับหลากหลายภาคส่วนต่าง ๆ อยู่เสมอและมีการเดินเอกสารจากเมืองพัทยาไปสู่ภาคส่วนอื่นอยู่เป็นประจำ” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย เพราะจะต้องสร้างสัมพันธ์ภาพในการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย โดยอาศัยความเข้าใจหรือการตกลงร่วมกัน จะทำให้มีกำลังความคิด วิธีการ เทคนิค และระดมทรัพยากรเพื่อนำมาสนับสนุนแผนงานหรือโครงการร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเต็มใจที่จะทำงานร่วมกัน” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

“เนื่องจากหน่วยงานไม่ให้ความร่วมมือในการจัดทำคู่มือปฏิบัติจะมีบางหน่วยงานเท่านั้นที่จัดทำซึ่งมีน้อยมากทำให้ขาดความเข้าใจในส่วนของการปฏิบัติเกี่ยวกับแนวทางการปฏิบัติตนอย่างชัดเจนมีผลทำให้การดำเนินนโยบายขาดประสิทธิภาพ” (ณฐาสุด พลราชม, สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“การจัดทำคู่มือปฏิบัติงาน สามารถช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการทำงานช่วยลดความขัดแย้งที่อาจเกิดในการทำงานช่วยลดเวลาในการสอนงานได้เป็นการประหยัดเวลามากขึ้นทำให้การปฏิบัติงานเป็นแบบมืออาชีพ” (ปริญญาพันธ์ โชติกิตต์ชนันท์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“มีความคิดเห็นว่าการสร้างความรู้และความเข้าใจในรูปแบบของการจัดทำเอกสารหรือแนวทางที่เป็นรูปแบบลายลักษณ์อักษรก็มีความสำคัญ เพราะในการดำเนินงานของแต่ละหน่วยงานจะส่งผลให้เกิดความสะดวกรวดง่ายต่อการดำเนินงาน และเข้าใจตรงกันในการได้รับมอบหมายหน้าที่นั้น” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักการคลัง, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“เนื่องจากการประสานงานระหว่างหน่วยงาน ในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นหากมีจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาก และหน่วยงานเหล่านั้นมีวัฒนธรรมองค์การที่แตกต่างกัน บางครั้งอาจส่งผลให้เกิดปัญหาด้านการประสานงาน จนทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติมีปัญหาได้ การจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ เป็นเครื่องมือสำคัญในการดำเนินนโยบายให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินนโยบายไปในทางเดียวกัน” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 2 กุมภาพันธ์ 2566)

“คิดว่าการที่มีคู่มือหรือแบบแผนในการปฏิบัติงานนั้นให้ดูก็ถือว่าเป็นเรื่องที่ดีทุก ๆ หน่วยงานจะต้องทำ เพื่อให้ทราบถึงขั้นตอนในการปฏิบัติดำเนินนโยบายว่าไปในทิศทางไหน และเพื่อให้การปฏิบัติงานอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ผู้ปฏิบัติจะได้เข้าใจตรงกันว่าควรทำอะไรก่อนและหลังช่วยลดข้อผิดพลาดจากการทำงานที่ไม่เป็นระบบ” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักสวัสดิการสังคม, สัมภาษณ์, 3 กุมภาพันธ์ 2566)

จากบทสัมภาษณ์ที่ถูกกล่าวมาข้างต้นพบว่าเมืองพัทยามักมีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อหน่วยงานหลาย ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งบุคลากร ประชาชน และนักท่องเที่ยว จะทำให้ได้รับการร่วมมือในการดำเนินนโยบายด้วยการอาศัยความเข้าใจหรือข้อตกลงร่วมกัน มีกำลังความคิด วิธีการเทคนิค และระดมทรัพยากรเพื่อนำมาสนับสนุนแผนงานหรือโครงการเพื่อให้การทำงานลุล่วง และนโยบายที่ดีด้วย แต่การได้รับการสนับสนุนจากหลายหน่วยงานจะเกิดความผิดพลาดหรือข้อขัดแย้งในการปฏิบัติงานควรมีการพึ่งพากันในระดับที่เหมาะสม เนื่องจากหน่วยงานบางหน่วยมีวัฒนธรรมองค์การที่แตกต่าง การจัดทำคู่มือปฏิบัติหรือกำหนดขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมายให้ชัดเจนจึงมีความจำเป็นเพื่อสร้างความเข้าใจกันยิ่งขึ้นเพื่อให้ต้องดำเนินนโยบายไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งยังทำในหน่วยงานนั้นมีการปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานเดียวกัน

ผลการศึกษิตตามวัตฤประสงคัวิจัยข้อที่ 2

ตารางที่ 22 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำนโยบายไปปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านประสิทธิผล

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปล ความ หมาย ระดับ	ลำ ดับ ที่
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
	จำนวน/ร้อยละ								
1. นโยบายมีการเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่	29/9.1	162/50.8	112/35.1	13/4.1	3/0.9	3.63	0.74	มาก	4
2. นโยบายทำให้เมืองพัทยาเป็นเมืองการท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานระดับโลกได้	44/13.8	157/49.2	102/32.0	13/4.1	3/0.9	3.71	0.78	มาก	2
3. กิจกรรมพัฒนาให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวและมีบริการหลายรูปแบบเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นผลมาจากการดำเนินนโยบาย	43/13.5	159/49.8	103/32.3	11/3.4	3/0.9	3.71	0.77	มาก	1
4. นโยบายส่งผลให้เมืองพัทยามีความสะอาดและมีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น	38/11.9	143/44.8	121/37.9	15/4.7	2/0.6	3.63	0.77	มาก	5
5. นโยบายส่งเสริมให้ประชาชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและปรับตัวเข้ากับหลากหลายทางวัฒนธรรมได้	33/10.3	157/49.2	111/34.8	16/5.0	2/0.6	3.64	0.76	มาก	3
6. นโยบายทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของเมืองพัทยาได้ง่ายขึ้น	36/11.3	134/42.0	129/40.4	18/5.6	2/0.6	3.58	0.78	มาก	6
รวม	-	-	-	-	-	3.65	0.76	มาก	-

จากตารางที่ 22 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมือง พัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิผล พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$)

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 6 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 3 กิจกรรมพัฒนาให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวและบริการหลายรูปแบบเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นผลมาจากการดำเนินนโยบาย ($\bar{X} = 3.71$) ประเด็นข้อที่ 2 นโยบายทำให้เมืองพัทยาเป็นเมืองการท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานระดับโลกได้ ($\bar{X} = 3.71$) ประเด็นข้อที่ 5 นโยบายส่งเสริมให้ประชาชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและปรับตัวเข้ากับความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้ ($\bar{X} = 3.64$) ประเด็นข้อที่ 1 นโยบายมีการเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ($\bar{X} = 3.63$) ประเด็นข้อที่ 4 นโยบายส่งผลให้เมืองพัทยามีความสะอาดและมีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.63$) และประเด็นข้อที่ 6 นโยบายทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของเมืองพัทยาได้ง่ายขึ้น ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ ซึ่งตามผลจากการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาแล้วประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดกับต่ำสุด พบการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

“มีการดำเนินงานตามแนวทาง NEO PATTAYA แต่ยังไม่ครอบคลุมและชัดเจน ในการประเมินด้านประสิทธิผล จึงยังไม่ชัดเจน” (เอกรัตน์ ลานทอง, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2566)

“ในการพัฒนาพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวดีสำหรับเมืองพัทยา สามารถทำให้ประชาชนในเมืองพัทยามีรายได้และทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น” (ศุภรัตติยา กันเดช, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“ดีครับจะทำให้เมืองพัทยามีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น” (ปิยะวัตร ชัยภูมิ, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566)

“เห็นด้วย เนื่องจากเมืองพัทยาเป็นศูนย์กลางของ EEC ในหลายด้าน ตามหัวข้อนี้พูดถึงการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป้าหมายของนโยบายดังกล่าวคือ เป็นเมืองการท่องเที่ยวและบริการของโลก ซึ่งส่งผลให้มีการเพิ่มรายได้ประชากรต่อหัวได้อย่างทั่วถึง มีแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานเพิ่มคุณภาพนักท่องเที่ยว” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“แนวทาง NEO PATTAYA ในปัจจุบันมีการให้ความสำคัญในเรื่องของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในพื้นที่เมืองพัทยาและพื้นที่ใกล้เคียงให้มีการ

หมุนเวียนรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้มีรายได้มากขึ้น และยังเป็น การเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับเมืองพัทยามากขึ้นอีกด้วย” (วริษฐา จินดากาญจน์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“ในการดำเนินงานให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการผ่านระบบเทคโนโลยีฯ ของเมืองพัทยา ยังมีไม่มาก ซึ่งอยู่ระหว่างการพัฒนากระบวนการประเมินจึงค่อยข้างต่ำ” (เอกรัตน์ ลานทอง, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2566)

“ทำให้ประชาชนสะดวกในการใช้บริการง่ายขึ้น และไม่ต้องเสียเวลาให้ประชาชนเข้ามาทำแต่ละขั้นตอนนานจนเกินไป” (ศุภรัตติยา กันเดช, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“ดีครับทำให้ประชาชนรู้เกี่ยวกับแผนพัฒนาเมืองพัทยา” (ปิยะวัตร ชัยภูมิ, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย ยิ่งส่งเสริมและยกระดับงานบริการสู่เทคโนโลยีสารสนเทศ พัฒนาระบบการปรึกษาหารือที่มีประสิทธิภาพระหว่างรัฐ เอกชน และประชาชน จุดมุ่งหมายหลักคือการมีส่วนร่วมของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้ประโยชน์สูงสุด พัฒนาแอปพลิเคชันต่อยอดโครงการเพื่อรายงานปัญหาสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ในตรงจุดและรวดเร็วที่สุด” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“การเข้าถึงบริการผ่านระบบเทคโนโลยีของเมืองพัทยาเป็นทางที่ดีเป็นทางที่ให้ข้อมูลทางราชการเป็นการอำนวยความสะดวกการดำรงชีวิตและข้อมูลที่จำเป็นให้กับนักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่พัทยาได้สะดวกมากขึ้น อาทิเช่น line: @pattayaconnect เป็นทางเลือกในการให้ข้อมูลที่สะดวกให้แก่ประชาชน” (วริษฐา จินดากาญจน์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

จากบทสัมภาษณ์ที่ถูกกล่าวมาข้างต้นพบว่าแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) ให้ความสำคัญในเรื่องของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น กระตุ้นเศรษฐกิจในเมืองพัทยา เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน สามารถทำให้ประชาชนในเมืองพัทยามีรายได้และคุณภาพชีวิตดีขึ้น แต่การดำเนินงานของนโยบายยังไม่ค่อยมีความชัดเจน การส่งเสริมและยกระดับงานบริการผ่านระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริการที่ง่ายขึ้นอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวของเมืองพัทยายังไม่มีมากการพัฒนาในเรื่องนี้น้อย

ตารางที่ 23 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำนโยบายไปปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านประสิทธิภาพ

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความหมาย	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	จำนวน/ร้อยละ								
7. เมืองพัทยามีการดำเนินนโยบายอย่างเต็มที่และสำเร็จครบถ้วนทุกโครงการทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้	32/10.0	156/48.9	116/36.4	12/3.8	3/0.9	3.63	0.75	มาก	1
8. หน่วยงานของท่านดำเนินนโยบายโดยไม่ผิดพลาดที่จะนำไปสู่ความเสียหายต่อแผนงานและงบประมาณ	27/8.5	148/46.4	130/40.8	11/3.4	3/0.9	3.58	0.73	มาก	5
9. หน่วยงานของท่านมีการดำเนินตามแผนงานภายใต้การกำหนดเวลาและสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายตามที่ชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบ	29/9.1	159/49.8	112/35.1	15/4.7	4/1.3	3.61	0.76	มาก	4
10. หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินนโยบายได้มากกว่าแผนที่วางไว้ภายใต้งบประมาณเดิม	23/7.2	166/52.0	120/37.6	6/1.9	4/1.3	3.62	0.70	มาก	2
11. กิจกรรมและโครงการที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายได้ผลออกมาคุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้	24/7.5	160/50.2	123/38.6	9/2.8	3/0.9	3.61	0.71	มาก	3
รวม	-	-	-	-	-	3.61	0.73	มาก	-

จากตารางที่ 23 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมือง พัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิภาพ พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$)

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 5 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 7 เมืองพัทยามีการดำเนินนโยบายอย่างเต็มที่และสำเร็จครบถ้วน ทุกโครงการทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้ ($\bar{X} = 3.63$) ประเด็นข้อที่ 10 หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินนโยบายได้มากกว่าแผนที่วางไว้ภายใต้งบประมาณเดิม ($\bar{X} = 3.62$) ประเด็นข้อที่ 11 กิจกรรมและโครงการที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายได้ผลออกมาคุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้ ($\bar{X} = 3.61$) ประเด็นข้อที่ 9 หน่วยงานของท่านมีการดำเนินตามแผนงานภายใต้การกำหนดเวลาและสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายตามที่ชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบ ($\bar{X} = 3.61$) และประเด็นข้อที่ 8 หน่วยงานของท่านดำเนินนโยบายโดยไม่ผิดพลาดที่จะนำไปสู่ความเสียหายต่อแผนงานและงบประมาณ ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ ซึ่งตามผลจากการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาแล้วประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดกับต่ำสุด พบการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

“มีการดำเนินงานให้เป็นไปตามนโยบาย และมีการประเมินประสิทธิภาพได้ตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเป้าหมายเอาไว้” (เอกรัตน์ ลานทอง, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2566)

“ทำให้ประชาชนได้เห็นการดำเนินงานทุกขั้นตอน สามารถรับได้ว่าโครงการถึงขั้นตอนไหน” (ศุภรัตติยา กันเดช, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“ดีครับทำให้ประชาชนมีความรู้และทราบถึงงานดำเนินงานเกี่ยวกับแผนพัฒนาเมืองพัทยา” (ปิยะวัตร ชัยภูมิ, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“เห็นด้วย หากสำเร็จครบถ้วนทุกโครงการและทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้ ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างโปร่งใสและมีคุณภาพ อย่างไรก็ตามจุดมุ่งหมายหลักคือการมีส่วนร่วมและประชาชนได้รับผลประโยชน์สูงสุด” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“การดำเนินนโยบายอย่างเต็มที่และสำเร็จครบถ้วนทุกโครงการทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้ในด้านประสิทธิภาพถือว่าสูงสุดเพราะเห็นได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม” (วิรัชฐา จินดากาญจน์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“การดำเนินงานผิดพลาดมีน้อย ทำให้มีผลการประเมินสูง” (เอกรัตน์ ลานทอง, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2566)

“การดำเนินนโยบายโดยไม่มีผิดพลาดที่จะสร้างความเสียหายเป็นการทำงานที่ประชาชนต้องการอย่างแน่นอน เพราะจะได้ทำให้เกิดความรวดเร็วในการดำเนินการและไม่ส่งผลกระทบต่อให้กับแผนงานอื่น” (ศุภรัตติยา กันเดช, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“สามารถเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานได้รวดเร็วขึ้น” (ปิยะวัตร ชัยภูมิ, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“หากการดำเนินนโยบายเป็นไปตามเป้าหมายและมีการเสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการมีส่วนร่วม ในการวางแผนการพัฒนาเมืองและการผังเมือง พัฒนาศักยภาพในการจัดเก็บจัดการรายได้ให้เพียงพอต่อการบริหารเมือง และพัฒนาคุณภาพชีวิตการทำงานของบุคลากรในเมือง พยายามให้เกิดความสมดุล ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อแผนงานและงบประมาณได้เลย” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“การดำเนินงานของแต่ละโครงการจะต้องมีการวางแผนการทำงานและระยะเวลาการทำงานที่ละเอียดและครอบคลุมในแต่ละส่วนแต่ละหน่วยงานจะมีความรับผิดชอบของแต่ละส่วนอย่างชัดเจนการทำงานให้ไม่มีข้อผิดพลาด คือ การทำงานเป็นไปตามระบบและแบบแผนที่วางไว้ได้ตรงตามทุกจุดประสงค์และตรงตามที่ได้วางไว้ตั้งแต่แรกจึงจะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อแผนงานและงบประมาณที่ตั้งไว้” (วริษฐา จินดากาญจน์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

จากบทสัมภาษณ์ที่ถูกกล่าวมาข้างต้นพบว่าการดำเนินนโยบายอย่างเต็มที่และสำเร็จครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ และในทุกขั้นตอนการดำเนินการมีประชาชนคอยรับรู้และได้เห็นอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างโปร่งใสและมีคุณภาพ และที่สำคัญถือเป็นจุดที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง อีกทั้งจะต้องดำเนินนโยบายให้เป็นไปตามระบบและแผนงานที่ได้มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและบุคลากรตรงตามที่ได้วางไว้โดยไม่มีผิดพลาดที่จะสร้างความเสียหาย เป็นการทำงานที่ประชาชนต้องการอย่างแท้จริง และลดข้อผิดพลาดที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อโครงการ/กิจกรรมและงบประมาณที่ตั้งไว้

ตารางที่ 24 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำนโยบายไปปฏิบัติของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามด้านความยั่งยืน

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	SD	แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
	จำนวน/ร้อยละ								
12. นโยบายที่เปิดกว้างและบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน อาทิ มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน	32/10.0	160/50.2	104/32.6	20/6.3	3/0.9	3.62	0.78	มาก	3
13. นโยบายประสบความสำเร็จและสามารถจะเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชนในอนาคตได้อีก	32/10.0	163/51.1	107/33.5	14/4.4	3/0.9	3.65	0.75	มาก	1
14. นโยบายทำให้ชุมชนในปัจจุบันมีมาตรฐาน ยั่งยืน และน่าอยู่ ที่เสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน	28/8.8	168/52.7	105/32.9	13/4.1	5/1.6	3.63	0.76	มาก	2
15. นโยบายตอบสนองการแก้ปัญหาเดิมที่มีมานานและเกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ ได้อย่างตรงจุด	24/7.5	164/51.4	108/33.9	20/6.3	3/0.9	3.58	0.76	มาก	4
รวม	-	-	-	-	-	3.62	0.76	มาก	-

จากตารางที่ 24 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้านความยั่งยืน พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$)

และเมื่อพิจารณาในรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากมี 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ประเด็นข้อที่ 13 นโยบายประสบความสำเร็จและสามารถจะเป็นต้นแบบในการ

พัฒนาชุมชนในอนาคตได้อีก ($\bar{X} = 3.65$) ประเด็นข้อที่ 14 นโยบายทำให้ชุมชนในปัจจุบันมีมาตรฐาน ยั่งยืน และน่าอยู่ ที่เสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน ($\bar{X} = 3.63$) ประเด็นข้อที่ 12 นโยบายที่เปิดกว้างและบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน อาทิ มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ($\bar{X} = 3.62$) และประเด็นข้อที่ 15 นโยบายตอบสนองการแก้ปัญหาเดิมที่มีมานานและเกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ ได้อย่างตรงจุด ($\bar{X} = 3.58$) ตามลำดับ ซึ่งตามผลจากการวิเคราะห์เมื่อพิจารณาแล้วประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับสูงสุดกับต่ำสุด พบการสัมภาษณ์เชิงลึกดังนี้

“การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายและสอดคล้องกับแนวทาง NEO PATTAYA นำส่วนที่ประสบความสำเร็จและโครงการที่สร้างความยั่งยืนให้ประชาชนในชุมชนไปพัฒนาต่ออีกในโครงการแผนงานอื่น ๆ” (เอกรัตน์ ลานทอง, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2566)

“เป็นการดีที่สามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชนในอนาคตได้” (ศุภรัตติยา กันเดช, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“สามารถนำบางส่วนของนโยบายที่มีผลดีมาปรับคิดแก้ไขบางจุดที่ผิดพลาดให้ดียิ่งขึ้นต่อแผนงานการดำเนินนโยบายในอนาคตได้อีก” (ปิยะวัตร ชัยภูมิ, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“หากเป็นเรื่องต้นแบบในการพัฒนาชุมชนในอนาคตได้จำเป็นต้องเสริมสร้างศักยภาพการรองรับอย่างยั่งยืนของพืชมานานครสู่การเป็นเมืองน่าอยู่ของทุกคน โดยสร้างเสริมโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการพัฒนา และเติบโตของเมือง พัฒนาศักยภาพการรองรับปริมาณจราจรในอนาคต เสริมสร้างความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัย และสงบเรียบร้อยในทุก ๆ ด้าน พัฒนาความสามารถในการจัดการเรื่องมลพิษพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ และเสริมสร้างคุณภาพชีวิตประชากรอย่างต่อเนื่อง” (บุศลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“ตามแนวทาง NEO PATTAYA มีการตั้งแผนงานและโครงการเกี่ยวกับด้านการพัฒนาสังคมในระดับฐานรากจนถึงระดับสูงเป็นการวางแผนที่มีระบบและชัดเจนในแต่ละโครงการจึงถือได้ว่าแนวทางของ NEO PATTAYA สามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชนในอนาคตได้” (วิรัชฐา จินดากาญจน์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“การดำเนินงานยังอยู่ระหว่างการแก้ไขปัญหา หรือมีการแก้ปัญหาที่น้อยอยู่ซ้ำ ๆ ถึงแม้จะเป็นนโยบายหรือโครงการอื่นที่ต่างกัน จึงทำให้ประเด็นนี้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดอยู่” (เอกรัตน์ ลานทอง, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 31 มกราคม 2566)

“ในการแก้ปัญหาให้ดีขึ้นแต่มีการใช้รูปแบบโครงการ กิจกรรมที่ต่างกันออกไป เพื่อการก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนและนักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี แต่ปัญหานั้นต้องแก้ได้สำเร็จไม่ใช่เป็นการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้ผ่าน ๆ ไปตามคำสั่งของแผนงาน” (ศุภรัตติยา กันเดซ, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“ดีครับถ้านโยบายที่ต้องการแก่นั้นตรงตามความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริงจะได้แก้ไขปัญหาก็เร็วขึ้น” (ปิยะวัตร ชัยภูมิ, สำนักการช่าง, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“ถึงประเด็นเรื่องการแก้ปัญหาเดิมที่มีมานานและเกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ หากสามารถปฏิบัติได้ตามนโยบายดังกล่าวได้จริง ภายใต้กรอบวงเงินงบประมาณแบบบูรณาการโดยเพิ่มประสิทธิภาพ อาจส่งผลให้ปัญหาดังกล่าวหมดสิ้นไปได้” (บุคลากรไม่ระบุชื่อ, สำนักปลัดเมืองพัทยา, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

“การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นบ่อยและซ้ำ ๆ ในหลาย ๆ เหตุการณ์ที่มีการถูกแก้ไขตามแนวทาง NEO PATTAYA มีหลายประเด็นเช่น การจัดพื้นที่สำหรับจอดรถของแหลมบาลีฮายสำหรับนักท่องเที่ยวและผู้ให้บริการสาธารณะ และอีกประเด็นคือการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่ 5 ธันวาคม และพื้นที่พัทยาใต้ในการลดน้ำท่วมได้ในระยะเวลาที่รวดเร็ว” (วริษฐา จินดากาญจน์, สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ, สัมภาษณ์, 1 กุมภาพันธ์ 2566)

จากบทสัมภาษณ์ที่ถูกกล่าวมาข้างต้นพบว่า การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) ด้านการพัฒนาสังคมในระดับรากฐานจนถึงระดับสูง และด้านอื่น ๆ ได้มีการนำส่วนที่ประสบความสำเร็จและโครงการที่สร้างความยั่งยืนให้ประชาชนไปพัฒนาต่อในอีกโครงการหรือมีการนำบางส่วนของนโยบายที่ส่งผลดีมาปรับแก้ในจุดที่ผิดพลาดให้ดีขึ้นต่อแผนงานในอนาคต การดำเนินนโยบายให้แก้ปัญหาเดิมที่มีมานานได้อย่างตรงจุด อาทิเช่น การจัดพื้นที่สำหรับจอดรถ แก้ปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่พัทยาใต้ ภายใต้กรอบงบประมาณเดิมและในระยะเวลาที่รวดเร็ว แต่ในการแก้ปัญหาเดิมที่มีมานานและเกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ ควรแก้ปัญหานั้นแต่มีการใช้รูปแบบโครงการ/กิจกรรมที่ต่างกันออกไป เพื่อให้ปัญหานั้นได้อย่างแท้จริง

ผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 3

ผลการศึกษาประเด็นเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นผลมาจากผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานที่ 2 ในงานวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ตารางที่ 25 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ด้านความเพียงพอของทรัพยากร ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน และด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติโดยรวม กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย	ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบาย แผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ			ระดับ ความ สัมพันธ์
	Pearson Correlation	Sig. (2 - tailed)	ทิศทาง	
1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	0.523	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
2. ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ	0.744	0.000	เดียวกัน	สูง
3. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ	0.790	0.000	เดียวกัน	สูง
4. ด้านความเพียงพอของทรัพยากร	0.716	0.000	เดียวกัน	สูง
5. ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน	0.787	0.000	เดียวกัน	สูง
6. ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ	0.749	0.000	เดียวกัน	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 25 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ได้แก่ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ด้านความเพียงพอของทรัพยากร ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน และด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติโดยรวม

กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายโดยรวม แต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน โดยแต่ละปัจจัยมีระดับความสัมพันธ์ที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.790$) รองลงมา คือ ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.787$) ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.749$) ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.744$) ด้านความเพียงพอของทรัพยากร มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.716$) และด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.523$) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.1 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ไม่มีมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2 - tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ			
	Pearson Correlation	Sig. (2 - tailed)	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
1. วัตถุประสงค์ของนโยบายสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย	0.416	0.000	เดียวกัน	ต่ำ
2. นโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจนสามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้	0.448	0.000	เดียวกัน	ต่ำ
3. นโยบายมีความสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบัน	0.435	0.000	เดียวกัน	ต่ำ
4. นโยบายมีแผนงานที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน	0.471	0.000	เดียวกัน	ต่ำ
5. นโยบายมีความยืดหยุ่นในการดำเนินการปฏิบัติ	0.446	0.000	เดียวกัน	ต่ำ
ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายโดยรวม	0.523	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 26 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่า ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดย

มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสำคัญมากขึ้น จะมีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ที่เพิ่มขึ้นปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ในประเด็นวัตถุประสงค์ของนโยบายสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย นโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้ นโยบายมีความสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบัน นโยบายมีแผนงานที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน และนโยบายมีความยืดหยุ่นในการดำเนินการปฏิบัติ ทุกประเด็นมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า วัตถุประสงค์ของนโยบายสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย นโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้ นโยบายมีความสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบัน นโยบายมีแผนงานที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน และนโยบายมีความยืดหยุ่นในการดำเนินการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน โดยแต่ละประเด็นมีระดับความสัมพันธ์ที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ นโยบายมีแผนงานที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.471$) รองลงมา คือ นโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.448$) นโยบายมีความยืดหยุ่นในการดำเนินการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.446$) นโยบายมีความสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.435$) และวัตถุประสงค์ของนโยบายสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ ($r = 0.416$) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.2 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2 - tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 27 ตารางที่ 27 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ	ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบาย แผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ			
	Pearson Correlation	Sig. (2 - tailed)	ทิศทาง	ระดับ ความ สัมพันธ์
1. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านมีความเข้าใจในตัว นโยบาย และแผนการดำเนินการปฏิบัติเป็นอย่างดี	0.630	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
2. ในหน่วยงานมีการกระตุ้น กำกับ ติดตามผล การนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างใกล้ชิด	0.609	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
3. ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและ ผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด	0.625	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
4. ระดับของสายการบังคับบัญชา ไม่มีความซ้ำซ้อน ชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า	0.624	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
5. สมรรถนะและขนาดของหน่วยงานมีความ เพียงพอที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ	0.656	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติโดยรวม	0.744	0.000	เดียวกัน	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากร ปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่า ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีต่อ นโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ มีความสำคัญมากขึ้น จะมีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ที่เพิ่มขึ้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ในประเด็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านมีความเข้าใจในตัวนโยบาย และแผนการดำเนินการปฏิบัติเป็นอย่างดี ในหน่วยงานมีการกระตุ้น กำกับ ติดตามผลการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างใกล้ชิด ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ระดับของสายการบังคับบัญชา ไม่มีความซ้ำซ้อนชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า และสมรรถนะและขนาดของหน่วยงานมีความเพียงพอที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ ทุกประเด็นมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีความน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านมีความเข้าใจในตัวนโยบาย และแผนการดำเนินการปฏิบัติเป็นอย่างดี ในหน่วยงานมีการกระตุ้น กำกับ ติดตามผลการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างใกล้ชิด ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ระดับของสายการบังคับบัญชา ไม่มีความซ้ำซ้อนชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า และสมรรถนะและขนาดของหน่วยงานมีความเพียงพอที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน โดยแต่ละประเด็นมีระดับความสัมพันธ์ที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ สมรรถนะและขนาดของหน่วยงานมีความเพียงพอที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.656$) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านมีความเข้าใจในตัวนโยบาย และแผนการดำเนินการปฏิบัติเป็นอย่างดี มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

($r = 0.630$) ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.625$) ระดับของสายการบังคับบัญชา ไม่มีความซ้ำซ้อนชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.624$) และในหน่วยงานมีการกระตุ้น กำกับ ติดตามผลการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างใกล้ชิด มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.609$) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.3 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2 - tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 28 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ	ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ			
	Pearson Correlation	Sig. (2 - tailed)	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
1. หน่วยงานเปิดโอกาสให้ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานของแผนงาน	0.627	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
2. ท่านมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	0.646	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
3. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายในทุก ๆ ขั้นตอนการดำเนินนโยบาย	0.673	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
4. ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับในนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น	0.654	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
5. เมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนงานในการดำเนินนโยบายใหม่ ประชาชนสามารถปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี	0.694	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
6. ประชาชนในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความร่วมมือกับการทำงานตามกิจกรรม/โครงการของหน่วยงานท่านเป็นอย่างดี	0.682	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการโดยรวม	0.790	0.000	เดียวกัน	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากร ปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ มีความสำคัญมากขึ้น จะมีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ที่เพิ่มขึ้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ในประเด็นหน่วยงานเปิดโอกาสให้ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานของแผนงาน ท่านมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายในทุก ๆ ขั้นตอนการดำเนินนโยบาย ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น เมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนงานในการดำเนินนโยบายใหม่ ประชาชนสามารถปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี และประชาชนในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความร่วมมือกับการทำงานตามกิจกรรม/โครงการของหน่วยงานท่านเป็นอย่างดี ทุกประเด็นมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า หน่วยงานเปิดโอกาสให้ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานของแผนงาน ท่านมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายในทุก ๆ ขั้นตอนการดำเนินนโยบาย ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น เมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนงานในการดำเนินนโยบายใหม่ ประชาชนสามารถปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี และประชาชนในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความร่วมมือกับการทำงานตามกิจกรรม/โครงการของหน่วยงานท่านเป็นอย่างดี มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน โดยแต่ละประเด็นมีระดับความสัมพันธ์ที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนงานในการดำเนิน

นโยบายใหม่ ประชาชนสามารถปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.694$) รองลงมา คือ ประชาชนในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความร่วมมือกับการทำงานตามกิจกรรม/โครงการของ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.682$) มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายในทุก ๆ ขั้นตอนการดำเนินนโยบาย มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.673$) ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับในนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.654$) ท่านมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.646$) และหน่วยงานเปิดโอกาสให้ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานของแผนงาน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.627$) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.4 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านความเพียงพอของทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านความเพียงพอของทรัพยากร ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านความเพียงพอของทรัพยากร มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2 - tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 29

ตารางที่ 29 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านความเพียงพอของทรัพยากร กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ด้านความเพียงพอของทรัพยากร	ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ			
	Pearson Correlation	Sig. (2 - tailed)	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
1. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินนโยบาย	0.596	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
2. การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการตามนโยบายอย่างเพียงพอต่อความต้องการใช้	0.628	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
3. หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพียงพอที่อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานได้	0.617	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
4. หน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้เพื่อช่วยในการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติงานได้	0.608	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ด้านความเพียงพอของทรัพยากรโดยรวม	0.716	0.000	เดียวกัน	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านความเพียงพอของทรัพยากร กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่าด้านความเพียงพอของทรัพยากร มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านความเพียงพอของทรัพยากร มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการ

น่านโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านความเพียงพอของทรัพยากร มีความสำคัญมากขึ้น จะมีความคิดเห็นของบุคลากรในการน่านโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ที่เพิ่มขึ้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านความเพียงพอของทรัพยากร ในประเด็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินนโยบาย การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการตามนโยบายอย่างเพียงพอต่อความต้องการใช้ หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพียงพอที่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้ และหน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้เพื่อช่วยในการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติงานได้ ทุกประเด็นมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินนโยบาย การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการตามนโยบายอย่างเพียงพอต่อความต้องการใช้ หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพียงพอที่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้ และหน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้เพื่อช่วยในการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติงานได้ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการน่านโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน โดยแต่ละประเด็นมีระดับความสัมพันธ์ที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการตามนโยบายอย่างเพียงพอต่อความต้องการใช้ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.628$) รองลงมา คือ หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพียงพอที่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.617$) หน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้เพื่อช่วยในการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติงานได้ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.608$) และเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินนโยบาย มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.596$) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.5 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการน่านโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2 - tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 30 ตารางที่ 30 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน	ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ			
	Pearson Correlation	Sig. (2 - tailed)	ทิศทาง	ระดับความสัมพันธ์
1. รายละเอียดของงานที่ท่านได้รับผิดชอบมีการปิดประกาศหรือทำหนังสือที่เป็นอักษรมาชี้แจงชัดเจน	0.697	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
2. มีการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ	0.706	0.000	เดียวกัน	สูง
3. ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมีเพียงพอ ทันสมัย และเชื่อถือได้	0.697	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
4. เจ้าหน้าที่ที่มีความสามัคคีและสื่อสารทำงานร่วมกันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้	0.691	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน โดยรวม	0.787	0.000	เดียวกัน	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 30 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากร ปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่า ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน มีความสำคัญมากขึ้น จะมีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ที่เพิ่มขึ้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน ในประเด็นรายละเอียดของงานที่ท่านได้รับผิดชอบมีการปิดประกาศหรือทำหนังสือที่เป็นอักษรมาชี้แจงชัดเจน มีการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมีเพียงพอ ทันสมัย และเชื่อถือได้ และเจ้าหน้าที่มีความสามัคคีและสื่อสารทำงานร่วมกันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้ ทุกประเด็นมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า รายละเอียดของงานที่ท่านได้รับผิดชอบมีการปิดประกาศหรือทำหนังสือที่เป็นอักษรมาชี้แจงชัดเจน มีการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมีเพียงพอ ทันสมัย และเชื่อถือได้ และเจ้าหน้าที่มีความสามัคคีและสื่อสารทำงานร่วมกันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน โดยแต่ละประเด็นมีระดับความสัมพันธ์ที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ มีการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.706$) รองลงมา คือ รายละเอียดของงานที่ท่านได้รับผิดชอบมีการปิดประกาศหรือทำหนังสือที่เป็นอักษรมาชี้แจงชัดเจน กับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมีเพียงพอ ทันสมัย และเชื่อถือได้ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.697$) และเจ้าหน้าที่มีความสามัคคีและสื่อสารทำงานร่วมกันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.691$) ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2.6 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2 - tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 31

ตารางที่ 31 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยา ตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานนโยบาย	ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบาย แผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ			ระดับ ความ สัมพันธ์
	Pearson Correlation	Sig. (2 - tailed)	ทิศทาง	
1. หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมี ความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับ องค์กรภาครัฐส่วนอื่น ๆ เป็นอย่างดี	0.640	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
2. หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมี ความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับ ภาคเอกชนเป็นอย่างดี	0.672	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
3. มีการจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจใน วิธีการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะ มอบหมายให้ดำเนินงาน	0.637	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
4. การจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนิน นโยบายไปในทางเดียวกัน	0.666	0.000	เดียวกัน	ปานกลาง
ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ โดยรวม	0.749	0.000	เดียวกัน	สูง

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่าด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัย

ที่มีต้นนโยบาย ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากร ในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปใน ทิศทางเดียวกัน และความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีต่อ นโยบาย ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ มีความสำคัญมากขึ้น จะมีความคิดเห็นของบุคลากร ในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ที่เพิ่มขึ้นสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต้นนโยบาย ด้านการ สนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ ในประเด็นหน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความ ร่วมมือกับองค์กรภาครัฐส่วนอื่น ๆ เป็นอย่างดี หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดี และได้รับความร่วมมือกับภาคเอกชนเป็นอย่างดี มีการจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจในวิธีการปฏิบัติ กับเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมอบหมายให้ดำเนินงาน และการจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินนโยบายไปในทางเดียวกัน ทุกประเด็นมีค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่า น้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_1) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_2) หมายความว่า หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐส่วนอื่น ๆ เป็น อย่างดี หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับภาคเอกชนเป็นอย่างดี มีการจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจในวิธีการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมอบหมายให้ดำเนินงาน และการจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินนโยบายไปในทาง เดียวกัน มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตาม แนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน โดย แต่ละประเด็นมีระดับความสัมพันธ์ที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมี ความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับภาคเอกชนเป็นอย่างดี มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปาน กลาง ($r = 0.672$) รองลงมา คือ การจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วน สามารถดำเนินนโยบายไปในทางเดียวกัน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.666$) หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐส่วนอื่น ๆ เป็น อย่างดี มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.640$) และมีการจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจ ในวิธีการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมอบหมายให้ดำเนินงาน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.637$) ตามลำดับ

ผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์วิจัยข้อที่ 4

1. ด้านประสิทธิผล

ตารางที่ 32 ข้อเสนอแนะ และแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิผลเรียงตามลำดับจำนวนของผู้ที่เสนอแนะ

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะของบุคลากร	จำนวน (คน)
1	ควรมีการจัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายให้สำเร็จ	28
2	ควรมีโครงการ/กิจกรรมบางอย่างที่ปรากฏเด่นชัดขึ้นอย่างรวดเร็วภายหลังจากการดำเนินนโยบาย	23
3	ควรส่งเสริมให้มีทุกแผนงาน/โครงการสามารถขับเคลื่อนได้ให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินนโยบายที่เป็นรูปธรรม	21
4	ควรส่งเสริมให้ชุมชนมีผลิตภัณฑ์ในการนำเสนอให้หลากหลายขึ้น	17
5	ควรลดการจัดทำโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานเน้นเฉพาะที่จำเป็นจริง ๆ	16
6	ควรส่งเสริมกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้มากขึ้น	10

จากตารางที่ 32 บุคลากรต้องการให้มีการปรับปรุงด้านประสิทธิผล ในประเด็นเรื่อง เมืองพัทยาควรมีการจัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายให้สำเร็จ มากที่สุด รองลงมาคือ เมืองพัทยาควรมีโครงการ/กิจกรรมบางอย่างที่ปรากฏเด่นชัดขึ้นอย่างรวดเร็วภายหลังจากการดำเนินนโยบาย เมืองพัทยาควรส่งเสริมให้มีทุกแผนงาน/โครงการสามารถขับเคลื่อนได้ให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินนโยบายที่เป็นรูปธรรม เมืองพัทยาควรส่งเสริมให้ชุมชนมีผลิตภัณฑ์ในการนำเสนอให้หลากหลายขึ้น เมืองพัทยาคควรลดการจัดทำโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐานเน้นเฉพาะที่จำเป็นจริง ๆ และเมืองพัทยาควรส่งเสริมกิจกรรมบางอย่างที่ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้มากขึ้น ตามลำดับ

2. ด้านประสิทธิภาพ

ตารางที่ 33 ข้อเสนอแนะ และแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้านประสิทธิภาพเรียงตามลำดับจำนวนของผู้ที่เสนอแนะ

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะของบุคลากร	จำนวน (คน)
1	ควรที่จะมีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินการได้มากขึ้น	21
2	ควรมีการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับหรือที่อยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ และเกิดความเป็นธรรมกับประชาชนมากที่สุด	19
3	ส่วนใหญ่หน่วยงานยังขาดความเข้าใจในนโยบาย ซึ่งทำให้เป้าหมายยังไม่เด่นชัด การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงต่างคนต่างทำ โดยผู้บริหารยังไม่ได้วางกรอบการทำงานอย่างชัดเจน การขับเคลื่อนนโยบายจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	15
4	ควรมีการกำหนดระยะเวลาให้ครอบคลุมตลอดการดำเนินนโยบายที่จะสามารถทำให้บรรลุเป้าหมาย	11
5	ควรมีการบำรุงรักษาทรัพยากรที่ถูกสร้างขึ้นหรือสิ่งให้นำมาใช้ระหว่างการดำเนินนโยบายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน	8
6	ควรมีการวางกรอบแนวคิดของแต่ละหน่วยงาน เพื่อกำหนดแผนงาน/โครงการ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย	1

จากตารางที่ 33 บุคลากรต้องการให้มีการปรับปรุงด้านประสิทธิภาพ ในประเด็นเรื่องเมืองพัทยาควรที่จะมีความสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินการได้มากขึ้น มากที่สุด รองลงมาคือเมืองพัทยาควรมีการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับหรือที่อยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ และเกิดความเป็นธรรมกับประชาชนมากที่สุด เมืองพัทยาส่วนใหญ่หน่วยงานยังขาดความเข้าใจในนโยบาย ซึ่งทำให้เป้าหมายยังไม่เด่นชัด การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงต่างคนต่างทำ โดยผู้บริหารยังไม่ได้วางกรอบการทำงานอย่างชัดเจน การขับเคลื่อนนโยบายจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เมืองพัทยาควรมีการกำหนดระยะเวลาให้ครอบคลุมตลอดการดำเนินนโยบายที่จะสามารถทำให้บรรลุเป้าหมาย เมืองพัทยาควรมีการบำรุงรักษาทรัพยากรที่ถูกสร้างขึ้นหรือสิ่งให้นำมาใช้ระหว่างการดำเนินนโยบายเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน และเมืองพัทยาควรมีการวางกรอบแนวคิดของแต่ละหน่วยงาน เพื่อกำหนดแผนงาน/โครงการ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบาย ตามลำดับ

3. ด้านความยั่งยืน

ตารางที่ 34 ข้อเสนอแนะ และแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้านความยั่งยืนเรียงตามลำดับจำนวนของผู้ที่เสนอแนะ

ลำดับที่	ข้อเสนอแนะของบุคลากร	จำนวน (คน)
1	ควรส่งเสริมให้แผนงาน/โครงการของนโยบายมีรูปแบบใหม่ ๆ ที่สามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชน และเป็นนโยบายที่สร้างความสนใจและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างแท้จริง	17
2	ควรเน้นการจัดทำโครงการที่พัฒนาประชาชนและนักท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ อย่างสมดุลกันและมีความต่อเนื่องในการดำเนินนโยบาย	12
3	ควรมีการติดตามผลเพื่อหาส่วนที่ประสบความสำเร็จและสิ่งที่ทำให้เกิดความยั่งยืนแล้วนำมาปรับใช้กับนโยบายในอนาคต	8

จากตารางที่ 34 บุคลากรต้องการให้มีการปรับปรุงด้านความยั่งยืน ในประเด็นเรื่อง เมืองพัทยาศควรส่งเสริมให้แผนงาน/โครงการของนโยบายมีรูปแบบใหม่ ๆ ที่สามารถเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชน และเป็นนโยบายที่สร้างความสนใจและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างแท้จริง มากที่สุด รองลงมาคือ เมืองพัทยาศควรเน้นการจัดทำโครงการที่พัฒนาประชาชนและนักท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ อย่างสมดุลกันและมีความต่อเนื่องในการดำเนินนโยบาย และเมืองพัทยาศควรมีการติดตามผลเพื่อหาส่วนที่ประสบความสำเร็จและสิ่งที่ทำให้เกิดความยั่งยืนแล้วนำมาปรับใช้กับนโยบายในอนาคต ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลจากการศึกษาสมมติฐานที่ 1 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามข้อมูลส่วนบุคคลของบุคลากร

สมมติฐานที่ 1.1 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามเพศ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันตามเพศ

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามเพศ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน (Independent-Samples T-test) ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. (2 - tailed) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 35 ตารางที่ 35 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

เพศ	N	df	Mean	t	p
ชาย	177	317	3.55	-1.564	.119
หญิง	202		3.66		

จากตารางที่ 35 พบว่า บุคลากรที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 1.2 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามอายุ

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันตามอายุ

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามอายุ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไป

เปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Scheffe หรือ Bonferroni เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 36 ตารางที่ 36 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	3.586	1.195	3.248	.022*
ภายในกลุ่ม	315	115.933	.368		
รวม	318	119.519			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 36 พบว่า บุคลากรที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 37 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

อายุ	\bar{X}	ต่ำกว่า 21 – 30 ปี	31 – 40 ปี	41 – 50 ปี	51 - 61 ปีขึ้นไป
		3.29	3.31	3.23	2.85
ต่ำกว่า 21 – 30 ปี	3.80	-	.19	.25*	.28
31 – 40 ปี	3.60		-	.05	.08
41 – 50 ปี	3.54			-	.02
51 - 61 ปีขึ้นไป	3.52				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 37 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างอายุกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 คู่คือ

1. ระหว่างกลุ่มที่มีอายุต่ำกว่า 21 – 30 ปี กับ กลุ่มที่มีอายุ 41 – 50 ปี หมายความว่า บุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 21 – 30 ปี จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบาย แผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับดี มากกว่าบุคลากรที่มีอายุ 41 – 50 ปี

สมมติฐานที่ 1.3 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามระดับการศึกษา

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามระดับการศึกษา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Scheffe หรือ Bonferroni เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 38 ตารางที่ 38 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบาย แผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	2.975	.744	2.004	.094
ภายในกลุ่ม	314	116.544	.371		
รวม	318	119.519			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 38 พบว่า บุคลากรที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 1.4 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามรายได้ต่อเดือน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันตามรายได้ต่อเดือน

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามรายได้ต่อเดือน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Scheffe หรือ Bonferroni เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 39 ตารางที่ 39 ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	6.424	2.141	5.964	.001*
ภายในกลุ่ม	315	113.096	.359		
รวม	318	119.519			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 39 พบว่า บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

รายได้ต่อเดือน	\bar{X}	ไม่เกิน 10,001 บาท	10,001 – 20,000 บาท	20,001 – 30,000 บาท	31,001 บาทขึ้นไป
		3.47	3.76	3.47	3.49
ไม่เกิน 10,001 บาท	3.47	-	.28	.00	.01
10,001 – 20,000 บาท	3.76		-	.28*	.27
20,001 – 30,000 บาท	3.47			-	.01
31,001 บาทขึ้นไป	3.49				-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 40 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างรายได้ต่อเดือนกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 1 คู่คือ

1. ระหว่างกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท กับกลุ่มที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท หมายความว่า บุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือนต่ำกว่า 10,001 – 20,000 บาท จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับดีมากกว่าบุคลากรที่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 – 30,000 บาท

สมมติฐานที่ 1.5 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามตำแหน่ง

ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันตามตำแหน่ง

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามตำแหน่ง

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Scheffe หรือ Bonferroni เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 41

ตารางที่ 41 ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	11	5.230	.475	1.277	.236
ภายในกลุ่ม	307	114.289	.372		
รวม	318	119.519			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 41 พบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานที่ 1.6 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามหน่วยงาน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันตามหน่วยงาน

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามหน่วยงาน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Scheffe หรือ Bonferroni เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 42

ตารางที่ 42 ความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบาย
แผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	14	12.788	.913	2.602	.001*
ภายในกลุ่ม	304	106.732	.351		
รวม	318	119.519			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 42 พบว่า บุคลากรที่มีหน่วยงานต่างกัน มีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำ
นโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างหน่วยงานกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำ
นโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

หน่วยงาน	\bar{X}	สป.	สนค.	สนช.	สน.สส	สน.ยศ	สน.กศ.	สน.ชส	สน.สด	สน.ทส.	สน.พัสดุ	สน.กก	กจ.	นตภ.	มพย.กล	กจ.กม
สป.	3.24	-	.52*	.47	.65	.54*	.48	.05	.30	.45	.40	.35	.34	.19	.22	1.18
สนค.	3.76		-	.04	.13	.01	.03	.46	.21	.07	.11	.16	.17	.33	.30	.66
สนช.	3.71			-	.18	.06	.01	.41	.16	.02	.06	.11	.12	.28	.25	.71
สน.สส	3.90				-	.11	.16	.60	.34	.20	.25	.30	.30	.46	.43	.53
สน.ยศ	3.78					-	.05	.48	.23	.08	.13	.18	.19	.34	.31	.64
สน.กศ.	3.73						-	.43	.18	.03	.08	.13	.14	.29	.26	.70
สน.ชส	3.30							-	.25	.39	.35	.30	.29	.13	.16	1.13
สน.สด	3.55								-	.14	.09	.04	.04	.11	.08	.88
สน.ทส.	3.69									-	.04	.09	.10	.25	.23	.73
สน.พัสดุ	3.65										-	.05	.05	.21	.18	.78
สน.กก	3.60											-	.00	.16	.13	.83
กจ.	3.59												-	15	.12	.84
นตภ.	3.43													-	.02	.99
มพย.กล	3.46														-	.96
กจ.กม	4.43															-

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 43 เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ระหว่างหน่วยงานกับความคิดเห็นของ
บุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565)
ไปปฏิบัติ พบว่า คู่ที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 2 คู่คือ

1. ระหว่างกลุ่มที่อยู่หน่วยงานสำนักปลัดเมืองพัทยา กับกลุ่มที่อยู่หน่วยงานสำนักการคลัง หมายความว่า บุคลากรที่อยู่หน่วยงานสำนักการคลัง จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับดีมากกว่าบุคลากรที่อยู่หน่วยงานสำนักปลัดเมืองพัทยา

2. ระหว่างกลุ่มที่อยู่หน่วยงานสำนักปลัดเมืองพัทยา กับกลุ่มที่อยู่หน่วยงานสำนักยุทธศาสตร์ และงบประมาณ หมายความว่า บุคลากรที่อยู่หน่วยงานสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ จะมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับดีมากกว่าบุคลากรที่อยู่หน่วยงานสำนักปลัดเมืองพัทยา

สมมติฐานที่ 1.7 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามระยะเวลาในการทำงานเมืองพัทยา

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ ดังนี้

H_0 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันตามระยะเวลาในการทำงานเมืองพัทยา

H_1 : ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามระยะเวลาในการทำงานเมืองพัทยา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียวและการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธ

สมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparisons) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Scheffe หรือ Bonferroni เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ .05 ผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 44

ตารางที่ 44 ความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาในการทำงานเมืองพัทยากับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	2.289	.572	1.533	.192
ภายในกลุ่ม	314	117.230	.373		
รวม	318	119.519			

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 44 พบว่า บุคลากรที่มีระยะเวลาในการทำงานเมืองพัทยาต่างกัน มีความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาทามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่อง การนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565)
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ
4. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงผสมระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้บางออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 1 ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 319 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่ได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ตอน ประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนาและตัวแปรเชิงอนุมาน โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และในการทดสอบสมมติฐานใช้สถิติ T-Test สำหรับคุณลักษณะของประชากรที่แบ่งได้ 2 กลุ่ม และสถิติ ANOVA สำหรับคุณลักษณะของประชากรที่แบ่งได้ 3 กลุ่มขึ้นไป การวิเคราะห์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ใช้ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และกลุ่มที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลหลักบุคลากรในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี จำนวน 10 คน โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบเชิงลึกโดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ ที่ได้แบ่งออกเป็น 2 ชุด ซึ่งการนำเสนอผลการวิจัยมีหัวข้อ ดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

การอภิปรายผลการศึกษา

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

สรุปผลการศึกษา

จากข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 319 คน พบว่า บุคลากรของเมืองพัทยา ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.3 มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.3 โดยมากมีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 63.9 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.7 มีตำแหน่งเป็นพนักงานจ้างตามภารกิจ คิดเป็นร้อยละ 31.0 โดยปฏิบัติงานในหน่วยงานสำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 18.5 และมีระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยานานาน 1 – 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.4

จากการศึกษาสามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

ข้อค้นพบข้อที่ 1 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาดำเนินการตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$) ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$) ด้านความเพียงพอของทรัพยากร พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) และด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาดำเนินการตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) สูงสุด และต่ำสุดของแต่ละด้าน แสดงผลดังตารางที่ 45

ตารางที่ 45 แสดงอันดับความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) สูงสุด และต่ำสุดของแต่ละด้าน

ด้าน	ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด	ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย	นโยบายมีแผนงานที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน	นโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้
2. ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ	ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด	ระดับของสายการบังคับบัญชาไม่มีความซ้ำซ้อนชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า
3. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ	ท่านมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับในนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น
4. ด้านความเพียงพอของทรัพยากร	เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินนโยบาย	หน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้เพื่อช่วยในการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติงานได้
5. ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน	ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมีเพียงพอ และเชื่อถือได้	มีการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ
6. ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ	หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐส่วนอื่น ๆ เป็นอย่างดี	การจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วน สามารถดำเนินนโยบายไปในทางเดียวกัน

จากตารางที่ 45 มีการสัมภาษณ์บุคลากรได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกันโดยมีข้อสรุปว่า

“ปัจจุบันนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) มีนโยบายที่พัฒนาครอบคลุมในทุกด้าน และยังสอดคล้องกับระเบียบเศรษฐกิจภาคตะวันออก

(EEC) แต่โครงการ/กิจกรรม มีการขับเคลื่อนที่เป็นรูปธรรมในการนำไปปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างแท้จริงที่ไม่ชัดเจน เป้าหมายที่ขาดความยืดหยุ่นเพื่อรับมือกับสถานการณ์ที่อาจมีเข้ามาอย่างกะทันหัน และตัวชี้วัดที่ยังขาดความชัดเจนไม่สามารถวัดได้จริงเพื่อให้การดำเนินนโยบายประสบความสำเร็จ”

“การที่ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานมีความตั้งใจ คอยกระตุ้น กำกับดูแล และติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด ทำให้บุคลากรเกิดความรู้สึกที่ดีต่อองค์กร โดยบุคลากรจะมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ และทุ่มเทในการดำเนินงานส่งผลให้เกิดประโยชน์ต่อนโยบายมากยิ่งขึ้น แต่เนื่องด้วยเมืองพัทยามีข้อจำกัดหลายอย่าง อำนวยหน้าที่ การขาดเสถียรภาพในการบริหารจัดการ ไม่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะดำเนินการ สายบังคับบัญชาที่หลากหลายชั้นเกิดความวุ่นวาย ภารกิจของแต่ละหน่วยงานซ้ำซ้อนกัน ทำให้การดำเนินงานเกิดความล่าช้า สับสน และเกิดการเกี่ยวงานกัน”

“การที่ทำงานที่ได้รับมอบหมายด้วยความเต็มใจที่ตรงกับความถนัดและหน่วยงานของตนเอง จะทำให้ผลงานนั้นออกมาดีเสมอและเกิดความสุขในการทำงานที่ได้รับผิดชอบ บุคลากรทุกคนทำงานเพื่อประชาชนโดยเน้นประโยชน์ของส่วนร่วมและให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นให้เมืองพัทยาพัฒนามากยิ่งขึ้นไป และที่สำคัญควรให้ประชาชนได้รับรู้ อย่างการลงพื้นที่ ลงแจ้งหรือตีตประกาศให้ชัดเจน และให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย แสดงโครงการ/กิจกรรมให้ประชาชนทราบถึงข้อดีข้อเสียไปพร้อม ๆ กับการทำงานของบุคลากรเพื่อจะได้แก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด”

“เมืองพัทยาเป็นองค์กรขนาดใหญ่ที่มีบุคลากรจำนวนมากเพียงพอต่อความต้องการ และบุคลากรมีความรู้ความสามารถ และสร้างความเข้าใจในการดำเนินงานโดยมีการจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อดำเนินงานอยู่เสมอทำให้ลดปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานได้น้อยลง แต่ในบางครั้งบุคลากรที่เข้าร่วมนำนโยบายไปปฏิบัติขาดความสามารถเนื่องจากระบบหรือตัวชี้วัดในการเข้าร่วมไม่มีความชัดเจน และปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานก็ต้องพบกับปัญหาความไม่เสถียรภาพของอุปกรณ์หรือระบบเว็บไซต์ บุคลากรขาดความรู้เรื่องทางเทคโนโลยีจึงจำเป็นต้องมีการจ้าง Outsource มาบริหารจัดการทำให้มีงบประมาณที่เพิ่มขึ้น และการมีบุคลากรมาช่วยบริหารเรื่องนี้ส่งผลให้บุคลากรและประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้นสร้างความรวดเร็วในการทำงานบางขั้นตอน”

“ข้อมูลข่าวสารมีความจำเป็นมากในการดำเนินนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย เมืองพัทยามีการติดต่อสื่อสารกับหลาย ๆ หน่วยงานโดยการประชุมเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานเสมอ เพื่อให้ได้รับข้อมูลจากการลงพื้นที่ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจริงและข้อมูลเหล่านั้นจะต้องมีความน่าเชื่อถือได้ และที่สำคัญจะมีการแจ้งรายละเอียดของงานให้กับบุคลากรที่ดำเนินงานร่วมกันทราบทุก

ครั้งภายหลังการตัดสินใจเป็นสิ่งจำเป็น เพราะทุกคนจะได้มองแนวโน้มความเห็นที่ตรงกันของทุกฝ่าย ทั้งประชาชนและบุคลากรเตรียมที่จะรับมือกับสิ่งที่เกิดขึ้นและแก้ไขได้ทัน รับรู้รายละเอียดของงาน ครบถ้วนว่าควรจะปฏิบัติงานในขั้นตอนไหนต่อไป แต่ในการแจ้งรายละเอียดของงานบางครั้งมีการ แจ้งไม่ครอบคลุมทุกฝ่ายงาน อาจส่งผลให้การดำเนินงานในขั้นต่อ ๆ ไปอาจเกิดความล่าช้า”

“เมืองพัทยายังมีการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อหน่วยงานหลาย ๆ ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้ง บุคลากร ประชาชน และนักท่องเที่ยว จะทำให้ได้รับการร่วมมือในการดำเนินนโยบายด้วยการอาศัย ความเข้าใจหรือข้อตกลงร่วมกัน มีกำลังความคิด วิธีการ เทคนิค และระดมทรัพยากรเพื่อนำมา สนับสนุนแผนงานหรือโครงการเพื่อให้งานลุล่วง และนโยบายที่ดีด้วย แต่การได้รับการ สนับสนุนจากหลายหน่วยงานจะเกิดความผิดพลาดหรือข้อขัดแย้งในการปฏิบัติงานควรมีการฟังพากัน ในระดับที่เหมาะสม เนื่องจากหน่วยงานบางหน่วยมีวัฒนธรรมองค์กรที่แตกต่างกัน การจัดทำคู่มือ ปฏิบัติหรือกำหนดขอบเขตของงานที่ได้รับมอบหมายให้ชัดเจนจึงมีความจำเป็นเพื่อสร้างความเข้าใจ กันยิ่งขึ้นเพื่อให้ต้องดำเนินนโยบายไปในทิศทางเดียวกัน อีกทั้งยังทำในหน่วยงานนั้นมีการปฏิบัติงาน ได้อย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานเดียวกัน”

ข้อค้นพบข้อที่ 2 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ผลการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรในการนำ นโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยามาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ด้าน ประสิทธิภาพ พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$) ด้าน ประสิทธิภาพ พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) และด้านความ ยั่งยืน พบว่า โดยภาพรวมบุคลากรมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ของระดับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยามาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ สูงสุด และต่ำสุดของแต่ละด้าน แสดงผลดังตารางที่ 46

ตารางที่ 46 อันดับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ สูงสุด และต่ำสุดของแต่ละด้าน

ด้าน	ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด	ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
1. ด้านประสิทธิผล	กิจกรรมพัฒนาให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวและมีบริการหลายรูปแบบเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นผลมาจากการดำเนินนโยบาย	นโยบายทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของเมืองพัทยาได้ง่ายขึ้น
2. ด้านประสิทธิภาพ	เมืองพัทยามีการดำเนินนโยบายอย่างเต็มที่และสำเร็จครบถ้วนทุกโครงการทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้	หน่วยงานของท่านดำเนินนโยบายโดยไม่ผิดพลาดที่จะนำไปสู่ความเสียหายต่อแผนงานและงบประมาณ
3. ด้านความยั่งยืน	นโยบายประสบความสำเร็จและสามารถจะเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชนในอนาคตได้อีก	นโยบายตอบสนองการแก้ปัญหาเดิมที่มีมานานและเกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ ได้อย่างตรงจุด

จากตารางที่ 46 มีการสัมภาษณ์บุคลากรได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกันโดยมีข้อสรุปว่า

“แผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) ให้ความสำคัญในเรื่องของกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น กระตุ้นเศรษฐกิจในเมืองพัทยา เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน สามารถทำให้ประชาชนในเมืองพัทยามีรายได้และคุณภาพชีวิตดีขึ้น แต่การดำเนินงานของนโยบายยังไม่ค่อยมีความชัดเจน การส่งเสริมและยกระดับงานบริการผ่านระบบเทคโนโลยีเพื่อการบริการที่ง่ายขึ้นอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนและนักท่องเที่ยวของเมืองพัทยายังไม่มีมาการพัฒนาในเรื่องนี้น้อย”

“มีการดำเนินนโยบายอย่างเต็มที่และสำเร็จครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ และในทุกขั้นตอนการดำเนินการมีประชาชนคอยรับรู้และได้เห็นอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่อย่างโปร่งใสและมีคุณภาพ และที่สำคัญถือเป็นจุดที่ประชาชนได้มีส่วนร่วมอย่างแท้จริง อีกทั้งจะต้องดำเนินนโยบายให้เป็นไปตามระบบและแผนงานที่ได้มาจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและบุคลากรตรงตามที่วางไว้โดยไม่มีความผิดพลาดที่จะสร้างความเสียหาย เป็นการ

ดำเนินงานที่ประชาชนต้องการอย่างแท้จริง และลดข้อผิดพลาดที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อโครงการ/กิจกรรมและงบประมาณที่ตั้งไว้”

“การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) ด้านการพัฒนาสังคมในระดับรากฐานจนถึงระดับสูง และด้านอื่น ๆ ได้มีการนำส่วนที่ประสบความสำเร็จและโครงการที่สร้างความยั่งยืนให้ประชาชนไปพัฒนาต่อในอีกโครงการหรือมีการนำบางส่วนของนโยบายที่ส่งผลดีมาปรับแก้ในจุดที่ผิดพลาดให้ดีขึ้นต่อแผนงานในอนาคต การดำเนินนโยบายให้แก่ปัญหาเดิมที่มีมานานได้อย่างตรงจุด อาทิเช่น การจัดพื้นที่สำหรับจอดรถ แก้ปัญหาน้ำท่วมในพื้นที่พัทยาใต้ภายใต้กรอบงบประมาณเดิมและในระยะเวลาที่รวดเร็ว แต่ในการแก้ปัญหาเดิมที่มีมานานและเกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ ควรแก้ปัญหาที่ต้นตอแต่มีการใช้รูปแบบโครงการ/กิจกรรมที่ต่างกันไป เพื่อให้แก้ปัญหานั้นได้อย่างแท้จริง”

ข้อค้นพบข้อที่ 3 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ผลการสำรวจปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผลมาจากการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีต่อนโยบายโดยรวมมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ดังนี้

1. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์กับการประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับปานกลาง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานนโยบายด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสำคัญมากขึ้น จะมีการประเมินผลนโยบายที่เพิ่มขึ้นปานกลาง

2. ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานนโยบายด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติมีความสำคัญมากขึ้น จะมีการประเมินผลนโยบายที่เพิ่มขึ้นสูง

3. ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ มีความสัมพันธ์กับการประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการมีความสำคัญมากขึ้น จะมีการประเมินผลนโยบายที่เพิ่มขึ้นสูง

4. ด้านความเพียงพอของทรัพยากร มีความสัมพันธ์กับการประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานนโยบายด้านความเพียงพอของทรัพยากร มีความสำคัญมากขึ้น จะมีการประเมินผลนโยบายที่เพิ่มขึ้นสูง

5. ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน มีความสัมพันธ์กับการประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานนโยบายด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานมีความสำคัญมากขึ้น จะมีการประเมินผลนโยบายที่เพิ่มขึ้นสูง

6. ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง กล่าวคือ เมื่อบุคลากรมีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานนโยบายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติมีความสำคัญมากขึ้น จะมีการประเมินผลนโยบายที่เพิ่มขึ้นสูง

จากที่กล่าวมาผลทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายโดยรวม แต่ละด้านมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีทิศทางความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกัน โดยแต่ละปัจจัยมีระดับความสัมพันธ์ที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.790$) รองลงมา คือ ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.787$) ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.749$) ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.744$) ด้านความเพียงพอของทรัพยากร มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง ($r = 0.716$) และด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.523$) ตามลำดับ

ข้อค้นพบข้อที่ 4 ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ผลการสำรวจข้อเสนอแนะและแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ บุคลากรต้องการให้มีการปรับปรุงด้านประสิทธิผลในประเด็นเรื่อง เมือง

พัทยาควรมีการจัดการประชุมรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียในทุกภาคส่วนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินนโยบายให้บรรลุผลสำเร็จมากยิ่งขึ้น ด้านประสิทธิภาพในประเด็นเรื่อง เมืองพัทยาควรถือ จะมีความสามารถในการตัดสินใจ อีสาระการดำเนินนโยบายได้มากขึ้น และด้านความยั่งยืนในประเด็น เรื่อง เมืองพัทยาควรถูกส่งเสริมให้แผนงาน/โครงการของนโยบายมีรูปแบบใหม่ ๆ ที่สามารถเป็นต้นแบบ ในการพัฒนาชุมชน และเป็นนโยบายที่สร้างความสนใจและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างแท้จริง

ข้อค้นพบจากผลการทดสอบสมมติฐาน สรุปตารางที่ 47

ตารางที่ 47 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
1. ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามเพศ	ปฏิเสธสมมติฐาน งานวิจัย
2. ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามอายุ	ยอมรับสมมติฐาน งานวิจัย
3. ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามระดับการศึกษา	ปฏิเสธสมมติฐาน งานวิจัย
4. ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามรายได้ต่อเดือน	ยอมรับสมมติฐาน งานวิจัย
5. ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามตำแหน่ง	ปฏิเสธสมมติฐาน งานวิจัย
6. ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามหน่วยงาน	ยอมรับสมมติฐาน งานวิจัย
7. ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ แตกต่างกันตามระยะเวลาในการทำงานเมืองพัทยา	ปฏิเสธสมมติฐาน งานวิจัย

ตารางที่ 47 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
8. ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	ยอมรับสมมติฐาน งานวิจัย
9. ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	ยอมรับสมมติฐาน งานวิจัย
10. ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	ยอมรับสมมติฐาน งานวิจัย
11. ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านความเพียงพอของทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	ยอมรับสมมติฐาน งานวิจัย
12. ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงานมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	ยอมรับสมมติฐาน งานวิจัย
13. ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ	ยอมรับสมมติฐาน งานวิจัย

การอภิปรายผลการศึกษา

จากผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ในงานวิจัยเรื่องการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ สามารถอภิปรายผลเปรียบเทียบและอ้างอิงข้อค้นหาที่ได้จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากองค์ความรู้เดิมจากเนื้อหาบทที่ 2 ดังนี้

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565)

ผลจากการศึกษาที่ว่าความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีต่อนโยบายของบุคลากรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมในรายด้านจำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ด้านความเพียงพอของทรัพยากร ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน และด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ ทุกด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก บุคลากรของเมืองพัทยามองเห็นว่าปัจจัยเหล่านี้สำคัญต่อการดำเนินนโยบายในการนำไปใช้ในการวางแผนหรือการดำเนินงานเพื่อให้นโยบายออกมาประสบความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นนโยบายจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวจำเป็นต้องมีการสร้างความชัดเจนที่สามารถวัดได้และมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติก็จะทำให้บุคลากรทำงานได้ง่ายขึ้น แผนงานที่ขับเคลื่อนโครงการ/กิจกรรม มีความชัดเจนและยืดหยุ่นที่รับมือหรือป้องกันกับสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบันหรืออาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต หน่วยงานที่มีบุคลากรมีคุณภาพปฏิบัติงานด้วยความกระตือรือร้น โครงสร้างและระดับสายการบังคับบัญชาไม่ซับซ้อน ความสามารถของผู้บังคับบัญชา การสร้างความรู้สึกร่วมกันมีความสำคัญและการมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของนโยบายให้กับบุคลากรกับประชาชนเป็นผู้ที่นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้ที่ได้รับประโยชน์ ด้วยการเปิดโอกาสรับฟังความคิดเห็น ถือได้ว่าเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบาย จะส่งผลให้บุคลากรเต็มใจในการทำงาน ประชาชนก็จะยอมรับ เข้าใจ และปรับตัวให้เข้ากับนโยบายที่ได้มาจากการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน และอยากเข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานกับบุคลากรมากขึ้น ต้องมีการได้รับการสนับสนุนทางด้านงบประมาณ อัตราค่าจ้างคนและทรัพยากรที่เพียงพอสำหรับใช้ตลอดในการดำเนินนโยบาย ความสามารถในการติดต่อสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลของการดำเนินงานที่มีการตัดสินใจไม่ว่าจะเป็นการใช้คำพูดสื่อสารระหว่างบุคลากรด้วยกันเองหรือแจ้งเป็นตัวอักษรผ่านรูปแบบการประกาศหรือหนังสือที่ชัดเจน จะส่งผลให้ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างองค์กรได้เป็นอย่างดี การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่ปฏิบัติในหลาย ๆ ระดับรวมไปถึงภาคเอกชนมีความสำคัญมาก แต่ต้องคำนึงถึงระดับความสัมพันธ์และ

ความแตกต่างของแต่ละหน่วยงาน จึงต้องการจัดอบรมหรือทำคู่มือเพื่อให้ยอมรับและเต็มใจปฏิบัติตามแผนงานที่ถูกลงไว้ ดังนั้นบุคลากรจึงคิดว่าปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการดำเนินนโยบายเป็นอย่างมาก ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน กฤษณ์รักชาติเจริญ และคณะ, 2559) ที่กล่าวว่า ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติ มีปัจจัยอยู่หลายประการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ อย่างปัจจัยมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ปัจจัยแรกของความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ คือ ถ้าผู้ปฏิบัติไม่ทราบแน่ชัดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของนโยบายไม่ชัดเจนย่อมเป็นปัญหาและอุปสรรค แต่หากกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ชัดเจนหรือมากเกินไปก็อาจจะเกิดความไม่ยืดหยุ่นในการปฏิบัติเท่าที่ควร ปัจจัยการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ เป็นการบริหารงานที่ยึดหลักการมีส่วนร่วมอาจเรียกว่าการบริหารงานแบบประชาธิปไตย การมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการมีหลายระดับ ขึ้นอยู่กับลักษณะงาน การเปิดโอกาสเช่นนี้จะทำให้เกิดประสิทธิผลในการนำนโยบายไปปฏิบัติและเกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ขึ้นได้ง่าย ปัจจัยการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน การติดต่อสื่อสารนั้นมีความสำคัญคือ ช่วยให้การสั่งงานต่าง ๆ และรับข่าวสารเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และช่วยเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างกันหรือระหว่างหน่วยงานได้เป็นอย่างดี ปัจจัยการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวนและความารถของบุคลากรที่รับผิดชอบ ระดับของการควบคุมตามลำดับชั้นหลักการบังคับบัญชาในหน่วยงาน ปัจจัยการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ ซึ่งถือว่ามีสำคัญยิ่งในการนำนโยบายไปปฏิบัติ หากทิศทางของการสนับสนุนเป็นลักษณะที่ได้รับความนิยมรับและเต็มใจปฏิบัติตามนโยบายย่อมสำเร็จได้ง่าย สอดคล้องกับแนวคิดของศุภชัย ยาวะประภาส (2548) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้การนำนโยบายสาธารณะประสบความสำเร็จ ปัจจัยวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดขึ้นต้องมีตัวชี้วัดแสดงให้เห็นถึงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการนำไปสู่ความสำเร็จ ปัจจัยความเพียงพอของทรัพยากร นโยบายที่ประสบความสำเร็จจะต้องได้รับการสนับสนุนทางทรัพยากรทางการเงินและกำลังคนอย่างเต็มที่ มิฉะนั้นนโยบายนั้นจะปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ปัจจัยลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ จะส่งผลอย่างมากต่อความสำเร็จควรให้ความสำคัญกับประเภทของหน่วยงานแรงผลักดันต่าง ๆ การเปิดโอกาส และความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในหน่วยงานโครงสร้างและลำดับการบังคับบัญชากับผู้ใต้การบังคับบัญชา สอดคล้องกับงานวิจัยของศิรินันท์ หล่อตระกูล และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ การวิจัยนี้พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมภายนอก (การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี) ด้านการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านมาตรการการควบคุมประเมินผล ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ และ

ด้านสมรรถนะขององค์กร ในทุกด้านอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร เพ็งจันทร์ และคณะ (2564) ศึกษาเรื่อง การติดตาม ประเมินผล และค้นหาแนวทางเพื่อพัฒนาเมืองสมุทร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 15 คนของผู้ดำเนินการจำนวน 26 โครงการจากเก็บข้อมูลด้วย แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ พบว่า ปัจจัยแห่งความสำเร็จผู้รับผิดชอบจะต้องมีความเข้าใจ สถานการณ์ปัญหาและศึกษาข้อมูลพื้นฐานก่อนดำเนินโครงการมากที่สุด โครงการได้รับการสนับสนุน จากภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องรองลงมา และการมีความรู้ความเข้าใจรายละเอียดของโครงการที่ รับผิดชอบอันดับสามข้อเสนอแนะของโครงการคือ การมีข้อมูลกลาง ทีมงานส่วนกลาง ร่วมกัน การ สร้างการรับรู้วงกว้างและเครือข่าย ปัจจัยพวกนี้จึงจำเป็นต่อการประเมินผลการดำเนินโครงการ และ สอดคล้องกับงานวิจัยของชัยมงคล สุพรรณอินทร์ และสุพิศ บุญลาภ (2565) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผล ต่อการดำเนินนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ในจังหวัด สมุทรปราการ พบว่า ผลลัพธ์ของการดำเนินนโยบายด้านผู้สูงอายุในจังหวัดสมุทรปราการ โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.73) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในจังหวัดสมุทรปราการ ได้แก่ ปัจจัยด้าน ทรัพยากรขององค์กร ด้านภาคีเครือข่ายความร่วมมือ ด้านการสนับสนุนจากนักการเมือง กลุ่ม ผลประโยชน์และบุคคลสำคัญ ด้านเงื่อนไขด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม และด้านการนำนโยบาย ไปปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ ผลการวิจัยนี้ จึงเสนอว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้บริหาร ท้องถิ่นควรให้ความสำคัญและพัฒนาทรัพยากรภายในองค์กรให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างระบบและกลไก เพื่อส่งเสริมให้ภาคประชาชน และภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายร่วมกับภาครัฐใน ระดับท้องถิ่น

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรในการนำ นโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ผลจากการศึกษาที่ว่าความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยา ตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า การนำนโยบาย ไป ปฏิบัติของบุคลากรเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี โดยรวมในรายด้านจำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้าน ประสิทธิภาพ ด้านประสิทธิภาพ และด้านความยั่งยืน ทุกด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยมองว่าสาเหตุที่ทำให้แผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) อยู่ในระดับนี้ได้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะ นโยบายนี้เป็นฐานการพัฒนาที่มั่นคงมีเป้าหมายยกระดับมีกรอบ แนวคิดการพัฒนาเมืองพัทยาสู่ “เมืองท่องเที่ยวโฉมใหม่” ตามนโยบายต้องการให้เมืองพัทยาได้รับ การพัฒนาครอบคลุมทุกด้านอย่างทันสมัย ทันโลก ทันเหตุการณ์ สร้างเมืองและบริการด้านการ ท่องเที่ยว ให้โอกาสในการมีชีวิตที่ดีกับทุกคน ส่งเสริมการที่มีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ยกกระดับงาน

บริการสู่เทคโนโลยีสารสนเทศ เมืองที่สะอาดสภาพแวดล้อมดี และสร้างให้ผู้คนสามารถอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขและภายใต้ความหลากหลายทางวัฒนธรรม และนโยบายสามารถได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนจากหลายภาคส่วนเนื่องจากมีความสอดคล้องกับแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561–2580 ที่ต้องการให้ประเทศเกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นไปตามนโยบายไทยแลนด์ 4.0 นโยบายการพัฒนาโครงการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor : EEC) และยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองพัทยา พ.ศ. 2563–2565 ที่เน้นพัฒนาเมืองนำอยู่และยั่งยืนครอบคลุมในทุกด้าน เสริมสร้างขีดความสามารถของเมืองพัทยา พัฒนาศักยภาพและคุณภาพของประชากร ความเชื่อมโยงของแต่ละนโยบายจะนำไปสู่แนวทางเพื่อการพัฒนาที่ให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกันได้ง่ายขึ้น โครงการที่ประสบความสำเร็จ อาทิ การจัดการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างที่จอดรถให้นักท่องเที่ยว ขยายหรือปรับปรุงภูมิทัศน์ที่ทำให้สภาพแวดล้อมดีขึ้น ปัญหาน้ำท่วมพื้นที่พัทยาใต้ที่เป็นปัญหาเดิม ๆ ซ้ำ บุคลากรมองว่าการประเมินผลนโยบายที่ประสบความสำเร็จหรืออาจล้มเหลวขึ้นอยู่กับหลายอย่างที่เป็นตัวชี้วัด อยางในด้านประสิทธิผลที่มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับหนึ่ง แสดงถึงนโยบายมีขอบเขตที่ตั้งไว้ได้ครอบคลุมทั้งเรื่องเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และการบริหาร วัตถุประสงค์ของเป้าหมายเหล่านี้ทำขึ้นเพื่อตัวประชาชนและนักท่องเที่ยวตรงตามความต้องการ ด้านประสิทธิผลมีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับสาม สร้างความคุ้มค่าและการใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินนโยบายการ และป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดในการดำเนินงานทุกขั้นตอนในการใช้ทรัพยากร คน เวลา และงบประมาณ แต่ในส่วนนี้ตัวของงบประมาณและระยะเวลาอาจมีผิดพลาดไปจากแผนงานเดิมในบางกิจกรรม และด้านความยั่งยืนมีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับสอง นโยบายสามารถขยายต่อพัฒนาไปในโครงการอื่น ๆ เนื่องด้วยการดึงส่วนที่ประสบความสำเร็จในบางโครงการมาเป็นต้นแบบ แต่อยู่ในรูปแบบของโครงการใหม่ สร้างการรับรู้และการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียในผลประโยชน์ของนโยบายนี้เพื่อการแก้ปัญหาได้ตรงจุด และตอบสนองประชาชนอย่างแท้จริง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Dunn (1997 อ้างถึงใน กุลธน ธนาพงศธร, 2546) ที่กล่าวว่า เกณฑ์ในการประเมินผลนโยบายได้เสนอให้ใช้หลักเกณฑ์เดียวกันกับการตัดสินใจแก้ไขปัญหานโยบาย ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ขอบเขตของการที่นโยบายได้รับผลประโยชน์ต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งการได้รับผลประโยชน์ข้างเคียงอื่น ๆ ที่ไม่ได้คาดผลได้อีกด้วย ดังนั้นการพิจารณาว่าผลของนโยบายนั้นบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เพียงไร จึงพิจารณาจากตัววัดที่ออกมาในรูปของหน่วยสินค้า ผู้รับบริการ ในรูปของจำนวนเงิน หรือตัวเลข ประสิทธิภาพ (Efficiency) ประสิทธิภาพที่เกิดขึ้นตามจำนวนทรัพยากรหรือค่าใช้จ่ายที่ได้กำหนดขึ้นไว้ก่อนหรือเป็นประสิทธิภาพที่เกิดจากความพยายามที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายเท่าที่ทรัพยากรมีอยู่ เป็นไปตามรูปแบบ ระบบและโครงสร้างของหน่วยงานซึ่งอาจเป็นประสิทธิภาพบริสุทธิ์หรือประสิทธิภาพผสมก็ได้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของกุลธน

ธนาพงศธร (2546) ที่กล่าวว่า การใช้เกณฑ์ในการประเมินนโยบายนั้น มิได้หมายความว่าจำเป็นต้องใช้เกณฑ์ทุกเกณฑ์ให้ครบถ้วนจึงจะทำการประเมินนโยบายได้ ในทางปฏิบัติมักจะใช้เกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเป็นหลัก เพื่อแสดงให้เห็นถึงจุดเน้นหนักหรือเพื่อแสดงให้เห็นว่า การประเมินนโยบายนั้นให้ความสำคัญในเรื่องใด ถ้าหากนโยบายสาธารณะใดสามารถใช้เกณฑ์การประเมินได้ทุกเกณฑ์ย่อมแสดงว่านโยบายสาธารณะนั้นมีคุณค่ายิ่ง ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอนุรัตน์ อนันทนาธร (2562) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนไปสู่การปฏิบัติ ที่พบว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรสำนักงานพัฒนาชุมชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อผลของความสำเร็จของการดำเนินงานนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนไปสู่การปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ปัจจัย โดยสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านประสิทธิผล (การบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์) ($\bar{X} = 3.97$) รองลงมาคือด้านประสิทธิภาพ (ความคุ้มค่า) ($\bar{X} = 3.87$) และด้านความยั่งยืนและการขยายต่อนโยบาย ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของรำไพ แสงนิกุล (2559) ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ที่พบว่า ระดับความคิดเห็นผลการประเมินด้านประสิทธิผล โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โรงเรียนจัดกิจกรรมโครงการได้อย่างมีคุณภาพ ผลการประเมินด้านความยั่งยืน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โครงการควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องต่อไป ครูผู้สอนและผู้ปกครองพร้อมให้ความร่วมมือ สนับสนุนการดำเนินโครงการต่อไป ผลการประเมินด้านการถ่ายทอดส่งต่อ โดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก โรงเรียนประชาสัมพันธ์โครงการให้ผู้เกี่ยวข้องรับทราบด้วยวิธีการที่หลากหลาย โครงการสามารถเป็นแบบอย่างขยายผลให้กับโรงเรียนอื่นได้และเด็กเล่าประสบการณ์การร่วมกิจกรรมโครงการให้ผู้อื่นรับรู้และเข้าใจได้ ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเกียรติสุดา กาศเกษม (2561) ศึกษาเรื่อง การประเมินโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นของโรงเรียนเทศบาลวัดเหมืองแดง เทศบาลเมืองแพร่ ที่พบว่า มีด้านผลผลิต ผลกระทบ ประสิทธิภาพ ความยั่งยืน การถ่ายทอดส่งต่อ และความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการหลังจากดำเนินโครงการเสร็จสิ้น ในภาพรวมอยู่ในระดับมากอย่างไรก็ตาม ควรมีการระดมทรัพยากรทางการศึกษา และงบประมาณจากแหล่งอื่น ๆ มาร่วมในการดำเนินกิจกรรมในโครงการ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิผล ประสิทธิภาพในการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร เฟื่องจันทร์ และคณะ (2564) ศึกษาเรื่อง การติดตามประเมินผล และค้นหาแนวทางเพื่อพัฒนาเมืองสมุนไพโร จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่พบว่าผู้ดำเนินการ

จำนวน 26 โครงการ การประเมินผลความยั่งยืน สร้างการรับรู้ให้กับประชาชน และการกระจายการทำงานครอบคลุมทั้งห่วงโซ่เพื่อสร้างความปลอดภัยในการใช้สมุนไพรให้แก่เครือข่ายภาคเอกชน

การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ผลจากการศึกษาตามสมมติฐานการวิจัยที่ว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นของบุคลากรต่อนโยบายกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรด้านปัจจัยที่มีต่อนโยบาย ที่มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงจำนวน 5 ตัวแปร ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ และด้านความเพียงพอของทรัพยากร ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 1 ตัวแปร คือ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติในภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยมองเห็นว่าสิ่งที่สามารถนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้ประสบความสำเร็จได้นั้นบุคลากรจะต้องดำเนินนโยบายไปพร้อมกับปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัย ที่จะต้องดำเนินนโยบายเหล่านี้ขึ้นเพื่อประชาชนในชุมชนกับนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากหลากหลายวัฒนธรรมในพื้นที่เมืองพัทยา นโยบายต่าง ๆ เกิดจากสภาพปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขหรือต้องการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชน ดังนั้นเป้าหมายของนโยบายต้องตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง การคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการจึงสำคัญมากเสมอสำหรับบุคลากร เมื่อประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อนโยบาย ก็จะได้รับ การตอบรับและการสนับสนุนนโยบายและการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นอย่างดี และการที่บุคลากรจะสามารถดำเนินงานได้ในหน่วยงานจะต้องมีการสื่อสารที่ดี บุคลากรต้องมีความสามัคคีกันสามารถทำงานร่วมกัน รูปแบบของการแจ้งรายละเอียดของการทำงานภายหลังการตัดสินใจที่ไม่ก่อให้เกิดความผิดพลาดในการดำเนินงาน ข้อมูลที่ได้ที่มีความน่าเชื่อเป็นข้อมูลจริงและทันสมัย การติดต่อสื่อสารไม่เพียงแต่การพูดคุยกันภายในหน่วยงานแต่การดำเนินนโยบายในแต่ละกิจกรรม/โครงการจะต้องมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับหลากหลายภาคส่วน การที่ได้รับการสนับสนุนจากหลายส่วนทำให้สามารถกำหนดนโยบายได้เหมาะสมและจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด บุคลากรจึงจำเป็นต้องมีความสัมพันธ์อันดีต่อองค์กรอื่น ๆ มีการจัดอบรมสร้างความรู้และความเข้าใจให้แก่ตัวบุคลากรเองและให้ผู้รับบริการได้ทราบถึงขั้นตอนการดำเนินงานผลรับที่จะได้มาจากการดำเนินงานว่าเป็นที่น่ายอมรับ

หรือไม่ หรือหากจุดที่เป็นสิ่งที่ต้องการร่วมกัน และจะทำให้เกิดการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน มีผู้บังคับบัญชาที่มีความตั้งใจ ผลักดันให้บรรลุผลเป้าหมาย สายการบังคับบัญชาที่ไม่ซ้ำซ้อน เป็นการทำให้ดำเนินงานได้รวดเร็วมีการติดตาม ประเมินผลอยู่เสมอ หน่วยงานมีบุคลากรที่เพียงพอและเข้าใจในแผนการดำเนินงานมีความสามารถกับงานที่ได้รับมอบหมาย แต่ในการดำเนินงานบางขั้นตอนนี้ต้องมีการสรรหาบุคลากรเพิ่มเข้ามาแต่ก็มีการจัดการที่เป็นระบบและตรงตามงานที่จะต้องรับผิดชอบ เครื่องมือเครื่องใช้ได้มาตรฐาน งบประมาณที่เพียงพอและมีระบบการจัดสรรงบประมาณที่มีต่อกิจกรรม/โครงการอย่างมีประสิทธิภาพ และอีกสิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญการสร้างนโยบายให้ตอบสนองอย่างแท้จริงและมีความสำคัญต่อกระบวนการดำเนินนโยบาย คือมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายแต่ปัจจัยด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางที่ส่งผลความสัมพันธ์ในการประเมินผลนโยบายวัตถุประสงค์นี้อาจจะมีเป้าหมายที่ยังไม่ชัดเจนมากพอขาดตัวชี้วัดที่สามารถวัดได้จริง เข้าใจได้ยาก ขาดความยืดหยุ่นในการปฏิบัติทำให้การปรับตัวหรือรับมือกับสถานการณ์กะทันหัน หากปฏิบัติในทางตรงกันข้ามก็มีผลต่อความสำเร็จของนโยบายที่มากขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของอนูรัตน์ อนันนทนาธร (2562) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนไปสู่การปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยภายในองค์กรที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ประกอบด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ ทัศนคติของผู้ปฏิบัติ ต่อนโยบาย ความยากง่ายของกระบวนการในการปฏิบัติ ความเข้าใจในนโยบายและแผนและด้านศักยภาพของบุคลากร ตามลำดับ มีอิทธิพลทางบวกกับการนำนโยบายเศรษฐกิจชุมชนไปสู่การปฏิบัติ ในภาพรวม และสามารถร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร้อยละ 37.0 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และปัจจัยภายนอกองค์กรที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ได้แก่ ความสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง ความชัดเจนของนโยบายและแผน ความเข้มข้นการตรวจสอบ การสนับสนุนจากผู้บังคับบัญชา ภาวะเศรษฐกิจ และการตอบรับและสนับสนุนของชุมชน/สังคม ตามลำดับ มีอิทธิพลทางบวกกับการนำนโยบายเศรษฐกิจชุมชนไปสู่การปฏิบัติในภาพรวม และสามารถร่วมกันพยากรณ์ตัวแปรตามได้ร้อยละ 61.5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจากรุจน์ ฤทธิไกร (2559) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการแก้ปัญหาการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก 2 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมสนับสนุนนโยบาย และ 2. ด้านความร่วมมือและการตอบสนองจากผู้นำองค์กร

ตามลำดับ นอกจากนี้พบว่า นักศึกษาเห็นว่าปัจจัยแห่งความสำเร็จมีอิทธิพลต่อการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลางสี่ด้าน ดังนี้ 1. ด้านทรัพยากรของนโยบาย 2. ด้านลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ 3. ด้านสภาพทางการเมืองสังคมและเศรษฐกิจ และ 4. ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย ตามลำดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลได้ร้อยละ 57.7 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศกรินทร์ เสาร์พูน (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่จังหวัดนราธิวาส: กรณีศึกษา แผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. 2558-2560 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีจำนวน 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือความสัมพันธ์มากที่สุดไปหาปัจจัยที่มีอิทธิพลหรือความสัมพันธ์น้อยสุด ได้แก่ ปัจจัยการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและภาคประชาชนในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยกลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ปัจจัยสมรรถนะและความเพียงพอของทรัพยากร และปัจจัยทัศนคติของเจ้าหน้าที่รัฐที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพันธ์ หล่อตระกูล และคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ สมการพยากรณ์เพื่ออธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จากการวิจัยเชิงปริมาณคือ ด้านลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติด้านสมรรถนะขององค์การ และด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย สามารถทำนายผลได้ร้อยละ 72.8 ดังนั้นสมการทำนายเขียนได้ ดังนี้ $Y = 1.089 + .616X_2 + .556X_4 + .230X_1$ และสิ่งที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจัดอบรมความรู้เรื่องนโยบายสาธารณะให้กับนักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำชุมชน หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติควรมีความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และมีการบริหารจัดการที่ทันสมัย ควรมีระบบการประสานงานที่เป็นระบบและชัดเจน ควรปรับโครงสร้างขององค์การให้เหมาะกับงานที่ปรับเปลี่ยน เช่น ด้านการศึกษา ควรมีการประเมินผลการปฏิบัติงานจากความคิดเห็นจากประชาชน และควรนำปัจจัยด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี ประกอบการกำหนดนโยบาย

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยเรื่อง การศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ พบว่า โดยรวมทุกรายด้านนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากระดังนั้นข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่เป็นนัยยะในเชิงนโยบายที่สำคัญต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ด้านประสิทธิผล ผู้วิจัยมีข้อเสนอต่อเมืองพัทยาว่าควรมีการจัดการอบรม ประชุมปรึกษาหารือเพื่อรับฟังหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน จะทำให้ได้รับข้อตกลงร่วมกันอย่างเป็นที่น่ายอมรับ และจะได้รับการสนับสนุนของประชาชนและบุคลากรก็เต็มใจในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายและนำไปปฏิบัติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล จัดทำให้โครงการ/กิจกรรมนั้นขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพและต้องปรากฏผลของการดำเนินนโยบายอย่างเด่นชัดขึ้นอย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรมภายหลังจากการดำเนินนโยบาย และเมืองพัทยาควรกำหนดนโยบายที่มุ่งเน้นความหลากหลายของโครงการที่ส่งเสริมให้ชุมชนมีกิจกรรมหรือผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้มีความสามารถแข่งขันกับตลาดได้ รวมถึงพัฒนาผู้ประกอบการของกลุ่มธุรกิจชุมชนให้มีการนำเสนอให้หลากหลายเป็นการสร้างการรายได้ กระตุ้นเศรษฐกิจ แล้วชุมชนยังสามารถพึ่งพาตนเองได้มากขึ้นอีกด้วย และที่สำคัญเมืองพัทยาควรลดการจำกัดโครงการที่เกี่ยวกับด้านโครงสร้างพื้นฐานเน้นเฉพาะที่จำเป็นจริง ๆ เนื่องจากมีนโยบายที่แก้ปัญหาแต่จุดเดิมซ้ำ ๆ ควรวางแผนที่จะทำให้บรรลุผลตั้งแต่นโยบายเก่าที่เคยมีมาก่อนหน้านั้นตามงบประมาณหรือแผนงานเดิมที่ตั้งไว้

2. ด้านประสิทธิภาพ ผู้วิจัยมีข้อเสนอต่อเมืองพัทยาว่าควรจะมีสามารถในการตัดสินใจในการดำเนินการได้อย่างแท้จริงตามงานที่ได้รับมอบหมาย มีกฎการดำเนินงานที่ยืดหยุ่นในการสร้างนโยบายไปสู่การปฏิบัติ มุ่งเน้นให้การทำงานในหน่วยงานมีความเข้าใจในนโยบาย สร้างเป้าหมายที่ชัดเจน การวางกรอบแนวคิดของแต่ละหน่วยงาน และทำงานให้ตามเป้าหมายของแผนของนโยบายอย่างเคร่งครัดปฏิบัติงานร่วมกันด้วยสัมพันธ์อันดีในทุกระดับของสายการบังคับบัญชา เพื่อลดความผิดพลาดที่จะนำไปสู่ความล้มเหลวของแผนงาน รวมถึงการควบคุมการจัดสรรงบประมาณ ระยะเวลา และทรัพยากรที่ได้รับหรือที่มีอยู่ให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ตลอดการดำเนินนโยบายตรงตามวัตถุประสงค์ไม่เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่เมืองพัทยาจะต้องตรวจสอบและประเมินความคุ้มค่าในการดำเนินนโยบายให้เกิดประสิทธิภาพ และเกิดความเป็นธรรมกับประชาชนมากที่สุด

3. ด้านความยั่งยืน ผู้วิจัยมีข้อเสนอต่อเมืองพัทยาว่าควรส่งเสริมให้แผนงาน/โครงการของนโยบายที่แก้ปัญหาเดิมที่เกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ และมีมานานแล้ว ด้วยการนำผลที่ประสบความสำเร็จจาก

การดำเนินนโยบายในก่อนหน้าี่มาปรับใช้ให้เกิดการแก้ปัญหาที่มีอยู่เดิมในรูปแบบของโครงการ/กิจกรรมใหม่ ๆ และทำให้สามารถสร้างนโยบายที่เป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชน เป็นนโยบายที่สร้างความสนใจและแก้ไขปัญหาของประชาชนได้อย่างแท้จริง ควรมุ่งเน้นปลูกฝังทัศนคติของบุคลากรว่าการจัดทำโครงการที่พัฒนาประชาชนและนักท่องเที่ยว จะต้องควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ หลากหลายด้านอย่างสมดุลกันไม่เพียงแต่กระตุ้นเศรษฐกิจในด้านเดียว และติดตามผลการปฏิบัติการดำเนินนโยบายอย่างความต่อเนื่องเป็นระยะ โดยมีการติดตามผลเพื่อหาส่วนที่ประสบความสำเร็จหรือจุดผิดพลาดสิ่งที่ทำให้เกิดความยั่งยืนและเป็นต้นแบบของนโยบายแล้วนำมาปรับใช้กับนโยบายในอนาคต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

หลังจากที่ได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ ในลักษณะของตัวชี้วัดนโยบายเฉพาะด้าน สามารถนำผลการศึกษาไปปรับปรุงนโยบาย และตัวชี้วัดที่เหมาะสมต่อไป
2. ควรศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ มีการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งในด้านของบุคลากรผู้ปฏิบัติงานและผู้รับบริการอย่างประชาชน นักท่องเที่ยว เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและชัดเจนมากยิ่งขึ้นในการปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนานโยบายของเมืองพัทยาในอนาคต
3. เนื่องจากนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) ผู้รับผลประโยชน์สูงสุดคือประชาชน ดังนั้นเพื่อความสัมพันธ์สูงสุดของนโยบาย ผู้วิจัยมีความต้องการเสนอให้ศึกษาเกี่ยวกับความร่วมมือ หรือความต้องการของประชาชนที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

บรรณานุกรม

- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2563). *จำนวนนักท่องเที่ยวเมืองพัทยา เดือนมกราคม – ธันวาคม 2562*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/wp-content/uploads/2021/10/บรรยายสรุปเมืองพัทยา-ปี-2564.pdf>
- กฤษณ์ รักษาติเจริญ และคณะ. (2559). ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมิติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติสู่การปฏิบัติ. *วิชาการมหาวิทยาลัยกรุงเทพ*, 15(2), 1-16.
- กองการเจ้าหน้าที่เมืองพัทยา. (2563). *จำนวนบุคลากรในเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/wp-content/uploads/2021/10/บรรยายสรุปเมืองพัทยา-ปี-2564.pdf>
- กุลชน ธนาพงศธร. (2546). นโยบายสาธารณะและการวางแผน หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เกียรติสุดา กาศเกษม. (2561). การประเมินโครงการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นของโรงเรียนเทศบาลวัดเหมืองแดงเทศบาลแพร์. *วารสารการบริหารและนวัตกรรมการศึกษา*. 1(2), 71-89.
- ฉันท ชาติทอง. (2550). *การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น*. นครปฐม : เพชรเกษมการพิมพ์.
- จารุจน์ ฤทธิไกร. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายการจัดการแก้ปัญหาการป้องกันการแพร่ระบาด และปราบปรามยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษาไปปฏิบัติในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารการวิจัยการบริหารการพัฒนา*. 6(2), 68-79.
- จิรนนท์ มณีน้อย. (2560). *การประเมินผลนโยบายแรงงานต่างด้าวของสำนักงานจัดหางานจังหวัดเพชรบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- จุมพล หนิมพานิช. (2547). *การวิเคราะห์นโยบาย ขอบข่าย แนวคิดทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง*. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ชัยมงคล สุพรหมินทร์ และสุพิศ บุญลาภ. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ในจังหวัดสมุทรปราการ. *วารสารการบริหารท้องถิ่น*. 15(4), 407-424.
- ชัยวัฒน์ จุวรรณ. (2564). *การประเมินผลนโยบายบัตรสวัสดิการแห่งรัฐในเขตอำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ไชยวุฒิ หลักฐาน และดวงใจ พุทธรังษี. (2558). *การประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554-2556) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสด็จ อำเภอเมืองลำปาง จังหวัดลำปาง*. ลำปาง: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

ญรัฐาสุต พลราชม. (2566, 2 กุมภาพันธ์). สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. สัมภาษณ์

เทียมพบ ก้านเหลือง และวิภาวดี ครูทศีก. (2561). *การสำรวจความพึงพอใจของประชาชน ผู้รับบริการขององค์การบริหารส่วนตำบล ทุ้งระยะ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562*. ชุมพร: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง วิทยาเขตชุมพรเขตรอุดมศักดิ์.

ปริญญานันท์ โชติกิตติ์ชนันท์. (2566, 2 กุมภาพันธ์). สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ. สัมภาษณ์

ปิยะวัตร ชัยภูมิ. (2566, 1 กุมภาพันธ์). สำนักการช่าง. สัมภาษณ์

ฝ่ายทะเบียนราษฎรและบัตรประชาชน สำนักปลัดเมืองพัทยา. (2564). *สถิติจำนวนประชากรในเขตเมืองพัทยา ตามทะเบียนราษฎร ปี พ.ศ. 2555 - 2564*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/wp-content/uploads/2021/10/บรรยายสรุปเมืองพัทยา-ปี-2564.pdf>

ฝ่ายทะเบียนและบัตรประชาชน สำนักปลัดเมืองพัทยา. (2564). *ข้อมูลประชากรในเมืองพัทยา (ณ สิงหาคม 2564)*. เข้าถึงได้จาก [/https://www.pattaya.go.th/wp-content/uploads/2021-2564.pdf](https://www.pattaya.go.th/wp-content/uploads/2021-2564.pdf)

ภัณฑิลา น้อยเจริญ. (2557). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการนำนโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองไปปฏิบัติ : กรณีศึกษา ผู้กู้เงินกองทุนในจังหวัดหนองคาย*. ดุษฎีนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

มนสวรรค์ สืบศรี. (2556). *การประเมินผลนโยบายการกระจายอำนาจทางการศึกษา : กรณีศึกษาการถ่ายโอนสถานศึกษาให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัด*. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

มนัสนันท์ ชาญชลยุทธ. (2560). *การประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย 5 ก้าวอย่างแห่งการเปลี่ยนแปลงราชทัณฑ์ กรณีศึกษาเรือนจำพิเศษพัทยา*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เมืองพัทยา. (2563). *แผนพัฒนาเมืองพัทยา (พ.ศ.2561 - 2565)*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/document/แผน%205%20ปี%20%20เมืองพัทยา/แผนพัฒนาเมืองพัทยา%202561-2565.pdf>

ไม่ระบุชื่อ. (2566, 1 กุมภาพันธ์). สำนักปลัดเมืองพัทยา. สัมภาษณ์

ไม่ระบุชื่อ. (2566, 2 กุมภาพันธ์). สำนักการคลัง. สัมภาษณ์

ไม่ระบุชื่อ. (2566, 3 กุมภาพันธ์). สำนักปลัดเมืองพัทยา. สัมภาษณ์

ไม่ระบุชื่อ. (2566, 3 กุมภาพันธ์). สำนักพัฒนาสังคม. สัมภาษณ์

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). *องค์ความรู้กฎหมาย:รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 : มาตรา 250*. เข้าถึงได้จาก https://wiki.ocsc.go.th/%EA_2560.

จำไพ แสงนิกุล. (2559). *การประเมินโครงการบ้านนักวิทยาศาสตร์น้อย ประเทศไทย : กรณีศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2*. มหาสารคาม: สาขาวิชาวิจัย และประเมินผลการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วิรัชฐา จินดากาญจน์. (2566, 1 กุมภาพันธ์). สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ. สัมภาษณ์

ศักดิ์สุตา จิระศุภโชค. (2558). การประเมินผลนโยบายภาครัฐ ด้านทรัพยากรป่าชายเลนในพื้นที่ จังหวัดจันทบุรี. *วารสารการเมืองการบริหารและกฎหมาย*, 9(2), 301-329.

ศักรินทร์ เสาร์พูน. (2560). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติในพื้นที่ จังหวัดนราธิวาส: กรณีศึกษา แผนปฏิบัติการ การแก้ไขปัญหาและพัฒนาจังหวัดชายแดน ภาคใต้ พ.ศ. 2558 - 2560*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ศิริพร เพ็งจันทร์ และคณะ. (2564). การติดตาม ประเมินผล และค้นหาแนวทางเพื่อพัฒนาเมือง สมุนไพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารวิทยาการจัดการ*, 8(1), 81-106.

ศิรินันท์ หล่อตระกูล และวัชรินทร์ สุทธิชัย. (2560). ศึกษาเรื่องรูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์. *วารสารสังคมศาสตร์วิชาการ*, 10(3), 9-25.

ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2548). *การบริหารงานบุคคลภาครัฐไทย: กระแสใหม่และสิ่งท้าทาย*. กรุงเทพฯ: จุดทอง.

ศุภชัย ยาวะประภาษ. (2548). *นโยบายสาธารณะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศุภรัตติยา กันเดช. (2566, 1 กุมภาพันธ์). สำนักการช่าง. สัมภาษณ์

สถานีตำรวจภูธรเมืองพัทยา. (2564). *การเกิดอาชญากรรมจากสถิติคดีอาญา 5 กลุ่มความผิด (1 มกราคม- 31 ธันวาคม 2563)*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/wp-content/uploads/2021/10/บรรยายสรุปเมืองพัทยา-ปี-2564.pdf>

สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2540). *นโยบายสาธารณะ : แนวความคิดการวิเคราะห์และกระบวนการ*.

กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2554). *การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ*. (เอกสารการศึกษารัฐประศาสนศาสตร์
 อันดับที่ 56). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

สมฤดี ศิริเลิศ. (2557). *การประเมินผลนโยบายการคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาปีภาษี 2556 ของ
 สำนักงานสรรพากรพื้นที่ชลบุรี 1*. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
 สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ส่วนจรรยาและขนส่ง สำนักงานการช่าง เมืองพัทยา. (2564). สถิติความคล่องตัวในการจราจร ปีพ.ศ.
 2561 – 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/wp-content/uploads/2021/10/บรรยายสรุปเมืองพัทยา-ปี-2564.pdf>

สันติ พันธุ์พุม. (2564). การประเมินผลและถอดบทเรียนโครงการการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง
 วิชาชีพ (PLC) เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้แบบ Active Learning ของโรงเรียนเทศบาล
 5 (กระต่ายไทยอนุเคราะห์). *วารสารศิลปศาสตร์และอุตสาหกรรมบริการ*, 4(1), 47-78.

สัมฤทธิ์ ยศสมศักดิ์ และอนูรัตน์ อนันนธาร. (2555). *นโยบายสาธารณะ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เวลด์เทรต.

สำนักงานการช่างสุขาภิบาล เมืองพัทยา. (2562). *สถิติปริมาณน้ำหนักรถขยะมูลฝอยเมืองพัทยา เดือน
 กันยายน – ธันวาคม 2561*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/wp-content/uploads/2021/10/บรรยายสรุปเมืองพัทยา-ปี-2564.pdf>

สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ. (2563). *แผนพัฒนาเมืองพัทยาทตามแนวทาง NEO PATTAYA
 (พ.ศ.2563 - 2565)*. เข้าถึงได้จาก <https://www.pattaya.go.th/document/202563-2565.pdf>

สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ. (2563). *กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา 2560*. เข้าถึงได้จาก
<https://www.pattaya.go.th/document/202563-2565.pdf>

สุพัฒพงศ์ แย้มอ้อม. (2561). *ความเป็นหุ้นส่วนนโยบายสาธารณะในการบริหารพื้นที่ปลอดภัยสาธารณะใน
 กรุงเทพมหานคร*. ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรังสิต.

อนูรัตน์ อนันนธาร. (2562). *การประเมินผลการนำนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนไปสู่การ
 ปฏิบัติ*. ชลบุรี: คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

อนูรัตน์ อนันนธาร. (2563). *การวิเคราะห์นโยบายการบริหารจัดการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบ
 บูรณาการ*. ชลบุรี: คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เอกรัตน์ ลานทอง. (2566, 31 มกราคม). สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ. สัมภาษณ์

Dunn, William N. (1994). *Public policy analysis: An Introduction*. (2nd ed.). New

Jersey: Prentice Hall.

Van Meter, D. S. & Van Horn, C. E. (1975). Policy and politics in American Governments. *Administration & Society*, 6(4), 445-488.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

การทดสอบความเที่ยงตรง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้วิจัย

สรุปผลการวิเคราะห์ทัศนคติความสอดคล้องของเครื่องมือการวิจัย (IOC)

เรื่อง การศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565)

ไปปฏิบัติ

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 1 ดร. สนิทเดช จินตนา วันที่ประเมิน 10 มิถุนายน 2565

ท่านที่ 2 ผศ.ดร. ธีระ กุลสวัสดิ์ วันที่ประเมิน 9 มิถุนายน 2565

ท่านที่ 3 ผศ.ดร. สุปราณี ธรรมพิทักษ์ วันที่ประเมิน 9 มิถุนายน 2565

ผู้ออกแบบสอบถาม ภาสินี คุ่มคง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่			
		1	2	3			
1	เพศ () ชาย () หญิง	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	อายุ () ต่ำกว่า 21 ปี () 21 - 30 ปี () 31 - 40 ปี () 41 - 50 ปี () 51 - 60 ปี () มากกว่า 61 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	ระดับการศึกษา () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. () อนุปริญญา/ปวส. () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่			
		1	2	3			
4	รายได้ต่อเดือน () ต่ำกว่า 10,001 บาท () 10,001 – 20,000 บาท () 20,001 – 30,000 บาท () 30,001 บาทขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
5	ตำแหน่ง () หัวหน้าระดับปฏิบัติ () งานทั่วไประดับชำนาญงาน () หัวหน้าระดับอาวุโส () วิชาการระดับปฏิบัติการ () วิชาการระดับชำนาญการ () วิชาการระดับชำนาญการพิเศษ () วิชาการระดับเชี่ยวชาญ () อำนวยการระดับท้องถิ่นระดับต้น () อำนวยการระดับท้องถิ่นระดับกลาง () อำนวยการระดับท้องถิ่นระดับสูง () บริหารท้องถิ่นระดับต้น () บริหารท้องถิ่นระดับกลาง () บริหารท้องถิ่นระดับสูง () ลูกจ้างประจำ () พนักงานจ้างตามภารกิจ () คนงานทั่วไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	หน่วยงาน () สำนักปลัดเมืองพัทยา () สำนักการคลัง () สำนักการช่าง () สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่	ท่านที่	ท่านที่			
		1	2	3			
	☐ สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ ☐ สำนักการศึกษา ☐ สำนักช่างสุขาภิบาล ☐ สำนักสวัสดิการสังคม ☐ สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ☐ สำนักพัสดุและทรัพย์สิน ☐ สำนักการท่องเที่ยวและกีฬา ☐ กองการเจ้าหน้าที่ ☐ หน่วยงานตรวจสอบภายใน ☐ สำนักงานเมืองพัทยาสาขาเกาะล้าน ☐ กลุ่มกฎหมาย						
7	ระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา ☐ ต่ำกว่า 1 ปี ☐ 1 – 5 ปี ☐ 6 – 5 ปี ☐ 11 – 15 ปี ☐ 16 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยา
ตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565)

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย							
1	วัตถุประสงค์ของนโยบายที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	นโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจนสามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้ มาตรฐานที่เจ้าหน้าที่สามารถทำได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	นโยบายมีความสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจ สังคมในปัจจุบัน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	นโยบายมีแผนงานที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน และมีความยืดหยุ่นในการดำเนินการปฏิบัติ	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ							
5	เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านมีความเข้าใจในตัวนโยบายและแผนการดำเนินการปฏิบัติเป็นอย่างดี	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
6	ในหน่วยงานมีการกระตุ้น กำกับ ติดตามผลการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างใกล้ชิด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพสูงสุด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	ระดับของสายการบังคับบัญชา ไม่มีความซ้ำซ้อนชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
9	เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินนโยบาย	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ							
10	หน่วยงานเปิดโอกาสให้ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานของแผนงาน และมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงาน	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
11	มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายในทุก ๆ ขั้นตอนในการดำเนินนโยบาย	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับในนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	เมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนงานในการดำเนินนโยบายใหม่ประชาชนสามารถปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	ประชาชนในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความร่วมมือกับการทำงานตามกิจกรรม/โครงการของหน่วยงานท่านเป็นอย่างดี	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านความเพียงพอของทรัพยากร							
15	สมรรถนะและขนาดของหน่วยงานมีความเพียงพอที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
16	การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการตามนโยบายอย่างเพียงพอต่อความต้องการใช้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพียงพอและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	หน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยและช่วยยกระดับความสามารถในการปฏิบัติงานได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน							
19	รายละเอียดของงานที่ท่านได้รับผิดชอบมีการ ปิดประกาศหรือทำหนังสือที่เป็นอักษรมา ชี้แจงชัดเจน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	ผู้บังคับบัญชาแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้ง ที่มีการตัดสินใจแล้ว	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
21	ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมี เพียงพอ ทันสมัย และเชื่อถือได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	เจ้าหน้าที่มีความสามัคคีและสื่อสารทำงาน ร่วมกันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ							
23	หน่วยงานที่ต้องดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐ ส่วนอื่น ๆ หรือกับภาคเอกชนเป็นอย่างดี	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
24	มีการจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจในวิธีการ ปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมอบหมายให้ ดำเนินงาน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
25	การจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ ความ เข้าใจให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินนโยบาย ไปในทางเดียวกัน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมือง
พัทยามาแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
ด้านประสิทธิผล							
1	วัตถุประสงค์ของนโยบายเพื่อเสริมสร้าง ศักยภาพและความเข้มแข็งให้กับประชาชนที่ อาศัยอยู่ในพื้นที่	-1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	นโยบายทำให้เมืองพัทยาคือเมืองการ ท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานระดับโลกได้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	กิจกรรมพัฒนาให้เมืองพัทยาคือเมือง ท่องเที่ยวและมีบริการหลายรูปแบบเพิ่มมาก ขึ้น อีกทั้งยังกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นผล มาจากการดำเนินนโยบาย	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
4	การดำเนินนโยบายส่งผลให้เมืองพัทยามีความ สะอาดและมีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น	+1	+1	+1	3	0.67	ใช้ได้
5	ประชาชนมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของ ตนเองอยู่ร่วมกันบนความหลากหลายทาง วัฒนธรรมของทั้งในและต่างประเทศที่เป็นผล จากการดำเนินนโยบาย	0	+1	0	1	0.33	ควร ปรับปรุง
6	ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการผ่านระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศของเมืองพัทยาคือง่ายขึ้น	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านประสิทธิภาพ							
7	ประชาชนในพื้นที่รับรู้ได้ว่าเมืองพัทยามีการ ดำเนินนโยบายอย่างเต็มที่ และทำสำเร็จ ครบถ้วนทุกโครงการ	0	0	+1	1	0.33	ควร ปรับปรุง
8	หน่วยงานของท่านดำเนินนโยบายโดยไม่ ผิดพลาดที่จะนำไปสู่ความเสียหายต่อแผนงาน และงบประมาณ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ข้อ	ข้อความ	ความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า ดัชนี IOC	แปลผล
		ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3			
ด้านประสิทธิภาพ (ต่อ)							
9	หน่วยงานของท่านมีการดำเนินตามแผนงานภายใต้การกำหนดเวลาและสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายตามที่ชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบ	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินนโยบายได้มากกว่าแผนที่วางไว้ภายใต้งบประมาณเดิม	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
11	กิจกรรมและโครงการที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายได้ผลออกมาคุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
ด้านความยั่งยืน							
12	นโยบายที่เปิดกว้างและบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน อาทิ มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	นโยบายประสบความสำเร็จและสามารถจะเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชนในอนาคตได้อีก	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	นโยบายทำให้ชุมชนในปัจจุบันมีมาตรฐานยั่งยืน และน่าอยู่ ที่เสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	นโยบายตอบสนองการแก้ปัญหาเดิมที่มีมานานและเกิดขึ้น อย่างซ้ำ ๆ ได้อย่างตรงจุด	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ และแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมือง
พัทยาดำเนินแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

1. ด้านประสิทธิผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านความยั่งยืน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้วัตถุประสงค์เพื่อการประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) โดยผลที่ได้จากการศึกษาจะนำข้อมูลในครั้งนี้ไปเป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาในประเด็นนี้ และเป็นการนำผลการวิเคราะห์มาใช้เป็นแนวทางพิจารณาวางแผน พัฒนา ส่งเสริม และปรับปรุงแก้ไขกลยุทธ์ของการดำเนินนโยบายไปสู่การปฏิบัติของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

แบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม แต่ประการใดทั้งสิ้น ฉะนั้นความตั้งใจและข้อเท็จจริงในการตอบแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาของผู้วิจัยและการดำเนินการวิจัยครั้งนี้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การวิจัย จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และทางผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

ภาสินี คุ่มคง

นักศึกษาปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ใน () หรือเติมคำในช่องว่างให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย () หญิง

2. อายุ

() ต่ำกว่า 21 ปี () 21 – 30 ปี () 31 – 40 ปี

() 41 – 50 ปี () 51 – 60 ปี () 61 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น () มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

() อนุปริญญา/ปวส. () ปริญญาตรี () สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้ต่อเดือน

() ไม่เกิน 10,001 บาท () 10,001 – 20,000 บาท

() 20,001 – 30,000 บาท () 30,001 บาทขึ้นไป

5. ตำแหน่ง

() ทั่วไประดับปฏิบัติงาน () งานทั่วไประดับชำนาญงาน

() ทั่วไประดับอาวุโส () วิชาการระดับปฏิบัติการ

() วิชาการระดับชำนาญการ () วิชาการระดับชำนาญการพิเศษ

() วิชาการระดับเชี่ยวชาญ () อำนวยการท้องถิ่นระดับต้น

() อำนวยการท้องถิ่นระดับกลาง () อำนวยการท้องถิ่นระดับสูง

() บริหารท้องถิ่นระดับต้น () บริหารท้องถิ่นระดับกลาง

() บริหารท้องถิ่นระดับสูง () ลูกจ้างประจำ

() พนักงานจ้างตามภารกิจ () คนงานทั่วไป

6. หน่วยงาน

☐ สำนักปลัดเมืองพัทยา	☐ สำนักการคลัง
☐ สำนักการช่าง	☐ สำนักสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
☐ สำนักยุทธศาสตร์และงบประมาณ	☐ สำนักการศึกษา
☐ สำนักช่างสุขาภิบาล	☐ สำนักสวัสดิการสังคม
☐ สำนักทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	☐ สำนักพัสดุและทรัพย์สิน
☐ สำนักการท่องเที่ยวและกีฬา	☐ กองการเจ้าหน้าที่
☐ หน่วยตรวจสอบภายใน	☐ สำนักงานเมืองพัทยาสาขาเกาะล้าน
☐ กลุ่มกฎหมาย	

7. ระยะเวลาในการทำงานที่เมืองพัทยา

☐ ไม่เกิน 1 ปี	☐ 1 – 5 ปี	☐ 6 – 10 ปี
☐ 11 – 15 ปี	☐ 16 ปีขึ้นไป	

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของบุคลากรปัจจัยที่มีต่อนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565)

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย					
1. วัตถุประสงค์ของนโยบายสามารถทำความเข้าใจได้โดยง่าย					
2. นโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้					
3. นโยบายมีความสอดคล้องกับสถานการณ์เศรษฐกิจสังคมในปัจจุบัน					
4. นโยบายมีแผนงานที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน					
5. นโยบายมีความยืดหยุ่นในการดำเนินการปฏิบัติ					
ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ					
6. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของท่านมีความเข้าใจในตัวนโยบาย และแผนการดำเนินการปฏิบัติเป็นอย่างดี					
7. ในหน่วยงานมีการกระตุ้น กำกับ ติดตามผลการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างใกล้ชิด					
8. ผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด					
9. ระดับของสายการบังคับบัญชา ไม่มีความซับซ้อนชัดเจน ดำเนินงานง่าย ไม่ล่าช้า					
10. สมรรถนะและขนาดของหน่วยงานมีความเพียงพอที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ					
11. หน่วยงานเปิดโอกาสให้ท่านสามารถมีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานของแผนงาน					
12. ท่านมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย					
13. มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายในทุก ๆ ขั้นตอนการดำเนินนโยบาย					
14. ประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับในนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น					
15. เมื่อมีการปรับเปลี่ยนแผนงานในการดำเนินนโยบายใหม่ ประชาชนสามารถปรับตัวในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างดี					
16. ประชาชนในชุมชนมีความสัมพันธ์ที่ดีและให้ความร่วมมือกับการทำงานตามกิจกรรม/โครงการของหน่วยงานท่านเป็นอย่างดี					
ด้านความเพียงพอของทรัพยากร					
17. เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินนโยบาย					
18. การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินโครงการตามนโยบายอย่างเพียงพอต่อความต้องการใช้					
19. หน่วยงานมีวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเพียงพอที่อยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานได้					
20. หน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้เพื่อช่วยในการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติงานได้					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน					
21. รายละเอียดของงานที่ท่านได้รับผิดชอบมีการปิดประกาศหรือทำหนังสือที่เป็นอักษรมาชี้แจงชัดเจน					
22. มีการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ					
23. ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมีเพียงพอ ทันสมัย และเชื่อถือได้					
24. เจ้าหน้าที่มีความสามัคคีและสื่อสารทำงานร่วมกันเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายได้					
ด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ					
25. หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐส่วนอื่น ๆ เป็นอย่างดี					
26. หน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดีและได้รับความร่วมมือกับภาคเอกชนเป็นอย่างดี					
27. มีการจัดอบรมให้ความรู้ ความเข้าใจในวิธีการปฏิบัติกับเจ้าหน้าที่ก่อนที่จะมอบหมายให้ดำเนินงาน					
28. การจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินนโยบายไปในทางเดียวกัน					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของบุคลากรในการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านประสิทธิผล					
1. นโยบายมีการเสริมสร้างศักยภาพและความเข้มแข็งให้กับประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่					
2. นโยบายทำให้เมืองพัทยาเป็นเมืองการท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานระดับโลกได้					
3. กิจกรรมพัฒนาให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยวและมีบริการหลายรูปแบบเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นผลมาจากการดำเนินนโยบาย					
4. นโยบายส่งผลให้เมืองพัทยามีความสะอาดและมีสภาพแวดล้อมที่ดีขึ้น					
5. นโยบายส่งเสริมให้ประชาชนมีความภูมิใจในวัฒนธรรมและปรับตัวเข้ากับความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้					
6. นโยบายทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของเมืองพัทยาได้ง่ายขึ้น					
ด้านประสิทธิภาพ					
7. เมืองพัทยามีการดำเนินนโยบายอย่างเต็มที่และสำเร็จครบถ้วนทุกโครงการทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้					
8. หน่วยงานของท่านดำเนินนโยบายโดยไม่ผิดพลาดที่จะนำไปสู่ความเสียหายต่อแผนงานและงบประมาณ					
9. หน่วยงานของท่านมีการดำเนินตามแผนงานภายใต้การกำหนดเวลาและสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมายตามที่ชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบ					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านประสิทธิภาพ (ต่อ)					
10. หน่วยงานของท่านสามารถดำเนินนโยบายได้มากกว่าแผนที่วางไว้ภายใต้งบประมาณเดิม					
11. กิจกรรมและโครงการที่เกิดขึ้นจากการดำเนินนโยบายได้ผลออกมาคุ้มค่ากับงบประมาณที่ใช้					
ด้านความยั่งยืน					
12. นโยบายที่เปิดกว้างและบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน อาทิ มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน					
13. นโยบายประสบความสำเร็จและสามารถจะเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชนในอนาคตได้อีก					
14. นโยบายทำให้ชุมชนในปัจจุบันมีมาตรฐาน ยั่งยืน และน่าอยู่ ที่เสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน					
15. นโยบายตอบสนองการแก้ปัญหาเดิมที่มีมานานและเกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ ได้อย่างตรงจุด					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ และแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมือง
พัทยามาแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

1. ด้านประสิทธิผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ด้านประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านความยั่งยืน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค

แบบสัมภาษณ์การวิจัย (จำนวน 2 ชุด)

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้วัตถุประสงค์เพื่อจะทำการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลมาใช้ในการอ้างอิง และอธิบายประเด็นการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) โดยผลที่ได้จากการศึกษาจะนำข้อมูลในครั้งนี้ไปเป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาในประเด็นนี้ และเป็นการนำผลการวิเคราะห์มาใช้เป็นแนวทางพิจารณาวางแผน พัฒนา ส่งเสริม และปรับปรุงแก้ไขกลยุทธ์ของการดำเนินนโยบายไปสู่การปฏิบัติของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม แต่ประการใดทั้งสิ้น ฉะนั้นความตั้งใจและข้อเท็จจริงในการตอบแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาของผู้วิจัยและการดำเนินการวิจัยครั้งนี้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การวิจัย จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และทางผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ภาสินี คุ่มคง

นักศึกษาปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยบูรพา

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องนโยบายมีแผนงานที่ขับเคลื่อนกิจกรรม/โครงการที่อธิบายไว้อย่างชัดเจน ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องนโยบายมีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน สามารถวัดและทำให้บรรลุเป้าหมายได้ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องผู้บังคับบัญชาหน่วยงานมีความตั้งใจและผลักดันอย่างจริงจังให้นโยบายนั้นมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปัจจัยที่มีต่อการนโยบายด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องระดับของสายการบังคับบัญชา ไม่มีความซ้ำซ้อนชัดเจน ตำแหน่งงานง่าย ไม่ล่าช้า ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในปัจจุบันที่มีต้นนโยบายด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่ปฏิบัติ

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องท่านมีความรู้สึกเต็มใจในการทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปัจจุบันที่มีต้นนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ

6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องประชาชนในพื้นที่เข้าใจและยอมรับนโยบาย ทั้งเรื่องของกิจกรรม/โครงการที่เกิดขึ้น ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในปัจจุบันที่มีต้นนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติและผู้รับบริการ

7. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความสามารถเพียงพอที่จะดำเนินนโยบาย ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านความเพียงพอของทรัพยากร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

8. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องหน่วยงานนำเทคโนโลยีที่มีความทันสมัยมาใช้เพื่อช่วยในการยกระดับความสามารถในการปฏิบัติงานได้ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านความเพียงพอของทรัพยากร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

9. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นในการดำเนินนโยบายมีเพียงพอ ทันสมัย และเชื่อถือได้ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปัจจัยที่มีต่อนโยบายด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

10. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องมีการแจ้งรายละเอียดของงานทุกครั้งที่มีการตัดสินใจ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในปัจจุบันที่มีต่อนโยบายด้านระบบการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

11. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องหน่วยงานที่ดำเนินนโยบายมีความสัมพันธ์ที่ดี และได้รับความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐส่วนอื่น ๆ เป็นอย่างดี ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในปัจจุบันที่มีต่อนโยบายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

12. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องการจัดทำคู่มือปฏิบัติเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนสามารถดำเนินนโยบายไปในทางเดียวกัน ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในปัจจุบันที่มีต่อนโยบายด้านการสนับสนุนของหน่วยงานปฏิบัติ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การศึกษาการนำนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563-2565) ไปปฏิบัติ

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้วัตถุประสงค์เพื่อจะทำการสัมภาษณ์เพื่อรวบรวมข้อมูลมาใช้ในการอ้างอิง และอธิบายประเด็นการศึกษาเรื่องการประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. 2563 - 2565) โดยผลที่ได้จากการศึกษาจะนำข้อมูลในครั้งนี้ไปเป็นการเพิ่มพูนองค์ความรู้ให้แก่ผู้สนใจศึกษาในประเด็นนี้ และเป็นการนำผลการวิเคราะห์มาใช้เป็นแนวทางพิจารณาวางแผนพัฒนา ส่งเสริม และปรับปรุงแก้ไขกลยุทธ์ของการดำเนินนโยบายไปสู่การปฏิบัติของเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นไป

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลกระทบกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม แต่ประการใดทั้งสิ้น ฉะนั้นความตั้งใจและข้อเท็จจริงในการตอบแบบสอบถามของท่านจะช่วยให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาของผู้วิจัยและการดำเนินการวิจัยครั้งนี้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์การวิจัย จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี และทางผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ที่ได้สละเวลาในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ภาสินี คุ่มคง

นักศึกษาปริญญาโท รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยบูรพา

1. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องกิจกรรมพัฒนาให้เมืองพัทยาเป็นเมืองท่องเที่ยว และมีบริการหลายรูปแบบเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นผลมาจากการดำเนินนโยบาย ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านประสิทธิผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องนโยบายทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของเมืองพัทยาได้ง่ายขึ้น ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านประสิทธิผล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องเมืองพัทยามีการดำเนินนโยบายอย่างเต็มที่และสำเร็จครบถ้วนทุกโครงการทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้ ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องหน่วยงานของท่านดำเนินนโยบายโดยไม่ผิดพลาดที่จะนำไปสู่ความเสียหายต่อแผนงานและงบประมาณ ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านประสิทธิภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องนโยบายประสบความสำเร็จและสามารถจะเป็นต้นแบบในการพัฒนาชุมชนในอนาคตได้อีก ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านความยั่งยืน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับประเด็นเรื่องนโยบายตอบสนองการแก้ปัญหาเดิมที่มีมานานและเกิดขึ้นอย่างซ้ำ ๆ ได้อย่างตรงจุด ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในการนำนโยบายไปปฏิบัติด้านความยั่งยืน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย

ที่ อว ๘๑๓๗/๑๖๙๗

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนาทบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย (เก็บข้อมูลจริง)

เรียน นายกเมืองพัทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เอกสารรับรองจริยธรรมของมหาวิทยาลัยบูรพา
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย นางสาวภาสินี คุ้มคง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๐๙ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
ยุทธศาสตร์และความมั่นคง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติ
เค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA
(พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕)” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันท์นาทร เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์
และเสนอพื้นที่เมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี ในการเก็บข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัยนั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขออนุญาตให้นิสิตดังรายนามข้างต้น ดำเนินการเก็บรวบรวม
ข้อมูลจากกลุ่มที่จะศึกษา ดังนี้

๑. บุคลากรในเมืองพัทยา ตามหน่วยงานของบุคลากรทั้งหมด ๑๕ หน่วยงาน จำนวน ๓๑๙ คน
๒. พนักงานเมืองพัทยา ลูกจ้างประจำและพนักงานจ้างตามภารกิจ จำนวน ๕ คน

ระหว่างวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ทั้งนี้ สามารถติดต่อนิสิต

ดังรายนามข้างต้น ได้ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘๘-๒๐๔๒๓๒๙

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นงรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๒๗๐ ๐๐๐ ต่อ ๗๐๗, ๗๐๕
E-mail: grd.buu@go.buu.ac.th

ภาคผนวก จ

หนังสือขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๑, ๗๐๕, ๗๐๗
 ที่ อว ๘๑๓๗/ ๒๗๘๓ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ กุลสวัสดิ์ (คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์)

ด้วย นางสาวภาสินี คุ้มคง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๐๙ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 ยุทธศาสตร์และความมั่นคง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติ
 คำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA
 (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕)” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร เป็นประธานกรรมการควบคุม
 วิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนิสิต
 ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา บัณฑิตวิทยาลัย โทร. ๒๗๐๐ ต่อ ๗๐๑, ๗๐๕, ๗๐๗
 ที่ อว ๘๑๓๗/ ๒๗๕๔ วันที่ ๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕
 เรื่อง ขออนุญาตเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ (คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์)

ด้วย นางสาวภาสินี คุ้มคง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๐๙ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
 ยุทธศาสตร์และความมั่นคง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติ
 คำโศรวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพัทยาตามแนวทาง NEO PATTAYA
 (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕)” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร เป็นประธานกรรมการควบคุม
 วิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย

เนื่องจากท่านเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างดียิ่ง ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนิสิต
 ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ อว ๘๑๓๗/ ๑๐๑๐

มหาวิทยาลัยบูรพา
๑๖๙ ถ.สิงหนครบางแสน ต.แสนสุข
อ.เมือง จ.ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

เรื่อง ขอเชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัย
เรียน คณบดีคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำโครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน ๒ ชุด
๒. เครื่องมือวิจัย จำนวน ๒ ชุด

ด้วย นางสาวภาสินี คุ่มคง รหัสประจำตัวนิสิต ๖๓๙๒๐๒๐๙ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชายุทธศาสตร์และความมั่นคง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ แบบเต็มเวลา แผนการเรียน แบบ ก ๒ ได้รับอนุมัติคำโครงการวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินผลนโยบายแผนพัฒนาเมืองพิทยาคมแนวทาง NEO PATTAYA (พ.ศ. ๒๕๖๓-๒๕๖๕)” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุรัตน์ อนันทนาธร เป็นประธานกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการเตรียมเครื่องมือการวิจัย

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา จึงขอเรียนเชิญบุคลากรในสังกัดของท่าน คือ ดร.สนิทธเดช จินตนา (อาจารย์ประจำสาขาสังคมศาสตร์) ซึ่งเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการวิจัยดังกล่าวอย่างยิ่ง เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของเครื่องมือการวิจัยของนิสิต ดังเอกสารแนบ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นุจรี ไชยมงคล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำเนาเรียน ดร.สนิทธเดช จินตนา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
โทร ๐๓๘ ๒๗๐ ๐๐๐ ต่อ ๗๐๑, ๗๐๕, ๗๐๗
อีเมล grd.buu@go.buu.ac.th

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวภาสินี คุ่มคง

วัน เดือน ปี เกิด 04 มิถุนายน 2539

สถานที่เกิด ชลบุรี

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 49 ม.10 ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ตำแหน่งและประวัติการทำงาน พ.ศ. 2567 - ปัจจุบัน ตำแหน่งผู้ช่วยนักวิเคราะห์นโยบายและแผน
เทศบาลนครแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2563	รัฐศาสตรบัณฑิต (การบริหารท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยบูรพา
พ.ศ. 2567	รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ยุทธศาสตร์และ ความมั่นคง) มหาวิทยาลัยบูรพา